

رۆزگارى ژيانم

نوروسيني

مهلا عبد الكريمى بياره

بر یادداشت

فدای ره شید هده ده ند مه شهو به مقام رشید هده ده ند که له رچیم چه مال ، دانه نیش له وه لایه ناله نگینا
نوسیه تی بوم نه لیت سکی کیتیم هده به شری قدیمی زور نیا هده به هده نه وع :
فقط دیوانی مه شهو به و ره بخوری بیت غزه ل زیاتر نه بی به گفته یا واری
پیادی دنیا کی نه بوه هتا موایع نامه نیکی و توره زور منتظم له آخریه را فرموده تی
وه ختی نه ی فکره نا و دردم وه هدم عوسم یا وای وه په پنجا په پنجا که کم
به سنی هده زار و در صدور نودا نه ی موایع نامه جه لای من زودا
وه نادی بعضی شاعرانی کورستان نوسیه نیمه نه مان بیقوه به شری نه لیت :
اهل کالان عمره ب تا عه به م نه یو نه ضبط به وانه و فقه تم به
شعرا کورستان گویندان خاص هده رچیم مه شهو به ن په ریت که رو بهاس
مه لاجبف نام خانای قوبادری هده مه لاصالح به رگی مرادی
مه لاصطفی بیاران منزل مه لاجاهی حایف (علی) کورد علی
غزیر ده رری محمسی به گ حاجی تیله کو فقه علی لک
یوسف ناسکه مه لایم خان شیخ علی حیر مه لایقوب جان
شیخ ویس گه لائی غزیر الله لور شیخ محمد جان مه لای بایندر
احمد دوله عباس شانی باکی و سیابوش دده سیوانی
حسین خان لور شاعر جبرئیل جانگیر و منصور هده میر ساعیل
احمد به گ چتی مهر آغای زهند آخه پاوه ئی نظر کاکه ده ند
ولی دیوانه خواجه سمار ده لای شیخ شهاب الدین شافعی ایوان
مه لای نور علی یوسف ده رری شافعی وه لی خان کارزی حرن
اسماعیل داود بکر خاندانی محمد زنگنه و ندر تروانی
مه محمود آغای زهند ملا کام نام قمرالی نام تروانی مقام
مولانا الیاس زبونی زالنور به هده فقه احمد وه ناکام شهو
هده نه ماباق شعرا کورستان دل داران خاص پول شه رستان

روحوان : روحوانه ره

تجنس هغه له به شریکی صابت
میدارید از جود زمان دل خسته ام صابت چه باشد دل که از سوزن بگستردم صابت
نه بار ز جان مهربانی هده می بیند ام صابت نه ترس کج عیس دهن دل بسته ام صابت
که شرمی هر ریمی می ریزد از زردی غرق ناگشت

لا پیره باس

ریاچه

با وکم و با پیره کانم

باسی هوزی قازیک

رشته ی دایکی با وکم

خونینم

له تصرغیزه نجانبه ده

کنا وری به لای سه دولان

رشته ی ساداتی به زرنج

میر حمزه د مرگدنه سور

رشته ی پیر همدانی دم لایوبیک

وقف نامه ی چور

تالیفات مه لایوبیک ده کوره گانی

بنه ماله ده شیخ کاکو زکریا

خلیفه گانی شیخ زکریا

کوره گانی شیخ زکریا

اجازه نامه ی شیخ ابن حجر دمشقی

شیخ شهاب الدین دشوه گانی

خلیفه گانی شیخ شهاب

زانا تا بنینه گانی مه دولان

بازر طلبه ی علم له وجه رضا

آردای مه دولان

چهار شور به دولان

خاوه ن موکله گانی

باسی مه دولان

المواهب الأصبية في شرح الهدية	١٢٤٠	شريعة الإسلام في كوروس له
نور الصباح في مدعى النبوة واصحابه	١٢٤٦	جدار جلد ١٣٧٨
الغيزة في علم المنطق	١٢٤٨	الحاشية ١٢٨١
التجويد المنظوم بالرحمن	١٢٤٨	زمانی و دیرا ١٢٨٤
كشف الغامض من أحكام الجاهل	١٢٤٨	به لکته نادان ١٢٨٤
الوجهية في الموجهات	١٢٤٩	مجموعه الخطب
المان والاسلام بالكرام	١٢٥٠	بالكرام والوالب ١٢٨٤
الورقات في المنطق	١٢٤٩	البش في قنار
المقالات في المقولات	١٢٤٩	علاء کرامت ١٣٨٤
المان و اسلام نظم كوروس	١٢٥٠	تعليقات له
المفاتيح في المنطق	١٢٥٢	ربوآن به صدى ١٢٨٤
اقبال نامه نظم كوروس	١٢٥٤	
الاساس سادات نثر كوروس	١٢٥٤	
نمازاني رحمه نظم كوروس	١٢٥٤	
شمس کار بر فرق نسیم لکته	١٢٥٦	
نماز و حیات نثر كوروس	١٢٥٨	
جل جرای اسلام	١٢٥٩	
نامه حقیقت	١٢٦٠	
شهاب ستم در رحم صبا	١٢٦٤	
فیوض ضار زر المانی نظم فارسی	١٢٦٥	
باخچه معرفت	١٢٧٢	
شرح تصرف كوروس	١٢٧٢	
العلمان في العليان	١٢٧٢	
خلاصة التبيان	١٢٧٤	
المواهب الحيدة في حل الغيرة	١٢٧٤	
صفحة اللآلئ من تصنیف	١٢٧٥	
الغوال في اصول الفقه		
ندوة نجات نظم كوروس	١٢٧٦	
الوسيلة في نيل الفضيلة	١٢٧٦	
شرح المولوی في الكلام		
گولزار حکمت رباعی فارسی	١٢٧٧	
مولود نامه و مواج نامه	١٢٧٨	

شهر	تاریخ	تاریخ و ولادت
رجب	۱۲۴۵	ولادت محمد فتح کانی طلوع فجر روز جمعہ ۱۳ جمادی الاول فی قرنیہ زکریا جبار ادانی اشد
ربیع الاول	۱۲۵۰	ولادت محمد رفیع طلوع فجر روز جمعہ ۱۳ جمادی الاول فی بیارہ آدافہ موکم لصف
جمادی الاول	۱۲۵۲	ولادت محمد عالیہ بیعت نور عمرہ بے لہ شہ دی ولادت فی بیارہ آدافہ موکم لصف
محرم	۱۲۵۷	ولادت محمد نجیب ادانی المحرم فی موکم الربیع فی بیارہ ولادت محمد صلاح الدین بعد صدقہ الشاہ بلکہ الاعد
محرم	۱۲۶۰	ولادت محمد لہ اولی ربیع راہانی بہار ولادت محمد قی عطیہ زکریا سعات نور عمرہ بے لہ شہ دی
ربیع الاول	۱۲۶۲	ولادت محمد شہ فی موسم الربیع اللہم اجعلہ عاقبتہ دعی قبتہم علی الخیر والایمان بجاء النبی محمد والہ رحمہم صلی اللہ علیہ ورضی عنہم وعلیٰ بجاءہم آمین یا رب العالمین

ولادت محمد قی شیلان کچی صدر سعات چداری
پاشا میوہ رولہ روز پنجشنبہ ۱۳ کانوے اول
سال ۱۹۲۹ م بموافقہ ۱۸ صفر ۱۳۴۰
حفظہ اللہ عن المکارہ والافات واعفوا
واعطیہا لہ الخیرات عنہ وفضلہ علیہم

ملکنا حکمان المعفوننا سجنه فحسکم هذا التفادیت سینا
فلما ملکتم سال بالدم الابطل وکل انا بالذی فیہ یبضع

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذی خلق الانسان وکرّمه بالفضل والاّحسان فمیزه بالعقل والعلم والحقم والکرم
والصلوة والسلام علی سیدنا محمد الذی هو فی عین الوجود انسان وعلی اله وصیه واتباعه بالکرم
الی نعم الدین

دلای انسانی هوشیار اویاره هر بینانی له ماوهی شیان هویا گه لی کاره سات
نه بینی که به سر هویا یا که دروژه گانیا نیت وه که شتی سید و باره به هونی یا بدنه وان
وه س نه که دیت نه که رانسان هوی نه و شتانه تماشا بکا وه نه و روداوانه به هویا نه
هو گانیا نه وه بنوسینه وه بوپا شه روشی هویا که وزه خانه گانی وه بوچینی دوا که درانی
نه دایشی روز به سود نه بی :

هر روا که لی شت به را ووردنه لی که نه بی به سر رم شتی بو که دینشانه گانی وه بو غیری
نه دایشی که نه مستقیم له سر روناک نه دانه وه فتر بکه ن بو که رسدنی نه فتر

مروهنه منده هنر پیشه سا - عمر دو با نیست ورین روزگار

تا زکی تجر به آر به بند وز دگری تجر به آر به کار

صدا به سر روناک پیشه سن نه وی روداوی زه مان غنم وه نه دکه سانه که نه گه لی ما بوم
نه وهی که بیرا مان بیان نوسم له به رچهن شت

یه که م وه زهی شیانم له لای درستان وه هم لاقه دانم دور نه بی

روه نه وه زهی نه دکه سانه له م نامه دانه بیان نوسم وه رک دی

لے به م به به ندیکی سورم ندیان تیارا هر چه ره فتریا مان بکه ن

چهاره م به غنم له ماوهی دوائی شیان به تماشا کردنیان وه به بیره وهی صلی هویا و شتانه
ولی غنم قورنی له تزدنه من غنم پاک بکه نه وه :

وه نه م نوسرا دانه مانا به (روزگاری شیان) له مهره بان به زردان پاک داوانه که
که نه وه فتر بکا به هوی سوری سعاده ست و پیروزی نه دانهی تماشای نه کن :

گه لی له زانای خاوه ن بیرو هوش گه لی ادیبی بو ساعی تیکرش

گه لی مهر دانی به عقل و وجدان زور پا له وان نامه ی مهیدان

گه لی دل پاک به به رودم دل سوز زور دل روناک خاوه ن عشق و سوز

گه لی دلبه ری سر روی صفت به سر که تانهی نه دایا لای له عمر رعر

گه لی به خشندهی خاوه ن خانه وان به نای روشی به هجهت ندان

مردنو گنیا ن گه یشته به به شت با سبکیان نه مانه له شانه نه شت

مایه نامه زاده بودی همیشه سوری وه رنه گری له چه رخ وه دار

توماری وه وی هوی نه کانه و ناویر بو هلی که سی نه رانه وه

نه لابه سر رم شتی نیشی پیشینان نه کا به ریگه ری ی تیکو شینیان

جهان قلایه وینان پاسته و نار وایه بوی نوسقنی شه وان

هر گناه غیر شرک از تست عفویش دور نیست
هم عفویش بر گناه مردم آزارش بود

بیولستی نه روزه له روی جهاننا بیدار به له گشت ماوه ی ژمانا
به پستی نامی له لم نول وهر روزه له مبه بومرد که رامیت خوزه

ولیشی نه سبه ی خدیم

باو کم محمد کوری فتح کوری سلیمان کوری مصطفی کوری محمد خجی له عه شره تی
(هوزی قازی) وایکی باو کم (مرحیان) کچر نصر الله خه لکی دی کوره میو له لای
(پنجبیر) وای

باو کم باو کم فتح له گول عزیز ناد ی برایا وه ظریفه ناد ی خوشگیا له لای باو کم وه
له (هوزی قازی) وه له لای وایکه وه له (هوزی هه سمن) له مانه له ناور
هوزی قازی را له وایک برون پاش ماوه تی له ناد عه شره نه که بیان وه ره برون
وه مدوتی له دی (که ولس) وه پاش نه وه له دی (چه ومان) وانشتوون
هه تا با پیره م فتح مانی هه ماوه له چهار له دی وه ره برون وه ها ترون
به دی (تکیه) له خوارس هه که زنی نا هیه ی خوارس وه وه له دی تکیه را
که مولکی شیخ بهاء الدین بوه به زارعی وانشتوون :

له م ماننه یان به تکیه له ده دی تاریخی هه زار و دوه ده فتا و پیچی بحری وای بوه
وایکی باو کم له پیش چه مدابونه باو کم وای دو کوری تری بوه یه که له دوا ی یه کک یه کم
محمد مصطفی ناد دوم و شریف ناد له م سرورده ما له گول به ضیو کردن مناله کانی
هه شیری راوه به شیخ علی هسام الدین کوری شیخ بهاء الدین که له م کوره
له (طیبه خان) کچر سید عبدالرحمن به له نگه نه بوه : محمدی باو کم
به له دی (تکیه) را له تاریخی به زار و دوه ده هشتا و پیچی بحری را له وایک بوه
وه به له تکیه را که دره بوه وه پاش چه ن سالی باو کم باو کم فتح له دی تکیه را
وه فاتی کرده به را کوره کانی تریش غیر باو کم له تکیه وه فاتیان کرده :

پاش نه به عزیز ماس باو کم له دی دلی هه لکه تراوه وه گوزا دی نه وه به دی تره شان
له پال (پنجبیر) وای وایکی باو کم له به رنه وه چادی له کوره که یه وه به شوی کرده
به مانه عزیز وه پاش چه ن سالی له ره شان وه له به ره نه کاره سات له ره شان
گوزا ویا نه نه وه بو (به بیله) وه له دی مشغول زه راعه ت کردن برون وه له وه دریا
تاریخی به زار و سیصد و ده وای وایکی باو کم له عزیز میوه ری کوریکی هه ناوی بوه
وه پاش نه و کچیکی خجی ناوی بوه :

باو کم له تاریخی به زار و سیصد و پانزده را رنه میاوه وایکم خانم ناد له عه شره تی
رسوره جدی له بوه که له نریکی شان وه ری را وانشتوون :

له تاریخی به زار و سیصد و هفده وای آینه ی خوشکم له وایک بوه وه له به زار و سیصد
به پستی بحری له نه وه له به ها ری له وایک بوم وه له به زار و سیصد و هفت و دورا
را به ی خوشکم له وایک بوه وه له سالی هه زار و سیصد و هفت و پیچی باو کم وه فاتی کرده

او که میگویند بخوبی اشنای قشک است اشنای میمان کردن جدائی شکل است

باسی هوزی قازنی ده هوزی هه سمن

نهم دو هوزه له اصفای غه واره ن ، یافه خارجه جافه برادی ن که له هوزه
کاتونه بد وارمادا ده په ره یان به سته له که له به گزاره کان ده کو ظاهر به گ
ده سلیمان به گه کوری ده ده سته لانیان په یدا کردوه

نهم هوزی قازنی ده هوزی هه سمن ده می سله وان به به که ده ده به ثن و ثن خوارن
تیکه له به گن وامه شهوره ده ختی خوی له ده سته و به سته ی رضان اصفای آره له
بودن ده له پاشی چه رضی له و که ناریان گرفته هتا به گزاره ی رمبریان ،
هزیان نه بده نهم هوزه له کویا له وی لید ده له تراف سه روش به
هکویا نا وانیشتون ده لید بولکی خویان بده ده له رستانا هکویا نه ده
شاره زور ده له (دولی که لال) تابعی ناحیه ی به رزجه وانیشتون

به لام پاشی نه ده که به گزاره ی خویان زوریان په یدا کردوه نه یان توانیوه
له هکویا تصرف لید ده له تراف لیو بکن ده له بولکه یان له غصب کرده
به له کویا وانیشتون به اتراف رشید ونا وضوان ، ده له رستانا کاتونه ده
یو شون خویان له شاره زور ده کو دولی که لال به
هوزی هه سمن له رپری رپری ، ده هواله ده هم نارد وانیشتون ده هوزی
له رماندول ، وانیشتون ،

به لاغیری پری که له هوزی هه سمن ده له خالویان به پیردن لهم آفرابه شاهه
ناوضو اثباتی نه ده یان کرد که سید ن ده له لای که له کس موری شجره که یان کرد
هه به شاهه ده کو محرابی سوچان ده فقه عبدالله برای که پیرده ده ناگایان
له رشته ی ره که زی هوزه که بد شاهه نه دیان را که به پیره یان فتح ناو
له که ل غیری برای له پشتا که هوزی قازنی ووله وایکه ده له هوزی هه سمن ن .

به شره ی هوزی قازنی هه رجه ن به م ناوه به شهون به لام هه دیان له نه ته ده ی قازنی
ناین ده له شوره ده به به که نه کن هه ر چوار پنجه مال یان له نه ته ده ی نه و
به که م له م مالان مالی حاجی شریف کوری شاهه یی کوری قازنی به نیال که تاریخ و
له هه زار و سید و هه شاد و سکی و شریف له رضان و دیله ده فای کرد ده
کوری له به جی ناوه محمد ده عبدالله ده شریف

دووم مالی به لاهیدی لاری کوری ده رویش کریم کوری قازنی به لاهید له سال هه زار و سید و
هه فتاد و هه وقا ده فای کرد له سلیمان را ده برای به له سید صادق واد فتن کرا نهم
ذاته سکی کوری به جی ناوه عبدالرحمن ده جمال الدین ده کمال الدین نه مانه له دیک
سیامیه ده رانه نشن

چهارم مالی حاجی فتح ده حاجی طالب کورانی محمد علی کوری قازنی نه مانه له دیک سید صادق
رانه نشن حاجی فتح دو کوری هه به محمد ده میرزا جلال ده حاجی طالب کوری هه به
والی ده احمد نه مانه الحمد لله به به رصیان ده له سید صادق دوکان و مالیان هه به
جمال ده / ده غفور ده سعید

نه که ادم ده بی کوریک
 صالحه ناز بی بی نیست
 دو کور جبار ده سالار
 بی بی که خنده و دل
 نه حسن کوریک هین ناز
 ده که علی کوریک جبار
 ناله ده بی بی که در
 کوراه نازان ده
 نه در دیوانه گفت

چوارم عالی عبدالله کوری محمد جمیل کوری محمد علی : عبدالله برارای صاحب قنوج و دهقان
طالب و بیته مالی و اله خانه و بیله له پستی و سه رادوی سوکان آغا و ده هزار
باقی فزنانا محمد جمیل باوکی عبدالله زور نسانی باشی بود و محبتی له گدل منا زور گرم

پنجم مالی طالبی شادولیس نیم راتہ بہ رعیتہ ودچہن کوری ہدیہ یہ کیکیان نادی
رشاسوار ۵۰

ششم مالی نجیب کور شاه یس هم درسم مالی ایلیکین شاد کور (کور شاه)
 هفتم مالی حاج عارف کوری مه لاهور مه فانی کوری قازان له مه حاج عارف هفتم
 مالی له اسید صارق، ده کور یکی هم به ناوی عبداللہ به

حسرت و توبه عالی پیرده لیس قاری نه ته وهی نه م عالم وان له دی (وده له سمت) له
شاره زور را پیرده لیس چوار کورن بوه که ره م ده لیس جه لا و حسن علی ۹
وه که بیتوبه قاری کورن مراد آغنه وه مراد آغنه ^{کوری} بجابه مانع نه وه رسول الله
رسول وه رسول کورن مه

هه شته م مالی قادری کوری محمدی کوری قازی به امام قادری کوری یکی هه به پناوی نادره
وه نادره کوری هه به نادی محمد

وہ چکی شویا کر دودھ بہہ لاجہ کریم کورس صہم فروریج لہ ہورن خومان کہ لیسہ لہ دی
(کہ ولوسی) مہ لایہ دہ خوشکی نادر عینا ناو کچر نام ق در شوں کر دودھ بہ صاجی فضاہی کورس
محمد علی لہ محمد صادق

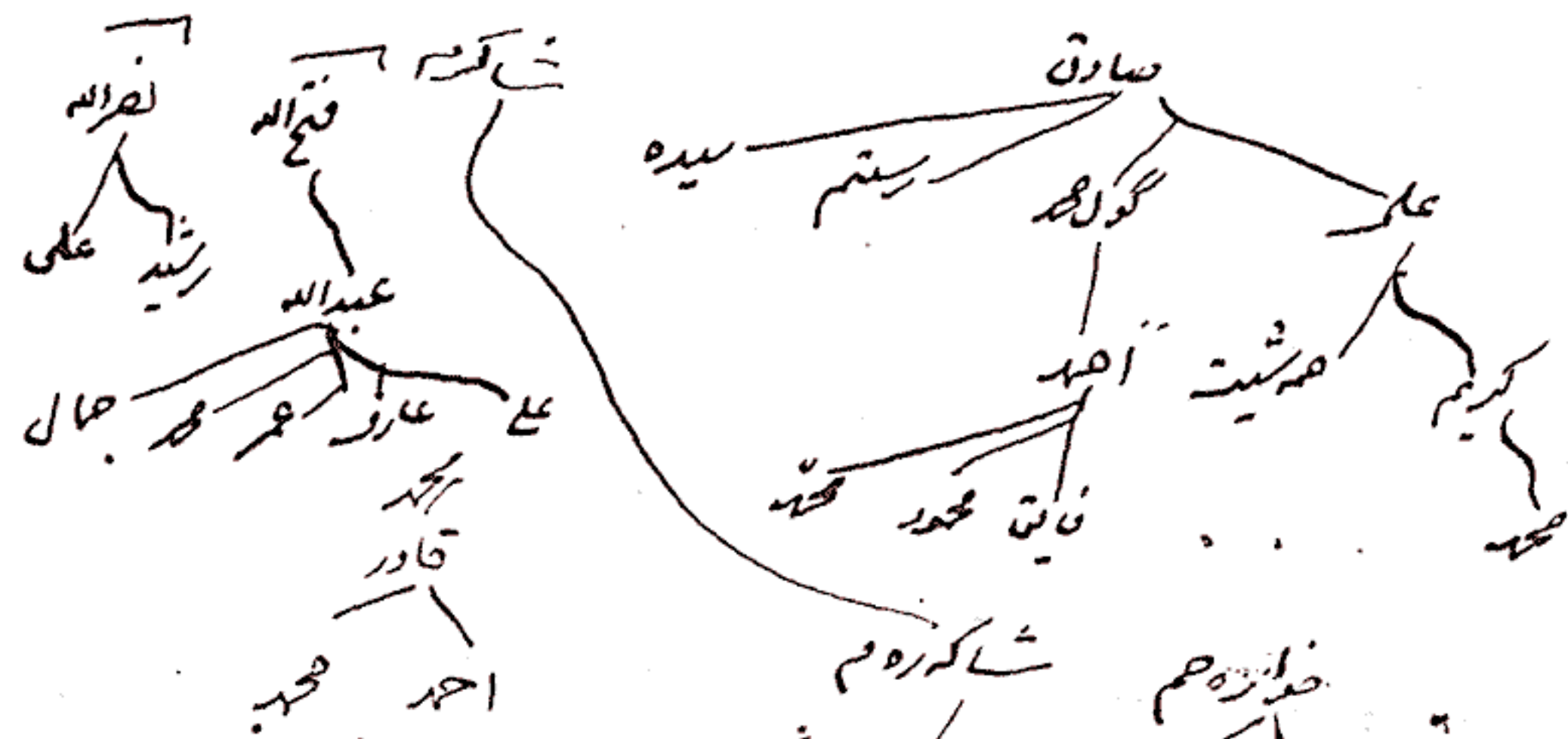
وہ گہلی مالی ترمایا ہیرہ کہ ناچنے وہ سہ (قازی) بہ لکھ لہ قازیہ وہ گہ لہ
بہ نہ کہ :

یہ کہ تم مالی خدمت علی وہ لیس لیوی قوت آغا ج نہ م راتہ چمن کورن ہے یہ
اگر وہ محمود و ملا علی وہ قادر جوہر صالح نہ مانہ حیرت جمع کسی
ج رہی سبکی ما با آغا

دوهم مالی حاجی صالح که رهم و ولی ناموای همه ی علی ولی مالی له خانه قریله
کوریکی باشی همه نامک احمد و کوریکی تر نامک احمد

[illegible]

مراد انا
ما فیہ من علم و سیرت و کلام
و در رسول و غایت مستقیم بر آن نوعی
که از صفاتی است و ان که چنانچه بابا (ع)
بر او ایستاده

-1.-

چهارم مالی حاجی برایم کوری محمود نام زانه کوریک همدی (علی) به ده کوریک همدی نادی میرزایه

پنجم مالی احمدی صادق که مشهور به احمد گولی نام زانه و وفائی کرده و ده کوریک همدی به کرم که مالی که سید صادق و درم فائق که خانه قریله به ده محمود

ششم مالی و روشی حبیب که خانه قریله دو کوریک همدی محمد فیل و احمد فواید پاری

هفتم مالی همدی باندی که خانه قریله کوریک همدی نادی عمر

هشتم مالی شریف شاکره که زای به احمدی محمود میرزا سی کوریک همدی محمد فانی و علی احمدی محمود

نهم مالی که در شاکره که میرزا خان همدی ده احمدی که همدی که سی فانی کوریک همدی نادی محمود

ده همدی که در زاده امام سعید و محمد رضای غلام ره ضا و فاطمه و پیروز که خانه کوریک همدی ضا ماده

یازده همدی که در (کولیان) ماری حسای مصطفی احمدی همدی

ده کرم همدی

ده صالح

ده سعید و کوریک همدی میرزا ده محمد نام زانه که در چواله به

دوازده همدی که در بریان که در (میرانه) عبد الرحمن شریف مصطفی احمدی همدی ده که در (کلی) ماری حسین ثانی کوریک

که در (ماری)

سیازده همدی که در کولیان محمد فرجی عبد کریم همدی که در (ماری) : نام همدی که مادی که لاجم کریم زاده نام در مام قاره که در (کولوس)

چهارده مالی عبد الله فتح الله که بیسته که در سید صادق ده پنج کوریک همدی عارف

ده محمد علی و عومر و محمد و جمال الدین و کجیکی همدی و فاطمه، نادی شوی کرده

به حاکم عبد الرحمن سعید که لکی سلیمان و بیسته مالی که در (کوک) ده نام که لاجم زانه

پنجم کوری همدی : ده علی نصراله که بی نام دلادرد و رشید نصراله که اولاد همدی آنوزان علی بن عبد الرحمن

پانزده مالی همدی صادق که روه که سمیت، که گول مالی برایا که کریم صادق که عینی ویدا کریم و وفائی کرده به لام کوری محمد نادی به به ماده :

محمد به همدی مشیت مشهور به لام زور پانکی شیره و خدمت و دست و ده که گول من زور همدی

شانزده همدی مالی بیسه که اولاد محمدی فتاحی سلیمانی مصطفی همدی

ده محمدی مام که نام دلادرد عزیز سلیمان ... که در مام قادر و وفیق

که تازان که در بریان دانه نیشن : ده همدی که علی کیندم و عبد الله کیندم و رشید کیندم نام فرشیده ثانی رحمان قازان

ده له وکله سانه که له پښت هوز هه سڼ ن ده به پورې ژن وژن هواره ده له ناو هوزي قازي
ماونه نه وه

۱. مالي هم جيلې خاوه سره که مېن که زاواي ماته ش او په
۲. مالي حاجي عارف وه حاجي فارسي براي وايکي نه مانه ده نه دښ ناو له وورده شاري
وه باوکي ن له هوز هه سڼ وه هوزي ن له هوزي قازي ژنيان مين او ده حاجي عارف
زاواي ماته ش او په

۳. ده روښي سعيد که له پښت له هوز هه سڼ ده له سکده وه له هوزي قازي نيسته
ده روښي سعيد نه ماوه به لاهم کوري له هوزي قازي راهه به نه مژاته کوري مصطفی
ش زې به وه خوشکته زاي ماته ش ده لاهم

۴. ده روښي عبداللهم براي ده روښي سعيد نيسته به رهه ياته وه له هوزي قازي به
ده کوري هه نه

۵. حاجي روښي عبداللهم که له پښت هوز هه سڼ وه له وايکه وه هوزي قازي به
چېن کوري کي هه به مهر وه عزيز وه صالح حسن ورشيد مرغمان
وعن :

به روا که لي خدغي طافعي هوزي قازي وان له خاوه ده وه کومالي خواکه هم
تکنيان که ناموزاي حاجي پرايم مې محمود وه مالي له (مرغمان) له ده وري دي
روسته) درکوري له به به ماوه احمد وه مې محمود به مالگا داي خي دوکوري دي هه به رهه
خوشکي نه مې خواکه هم نه ده شوي کړوه به شريف بگ له (گوزيه کوريه) ده عبداللهم
وه له شريف بگ حسن بگ به وه له حسن بگ چېن کوري به به ماوون (کونو کور)

نيسته له قه لاي مريدان کاسين
وه که لي خدغي له دي (هه لوراي) وه (هه لمانه) راهه به وه عبدالرحمان ناو
له دي (لي) به نيسته نازانم له دي ماوه يانه

وه مې محمد رسول مې شهور به مې رسول چنگيان که خوشيدي وايکي هوزي قازي
وه احمد ي کور پر پوره (زيرين) خوشکي حاجي مې لاهم هوزي قازي نيسته له سلپانيه
وه کوري نه و احمد نه و زاواي حاجي مې لاهم ده ده شنه که ي ناو (حليمه) به
دره

دایک با وکم ریجان کچی نصرالله کوری سیدہ کورہ میوی نہم نصراللهی سیدہ
سی برای بوه فیض الله ی سیدہ وہ سو بجانی سیدہ وہ سلیمانی سیدہ .
نہم چوار برایہ خاوند مولک بودند لہ دی (کورہ میوی) را بہ لام لہ بہ رستمی
روروار بلادہ یان کردہ :

نصرالله وہ سلیمان روشتون بو آوائے (رہ شان) وہ فیض الله روشتوہ
بو (کافی مانگا) وہ سو بجانی سیدہ میوی لہ کورہ میدا مردوہ بہ لام دو کوری بوه
ہمہ خان وہ فتاح لہ دانیس باریان کردہ وہ روشتون بو شاره زور
وہ لہ دی کون، لہ زوری خورمال دانیستون :

وہ پاشی مودہ تی ہمہ خان باری کردہ بو (آوائے ہمہ) وہ فتاح بوتازہ
لہ خوار خورمال وہ رام زراوہ

لہ ہمہ خان کورو کچی بوه احمد وہ پیرزاد لہ پیرزاد کوری علی ناو ہمہ
وہ لہ احمد روکور صالح وہ رشید . وہ لہ فتاح ذرہج وہ لہ ذرہج عبدہ وہ ہمہ
لہ صالح کہ نیست بہ حاجی صالح بہ شہورہ چوار کوروسی کچی ہمہ کورہ کان
سعید علی (پوبکر عثمان علی کچہ کان شیرین شہلا، گم لاریتر
ناویانہ :

وہ لہ رشید کوری ہمہ ناوی کاوہ یہ ...
وہ بیستوہ سو جان بادکی ہمہ خان وہ فتاح سی کچی بوه وہ نہ و شہ
وہ مینا وہ آمان . لہ
آمان شوی کوروہ پیا ویلی بیسانی وہ لہ حوالی نازانین وہ مینا شوی کردہ
بہ (ہمہ بوم) کوری عباسہ کہ لہ ی چہ ونانی کچیکی بوه ناوی پیرزاد بوه
وہ پیرزاد روشتوہ بو آوائے رستم بہ گم لہ لاس خورمال شوی کردہ بہ پیای
ناوی ہمہ بوه لہ ہمہ بش کوری ہمہ ناوی (غہ ریب) وہ لہ خورمال دایہ
کاسبی لہ کا .

وہ وہ نہ و شہ شوی کردہ بہ مصطفای کوری عباسہ کہ لہ سی کچی لی بوه
فاطمہ خانمی خاقون .
فاطمہ بی نہ ولارہ وہ خانمی شوی کردہ بہ صالح برای ملا محمدی کوری شیخ قادری
رہ شہ ولی مریوانی کورو کچیکی لہ بوه علی وہ روعنا وہ لہ پاشی مردنی
صالح خانمی هاوہ بو شانہ وہ ری لہ شاره زورا شوی کردہ بہ صالح ناوی
لہم پیاوہ سٹے کوری بوه ہمہ فہرہج وہ کریم وہ رحیم :
آگام لہ ہمہ فہرہج نیم بہ لام کریم سی کوری ہمہ والی علی عادل وہ
رہ حیم کوریکو رو کچی ہمہ عطا شہ و غم دل غناز .
وہ لہ علی خانمی رو کورو کچی ہمہ حسن حسین (پیری) وہ لہ روعنا سی کوری ہمہ
صدیق ابراہیم شہ وکت ...

وہ خاتون لہ لہ وہ لہ وہ شوی کردہ بہ علی کوری احمد عباسہ کہ نہ کوریکی لی بود ناوی
عبداللہ بود وہ پاشی مردنی علی هاتودہ بد مالی حمہ خانہ خاوی لہ آ والی حمہ
خاشوی کردہ بہ فتاح کوری ہر ایم زہ رودی لہ نازہ وی کوریکی لی بود ناوی
(خبرہ ج) د وہ کچی ناوی عایشہ یہ :

لہ زہ ج حمہ جی کردہ کوری ہشی حمہ یہ ناوی احمدہ

وہ عایشی شوی کردہ بہ حمہ امین محمود لہ وی حمہ وہ دو کوری بود احمد و صالح
وہ شی کج امینہ کافہہ خا طہ آمنہ شوی کردہ بہ محمودی کاکلی وہ کافہہ
شوی کردہ بہ عبداللہ حاجی محمدی قادر وہ خا طہ شوی کردہ بہ ارکائی
کوری حمہ ی نوری لہ آ والی حمہ وہ :

وہ سلیمان مانہ ی نہ نہ ریگان لہ رہ شانا دامہ زراوہ کوریکی بود ناوی محمد بود
وہ لہ م محمدہ کچیکلی بود ناوی حبیبہ بود

وہ نصر اللہ ی باو کے نہ نہ رکھانم کوریکی بود ناوی قادر بود بہ عم سکری رشیدہ ^{مردہ}
وہ ریجانی بود وہ کچیکلی تر شوی کردہ بہ فتح ناو کوری حمہ نہ کہ رہ م
شیخ سمایی وہ کوریکی لی بود حمہ نہ مرادی ناوہ وہ کچیکلی بود خا طہ ی ناوہ
حمہ نہ مرادی نہ ولاد لہ وی (قہ لاجی) لای بارام آوا وہ فانی کرد وہ
خا طہ کوریکی حمہ یہ ناوی حمہ نہ یہ حمہ نہ م بہ نہ مابو یستہ نازانم :

خالوانی نہ نہ ریگانم

وہ کو بیستوبہ لہ مانہ حمہ نہ م دایکی نہ نہ ریگان خوشکی محمود پہ رودہ کہ سکانی بود
لہ وی (قرنجہ) را ہر رودہ ہا دایکی نہ لہ عبدالرحمانی کوری نہ لہ ~~محمود~~ رشانی ہر
خوشکی محمود پہ رودہ بود وہ نہ نکم لہ گل ملا عبدالرحمانی پورزای یہ کن .

محمود پہ رودہ لہ قرنجہ نہ ماوہ وہ باری کردہ بو وی آل بلاخ لہ لای شاری سلیمانہ
نہ م محمودہ ^{با کیک} چتار کوری بود حمہ نہ کہ شہر بود بہ حمہ شل والہ زانم ہر لہ قرنجہ را
ماوہ نہ وہ وہ حسینی وہ رشید وہ حمہ نہ صالح نہ نہ وہ ی نہ مانہ نہ

وہ سی نہ کہ وی لہ وجہ وہ لا کہ نرسیو نہ لہم کیتبا : وہ سعید برای محمود پہ رودہ رشانی ہر لہ آل ^{غایہ}
نہ نہ ریگانم شوی کردہ بہ فتاحی با پیرم وہ رویشورن بو وی (لیکیم) لای خورمال وہ لہ
باو کم لہ دایک بود وہ نہ نکم شیخ علی ہسام الدین شہری ہوز بہ حیو کردہ :

با پیرم لہ لیکیم وا مردہ جانہ نکم شوی کردہ بہ عزیزی برای فتاح مانہ حمہ نہ وہ بود
خمی لی بود . لہ مانہ حمہ نہ جلدقادر وہ نہ رفیق بہ جی ہارون ایستہ وان لہ
تا ناوا را وہ بودہ خمی در شوی کردہ لہ شوی بہ کم صابر وہ کریم ناوی بود کہ بریم

مردہ وہ صابر ماوہ وہ لہ شوی دو تھمی دو کوری بود احمد وہ محمود ایستہ
وان لہ قہ لا را کاسبن : نہ نہ ریگانم لہ وی بہ پیلہ وا لہ گل مانہ حمہ زرا

لہ تارکخی ہر زار و سیصد و سی و سی چوارا وہ فانیان کرد وہ بودہ خمی لہ رہ درک
ہر زار و سیصد و پانچاد چوارا وہ مانہ حمہ نہ وہ در ہر زار و سیصد حمہ فتای ہجری وا . . .

وہ کوریکی لی بود ناوی
وہ کوریکی لی بود ناوی
وہ کوریکی لی بود ناوی
وہ کوریکی لی بود ناوی
وہ کوریکی لی بود ناوی
وہ کوریکی لی بود ناوی
وہ کوریکی لی بود ناوی
وہ کوریکی لی بود ناوی
وہ کوریکی لی بود ناوی
وہ کوریکی لی بود ناوی

دایکی ختم خانم له عشره فی و سوره جو، په که دایک بوه له لاس شانه وری را
 و دایکی دایک نه ویشی و دایکی بادکم ناوی ریجان بوه دوشلکی به نه کم
 ناوی (مروست) به شوی کور به پیادی له (سه لسی) دودکدی به حسن
 و دوسه یی .

دوهم ناوی عینا به شوی کور به به مولا و اسماعیل له سر او او دودکدی به سعید
 و دوهیم نیم نیسته نارنگم نه ته و دیا ن هیم یا نه :

دایکی دایک و دایکی منی به کچلی کوی فاطمه ناوی له هر رار و سید و سید و سید
 داریلانا و دایکی کور و نه نیکم له هر رار و سید و سید و سید و دایکی کور
 فتح با پیرم له گدل عزیز برایا خوشکیان به ناوی ظریف به دودکدی به سید و سید
 دودکدی به نه م شنه کچلی به ناوی خاقون به و دایکی کچلی به ناوی پیر و زو
 له صال نه ته و دایکی نارنگم :

وتم نه نه ریجانم واته دایکی بادکم له گدل ملا عبدالرحمانی روشانی دایکی به کن نه م
 ملا رحمانه رویشقه به (سه لسی) له وی به م لاله دایکی زاده و دایکی کور و دایکی
 به دایکی ظریف ناوی به شوی کور به ملا هادی نه سراده دودکدی به دایکی
 عید و عبدالله و عدله و عینا ،

ملا عبدالرحمن کوری به لاسلیان کوری فقی عبدالله ساره شانی بوه نه م فقه
 عبدالله کوری بوه ملا سلیمان و دودکدی به هدیجه و فاطمه خدکه شوی کور و
 به میرزا مارتی (میللاک) کور و کچلی بوه ملا محمد و زینب و ملا محمد کچلی بوه
 ناوی طلعه بوه شوی کور به ملا سلیمان کور و کچلی به بوه عبدالله فاطمه
 آمینه خدیجه کافیه . له عبدالله عبدالرحمن به دایکی ماده نیسته له سید صادق به
 و دایکی فاطمه کچلی فقی عبدالله شوی کور به به فقه عثمانی کوری حیدر بنا و دایکی
 نه م فقه عثمانی هاتوه نه شاره زور له وی ویش قویه را حروه له م فقه عثمانی نه
 کچلی کور و کچلی بوه ملا سلیمان ملا رحیم ملا مارتی و دایکی و دایکی عثمان
 له شیکم نه ملا فاضل به .

و دایکی حیدر کوری ملا سلیمان کچلی کور و کچلی بوه کور کان ملا احمد ملا سلیمان
 ملا عبدالرحمن و دایکی کان زینت و دایکی و دایکی
 ملا احمد بوه به ملا فزنجی و ملا سلیمان بوه به لای وی (بنا و یان) کوری بوه ناوی ملا
 و دایکی ملا عبدالرحمن دودکدی به کور کان ملا علی و ملا سعید ملا علی له کانی
 حویندنی شرح شیم و موفی به و ملا سعید بوه به ملا و دایکی جیله بادکیا دایکی
 کوری بوه ناوی زاده نه م بادکد کور و هر ریان حیدر کور و
 زینت شوی کور به به علی محمد له سیامیوه دایکی به و دایکی زینب شوی کور به به شیخ قادی
 دودکدی سید مجیدی شانه و دایکی به و دایکی شوی کور به به بادکد دایکی به لافزه ج دایکی صادق

وہ فیض اللہی نامی نہ نہ رکھانم کہ نہ کافی مانگا را دانیش توہ کور کی ہو
 ناوی حس بودہ وہ مشہور بہ وہ رویش ہم سن نہم درویش حکمت
 حبیبہ کی کچی ہمہ سلیمان اموی ہوی مارہ کردہ نہم حبیبہ چہن کورہ
 چن کچی بودہ

کورہ کان شہ ریف حسین عہہ رحیم محمدان کریم . وہ
 کچہ کان مینا آئینہ اسماء .

رہ ہم خدیند وہ بودہ بہ نہ لا نہم ملا رحیم کہ بودہ بہ نہ لا نہم قہلارا دانیش
 وہ سکینہ کی کچی جس ملا عبدالرحمن بہ نہم ہوی مارہ کردہ پاش مارہ کردہ
 نہم نہم و خانی کردہ جا ملا رحیم عایشہ ناویکی کچی احمد ناوی مارہ کردہ
 نہم نہم عبداللہ وہ ابوبکر وہ حسن وہ حسین و آمنہ وہ فاطمہ وہ سارہ
 بہ بدادون . نہ عبداللہ محمد وہ احمد وہ علی و علیہ بہ بدادونہ

عہ زینت
 شہ ریف
 کچی
 نہم وہ نہ
 نہم نہم نہ
 نہم نہم نہ

وہ نہ ابوبکر محمد و محمد امین وہ نہ حسن احمد و محمد محمود وہ حمید صالح بودہ
 وہ نہ حسین فاطمہ و فریدہ بہ بدادونہ .

وہ نہ ملا کریم فتاح وہ جلال و جمال و محمود بہ بدادونہ وہ نہ شریف
 کورس علی ناوی بہ بدادونہ الیستہ بودہ بہ حاجی وہ نہ سعد صارق و الکاسی نہ کما
 وہ نہ حسین عبداللہ و احمد بہ بدادونہ وہ کچی نہ فرزند ناوی وہ نہ عبداللہ
 روکور علی و عثمان وہ چہن کچی آمنہ و نذرہ وہ گول زار وہ تاجین بودہ
 وہ نہ حمید حاجی رشید وہ عایشہ بودہ وہ نہ محمد امین عثمان وہ فہیمہ و آمنہ
 وہ نہ آمنہ محمد و محمود وہ قار و شریف و سلمی و محبوبہ بہ بدادونہ

وہ نہ مینا کچی بودہ ناوی آئینہ ہم نہم آئینہ محمد و حسین و حامد صہبہ .
 وہ نہ اسماء خاندن غنچہ و رکبان و مہینچہ وہ ملا احمد بہ بدادونہ
 وہ نہ ملا احمد محمد وہ محمد علی و آمنہ و سعدی صہبہ و ان نہ سلیمانہ را
 وہ نہ محمد کورس نہم نہم چہن کور توفیق و عبدالرحمن و احمد وہ کریم
 و سکینہ و محبوبہ بہ بدادونہ .

یکمای خدایک زام له کافیه کچی سید طاهر
کدر یکی سعدی ناولی هغه نه واکه مستحق
موظف وه کچی آمنه معلمه به

محمد رسول الله زام له کافیه کچی سید طاهر
جدار کور زهم به فرزندان و کاه و دیرین
ده شته دان (بزرگون
وه کچی چنوره نادر

وه خستی خدایک زام موظف له مستحق را
رتزوع بسیده سقره سدره ناول
اسره ناطقه واکه بنت قسی
رضوان

عطیه رسول الله زام جدار کور زهم به
به خسته صفی
رودف علی عمر
الدبیر

و در کچی فیکه آمنه

سیده کوروسوی

سلیمان درون شاهی نشسته

فیضیه کاذبه

لغزانه

سبحان

مهرشان

یکانه قرار

در کسری نولدت لردلان

فتح

عبدالله محمد

صلح

عبدالله محمد

عبدالله محمد

عبدالله محمد

عبدالله محمد

عبدالله محمد

عبدالله محمد

عبدالله محمد

عبدالله محمد

عبدالله محمد

عبدالله محمد

عبدالله محمد

عبدالله محمد

عبدالله محمد

[illegible]

عاشقانه لاله لاری چه زنان
صعید و مصطفی احمد و مصطفی محمد لاری

مجلس

100

١٠٠

مجلس

عظیم کیسٹ

عبدالله بن عبدالمطلب

10

مقامان کا علی

از این جهت

۵۰۰ صلیح کبریٰ حسن لوہا شیعہ

۱۰۰

١٠٠

۱۰۰

۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

مجلس شورای اسلامی

جواب

وہ کہتا ہے کہ اس کا نام خدا ہے

تک عا

20

١٠٠

- ۶۱ -

بادکم ضریفند داریبو. ده مردی مرموم شیخی بیاره شیخ علاءالدین بده. ده زور صالح
 ده خدمت گواران نه هج علم و صلاحیت بد. زور محبتی مرموم صاحب سید حسنی چوری
 صاحب سید حسن له سه نه رس حج دا (ولائی) که چاپ له سه بوله به دیاری بوهیبا بد
 تا ماوه کی پاشی ده فاتی بادکم له ولایت مابو له پاشا فوئا :

من مرموم له سه نه پنج سالی دا له برره غبت بادکم له ضریفند تراومه به ر قوتا بخانه ده
 بیرم دی ماموستا له لایعبدالواحد برای له لعارف که له ولایت مایا وایله به له لایه بی
 نویسه ده بوم ده خدمت که ی زور روناک بو. که پرسیان له کر و لیم له ده رفه چونه
 ده نوخته ی هده ی مایه ده چمن نوخته ی هده ی پاشی هوبیم له دایه ده

بیرم دی پرسیان لیم (ص) له چمن له چمن دوتم له میره که ی ماموستا له لایعبدالواحد که له
 به صلا به کم پی که نه

پاشی ماوه کی کم قدرانم که مایه سوروی (زفر) له ده نده به رها دوم کرابه ده له ده
 زور گویان له گرم ده قدران واپسوسم به ده رز قدران نه ماوه ده له ولایت
 ضیافه تکی پلا دو گوشتیان به بادکم کرد بو شاریان قدران خدمت :

مرموم بادکم له پیشی ده فاتی به چمن روژی روشت بو نه غریب به که له دوستان له و
 سه ره ده که آیتوره به عاصا که ی خدمت کی له شیر وارگوشر کیشا بو. ده فرمودی
 له که رست له رزانا مرموم له شیر له رازا له سه رهاسی له م خدمت به نیشن :

له ورورده بو شه و وصیتی کرد بومان که له پاشی هون له رکه خدمت نه کم ده به هدر
 ده زعی بی هر ره و ام بکم ده دایه عه لاقه مابو شیخی علاءالدین ده بی هر دا
 قدران را که کاغذ و قلم و ده وات بوم بسینی ده بنوسم له کاغذ بوم ده به کم
 بکه دی رایکم له م قسانه زور زور بو به لام لیم خاص له ده مان نه بو

ده به خواستی خودا له ورورانا پاشی کرینی کاغذ و قلم بوم له به هار سالی ۱۳۲۵
 ده فاتی کرد رحمة الله و طاب ثراه :

پاشی ده فاتی بادکم : وایکم خودا عه فون بکا زور حولی له گلی مارا ده زور کوششی کرد
 به خدمت نه و هادینه له مالی و مرموم له لاجورد کور صاحب شیخ قارا مام ده ده کیتبه
 ورورده کان ده کو اسمعیل نام ده شدوم خدمت له کان شیخ عزیز خدمت کی
 ر دول په دی له خدمت نه لاجردا نه خدمت ده له روژی ده فاتی بادکیشا زور دل خوش
 له دایه ده :

پاشی له م تاریخه شیخی علاءالدین : له لاجورد برد کرد به مدرسی خانه قی (ورورده)
 ده مینش له م لا ولا به شغولی خدمت بوم به بی له مالی هوان ده به بی له (به نیلیه)
 ده به بی له (به سراوا) ده به بی له (کافی سنان) ده مام ده له (لجادا)
 به کورتی تا سالی هزار و سیصد و سی به فونون و پیک که دتن ده نه خوشیه ده ده دایم کرد
 له م جبار له مانگی (محم) سالی هزار و سیصد و سی (هجری) له له بخادادا ده تم کرد به

به تصرفی نه بخانی ، له وسالان به کار تصرفیم که یانده باسی مضاعف وه له بها
 رویشتم بو وسه روش ، بولای م لاسیان کوری نه غمان که دادای فزایه نه نیمه نه کرد
 وه باسی مضاعفم له تصرف خویند وه ستم کرد به عوامل به لام بیستم که مولا
 مه محمودی جوانی وی آتوه بو بالک بوه به مدرس له سه روش گوزامه وه بو (بالک)
 وه له وی عوامل وسعد الله یچوکم خویند

له عینی سالاموسا مه لاعبدالواحد کوری مه لاعبدالهد بوبه مولا ی (گوزنه کوریه)
 منشی له به برنه وه که نه ماته مناسبه و دوستی قدیمی له گول مانا بوه رویشتم بو خدمت
 له خدمتی نه واه سالامه هزار و سیصد و دوا (انگیزه ج) م تا باسی فعل خویند وه
 پاشی نه وه اظهار م خویند وه پاشی نه و تصرفی مه لاعلی م خویند ب دور سالام
 وضع واستفاده مه لا ابگری میراستی م خویند وه پاشی نه مانه وه ستم کرد به کشتی
 (حاجی) وه حاجی م که یانده باسی تخیر نه م سالامه هزار و سیصد و سه چواره بو
 وه له آخری نه م سالامه پایزا وایکم وه فاتی کرد :

له پیشی وه فاتی وایکا زامنیه خوشک شوی کرد بو وه له پاشی وه فاتی وایکم هه ره خیره و
 نه شیا نیکیان بو بارم کرد بومالی پوره فاطمه خوشکی وایکی بو وایکم که مالکان
 له (دایران) بو وه رابعه خوشکیشتم بو بولای نه و وه به قی اوکان مصرفم
 بونه کرد

نه م جار گوزامه وه بو (کافی ستان) بو خدمتی مه لاشرف وه (حاجی) م که مانده توابع
 پاشی مانده نه له آخری پایزا رویشتم بو خدمتی حاجی مه لاعزیز له وه ره نفی نه و
 زستانه له خدمتی نه واه به عز حاجی م خویند وه له پاشی وه ستم کرد به سیوطی
 تا به هه ر که یانده وه در موصولات له بهارا که رامه وه بو خدمتی حاجی
 ماموسا مه لاعبدالواحد وه له سه خدمتی سیوطی وه دامم نه کرد به لام له به برنه وه
 روش به روش دنیا تاریک تر نه بو وه گرانی دهستی پیکرد بو وه خدکی له آشوب
 جهنگی جهانی زور به ریشان بدون منشی ولم هه لکه ترا وه ویشتم بر دم بو دوله تر
 تصادف له واده واه لاعبداللطیف نجفی بی بانه نه بران مه لاعبدالوهاب نجفی نه
 هات بولان نیمه وه نه ولایت بر واهو رشارر سلیمان) بو خدمتی منشی
 له گول م لاهسنی بابلیکه وه ری واه له خدمتی که دنیته ریگه بو شارس سلیمانی
 وه له سلیمانی واه مرگه دنی م لاعزیز بابلیکه وه ری واه زرام

وازیستم لیرا له باسی سه فر نه که ریمه وه بو خدمتی خه بهر

له سالامه هزار و سیصد و سه به م لاده جهان شیوهی پیشوی وه رگرت وه له سالامه هزار و
 نوسه و چواره ی میلاریا ریگه دنی وه در هزار و سیصد و سه و دوی مجریا هم ربی عالم بی کم
 وه بستی پیکرد (له هزار و سیصد و سه و دوی راقم لیه ریگان) رویان کرد له کوردستان
 وه له بهین (سنه) وایریوان) له وه درن ری شوشه به گزاردی مریوان ترسیان

لی گزت وہ جہادی با شیان کرو۔ ہم جہاد را علی بہ گے کوری فہرہ ج اللہ بہ گے بانک وہ احد
کوری نہ لا عبد الصمد برای ماموستا نہ لا عبد الواحد شهید کران :

شہر میں پیشی کا دشت کہ عام سام لہ ضویا چاوی پے کہ وتبہ کہ اہدی ہاں والہ نا و کوہ لہ لکھا
شہر بہت نہ گیس وہ خوشی جا رہا رہ نہ شہر بہت نہ ضواتہ وہ سبہنی ہر وہ کی گرا وہ
ہوہاں نہ مویں ضوا اہدی ہرام پپا ریزی بوروشی دواں ہضارہ کہ یاں بہ شہید ہا ہضایہ وہ
وہ لہ گل علی ہگ لہ بالک وا وہ فیا کران لہم سے ہضرا و شمنہ کان شکان وہ گہ رائہ وہ
نوسنہ

ہوسالی دوائی یانی بہ ہارسی و پنچ دوبارہ ہیرشیان ہینایہ وہ لہ سنہ وہ وہ کہ قزو
 لہ م صبرا ہم کوردہ کان لہ ہہ ہولا نیکہ وہ پیشیان پے گرتن گہ لہ کہ س شہید کرات
 وہ محمد کریم بہ گی فتح بہ گ لہم سالا شہید کرا وہ سید حبیب ناو پیاو ہم عید بہ گ
 فتح بہ گ ہم شہید کرا وہ گہ لہ کہ ستر فو تان وہ سلمانان وایانہ کہ ژوکیو وہ
 مہریوانی رویان کردہ کیوہ کانے میراجی وہ پشی پیران ولہ سکول وہ پشی وہ لاشیمان
 لہ و شونیا مہ شہورہ بہ سرشاپکم کہ پریان کرد وہ غابا لہ شیشی ہون بو جہاد فملص
 لہ پاریش آخرا لہم سالا قہ سیر یہ کان لہہ رافقلد فانی ناوض سوپا کہ یان کہ رایہ وہ
 وہ سلمانانی لہ وہ ی مابو بہ پے ریشانی وہ بہ بے نان وناو گہ رانہ وہ ہووی کانے فویان
 بہ لام لہم سالا لہ گاران وہ وہ شعی مہریوان وہ لہ وہ در ہیشیان جہاد یکی زور
 مہ روانہ یان کرد وہ واجبی فویان بہ راستی بہ جہ ہینا :

۱۔ سالہ علی اسی پاشا نے ہر پنجویں وہ بیاوہ گم درہ کافی گرد کردہ وہ غائب
۲۔ کردن ہوچی بہ جباری ہیرستان نہ برور وہ مدنی و زنتان نہ کرد نہ داگیر کرتن نہ مودلانہ
کہ بیان جوابیان نہ وایہ وہ بہ لام شیخی سابع مصمم شیخ علم لار الدین فرمون اساسا
نیمہ نہ گمر جہادمان کرد وہ بہ نہ مرے دین وہ بہ نہ مرے خودا جہادمان کرد وہ نہ گمر نا بہ قانون
توصیف نہ مرے جہادوت نہ سر ایم نیم :

بیجگہ لہو نہ ملے تیکہ فقیر وہ ہے چہک وہ ہے مال و پارہ بن خاک بہ وہ سہی شریانی حنیہ وہ
 گیر صغار دبو وہ منڈالی نہ ہر سائے مرد بہ ہے چہک وہ مال وہ نان چلا و چوں نہ کری بہ لام
 تو نہ گول نہ وا کہ امیر یوں وہ چہک وہ اسباب زور بو بوچی مریدانت و دشمن بہ
 سرور و ولایت غالب ہے لڑا کا ہر مات بو قسے ہے نہ کرا

وہ کہ پیش ہم ملاقات شیخ علاء الدین صریح اتباعی کہ نزدیکی شار سنہ ۱۰۷۰ ہجری
کرد جو کہ گول قہر یہ کان ہم شہر آہ لا اھدن کورن مہ لاکھس الدین کہ حضور تھکار شیخ جو
شہید کرا وہ گول کہ سی تر شہید کرا

وہ رئیس کو ماسی بہہ مروانہ مدافعی و دشمن کر دیو وہ نہ رہیستہو ہیرش بنی بہ
سلمانان نہ گہ رنا مخلوق زور نہ کوررا وہ عالم نہ فہوتا مہلام خودا توفیق نہ م
شخصی دا وہ بد بہ ہوں زرکار بوی گہ ۱ ضلک :

رئاستی برای مربیان دا

نم ودر لانه نه که رچی له نمرودا ناو ناهیه نیکی بچوکه به لایم له سه رب لگی نو سرا دای پیشو گگی گوش دپوه
سنوری له خور نشینه وه رشته کیوی تاری وه وه له خوره لانه وه سنوری نه لانه رنای پوه
له شاله وه بانه و سنوری خور خوره وه له جنوب وه کیوی به ورامانه

لَا وَهْ وَاوْ وِهْ زَعِي سَهْ سَهْ

که مولا که منطقه معتدله رایج ده که بر روی سی و شش و طولی هشتاد و یک کایه در سه رفته
کوی پیشو که در جوار اری لدا ده و نما شاگردی :

بهشتی خورشیدینا دهشتی زورده ده هورهلای دهشتی که م ده زوربه کیوی بهرزونه در
دهشتی قزلب دهشتی خاودمیرادا دهشتی نافخوان دهشتی گولی زیربار داخلیم دولانه
نابوری بهم ناهیه

وولائیکی نامدار وہ دارستانہ کہ کیوہ لانیہ ہمہ موئے و علم دارس وہ کو داربہ رو دارمازو کیکو
قہ زندان گویشتر همهمی ویدول شاهیں پہلک چنار بے زورہ وہ لم ناموہ رانیہ کیا
همهمو نہ و علم داریکی خاوهن بہر وہ کو تو سیف همهمو شہ قہیسی قوخی میو همهمی
ماہرام چوالہ همهمی نہ غلب نہ ناموہ دانیانہ کی کہ لم پہ ناما کیوان پرہ لم بافاتی
تری بہ نہ و علم بہ قطعی پیوستیان بہ وہ رگرتنی نہ لم نہ و علم میوانہ نہ دورہ وہ نیم
وہ لم بہاران کہ کوستانہ لانیہ همهمو نہ و علم خواروہ مہنکی بہ ہارس وہ کو قارہک وہ
بیجک وہ ریاسی وہ کینوال وہ سورہ بنہ وہ گنور وہ شنگ وہ سورہ بنہ وہ فنگر
وہ گملاضہ وہ باغ گیوں خواروہ نہ خوش نام ہمہ

له ده شته کاینا. صیار و تر و زری. وه کادک ووشوئی. وه هه برزه ی باشی یان قه ره لی
 وه رفاته بوره، وه کایار. وه کدکه. وه بایه. وه طاطم. و بایخان. وه پانه زوره
 وه عه برزه که ی شایاوی هه موزه راعه بکه :

نه بهی شوین چه لکوک ده ره شوینکا گنم وه جو ده گنم شاس وه فورات
 و پله رزی ده ره دانه و پهره نه کری :

کھل سالی گھر زو لہ دادرہ لکانی کھیوہ لکانی نہ باری وہ شوکے بہ سہ رزہ وہ کہ یا نہ باری
وہ بہ ہوی گولی زریا بارہ وہ کات وہ سونہ ی ہریہ وہ بہ ہوی نہ م زریا بارہ وہ وہ
چہ مگر وہ لاندہ وہ ماسی ماسی زور ہہ تیا یا :

پہ کورتی نہ گھر کہ میں وہ س کا ریں نا و گردنہ وہ پے بلجا بوزور نہ راعت و منفعت نہ شی
ادارہ یک نہم دولاتہ

له رڼه مانېکې کونډه ده له م پاړم په عمر زه مېدانه پاله ولمان بوه له ودرې مېديا وده هاشمي
 ده ودرې بوه دې پيران وم ده ليه به ناولې پيرانې ددليې راوړل کړي مې شهورک
 ده ودرې ناولړاودون نه لاس فرجه ده ناوله کانه نېسته ده کولانې ميران ده
 سيراوا ده ميرزا ميران شاه که به ناولې ميران شاي نه ته ده ي تيموره وم نړاوه ده
 کاني سنان وم ميراجي ياني ميران جن جېگه ميران وم که له ونځه ياني کولان ها

نه مانه گشت نرفخ و نه تي نه م پارچه عمر زده ده رنه ضمن ده له پاشي عصر سعاده ست
 له بهني گه وره کاني آرده لان وه بابانه وا ده ست به ده تي روري په کراوه ..
 له زه مانگي کونه وا گه له جاري به ده سي (بابان) وه قهيمه کانه وه بده له نور الانوار
 سيد عبدالغيزي کوري سيد صالح قه دار واده به گه گه له مولگي نه ترافي دول ته نوره ک
 مريوان له دوستي ميرزا عبدالکريم کوري امير خالدي کوري امير احمد بابان ه وه به ده تي
 مرحوم شيخ زکرياي اکاکو زکرياي گه شتوه بهروا له وره له دافوسراوه گه له ده زه
 تاريخ هه شتصدي هجره امير صهري بابان کيوس به رقه لاس مريواني کرده به سويا گه
 وه شوراييگي به ده وره سويا که وار ووست کرده وه له پاي شوراکه يا مزگه و شيگي
 دوست کرده به ناول (مسجد لهور) له مر مزگه ونا سيد احمد نعيم امام بده
 نه م رسته بابانه غيري نه ورسته به که له مير يوداق ه وه ده سي په نه کا نه مانه له زه مانه
 قورکاني نافع قونلو ده قوره قونلو ا بون داخله کم تاريخه که يان جوري تاريخه ؛
 به لام به آشکرا له پيش رسته ي (بابان) ه دواني که له مير يوداق ه وه ده ست په نه کا
 رسته لي تر بده وه له پاشي عهدي (مغول) ه ده وريان بده له خاک بابان وه خاكي
 آرده لانا ؛

وه ماده نيگي زور قه لاي به رقه لا جيگي آرده لانيه کان بده وه (بابا خان) ي
 آرده لاني وه وه لو خان ههم مزگه وني سوريان قه کرده ته وه وره پاشي
 نه م وه ورانه ههم مريوان بهدياني جهنگ ونا شوي بابان ه کان بده وه کور
 به شوره کاره ساي (دوازده ساعده مريوان)

هه رواه شوره که له زه ماني عبدالرحمان پاشاي بابان واکاني که عبدالرحمان پاشا
 دامنگيري ايرانيه کان بو وه يارمه نه له وه رگرتي بوسه (بابان) وه بابانه کانيشي
 پيشي لي گرت له ده شتي موسک ونا وادا له ماده ي روشي کا ده وره چهار هزار
 که سي له طه فين کوشرا ؛

به کورتي نه م پارچه زه وي به له هوي شه روشو و غه و غاده زور به نه هيهت وه خاوه ن ده و
 بده وه که له کتيبه تاريخه کانا نوسراوه ؛

رگوشه نايين وه ديا به رستي ،

نه م پارچه خاکه له ده مر ساله وه نشانه ي به رزي آيني په رستي وه خونده واري وه طاعنه
 کورن خوراي تيا وه رکه و توه وه بيگه له ارشاد وه آموزشگاري زانا نيشمانيه کاني
 خوي ههم به هوي ارشادي سني به شي له اوليا وه نه م دولانه پيرورن وه رگرتوه
 نه م به به شنه پريشني له ساداتي پير خوري وه ساداتي به رنجي وه ساداتي
 شاوليه هه سني که له (اکاکو زکرياي) ره گيان واکوتا وه ؛

رشته‌ی ساداتی بزرگجه له شیخ عیسی و شیخ موسی ده

نه هم و زمانه له گه له برابری سید محمدی نوربخش را کوری بابیه علی همدانی کوری بابیه یوسفی همدانی کوری سلطان منصور کوری سلطان عبدالغفر کوری سلطان عبدالله کوری سلطان اسماعیل محدث کوری امام میرای کاظم :

سلطان اسماعیل محدث قبری واته نزکی و له سپهریز، له هم و زمانی نه وریوا له بهران بهری و و اردوار ده له نزکی چه (سیروان) و

شیخ عیسی و شیخ موسی له تاریخی حدوث صد شتی مجید (۷۶۰) له هم و زمانه ده هاتون بو (کوریان) ده له وری بزرگجه، و اجی گیریدون

پاشا دامزران یان شیخ موسی خوشکی حاجی شیخ خالد که له ولکاتا مرشدی ضمک بووه ده له بهر زنجیه را وانشتوه ماره ی کرده پاشا ماده کی روشتوه بو ارشاد بو اطراف دی و ناخچه له و له و شهید کرده و جه نازه که میزاده ته و به بهر زنجیه و له و وفن کرده پاشا ماده له شیخ عیسی نه برارنه ی ضویه ماره کرده و له هم عالمیه دوازده کوری بو : سید عبدالکریم سید محمد میری سور وصال الدین سلطان الحق سید صادق کمال الدین جمال الدین عباسی بایزید حسن حسین :

سید عبدالکریم له پاشا و فاتی شیخ عیسی باوکیا له جیگه که یا وانشتوه ده هم له بهر زنجیه و فاتی کرده

سید صادق له شاره زورا له سر رکوی به نادی سید صادق و له شهوره وفن کرده و میری سور له وری میری سور مدفون وصال الدین و کمال الدین و جمال الدین له وری نالیوا

له شاربازیرا مدفون و شیخ عباس له وری (دوبه) له نزکی سلیمان را مدفون و سید محمد له قهراخی سیروان را له خوار ده مادی گونه و سواره و ده وفن کرده بیستم له

به نینه پیشوا له و شوبینه گوزیا و نه ته و له ترسی نه و گوم بی له نادی سیروان و سلطان الحق که قهراخی سیروان له خوار ده مادی نه و سوره و وفن کرده و کی سلطان

سید عبدالکریم کوری شیخ عیسی چه کوری بوه یی که له وانه سید ابراهیم نادی بوه که نیسته شهوره به (کابل) نه هم واته له قهراخی باوکیا ضویند و پاشا ماده

روشتوه بو ولاتی مصر و له وکی ماده له ماده ته و جه که ماده ته و به رنگی وریا و و روشتوه ته ولاتی (افغان) و له دیوه کتوه ته (ایران) و

له دیوه کتوه بو (سیروان) و له وری (دولو) له نزکی و و ره نفی وانشتوه نه هم واته یی که عالم و زمانی روش بوه فاضلی کارزونی محشی بیضاوی شاگردی نه و بوه

و له پاشا و فاتی مرشدی بو و نه و به (بو صیفه) ثانی نادی نه با یان له گه له و که خور شافعی مذهب بوه له فقهی حنفی را زور بالا بوه و له عین حاله به ک

بو له اولیاء الله ی کبار و کو سید عبدالقهر له نور الانوار نه گیریه ده به نه قل له کیتی (تذکره الاجناد فی محاربة الترك و الاکراد) نه له وری تاریخی هشتصدی مجید و الا ابریه حمزه ی بابان

مدرسی مرگه و نه سوره بوه له به رفته لا له مروان دا :

از مرگ حیدر کردن در روز روانیت روزی که قضا باشد روزی که قضا نیست
 روزی که قضا باشد روزی که قضا نیست روزی که قضا نیست روزی که قضا نیست

له سر نه دهی که شیخ محمد خاں له نه رجبه مرهم شیخ معروف ی نودی و انوسیدیه فی له پاشی
 سید عبدالکریم کوری سید عیسی سید بایزید ده له جگه سید بایزید سید حسین ده له
 پاشی نه و سید عبدالسید ده له پاشی نه و سید قه له نه ده ده له پاشی نه و سید عبدالرسول
 ده له پاشی نه و سید بابا رسول ی گه وره له به رزنجه واپوست نشی ده جگه دار بودن
 نه ریزه به یانمان کردن رشته نسبی به به که ده لکاوه

سید بابا رسول ی گه وره له ده وره فو صد و هفتای مجری دا له به رزنجه له رایک بوده
 ده له خدمتی ملا ابوبکر مصطفی چوری ده ملا موسی توکلی دا فو صد و بیست ده له
 به رزنجه تدریسی دارش و کرده ده له تاریخی هزار و پینجا و ششتا ده خانی کرده
 ده له پیشی فو صد و هفتده کوری له به بی ماوه

عبدالصمد عبدالکریم عبدالسید علی اسماعیل احقاف حسن حسین
 یوسف احمد محمد ابراهیم حیدر ذالنون زین العابدین بایزید
 عبدالرسول ده زوری ساداتی به رزنجه نه رونه ده سر بابا رسول :
 له سید عبدالصمد ساداتی سرگم لو پیدا بوده ده له پیاده مشهورمان
 نه رشته به شیخ احمد سرورده خلیفه له هزاره نه ملا نا خاله قدر کرده
 ده با پیره گه وره ی سید احمد خاں کرکوک .

له سید اسماعیل ساداتی میر ناصر ده قه لخان لو له قراں طوز خورمانده ده غری
 که وقته نه ده سید طامی به رزنی مشهور به به له نه نه ده ی نه ده
 ده له سید بایزید ساداتی کونه کوتر که وقته نه ده من نه لیم شیخ اسماعیلی کونه
 که خلیفه ی هزاره نه ملا نا خاله بوده له ساداتی به :

له سید حیدر ساداتی اباعبیده که وقته نه ده : بیست و نه ده له که سی له مانه
 که به رزنجه ده رجه قشربنی کونه نه دی (ده نه نه) له خوارس هجبه ده
 جاپاشی ده تی له ونیه روشیتورن بو اباعبیده به که پیاد مشهور به لکه و نه
 نه تا نه له اباعبیده دا شیخ حیدر نادو بوده که مرگه دی عبا به بی کرده نه ده
 ده له پاشی نه و شیخ علی نادو بوده ده له پاشی شیخ علی گم لی پیاد و نه
 دنیاکی یان بو له آخر شیخ حیدر یان مرید مرهم شیخ نجم الدین بو ده
 شیخ کریمی شیخ مرهمود شیخ به لی هم منوبی شیخ نجم الدین بو ده له پیشی
 ده فاتیما سالی مرگه دی عبا به بی که شیخ حیدر با پیره یان دروستی کرد بو
 تکی دا ده له سر نه رتیب و شیوه نیکی جوان دروستی کرده ده به له سال
 هزار و سیصد و هفتاد و چوار مجری دا ده خانی کرد ده له به رزنی مرهمود
 اباعبیده دار فرائد ده فن کرا طاب تراهم آید

اذا عاش الفتي ستين عاما ونصف النصف بذهب ليس يدرى
فنفذ المرحمة الدنيا لفظة بيا من شلال وهم بآصال راتقال وقسمه على هذا المثل

وهو سيد حسن ساداتي لاكم سوري وهو پير حسن ي كه دونه نه ود
وهو سيد علي مشهور به وهو نه ريني ساداتي مرگه وهو قه لاگال له سگال
وهو قه لاثير وانه وهو صلاحيم وهو ساداتي فودي كه دونه نه وهو كه شيخ محمد
مشهور به كبريتي احمد زاتي به لکه دوي ناد ساداتي (فودي به)

شيخ محمد فودي چوار كوري مشهور به لکه دوي بوده شيخ احمدي غم زائي
شيخ علي كوسي دول پير وهو شيخ حسن گلکه زه رده وهو شيخ
اسماعيل مشهور به قطبي دولياني وهو شيخ محمد سوري

شيخ احمدي غم زائي له فودي موده نه وهو لهم زاته گه لي نه نه وهو كه دونه نه وهو به كه
لهوان شيخ مصطفى باوك شيخ معروف فودي باوك هزاره نه لاک احمدي شيخ
قدس الله اسرارهم :

وهو شيخ علي كوسي دول پير باوك ساداتي دول پير وهو شيخ محمد نه رانه نه
كه باوك ساداتي قوتمان وهو له سكول وهو پيران وهو ره شان وهو له ولا دايه
وهو گه له له نه نه وهو شيخ محمد نه رانه نه وهو له چودتان وهو جدم دره سي
وهو بابي بنوك هم به به ردا ساداتي بيلو له مريوان وهو كولاا وهو
واسيران له نه نه وهو له دون

شيخ حسن گلکه زه رده له به رايه رايه سليمان دانيشقه لهم زاته باوك ساداتي
گلکه زه رده وهو سر زه له وهو كاني سپيكي قه رده داخ وهو ساداتي
دارعا له به رايه رايه سليمان وهو تيمار وهو سندولان له بشه وهو
كوسه نه نه قه وهو شوريجه وهو قه رده حسن وهو عمر گه ده له لوان كر كوكه
وهو باوك ساداتي (قودله) به كه شيخ محمد الدين قوله پيادون مشهور به نه مانه به

شيخ حسن گلکه زه رده له ده درر سالي هزاره وهشتا وهشتا له فودي له راك كيه
لهم زاته پاش نه ده كه ده شي كر رده به خويندن له خويندن نه رامه روده وله طريقه تا
پيادون به رز و به قيمت به له دانه به بلين تا خانه ي روشي خوي بوده له به به چاكه د
نه به به خرابه باكه له كه س نه بوده

كافي كه نادر شاه ايراني پيرش هينا بدنه دولاني سليمان ده قصر نه ده بوده
دلايه تي موصلي راگير لكا ناميكي نوسيه بو خنده نه شيخ حسن گلکه زه رده لهم
لهه نام كه به تي

من الى الجبر النبل والشريف الفطريف الاصيل ذي الماثر والمناقب والمنف
البيده حسن نسبات التلميات ونفحات النجيات وبعد فان اجل مطالع
داول قارب ترويح مذهب جدكم صغرا الصادق الامام الهام منبع العلوم والحقائق

وان صبی آبا بکم الامام جدد لمعلم وان مجتهدکم البنا لزم اشد الذوم فی وصول امر الیکم
انتنا التبرک بکم و بمن لدیکم والا فتنزلنا غضبی علیکم والسلام علیکم
انتم

وهذا نص جواب الشیخ حسن

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین والعاقبة للمتقین ولا عدوان الا علی طاعتکم
والصلوة والسلام علی سیدنا محمد وعلی الیه وصحبه اجمعین : وبعد فقد اذنت کما بکم
اما دعوی صواب اجدادکم فلا اعلم هذا الحجب مشوب ببغض الاصحاب لای
فان کان مشوبا ببغضهم فلا ینفعک یوم الحساب بل یکون سببا للحساب العذاب
واما قولکم ان قصور تدویج مذهب الصارق رضوانه فهو وان کان من حسن تبعید
والکل المجتهدین لکن لا تقراض اصحابه ما صار مذهب مدونا ولو علمنا تدوینة تبعناه
لکوننا من ذریته واما انا فکاسف الحال علی البال لا اقدر علی المجنی :
لکن اوصیک بوصایا ان عملت بها نجوت منها ان لا تحارب مع السلاطین لقنایة
اذ قد اطلع اهل الکشف علی بغائهم الی قرب قیام الساعة صمازین بحضایص
لا تجد جد فی غیرهم ومنها ان ما اضرت من تحریب الموصل والحرب مع اهلها
فلا تفعله لان ذلك یكون سبب هلاک جندک ومنها ان تعمل فی التوبة
والاستغفار قبل ان یفجاک الحام والبوار فان بغضا من اقاربک اراد قتلك
والسلام علی من اتبع الهدی انتهى

وهو له واقعه نادر شاه له شهر من موصول را شکایه غراب وهو در شهر چواره می
مانگی رمضان له سال هزار و صد و پنجاه و شش شاگرد رایه وه نو ایران وهو له ش
نه له سال هزار و صد و شصت له کاتی کی ویشی هیرش بیاته سه رکوردان هیرش
له ریگه دایه ده ستی به که له اقاربی ضیا کوشرا :

شیخ حسن گلکزه رده له تاریخ هزار و صد و هفتاد و پنجاه له گلکزه رده ده فاتی
کرده

شیخ حسن گلی نه دلار بوه به کم له دانه شیخ محمد الدین بوه که نه شهره به شیخ محمد الدین
نه مزانه له سال هزار و صد و سی و سی را له دایک بوه وه له علم ظاهر و باطنی به که شیوه
که لی تالیفات هیه وه کو (جمع الجواهر) وه اصلاح النفوس وه کشف الکروب
وه جامع الفوائد وه السیف القاطع . شیخ محمد صالح نویسنده نه نوخته یکی ناته داد
له م سیف قاطع به خطی مؤلف واله مکتبه ملا محمد کوردی کورن مه الاصفی کوردی رایه
صد و شصت و چوار لا پره به نه مکتبه تالیف کرده له سال هزار و صد و شصت و پنجاه
پیش نه وه روشسته بود (کرکوک) له ده در سال هزار و صد و هفتاد و نو ده وه له دایه
نه شفوی تدریس دارشاد بوه وه له سال هزار و صد و نه ده و پنجاه وه فاتی کرده
وه له قبرستانی (امام قاسم) را ده فنی کراوه رحله و طاب شراه

دوهم له کوراني شيخ حسي کله زه وره شيخ عبدالصمد فضل الدين ه له م زاته
له عالمه به زه کانه له شري کرکوک داله سالي هزار و دوسر چوارا متو
بووه :

وه له ما شيخ اسماعيل ووليان له م زاته باوک سادات (لون) له ناهي روان
له دولاقي ايرانا له م ساداتي لون ه نه وه شيخ اسماعيل نادر مشهور به
رگرده نه ن که له م دلاوي قطبي ووليان له م زاته بويه که م منزل له دي رکاشته
دانشته وه له پاشي چدن سال رويته وه (لون) وه له دس دامه زاده
ساداتي لون که له ذاتي عالم و متصوفيان تيا ه که و توه
به روا شيخ اسماعيل ووليان باوک ساداتي (قازان قايم) وه (دي ليره)
وه که سي نهران وه خاوي وه گوخته په وه (قهره چيوار) وه (کاني خاكي)
وه هه شيريني وه (کاني که وه) به

له م زاته له ووليان گوزاويه وه بو (ريويه) له نيزکي (بريگان) وه له و
ه شغولي ارشاد به که له صريدي له لواي په ويره و موصل دآ بوده له م و زکا
له (موصل) را وه فاتح کرده وه له م وه صيتي خوي جانه که يان پينا و ته وه
بو (ريويه) وه له ويا وه فن کراوه نيسته نه ته وه له (ريويه) را هه به شيخ
عزري ريويه له نه ته وه له وه

به که له عالمه مشهوره کاني له تاربخ وه فاتح له م رباعيه نوسيه

ونوس بانوار الشريفة قدره وجر باسندار الحقيقه قد طمى

لا تزل تنظر مادامه سمي زنج الله ارضت مارها لفقده اسماعيل قد بکت لاسا

له م مصره عي آخوه صيبي اجد له کانه هزار و صد و پنجا و هشت وه
له عورکي شصت و سيم سالي را وه فاتح کرده ١١٥٨

وه که بپيښه له م سه فوره ي بو سو ر يا بو بو له وه له و نا خوشه له به بن شيخ
مصطفى خوشناوي مشهور به شام که خليفه خوش بو له که ل هه لکي شاما
وه فني لکا وه فعلد دفعي نزاعه که کرده وه که راوه ته وه بو عراق کالت
که له کانه موصل نه خوش له که دس وه وه فاتح له کاهه الله

له سر نه وه که سید عبدالغفری کوری سید محمد توداری نویسیو پتی امیرحزه ی بابان

به سوپا نیکی زور وولاتی دیار بکده وه حلبی واگیر کرده وه قاندی سوپا که ی ناوی
رصدون، بوه نه م حمدون ناده تور که کان به به رتیل ته فره ی نه وه ی وه سوپا که
تسیم به ویش نه کا جا امیرحزه که نه م کاره سانه نه بیسی دوازده که س له پیا وه
ماقولانه کان هه له نه گری وه دین بودامریوان، وه له به رفته لادا هون قائم نه کا
وه شورائی به وه ورس سوپا که وانه کان وه له قه راجن شورا که دا مزکه دتی نه کانه وه
که نه شهوره به (مسجد السور) وه سید احمد ابن الانباری نعیمی نه کا به امام له و مرگه ونا
وه زور به مردانه سوپا نیکی که وره پیکه وه نه ی وه رودنه کانه وه وولاتی بابان وه
هه دشاره کان هون نه گریته وه وه نه گانه (بغوبه)، نه ویش نه گری به لام له م شرا
به (مسموم)، وه فاته نه کا :

پاشی نه م حادثه به ماده ی دوسال سید احمدی امام وه فاته نه کا وه له قبرستانی مشهور
به (امام ی مروان و فن کراوه نیسته ییش به ونا وه شهوره :

وه له پاشی وه فاتی سید احمدی امام (سید ابراهیم ی کابل) نیست بونه و مرگه و نه
وه له سر تدریسی دانه م زری : نه به نه م تعیینه له لاینی جیکه نشین امیرحزه وه بربا
ج (مصمم (کابل) نه تا ریخی هه شصت و بیت و سل هجری له شه ورس جمعی غزه ی مانگی
محرم دا وه فاته نه کا وه جنازه که ی نه بری بودخوارس دی (وه ره نفی) وه له ویا
مدفونه وه تا ایست زیاره ت گایه :

کابل مانگی دی (فولو) وه (دولاش)، بوه نه م دو دی سندریان به یه که وه بوه
وه وقف ی کردون به م جوره دانگی له شهر مزکه و نه سور وه دانگی له سر رطله ی
علم وه قراء قورنانه کریم وه دانگی له سر میوانو ریو بار وه سی انگ له سکه به
اولاوی ذکوری هون :

پاشی وه فاتی (کابل) به صد و چهارده سال مصمم م لا ابد بکری مصنف لاقوه ته سر
مزکه و نه سور وه به مدرسی دامه زراوه وه کو پاسی نه که یی له م ولا اث الله :

جانه به ذاتیکی زانای دل رونک وه دلی وه کو کابل چه ندر تاثیر ی کرد به له پاک
کرونه وه وه طبیعتی نه و کوم له ی مروان و اطراف وه چه نه پیادون که وره وه عالمی زانای
په که یاندي واضه که م نیسته نیم له م هوه به برچا ومان تاریکه خودا به لکوله مولا
رونا که بلکانه وه :

به ووه کوله علم و فقها ته رسی کرده له طریقه تیشا ارشادون کرده وه مرشدیکی که وره بوه
پیر صفاء الدین که مدفونه له ونیکی نریکی وه ره نفی وه به ناوی پیر صفاء م شهوره
خلیفه ی حضرت سید ابراهیم برزنجی کابل بوه وه نه ولادونه ته وه ی نه م
دانه هه تا نه م زه مانه له دولاشی وه کانه سانانا دوامیان کرده مع الاسف
نه و موک و واروانه یان له وه شانه ماده وه له م نه ته وه دا پیادون هونده وار وه
خاوه ن رفوق ندر بوه وه شیخ هه قانع شاعر م شهر له نه ته وه ی (کابل) وه

رشته‌ی حضرت پیر خضر شاه

نهم زاده نای محمد ده ملقب به ظهیر الدین ده له مدینه‌ی منوره له راکیک بوه کوری سید محمد کوری مدنی
کوری سید جعفر کوری سید حسین کوری سید محمد ملقب به عاصم کوری سید رحمت الله مشهور
به عارف کوری شیخ موسی کوری شیخ حسین ملقب به صامت کوری سید هلال کوری سید محمد
کوری سید منهل کوری سید مجید کوری سید عبدالرحمن کوری سید قاسم کوری شیخ ادریس
کوری سلطان جعفر کوری امام علی نقی رضی الله عنهم اجمعین

نهم زاده له ده دربار شیخ ۷۷۰ مائوه ته کورستان ده ریگه له که دئوه ته (پای گه لان)
له ناصیه (رژاوه رو) له ترکی هدرامانی له دوی له ولکاتا حاکم له دولته امیر مقرب الدین
بوه که له دیش له سادات بوه ده امیر مقرب له لایینی (له نگیانو) ده

کراوه به حاکم له دولته ده قاضی له دروزه قاضی محمد نجیب
بوه میان له که له پیر خضر باش نای ده ماده ی قوشی نازاردانی له کن له پاشان که ده
له که وی پیای که دره و صالح و مبارکه امیر مقرب الدین له دوی که ایسته به سموره به ناو
پیر خضران ده مولکی موی بوه وقفی کرده له حضرت پیر خضر رحیم الله ده مرقد وی پیر خضر له دره
نهم زاده اختلاف له شماره ی له ولادیا هیه به لام و امشوره که پنجه کوری بده
له و کولانه له ولادیا له روا به جی ماوه سید عبدالله پیر الیاس سید محمد جی مشهور به
پیر ستم ده ده سید محمد که له دیش ده فاتی پیر خضر له راکیک بوه
ده به ناوی باوکیه ده به پیر خضر مشهور بوه ده له دی صفاخانه را ده فاتی کرده ده
له دی مدفونه :

نهم زاده که له رشته سادات کوردستان له چنه ده سه رله و یه که له رشته رشته
سادات چوره که له چنه ده سه رله ابوبکر مصنف کوری به لاهایت کوری ملا
بدایت کوری ملا یوسف جان کوری به لایعقوب جان که له اصفاد پیر خضر
له رشته به همد له صلحا و اولیا و علمای زمان بعد ده حضرت دینیان کرده
به لایعقوب جان خلیفه شیخ زکریای ملقب به کمال الدین بوه له سادات
شاه ولیم حکنی نهم زاده له فرمودیت مرشدیم دوی بود کردیم که تا آخر
زمان علم له ناو اولادونه ته ده تا ده وام بکا و بالقدس ایسته و ابوه : ده
نومید وایه له ولایش هه رواج

به رصم به لا ابوبکر مصنف ناوی حسن بوه ده به که بوه له زان به رزه کان
ده له اولیا خاوه ن ففوسه کان روش کارس موی به ماده ی صد و چهارده سال
له پاشی ده فاتی سید ابراهیم کوری سید عبدالکریم به زرخ مشهور به (کابل)
پانی له تاریخ نو صدوسی و هشتاد و شینوه سه ر مزگه دنی سور له به رقه لا
ده (بابا خان) ناوی آورده لانی له و مزگه و نه ی بو تعمیر کرده ته ده ده له ویا
تدریسی کرده ده کتبی و صوغ شه رحمر و ریاض الملود و سراج الطرق
ده لافتاب له کتبان له و مزگه دتا تالیف کرده ...

وضوح له فقہی نہ زہبی امام شافعی را یہ رضائے
 پاس نہ کی وہ ریاض الخوارزمی کی حکایات وہ پاسی روش گاری نہ ریاض وہ زریب
 تیار وہ آفتاب بہ فارسی تالیف کراوہ نہ ربیت بہر بہرین حروفی ہجاء
 ہر موہر و شہ ناز پیغمبرہ صلی اللہ علیہ وسلم وہ بوپروزی پارچی یہ کہ نہ کتب
 (آفتاب) لیرانہ نوںم

بسم اللہ الرحمن الرحیم

آفتاب رخ تو نور ہدی طلعت شرح نصی (کرمنا)
 اوقادہ بہ خاک درگاہت جہت ساکنان ارض و سما
 آدم ارم بہر تو نزدی کی زوی دم ز (علم الاسماء)
 ازہم کائنات مقصودی گفت (لولاک) خالق دانا
 ابروان تو قاب تو سیند رضی از قرب تست (او ادنی)
 آیت شرح صورت (سین) کاشف رسم سیرت (طہ)

مانی روکنی نصاعت ما

سعی و نای در شاعت ما

وہ آخری ہر پارچہ نیکی بہم تاقہ شہرہ کہ ہر مور شعوری محبت وہ پہناہیانہ بہم قافی
 فخری رسالت صلی اللہ علیہ وسلم مینا وہ

حضرت ملا ابوبکر اریبی نایا بہ پایہ بہرز بوہ انکی خاوند علم و عقل و تہ کہ نشین
 وہ اوضاع ناسی بوہ وہ گہلی زانیان نہ بہرہ ستیا پے گشتوری وہ نہم
 پارچہ شہری رواوہ نہ اشعار نہ دون

چشم کہ من زاید ازین خاکدان اشک مقیمان دل خاک دان

نرگس شہلا نبود ہر بہار انچہ بروید بلب جویبار

چشم بتا نسبت کہ گردون دون سرعوب آورد از گل برون

مہر صوم ملا ابوبکر زور بہ اہتمام وہ آسایش رای بوارد وہ نہ گہراہ کانی ہر شس سوپای قزلباشی
 صفوں دا گہلی توشی نازار بوہ وہ ہجرہ تے کردہ ہو قہرہ داغ وہ ماوہ تے نہ دی (رسولہ) دا
 ماوہ نہ وہ نہ دکانا جباری کہ لانہ ی پیازیان بو کردہ نہ ویش کہ پیری کہ لانہ ی پیچکی کیوی
 قہل بہ روی کردہ نہ وہ فرمودی پیچک نہ رچک جیناگ دولہ خاسترہ لہ پیار سولای (رسولہ)
 مہر روا جبار بہ جارکیشی لہ ما تو چوں خانہ نہ دروڑہی شارہ زور بہ دولانہ کریا وہ زیانیان
 بہ نہ راعت قشادہ دل مند بوہ

نہم زانہ نہ آخری مادہ ی شریانیا مولکی (موشلہ) (دوشکیں) ی تیروں پہ بیا کردہ پاشی نہ وہ لالین
 مہر لوفانہ ہراچو کہ تہ پور خانہ آردہ لانی یہ وہ نیوہ ی مولکی (چور) ی پے دادہ نہم مولک بہ
 ناوی آوہ کانیکی کہ نہ مادہ وہ بہ (چور) یانہ ناوی کہم مہر بوہ نہ پاشی نہ وہ نہ وینوہ بہ
 جیا کردہ نہ وہ نہ دوشکیں گویا وہ نہ وہ بوچور وہ مولک کہیشی وہ قہف کردہ

نه عبارتیه تی وقف نامه که به تی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الذي له الملك ازلا وابدا والحمد لله حمد من لحمد سرمد والصلاة والسلام على حبیبه
الذي لا نبی بعده وعلى آله وصحبه ورضیه اما بعد فنقول ابو بکر الحسن ابن هدایت الله الپیر فضی
وقفت قریه (چور) على اولادى فاولادى اولادى واولادهم واهفادهم لیصرفوا
منافعها على انفسهم وعلى من علیهم نفقتة وعلى وراثتهم وطلابهم وفقراء المسلمين
والعلماء والصلحاء ربنا تقبل منا آمین : ^{سجده خاتمه} دار شرف سلسله ارشاه ولایت
الواثق بالله حسن ابن هدایت

وامر مشهوره که مرصم به لا ابوبکر له مرگه دتی سورا بوه ده هه لوفان نه و مرگه دتی بو تغییر کرده نه ده
هه تا خدم له ساداتی چورم بیستوه که به روی له محرابه مرگه دتی که را بوه له نوسراوه
مسجد عالی هه لوفانی حیفتی بنیت می شورفانی

ده له پاشی دیران بدن مرگه دتی که ساداتی چور نه دیر ده یان بیستوه نه ده بودی (چور)
ده له حکایه تی پیشورا به نقل له نور الانوار ده نویسم که بابا خان ی آرده لانی نه و
مرگه دتی بوه لا ابوبکر تغییر کرده نه ده اللهم مرگه تقمیدی تغییر بوی به کم له لایم
ربا با خان ده ده ده ده ده له لایم (هه لوفان) ده ده مع العلم که هه لوفان له پاشی
تیمور خانی برا که دره ی بوه به جیگه دار ده هه لوفان و ولد خان مولکی چوربان
تقدیم کرده به لا ابوبکر :

به روه ها له نور الانوارا نوسراوه که لا ابوبکر له پیشی ده فانی ضیا به چن سالیگ
دوشوی له تاریخ ده فانی ضیا فرموده نه ثبت

چنان بر روی جانم برگشاندن

ملک شریف حاضر شد در اندم رقم زرد بر دقلم (خیر مقدم)

گویا دوشی و خیر مقدم، که نه کاته نوسدونه ده و چوار ۹۹۴ تاریخ
ده فانی بوه نه به هر چن له فضع ضوراه ده ده له که رایتی اولیاوه دور نیم
به لام من خدم نیته خیرالم که فاشای (وضوح) تالیفی به لا ابوبکر کرده له (چور)
له نه ده له کتای عتیق ده ده نویسم به تی له تاریخ هه زار و چوارده دا ده تم کرد به
نویسنی کتای عتیق که آخری کتبه که به تی ده زور دوره انسانی له پیشی ده فانی
ضیا بای سرولی ضور به ناو نه هه و نه ولادیا بللا و بکاته ده :

نوضته تی تر هه به عبارتیه نه له که هه لوفان که زور صحبت ده خادس به لا ابوبکر بوه
ده مولکی چوری تقدیم کرده ده مرگه دتی که شی له به رفه لا بو تغییر کرده نه ده له تاریخ
نوسدونه ده و ونوی ۹۹۹ محرابه ده به حکمدار که وای یا نه و بر اعیه که لامی
به لا ابوبکر نیم یا ضور له تاریخ ده فانی به کی له نه هه و نه ولادس ضیا به زمانی نه ده ده
نوسراوه ده ساسته کی نه به لا ابوبکر له تاریخ هه زار و چوارده دا ده فانی کرده

بنه ماله یه شایخی (کاکو زکریا)

بیجگه له مرصم کابل که له بنه ماله یه سادای به رزنجبه بوه وه بنه ماله یه پیر خضری که سارانی بوه
لغی بورد له دای هه روا بنه ماله یه شایخی (کاکو زکریا) ییش وه ور یکی به رزیان بوه له نایه
مروانی دا له هو ارشاد وه نشری رینه وه

که وکسانه که له ولاتانا نیشیان کرده وه شهوون به علم و مقامات تصوف
یه کهم (شیخ خالد) کوری شیخ حسنی کوری شیخ تعی الدین ابوالحسن شاذلی مغربی
له م زانه له نا بخت شمش صدی بجهی دا بجهی تی کرده له ولاتی فویه وه بو کورستان
وه وارری مرویان بوه پینج سال له مروانی نیسته دا به شغولی ارشاد بوه به لام نارنگ
له کام ری دا وانیشته له و میانه دا میرزا محمد ناوی هه م دانی که پیادیکی خاوه ت
ده سته لات بوه کور یکی گیروده ی نه خوشی گول بوه هینا ویه تی بو فزیه تی
شیخ خالد نا ووعای شغای بو بکها خورابه لطفی خوری دعا که قبول کرده وه شغای
داوه جابیرزا محمد له سوپاسی له م به ره که تا دی (هزار کره) که نیسته
به شهوون به کاکو زکریا به پاره کریو بی تی وه به خشیوه به شیخ خالد وه شیخ خالد
گوینا ویه ته وه بو له وری یه وه له وی تکیم و خا فوکر کرده ته وه وه خه ریکی ارشاد بوه
وه نه و ریه ش له ولکاته وه به ر خال دینه ناوی ده رکروه له م زانه له هینا یی
بابیرا شیخ ابوالحسنی شاذلی له وایک بوه وه له دی خالیه وه فانی کرده وه قهریب
له وی یه :

دوهم شیخ سلیمان کوری شیخ خالد که به شهوون بوه به شیخ سلیمان زاهد وه
هینا یی خوری له عمی شونیا له خدمتی رینا برانوه ته وه ناوه فانی کرده وه له خوار
قهریب بابو کیم وه وه فن کراوه

سی ههم شیخ عبدالرحمن ملقب به اهدله کوری شیخ سلیمان
که له علمی ظاهر و باطن خاوه ی پایه بوده وه له عمی دی دا به شغولی ارشاد
وه خدمتی رین بوه ناوه فانی کرده

چوارهم شیخ زکریا ملقب به کمال الدین کوری شیخ عبدالرحمان اهدله
له م زانه له علمی ظاهر وه له تصوف ناقانه ی زه مانی خوری بوه وه که له
خدمتی کرده به رین اسلام وه که لی مرید له هه مو لایلی دولاتی اسلام وه هاتوون
بو خدمتی وه پی که لیستوون وه بوردن به خلیفه وه ده چوون بو ارشاد
له وانه یان که دولاتی کورستانا بوردن له مانه

یه کهم شیخ عبدالحق ی شاره زوری که له علم و تصوف ناقانه ی روزگار بوده
دوهم شیخ عبدالغفار ی به روضی هه ورامی که له دی ده گاشیخان ی مرویان
وانیشته وه له وری دا ارشادی کرده وه نه ته وه ی بلال بوه ته وه وه هه رله به
له وه که بنه ماله یه له م به رروه بیانه له دولاتی (شام) وه لا تون له وچه می
رو ده گاشیخان له زه مانی له پوانه وه تا نیسته به شهوون به چه می (شامی یان) ...

سی هم رپر ابراهیم، که گویند زوقه پری والہ زوری دی رستہ ولاد، وہ وہ نیستہ نشی
مہنی نیشانی ماوہ تہ وہ

چوارہم مہ لایعقوب جان کورہ زای حضرت قی پر حضرت شاہو کہ با پیرہ گہ ورہ ی سادہ
چوہہ وہ نور خوشہ دینی شیخ زکریا بودہ : پنجم بابا یحییٰ بہ زرنجی کہ بہ درجہ ارشادگشتہ
وہ لہ زہ مانی شیخ زکریا دا دی خالید مہ شہور بودہ بہ ناوی (کاکو زکریا) وہ لہ نور الانوار
نقل نہ کانی مہ شیخ زکریا مہ شغول زراعت بودہ سالی حضرت مانی گہ ورہ ی گہ غمی نہ بی
لہ بہ ربی بانی چہن ورثی شہن ناکری وہ لہ مالہ وہ محتاجی رزق نہ بن ورثی شیخ زکریا لہ خدا
چاوی پی نہ کہ دی کہ شیخ زکریا تہ قبیلہ حضرت مانی کہ کرد وہ بہ توجہ نہ حضرت مانی لہ (کا)، پاک بودہ
کہ لہ خدا و حضرت مانی بودہ تماشای کرد حضرت مانی کہ پاک بودہ نہ وہ لہ کا : جاور و شت بو خدمت
شیخ زکریا وہ بہ لاجہی نہ دروژہ پرسی لہ شیخ (کاکو زکریا)، یانی کای حضرت مانی کہ مان لہ کوی بہ
لہ وروژہ وہ دی خالید بہ ناوی (کاکو زکریا)، مہ شہور بودہ :

لہ نور الانوار، اہلی شیخ زکریا پاشی نہ وہ کہ شیخ عبدالرحمان بادکی شہید کرا لہ (خالید)، و
روشت بو (مصر)، وہ لہ (مصر)، اما یہ وہ مہ نا خوندنی علوم تہ واکر جانشین گہ رایہ وہ
بو رملہ ی مکرم، وہ دو سال لہ نہ کہ واما وہ تہ وہ پاشی نہ وہ ہاتھ بو (مدینہ ی سورہ)، وہ سال
لہ مدینہ واما وہ تہ وہ پاشی نہ نہ رو کردہ تہ (بوفار)، وہ لہ دی کسبی طریقہ ی (طیفورہ) ی کرد
کہ نیستہ مہ شہور بہ طریقہ ی فقہ شنبہ وہ لہ وکات بہ ناوی طیفورہ مہ شہور بودہ : پاشی نہ وہ
کہ راوہ تہ وہ بو (بغا)، وہ لہ وشی کسبی طریقہ ی قادریہ ی کردہ پاشی نہ وہ لہ م دو طریقہ ی کامل
و مکمل بودہ ملقب بودہ بہ (کمال الدین)، پاشی نہ نہ تشریف بردہ بو (بہ لہ)، قضاء لہ و سہ ما
کچس پادشای (بہ لہ)، (بیبی اراک)، ناو شیت نہ بی نہ ی ہین بو خدمت شیخ زکریا وہ
بہ پیروزی و عادت چہرہ نہ وہ وہ خود اشفای نہ دات جاپادشہ لہ م کچہ ی ہمارہ نہ کا ...
وہ لہ پاشی مدہ تی نہ گہ ریتہ وہ بو وہ طین لہ رگہ دا کہ نہ لگاتہ شاری (کرمان)، حدہ م کوریک نہ لب
ناوی نہ مانی بہ (نعت اللہ)، وہ لہ بہ رتہ وہ کہ لہ شاری (کرمان)، لہ وایک بودہ مہ شہور بودہ بہ شیخ فقہ ہین
کرمانی : وہ سالی لہ کرمان ماوہ تہ وہ نہ مجاہد تہ وہ بو خالید کہ نہ شہور بودہ بہ کاکو زکریا
وہ ارشاد مسلمانان کردہ وہ خدمت دین کردہ بہ خدمت شکی نور گہ ورہ وہ عالم لہ نورانیہ تہ
بارہ یان وہ رگرتہ نہ م زانہ لہ نا یحیٰ ہست صدر چل وروی مجیدی دا بہ دہستی ہویا یحیٰ شہید کردہ
وہ بہ روی سورہ وہ وہ دل پر نورہ وہ بہ حضور خوداں ارحم الراحمین گشت طالب شراہ

نہ م زانہ درازہ کوری بہ جہا وہ (۱)، شیخ نعمت اللہ ی ولی، (۲)، بابا علی کہ لہ کاکو زکریا
مدفونہ (۳)، شیخ حسن کہ لہ (سور کہ دول)، مدفونہ (۴)، شیخ محمد شریف مہ شہور بہ شیخ شری
(۵)، پیرنوس، ی ہہ بخیران کہ لہ ہہ بخیران مدفونہ (۶)، امیر طاہر کہ لان (۷)، بابا شیخ ی ہسیاران
(۸)، امیر متوکل کہ مشہورہ بہ پیر توکل، گاران وہ لہ خوار ی بہ ل کہ تہ وہ مدفونہ
(۹)، شیخ عطار مکنی بہ بابا ذالنون کہ لہ دی (وہ نینہ)، لہ کوماسیان مدفونہ (۱۰)، شیخ یوسف
کہ لہ چہ من سور کہ دول مدفونہ مہ شہورہ بہ (سہ وزہ پوشی)، (۱۱)، پیر محمد امین، کہ لہ دی نینر دا مدفونہ

پیر محمد که هر له لاکو زکریا را ده فاتی کرده :

مرصوم شیخ زکریا له زه مانی فزای گه لی املاک ده ست که دوه به به خشین ده کرتی له جوبله له وانه چمن
دیکه له ناحیه ی پشت تری وه (کوره وه نه) ، نایان له به به رعلی همدان ، وه قشلاکانه
وه (سفرنگین) ، وه ابن ، وه دگاوران ، وه (وه نینه) ، وه اکلان ، وه قشلاکانه
وه هزنگه تاله ، وه (لادلیان) ، وه (بلچ سور) ، وه (ماصول) ، وه (سورکه دول) ، له گه ل
قشلاکانه ، وه (نیزل) ، وه (گلپه) ، وه (بیده ره) ، وه (چوبی) ، له م دره تانه کس
کرتوه له میرزا عبدالکرم کوری صیخاله کوری پیر احمدی (بابان) ، به درصوری که متقال
ناتقون وه شیخ زکریا ش له پاشی کرتی وه قبضی املک وه کسیم پاره ی عوه من وه
تصرفاتی ماله نه وه قفی کردون له اولاد وکوری قوی :
(ده کوری شیخ زکریا)
پنجیم شیخ نعمت الله عاوی به شهر به (کرمان) ، له به رله وه که له شاری (کرمان) ، را له دایک لوه
له م زانه به شهر به کشفات ده گه لی شتی له نه گیرنه وه وه له تاریخ هشتصد و بیست و همدوتا
له شاری (کرمان) ، را ده فاتی کرده

ششم شیخ محمد صادق کوری شیخ نعمت الله که عالمی زور خاوه ن پایه بوره کیتی فانی
الانساب تالیفی له م واته به

هفتم شیخ احمد کوری شیخ عبدالله ی ملقب به صامت کوری شیخ محمد صادق کوری شیخ نعمت الله
له م شیخ احمد مده تی له شاری (حاجم) ، را شیخ الاسلام بوره واه شهره همدوتا له شاری
حاجم شیخ الاسلام کرده وه له ناخری عمیرا تشریفی بروره به حجاز وه له مدینه ی منوره را
وه فاتی کرده :

هشتم شیخ عبدالرحمن جامی کوری شیخ احمد ناوبراوه مرصوم شیخ احمد له گه ل صره ی
ضویا رصم بناو له روا بو حج له وسره وه که تشریفی نیته وه له شاری اصفهان وه
ریته وه که نه گه نه شاری (حاجم) ، صره ی کوریکي له به ناوی له نانی عبدالرحمن وه
له به رله وه له م کوره همدوتا عبدالرحمان نورالدین ی جامی له به هم به له قه به (حاجم)
به شهر له بی نه گه رنا له م عبدالرحمان له دوا عبدالرحمان جامی بوره وه له آخری
شرایانی مابوکا له قزم تیا له روا بو حجاز مابوک له مدینه ، وه فاتی له کاجا شیخ عبدالرحمان
له گه ریته وه بو وطنی اجداد قوی وه له لاکو زکریا له مدینه وه تا وه فاتی له کاجا
له م عبدالرحمان له قه بی رکن الدین بوره وه کیتی (رضی و سنت) ، که به شهر به تالیفی جامی
تالیفی له م شیخ عبدالرحمن رکن الدین به که وه کو دوتان به شهر بوره به جامی نه ک
تالیفی مولانا عبدالرحمن نورالدین که به شهر به به ولانای جامی قه
شیخ عبدالرحمان رکن الدین لاکو زکریا نازنادی شری (سید) وه گه ل تالیفاتی بوره
(رضی و سنت) به کیکه له و تالیفانه که له اولی له به به

حمد به صد هدای یکتا را انکه جان دارد عقل درین مارا

شیخ عبدالرحمان له تاریخ هشتصد و نه و همدوتا له (لاکو زکریا) ، را ده فاتی کرده

نزدھم شیخ رضا ملقب بہ معین الدین کوری شیخ موسیٰ کوری شیخ محمود کوری شیخ یوسف کوری شیخ عبدالرحمن رکن الدین نہم ذاتہ پیادگی بہر زوہ خاوند ریاضات و صاحب تصوف بوہ بہ لام عزت و بے مکی اختیار کردہ سید عبدالعزیز لہ نور الانوارا نہ لیت چاروم پے کہ و توہ بہ عظمیٰ حق لہ پستی کیتی اذکار الاذکارا نویسیوتی

دشمنان جہان بہ مذہب من دوستا نند و دوستان دشمن

وہ نہ لیت ہدم چاروم پے کہ و توہ بہ عظمیٰ حق لہ پستی کیتی اذکارا نووی یہ وہ نویسیوتی ہرچہ داری گنج و مال و خان و مان جملہ را بفروشی و اذکارا ستان

نہم ذاتہ لہ علوم ظاہرہ و باطنیہ و خاوند بہ ہرہ بودہ وہ اجازتہ تدریس علوم لہ خدمت حق حضرت شیخ احمد ابن حجر رحمہ اللہ وہ رگرتوہ وہ عبارتہ تہ اجازتہ نادرکہ نہم بہ

الحمد لله رب العالمين رب اذا اراد بعبد خيرا فقهه في الدين والهمه رشده والصلوة والسلام على سيدنا محمد الذي لا نبي بعده وعلى آله وصحبه واتباعه وجزبه اما بعد فيقول راجي عظمى به الاكبر احمد بن حجر لما تدرس عندنا افضل السادة الحسنيين الشيخ رضا الكوري الكاكو زكويائي تجاه المسجد الحرام مدة مديدة وقرأ كتباً عديدة حتى بلغ بفضل الله حد النهاية فساخ له ان يتمكن على سجادة التدريس للهداية فاجزته ان يدرس والله هو المعين وبه نستعين وصلى الله على سيد المرسلين وعلى آله واصحابه اجمعين وأخبر عوانا ان الحمد لله رب العالمين :

نہم ذاتہ گلی تالیفی ہدیہ وہ اربعینہ نیکی لہ صحیحی مسلم و بخاری انتخاب کردہ لہ نور الانوارا نسخہ نو سارہ تہ وہ وہ کیتی مسلک السالك رہا سی آدابی طریقہ نقشبندیہ وہ قادریہ وہ شاذلیہ وہ رفاعیہ و کبرویہ وہ خلوتیہ وہ لوائیہ وہ چشتیہ دا تالیفی نہ وہ : وہ طریقہ نقشبندیہ لہ ناو نہم ذاتہ را اثر بودہ

وہ ہدم شیخ رضی الدین کوری شیخ رضا معین الدین نہم ذاتہ لہ خدمت حق باوکیا لہ ہر دو علمی ہر و باطنی سرآمد و مجاز بودہ وہ لپاش نہ وہ کہ لہ سر سجادہ و ارشاد را نشوہ وہ حتی بہ طاعت صرف کردہ بہم ترتیب لہ طلوع فجر وہ ہفتا ہفتا کہ دین لہ پاش سونہ ت صبح وہ نوثری فرض صبح نہ شغولی اوراد وہ اذکار معنارہ و حق بودہ پاش نہ وہ نہ شغولی تدریس بودہ تا نیوہ تر وہ لپاش نیوہ رو مو عظمیٰ مسلمانان کردہ ہفتا عصر وہ لہ مابین عصر و مغرب را تعلیم طریقہ کردہ بہ مریدہ کان لہ پاش مغرب افطار کردہ نہ عمار مابین مغرب و عشاء بہ اوراد اُحیا کردہ تہ وہ : نہم ذاتہ کہ وہ فائز کردہ نہ تنہا کوریکی بودہ کہ بریتہ لہ حضرت شیخ شہاب الدین :

باز رہدم شیخ شہاب الدین کوری شیخ رضی الدین نہم ذاتہ فخر العلماء العالمین و قطب العارفین بودہ لہ خدمت حق مصمم باوکیا لہ علمی ظاہر و باطنی پے گشتہ وہ لہ عومری بیت و دوسالی را نہ شغولی ارشاد بودہ لہ سر آدابی طریقہ نقشبندیہ نہم ذاتہ لہ ہفت و سجادہ ت و فصاحت و شجاعت و انجانب دعا و ورع و زہد و تقویٰ و خدمت حق دنیا نادرہ

سید عبدالعزیز لہ نور الانوار را نہ لیت روزی لہ خدمت حضرت شیخ شہاب الدین اسناد و رشدا بوم
قوربان خوین قوربان لہ خدمت لہ سورہ تہ یس و آیہ تی و فلقنا لہم من مثلہ ما یرکبون ی
ضمینہ وہ وہ لہ و کات شیخ شہاب الدین چاوی بہ لہ لانا بے لہ پاش تلاوہ تہ کہ سر
بہ رز کردہ وہ فریوی یا للعجب لہم نایہ تا عجب نایہ نینہ بہ رچا ووم کہ لہ مہ ولا پہ بدانہ
نہ مہ و تہ لہ وہ در نا رخ ہزار و شصت و ابود :

مرصم شیخ رضی الدین باد کی شیخ شہاب لہ زہمانی شاہ عباس صفوی دام شغول ارشاد بودہ
وہ مرصم شیخ شہاب الدین لہ نا رخ ہزار و سی و الہ و ایک وہ لہ نا رخ ہزار و حہ فتاو
دودا وہ فانی کردہ یانی عمری شصت و نو سال بودہ

مرصم شیخ شہاب الدین ذہ و قہ شعرو لہ رہ بے بودہ وہ بہ زمانی گورانی لہ در و تہ شعری فرمودہ
بر نمونہ لہ مہ و و پارچہ لہم کنیا نہ نو سین

یہ کہم لہ مہ پارچہ بہ تہ کہ لہ کاتی سلوک طریقیہ تا لہ خدمت حضرت صلی اللہ علیہ وسلم کہ شیعوہ
وہ لہ پاش بیدار بونہ وہ بابی حنہ وہ کہ لہ لہ کا وہ لہ فرمودت

جہ مالیوہم و بہن یاران تعالی صنع ربانی ہر لایک یا بہ برادرہن مشکل شہ کل لہا
نیرہ نیش چون بیری بیضا دوا بر دوش نقی اللہ دودیدہش نہ رگی شمولاً و ماراغ لہر خوان
بہ عرض نہ شہ علی طورہن بہ بالاشع کا فورہن جبیش مطلع نورہن بہ روافوا جی نورانی
بہ گونا بیضی چاہن خط حضور بہ رف ماہدن بہ لہ عیسیٰ سچا ہدن بہ خوشا آب ہموانی
بہ دندان شکر و قند و بہ باد شوغ و لبہ ندہن ہزار دل پیش نہ رام ندہن یہ کہ چون کفانی
جہ وہ فتنہ رخا نہ تہ شہیش ہزاران صد مزاران نہ نیم نہ پیش ہر کسی پر سوعرا فی یا فورا شہ
دو مو سکین قہ و کی لہ بروشن رہ وانی و لہ ریش شہ شہابی پے سیا پوشن فودا و بندش بہ شانی

دوم پارچہ بیان لہ کاتہ کا کہ لشکر قریباش کا عدن بو کورتان وہ گشتونہ نہ لاکو زکا وہ تالانیان
کردہ وہ لہ پاش رویان کردہ تہ اطراف ہنجران لہ شکات و بہ نا بہ روہانیہ تہ اپیرولسی
ہہ ہنجران فرمودہ تی بونہ وہ کہ لہ و سوپا بفرودے نہ لیت

پیردنی ہانا پیردنی ہانا مظلومان دایم لا قوشن ہانا
نبیرہ اکرم شہرہ ردا نی فرزند لہ بند شیخ زکریا نی
پہی وایہ نہ ندان عجب رہا نی چون شیرکین حاضر مہ بدانی
انتقام لکھان بابی اگر مت بہ شہ پول کین قلب قورومت
بتان جہ لشکر عجم باندیش نمازی یہ کہ بشو وہ صبی دیش
شہاب ہر چہ ہل نل سول درتہی طاہر علی و بتولہ دن

دام شہورہ لہ و سوپا یہ کوشی نہ فوشی (رہ ہیری) بودہ ہہ نا گشتونہ نہ نزکی دی (ہہ ہنجران)
دو ہزار کہ سیان لہ کردہ وہ ہزار کہ سیکیان نہ مینیتہ وہ لہ و انیش نہ گرتینہ بہ دوار فویان
وہ بہ ساز و دہ رو گیردہ لہ بن :

خلفه کانی شیخ شهاب الدین قزلباشی

نه مزارنه حضرت قمری خلفه نه کرده به به رسی نه وه دونو که سا سید ابراهیم شیخ محمد شیراز
 سید عبداللہی همدانی شیخ فتح اللہ موصلی شیخ کریم بهرزنجی سید عبدالغیر تودار
 سید مصطفیٰ نوری شیخ عبدالرحمن بهرزنجی شیخ رسولی قزلباشی سید
 شامہی باینجوی شیخ محمدی اباریقی بغدادی شیخ ابراهیم صدر فزونی خلیفہ رستم
 (صہ و تاشی) شیخ مصطفیٰ نخجہی بهرزنجی سید محمد مولان ناموزای خوک
 سید بایزید سابلدغی سید احمد کوری ملایری توکل سید مدد غزوی دونیزک
 شیخ حسن ابوالعلا موصلی شیخ ابویوسف عطانی قزلباشی شیخ محمد زاهدی زہ
 شیخ محمدی دیوانی سید صہیب اللہ طالش شیخ عبدالمجید داغستانی شیخ موسیٰ ^{الکگلانی}
 سید مولانا رحیم الدین تابیہ گوزی شیخ امام مله شیخ محمدی خانقاهی وه
 شیخ محمدی جوازروی شیخ محمودی خانقینی شیخ عبدالرحیم صافق زبیر به کرک
 شیخ سندی سنوسی شیخ عبداللہ قنات برالشیخ محمد بن لشیخ احمد بن لشیخ محمد بن
 الشیخ احمد شهاب الدین الترمکی السید احمد زینی المکی سید عبداللہ الجلیل المدنی
 السید صلاح الحاتمی :

نه مانه هم موصاحبی علی طاهر و باطنی بودی وه لم که لی علوما تالیف بیان همد به لام
 باقی خلفا کان له علومی ظاہر و باطنی نه مانه وه ستیان نیمه
 نه لاهری دونیزکی له اصفوی سلیمان به گ بانه به وه سلیمان به گ له اصفوی شیخ
 عبدالرحمن رکن الدین کوری شیخ احمد وه اصلد له لاکو ذکر یافان وه موسیٰ به گ بایر بیان
 له لاکو ذکر یافوه روشتوچ بوبانه وه باقی اختیار دینیہ کانی بانه لم رشتہ بیان وه سیدینی
 تانم شونیه له نورالانوار وه رگراوه وه تاریخ نه رشتہ له پاشی مرقوم شیخ شهاب الدین
 به ره غمی نه وه که نزدیک ترن به ره مانه نیمه لالامان معلوم نیمه : وه نازانینی عجا هم بیاری
 مرشد وه که وره یان بوره یانه مع اعلم تالیف له رشتہ به سادات لردی لاکو ذکر یافان
 صبر وه وام نه کن لطیفه یک له به رابری وی گویند کیره دانشمهر به نادیر سلیمان
 له تاریخ هزار و سیصد و هشتاد له هژوا چادوم که دست به پیادوی فزونی ملا نهام دینه مولکی
 خاتون آمینه نادیر بوه له سادات لاکو ذکر یافان وه شوی کردوه به پیر سلیمان نادیر علمین طائف
 له پیشی پیر سلیمان دا خاتون آمینه وه فانی کردوه وه وصیتی کردوه له به ران بهری وی وه
 وه فنی یان کردوه وه پاشی نه به پیر سلیمان شی وه فانی کردوه وه له نزدیک همد به
 وه فن کراوه مع انه ایسته نه و شونیه همد به نادیر پیر سلیمان وه وه مشهوره واللہ اعلم
 به بهس لم دربره دانه به پاس نه به که ناصیه مریمان دانه به نازاری ارشادی ظاهر
 وه باطنی سادات وه مشایخ و علمای که وره که وره منور وه متاثر بوه وه لم نادیر
 پیادوی زور همد که و توه همد وه له تاریخ هزار و دویست و هشتاد وه له لایف
 حضرت مولانا خالدر نقشبندی وه حضرت سراج الدین عثمان وه اولاده کانی وه که بهار الکلی
 وه ضیاء الدین وه اصفاده کانی وه که نجم الدین وه علا الدین وه هم الدین ارشادی به
 نه ناصیه کراوه

زانا نایبیه کافی نه م دولته

بی گویان له به یانانی پیشوه وه ده رکه دت که له ده می زده مانه وه نه م دولته به نوری علمی باطن
وه کی هر منور بوره وه که لی عالی تیا هه لکه وتوه به لام نیسه له م روزگاری شریان دا نه وه
که له زده مانی ضوعا بوی به که به که نمونه لی له باسیان به یان نه که م :

به که م حاجی آغا محمدی کوری حاجی سید حسن ی علمی به نادبا لگی چوری نه م زاته له ده وری
تاریخی به زار و روصدونه وه د مجیدیا له وری چور له رایک بوه وه له پاش نه میز
له مدرسه ی فویانا قوریانی کریم وه کتبه و وروده کافی خونیده جاده شی کرده به علم وه له لای
مستعد کانی بادکی وه زری خونیده بیستوبه هه رله و کتبه علم بچوکانا مرهم حاجی
سید حسن ی بادکی جابه جابه وه زری په فرمونه هه روا ده زری به باقی برالکانه وه کوسید
عبدالقادر وه آغا حسین وه ملا عبدالکریم که برای بورد فرمونه :

وه که ل قسه ی ووری به منالی نشان داوون من جمله فرمونه ی روله نه که ریه کی پریا
کرد که علم نحو اصول وقواعد وه قاعده نه بی یاسایکی کلی وه هابی که افرادی به وضعی
به شیرری بناء علیه نه بی نه وعامله سماعیانه که محصورن وه کو حروف جر له موضوعی
نه صوره ریچن مثلاً ناتوانی بلیت الباء حرف جر اسما و احوال چو نیک
موضوع محصوره وه حروف جر هه زده ن له جوابا بی نه به نه م نه و نه اصولانه به لکیرینه و
مثلاً له بای علمی حرف جر بلی زید خ مررت زید حیل الباء وکل مفضل للباء مجرور
زید مجرور له م وه فتا اعتراض نایسته سه رتای نه که رتا نه به هه موساعیاتی محصوره
له علمی نحو ده ریچن نه می نش نایه :

وه حار حار به تشر کردن بیرای سوالی مه ته که گوته لی کردون نه نه لاله هی نه و خبری
مبتداوه که له لفظ روا ن بی وه له معنایه که بن وه نه م رو خبره ضمیر به ل ناگرن

اصولکم یا معشر الطلاب کصوله الأسد علی الرقاب

ماضی برفعتین پنجاب و آخر وصف بغير فاعل

یانی نه و خبری مبتدایه کامه به که به دواعی به ره فعه ترون نه بیته وه وه نه و خبری مبتدایه
که وصف ه وه فاعل تیا نیسه کامه به وه جوابه که ی نه به به

ذلك ملوها مضی عینی والمزیاتی بدل الاشیف

یانی له هه رکه لاسیکا و خبری به و صفی وایی که له هیکه ی به که خبره رابه وکو نه لیت
الزمان ملوها مضی یانی الزمان مته نه وه له لفظا به رود وه صغه که مرفوعی وه له عنارا
بیچیان ضمیری مبتدا که به ل ناگرن چو نیکی به که م قورننی به لکو لفظی (مزد) که به عنای
نه مانه افاده نه کامه ضمیری مبتدا که به ل نه گرت :

نه م زاته له فقهی بادکی اهازه ی وه رکه توه وه له پاش وه فانی بادکی له هیکه یا نه رسی کرده
وه که لی طلبی معلم استفاده یان له کرده به لام له آخری را تصوف به به ربا غالب
چونکی به به مرید حضرت شیخ نجم الدین ی بیاره وه زری شریان له فقهی نه دابو
به نه تاریخی هزار و سیصد و سی و پنچ مجری را له چور متونی بو طالب شراه

وہ لہ حد رہی کہ ناوی (حمیرا)، وہ کچی بہ رحم نہ دلانا نہ لایعبدالغفور مدرس بیارہ ہو دو کوری ہو
یہ کی لہ وان کہ ناوی سید عطاء اللہ یہ بیستہ لہ وں چور وا مدرس وہ خدمتہ دی نہ کا
نومیدم وایہ وعا صالخانے بو ترس کہ وئی :

دوہم لہ وزانایانہ مہ لاجحد کوری حاجی شیخ قادری (ترہ شہ دی) نے نہم دانہ لہ دہ وری
تاریخ ہزار و صد و نہ و ہ دا لہ رہ شہری لہ وایک ہوہ وہ لہ وں وہ سنی کرودہ بہ خونین
وہ لہ پاش نہ وہ کہ وہ سنی بہ علم کرودہ بہ یاسای نہ دولانہ بہ مدرہ سانسہ دا لہ دہ وری خونان
ہوہ گہ راوہ وہ خونین و بیہ تی وہ پاش نہ وہ ہوہ بہ مستعد تشریفی روشتوہ بو شارتا
رکوبہ، بر خدمتہ تی جہ راوہ حاجی بہ لایعبداللہ وہ لہ خدمتہ تی نہ دا (جہازہ ی وہ رگر توہ
وہ گہ راوہ نہ وہ بو مروانی : وہ لہ وں (بہ بیلم) لہ لای حاجی محمد امین بہ گ ہوہ بہ مدرس
بہ معلوم لکاتے نہم دامہ زرانہ ی نازانم بہ لام بہ ہدنے بہ لگدا واوہ رہہ کہ وں لہ دہ وری تاریخ
ہزار و صد و پازوہ ی ہجرید را بولی : وہ پاش مانہ وہ ی چہن سالے لہ وں نہ گو زینہ وہ
بو (بالک) وہ نہ بے بہ مدرس کچہر وہ گ وہ احمد بہ گ وہ مادہ نے نہم دیدا تدریس
نہ کا بہ لام وہ ضعی زور بہ رہ وہ رزی نہ روا وہ بہ ہوں استعدا و تیکوشنی ہوہ وہ لہ مطالعہ
تدریس گہ کی طلبہ ی خاوند ہستدار لہ ہہ مولائیکہ وہ سنین بو خدمتہ تی نہ شہ لا لہ تاریخ
ہزار و صد و بیست و پنج وا شیخ غزیری (ولہ ہوئے کہ مستعدی قابل ہو وہ مہ لا
علی شیر کوثری وہ بعون طلبہ ی مستعدی تر غیر نہ مانہ لہ خدمتہ تی نہ یان خونین : وہ لہم کاتا
محمد برہان الدین کوری و رحمہ بہ لایعبداللہ ی رشتہ ال مفتی شاریمنہ واروں بالک ہوہ وہ پاش
مادہ نے لہ وں وہ رچوہ وہ روشت بہ رہ و سلیمانہ وہ لہ ویدہ روشت بو نہ ستم بول لہ وں
لہ سر خدمتہ تی وہ دامہ کر بو تانہات وہ لہ پاش داخل حقوق نہ بے وہ ہو بہ محاس نہم خزا
لہ دو وری تاریخ ہزار و صد و ہفتاد و نہ وئی ہجرید لہ استول وہ فائزہ کر :

ماموں بہ لاجحد لہ سالی ہزار و صد و بیست و شش شالہ ستر طلب و تقاضا مدرسہ شیخ علا الدین
لہ بالک گویا بہ وہ بو (دور و) وہ بو بہ مدرس خانقاہ دور و لہ خدمتہ تی شیخ دا :
لہم تاریخہ وہ نسبت بہ ماموں بہ لاجحد وہ نسبت بہ شیخ (عصر الذہب) ی ارشاد و خدمتہ تی
علم و دیں وہ سنی پے کر و وہ لہ ہہ ہوشوینیکہ وہ طلبہ ی خاوند ہستدار مانہ بو خدمتہ تی
وہ صابر بہ چار مستعدین نہ گہ بیستہ سی و پنج کہ سی وہ گہ کی مستعدی پاش وہ کہ مہ لاجحد
شفیق خدیکہ (بلکہ کہ) وہ نہ لایعبداللہ ی مانہ نے وہ سید عبدالکریم ی مانہ نے ہہ لورالی
وہ نہ لا احمد گوری وہ غیر نہ مانہ لہ خدمتہ تی مادہ نہ وہ وہ نہ شغول خونین لہ وں :
لہ تاریخ ہزار و صد و بیست و چوارا ماموں بہ لاجحد ولی بیٹا وہ لہ دور و گویا بہ وہ بو
(چور) وہ پاش چہن مانگی لہ چورہ وہ روشتوہ بو دی و دشکین وہ ہوہ بہ مدرس و رحمہ
(کا کہ ہمہ) کوری حاجی شیخ محمد الدین کوری ضیاء الدین وہ لاکہ ہمہ لہ بہ رہہ وہ کہ خلیفہ و رحمہ
شیخ نجم الدین ی ناموزای ہوہ وہ ویتوہ تی خدمتہ تی علم و دیں بلکہ زور ہوہ تی ماموں بہ لاجحد گر گزہ
وہ خدمتہ کی خوی ہمارہ کرودہ وہ ماموں بہ دل خوش نہ شغول تدریس ہوہ

مع الاسف پاشا ماوه له عین سالاشینج مهر وه فاتی کرد وه دنیا به سوی جهنگی به کم وه روی کرد
 خرابی وه ویرانی : جاپاشا چین مانگی ماموتیه ملاحه له ووشکین باری کرد بو دی (زده زاد)
 وه له لای حسن خان وه مجید خانه برابا مایه وه وه گه کی طلبه یا بوراگرت وه خدمتانه
 کرد به ضویو و مدرسه که تاله پانزی سالی هزار و سیصد و سی و هفتا وه فاتی کرد رحمة الله
 عمری له وه دی چل و هفت سال بو له م زانه زور به لاجاک بو وه گه کی تدبیری کرد
 وه گه کی کتبی جوانی ریاض و منطق به ره تی فون نویسه وه ته وه وه کشیده کرد وه :
 پاشا وه فاتی فون و کوری له به جی ما محمد سعید وه اسعد محمد سعید له ته رفوندن وه واصل
 کرد تاله خدمتی کاکه همی (بیلو) را اجازه ی وه رگرت وه له دی (زده شه دی) دابو
 به مدرسی مع الاسف له میشی به جوانی وه فاتی کرد : هروا (اسعد) یش به جوانی متوفی بو
 ایترا زانم له کم کورانه اولادیان له به جی ماوه یانه

کشی هم حاجی مه لاغزنی مه لای وه ره نفی له م زانه کوری سلیمان ناوی هه رگینه ی بو
 بادکی ان نیکی کاسب بو وه له کم کوره ی له به خودا ناوه ته به رفوندن وه له مدرسه
 ناو خودا فونیدویته وه له خدمتی مرصع به لای پنجوبین را اجازه ی وه رگرت وه
 له وه ورستا رخس هزار و سیصد و نوه ته وه ره نفی بو به مه لا

له م زانه بیایو یکی به روسیا جوان وه مهره بان وه شیر وه خاوه ن اخلاق بو له به
 له به صفت تاله گه کی له ناو به گزاده و رعایای وولاته که را خاوه ن هدرت و اعتبار بو
 بیستوم له و روزا که حاجی سید حسن ی پور له قبال مریدان داشینج الاسلام له به ره نه
 متلی شرعی و استویتی تگدیری بها وه نارودی به شوییا له وه ره نفی وه نونه
 بو رفقه لا به تصادف له و روزا له ولایت بو رفقه لا حصره تی شیخ ضیاء الدین
 له بیاره وه دی بو مریدان وه واردی قبال له ی وه له ی به مانع تگدیری وه
 به صورت ته له گه ریتیه وه بو ره ره نفی له له میشی هه رله به به زیاده پایه لیک
 بو ضیاء الدین وه له به به مایه ی ره واصلی حاجی مه لاغزنی :

حاجی مه لاغزنی پاشا له وه له به به مه لا له وه ره نفی را (نارونه یان) نادر کچی رضای متر ازلیکی
 دی (که له ونجه) ماره له کا وه له م ژنه کوریک بو ناو (عمر) بو به لام له م ژنه له لای دانشت
 وه حاجی مه لا ته لاقه را له پاشا له م ژنه کچی محمد سعید به گ (وه ره نفی) ماره کرد وه له م
 ژنه چن مندالیک بو : وه به عین و هدرت مایه وه تاله سالی هزار و سیصد و سی و هفتا وه فاتی هجری را
 له وه ره نفی را وه فاتی کرد رحمة الله و طاب ثراه وه عمری له وه ره در شصت و هفت سال بو :
 چواره م حاجی مه لا عیال له کانه سانانی له م زانه له خدمته مه لای بیاره را اجازه ی وه رگرت وه
 وه له کانی سانان را مدرس بو وه له لایکی قابل وه مدرسکی خاوه ن سعی و اهتمام بو وه مرید
 هفده تی شیخ نجم الدین بو (سال هزار و سیصد و سی و هجری را له کانه حنیفه را له بان داکوت
 وه له عمریکن چل و پنج سالی را وه فاتی کرد رحمة الله

پنجیم مامک ملاحمدی مہلای ہراوا نہم ذاتہ لگگل ملاحفوری ہرایا نہ ناحیہی تراوہ وروہ
 نہ دی شہین و تاربانہ وہ کہتوہ ہزارہ وہ بو مریوان ملاحفور نہ شمار مہلاب وہ ملاحامد
 نہ نہ سراوا بوبو بہ مہلا مامک ملاحمد وہ ستہ مہلابو تا جہی و میوطل بہ وہ رز نہ و تہ وہ وہی
 بہ لام پیاریکی قسہ خوشی وہ عورہ بان وہ شیربو خوشکی حاجی ملاحمد ارجمانی سلمہی مارہ
 کردبو کہ ناوی آپہ سہند بو نہم شہ نہ دوکور محمد وہ عبداللہ وہ دوکچ عدلہ و عینا ناوی
 بو محمد بہ جوانی وہ فانی کرد عدلی پکڑ شوی کرد بہ ملاحفونی لجاوا کوریکسی ہمد ناوی لے بو
 پاشی نہ وہ وہ فانی کرد عبداللہ کوری مادہ نہ وہ درر رساو جی نہ لایہ وہ خیر عینا
 نا نام ماوہ یا نہ :

مامک ملاحمد زور نہ قسہ را زہ لہی نہ کرد روژن محمود خان بولیشی نہ روا بو نہ سراوا
 نہ ویش نہ جب نہ مریوان بہ شہینہ لکانی نہ سراوا مارام نیستہ محمود خان نہ شریفی کیشا وہ بوہ
 وہ زہ جہتی کہ دور وہ نہ بے نہ مری وہ نہ چنی :

روژنی تر بہ پیاریکی استہ وزہ ناو نہ لے صوفی نہ وجہ نہ و سہ وزہ نہ پیادہ باتورن چاوا
 کہ رم بکہم مخلص نہم ہیچہ قسہ خوشانی زور بودہ

مہ للاحفوری ہرای دوکور بود ملاحمد الدین وہ ملاحمد اللہ ملاحمد اللہ بہ جوانی وہ فانی کرد
 وہ ملاحمد الدین رویشہوہ بوقدرتہ پیری رقرہ چیاوار شیخ حسن قدرہ طریقہ نہ وہ رگرت
 وہ عایہ وہ تابہ بہ خلیفہ وہ نہ عین دولانا شہین وہ دوکور بو نورالدین وہ فخرالدین
 پاشی نہ وہ وہ فانی کرد رحمانہ

مامک ملاحمد رحمانہ نہ وہ درر تاریخ ہزارہ و سیدوسی و دروا نہ سراوا وہ فانی کرد رحمانہ
 حلایہ نیکی خوشی بو را بوارن

مامک نیکی فارس زانی اریب نہ مریوان را بو ناوی ملاحمد بو وہ خنکی دی (چار) بر
 نہ ناحیہی شہر نہ شہر بودا بہ ملاحمدی چارہ نہ غلب و دروہ مندا لے دولانہ کہ قدرتہ
 نہ و ابوی تا نہ نوازہ لے موفت وہ رشدی پیدا کردہ چہنگی نہ تعلیم نہ بہ تارور ناچ بو
 ضوی گیرادیہ نہ وہ روژنی نہ مژگہ دے نہ سراوا را لہ پشی مامک ملاحمد وہ نوژنی غمہ
 بہ جہ ماعت دانہ بہستی پاشی دا بہ سنی نوژنہ کہ نہ کہ دیتہ نہ یا نہ وہ

گوا بہستوہ نہ لہ شار موصل را زور طالبی معلی فارسی نہ نہیش بہ ضیال نہ روا بو موصل
 وہ نہ بے بہ معلّم وہ پاشی چہن سالے پارہ نیکی زور بیکہ وہ نہ نے وہ ژن نیش وہ نہ پاشی
 شہن عینا اشتیاق وہ نہ نہ ہلے نہ گری وہ نہ گگل عالمہ کہ یا نیستہ وہ بو (کورستان)
 تا نہ کہ نہ وہ شہی فرحی لہ دیا شہ و بان بہ سرائیت وہ وہ خنیش سہر بہ لہ جا
 لہ ترسی سہرما نہ رونہ نہ زمانہ بہ لیکہ وہ نہ ناد بہ لگا نہ گگل نہ نہ کہ یا ضویان دانہ پوشن
 بہ بہلم بودہ وہ کہ نہ دشمہ وہ سہرمان نہ بے لہ وکانا یہ لکے نہ لے السلام علیکم ورحمۃ اللہ
 مامک ملاحمد لہ وہ نیکی سہ لام دانہ وہی مامک ملاحمد را اہد دانہ چلہ کے نہ دجا نہ زانف
 کہ نہ لہ تراوہ وہ ضیال بر رویہ نہ وہ وہ کوشی نہم ماجرایا نہ نہ قہ درر بہ ضوی پے نہ کہ نہ وہ
 ہلے نہ سی نہ نہ کہ نہ لکاتہ وہ :

ششم حاجی ملا عبدالرحمان (سه لسی) له لم زاته له گل ملا سلیمان وملا محمد امین ی
 برای خلکی قزلبه یون وه له پاش له وه که له خدمتی ملا ی پیچون دا اجازه ی وه رگرتوه
 له توه له وی رکان میران، بوه به ملا له دسره ما تصدوف له سه فزیکدا حضرتی
 شیخ ضیاء الدین ری له که دینه لکان میران که نزدیکی مدرسه و جری خدمتی لکان له بینه وه
 له درلاغه که ی دانه به ری وه چمن ده قیفه له به رابری هوجری خدمتی لکان وه ده سته نظر
 رانه وه سستی له وی له روا ده سی ملا خدمتی لکان مایه له لکان له وه ضمه زور له به بهوی
 له وه که به گزاره و مله قی مردان خدمتی ملا خدمتی بگرن وه له پاش له وه که ل شوی دا
 که ملا ی نه بوه ملا یان راگرتوه :

پاش ماوه له حاجی ملا عبدالرحمان له لکانه میرانه وه گویا دینه وه بو (به بیله) وه له پاش
 چمن سالی له به بیله شیش له گزینیه وه بو (سه لسی) وه له وی دا دانه مدرک
 وه به قی وسعتی قوی مشغول تدریس وه امامت وه خدمتی دین له به
 له تم زاته له تاریخ هزاره و دصد و نه و دوه و ده له جهادی (فارسی و بایزیدا) حاضر بوه وه
 له پاش له تته وه له دسره سه فزیه حجر بیت الله ی به نصیب بوه
 خدمت له نیک صالح وه عالم و پیاد یکی خانه دان بو ده له وه درین تاریخ هزاره و صد و سی دا
 وه فاتی کرد له عمر یکی نزدیک به شصت و پنج سال یا تدریس ریاضیه
 له پاش قوی و دگوری له به جی ما ملا سعید وه ملا علی له لایع له آخر ماره دا له خدمتی دا
 له وه درین سه قز وه فاتی کرد به لام ملا سعید به ریاضیه وه بیسه له رقبه لا) والاسی
 له لکا وه دولکانه هیه له کم کورانه هه رویان له لامن زور خونید و یانه :
 حاجی ملا عبدالرحمن باسی له وهی کرده که خدمت بیله له لاین وایلی با وکمه وه : و
 له م و رقه یکی ورو :

له لاین ووشی (سه لسی) وه رگراوه له (سیلا وری) به لام که دره به مانا چه می که له
 کاتی لاخوی بهار و پانیزا لکوی هیه وه له لکانه لکانه ترا و د شک :
 (یادی شتیکی جودان)

له وی (سه لسی) دا شیخ مارق ی خاوند رگی بو زور ده لگی فوشی وه به ده وق و سوز بو
 به تابه خدمتی به نه زمی قه قه وه الله ده لسی جارب به جاری اشعار و مودوی له فونده وه اشاعه
 به تاشری له وه نگد ده وقه تیک له را : رحمة الله

له و ته م ملا احمدی ووشی له لم زاته ده سته ملا نیک مناسب وه پیاد یکی صالح وه خاوه
 اخلاق بو له خدمتی حاجی ملا عزیزی بالیکه وه ری بو له وه درین تاریخ هزاره و صد و سی دا
 له ره شه وی وه فاتی کرد رحمة الله

هه شتم ملا محمد امین بانه له پیچورانی له لم زاته زور ملا لای پاش ده زور صالح بو زور که سی به یک
 له اولیا الله یان له ژمارد له خدمتی له لای پیچورانی دا اجازه ی وه رگرت بو وه مدوی له وه درین
 ضویان له بانه بوه پاش له وه بو به ملا شیخ حسین (چهره قه لا) پاش له وه هات

بودی (ره شده) ده بود به مدرس ده که له طالب هفتده یان له کرد ده له ده دری
تاریخی هه زار و سیصد و پنجاه ا له ره شده دی وه فاته کرد:

فدهم ماموسه لاه عبد الواحد کوری به لاه عبد الهدی ههجهی نه م زانه له نه نه وهی و صم
(به لاجان الله) دی هه ورامی به که به عز به سیدیان له شیرین

به لاه عبد الهدی بادکی وه ختی ضوی که نه وادر کرده بوه به امام و مدرس پاکت وه چهن
له ولادی بوه به لاه عرف وه میرزا رشید وه ملا عبد الحالی له مان له شنی وه مهر وه همد
وه به لاه عبد الواحد له مانیش له شنی وه خذ مایه تی نزیکیان له که له حاجی به لاه هه هه
شیخ کویره راهه به وه هه رود لایان له ریشه یکن:

ماموسه لاه عبد الواحد له سالی هه زار و سیصد و یک له بیاره اجاره ی وه رگر نه
وه هه نه مریوان وه بوه به مدرس و امام (گوزنه کویره) وه له پاش و امه زانی
طبعی له گر بوه وه وه به بوی مناسبه و صداقتی له که له بادکی منیش زویشتم
بو خذنه تی وه ضوی بالذات وه رزی نه فرمویسم وه سعی و کوشی له کرد له تعلیم و تربیه ما
اعوزه ج وه اظهار وه تصرف به لاه وه وضع و استقرار وه حاجی هه نامی منیر وه
به عز له سیوطی به وه رز له خدمت فوند وه زور وه رزه کانی بوی به سور بوی وه که له
هفتده م له خدمت کرد جزاه الله خیراً

له م زانه پاش و امه زانی خاتون شیرین ناو کچر شیخ کریم هه بخیرانی ماره کرد له که
له که له برای شیخ محمد وه شیخ سعید وه شیخ فخر ج ناو له در هه بخیرانه وه له سر ناخوش
ناو سارانه کان مالی یان کاتبو بو (گوزنه کویره)

ماموسه له خاتون شیرین ناو کوری بو ناو محمد بو له نزیکیه نه واد کردنا وه فاته کرد و الله
له پاش وه فاته له م نه شنه آمنه ناوی کچر (حاجی لاک عبدالله) ی ماره کرد که ساکن عین دی بوی
وه اصلد شاه نوری وه هه لکی دی (زیزون) وه له هوزن چوپانی بون:

له مر نه کوری بو ناو احمد ایسته به رحیته و لاه الحمد له لایه له وه در مراد ادا له منیش
ماموسه لاه عبد الواحد له تاریخی هه زار و سیصد و سی هه دنی ههجریا مالی باری کرد بو له سراد
وه پاش ماره له له (له سراد) وه باری کرد بوی (که له وینجه) وه پاش چهن سالی
له که له وینجه وه باری کرد بوی خانم شیخیان له ده شتی مراد ادا وه له تاریخی هه زار و سیصد
پنجاه ا له تاریخی که من مدرس بوم له بیاره دا به که در حار سه فز بیاره ی کرد وه فخر نه
گیشتم وه له ده در هه زار و سیصد و پنجاه وارا وه فاته کرد له عمر یکی ده در پنجاه سالا
رحمه الله و طالب شاه و جعل الفردوس مثواه

روشی له خدمت بوم لوی فته مراد فانه ره شده ی به بیوان له دی بو عمر زنی ماموسا کرد فوریا له لاه
برازام له م و به له شارر سنه وه نامی له نوی بوم له نه وه له نامه که وه له نوی (صا صافات) بوم
له به بینه پیشو نام یکی ات نوی بوی صا صا سرور ا فذایت شتم پاش نه وه لمانه زنی ری آ
نوی بوی صا صا سرور ا تاج سرا فذایت شتم له مبار باشی له گیشتم که احمدی برازم دله وابه که که به وه

منشی براریم واده پی بوم ماموتا فریوی زورباشی استنجاخت کرده وه زور بهیبه کچه کله بوماره
بکری

لهم چه رفا چه فقیک خاوه ن فایه ت لهم دوانا بودن وه کو شیخ محمدی به بخیرانی وه شیخ فخره ج
کور شیخ علی ره شه دانی که یک له یک جوان چاکتر وه فایه ت وارتر بودن وه له هیاتمانا فایه
وه کو لهم دو کسه به که م له سادانی به بخیران که لاکوز کرمانی وه نه ته وه شازلی ن
وه وهم له (کونه پوشی) به به چادنه به بیویه مع الاسف هر دو یان به هیوان وه فانیان کر
وه به لاهور برارانی فایه مراد خان وه ملاحوری کوری کونجی وه شانی دریلای وه ملاحور القاری
کور کونجی علی مه رانی نرمار وه ملاحالی حاجی شریفی کانی سانی له مانه هه بوفاده ن وه فایه
وه ده نگ خوشی بودن له مانه وه نگ خوشی تر ملاحیبی کوری حاجی محمودی وه گاشنخانی که زور
خفته دینی و صم حاجی آغله محمدی چوربو : لهم فقیسیان وه له شالیان غابا ریده نی به کتریان
له کرر جابه ریشتی بو سیران وه هله پرکیان له کرر وه جابه ریشتی به هاران
له ریشتی بو کویتن له سریشوی مروان بو ده ورر کونه ششم ششم وه بو کیوی
(منشی به لوان) له کیوه کانا قارک وه بیجکیان له هیفا وه هنکی دی کانا زور
به اهرام وه هیوان داریان له کردن وه ضیافتیان بو له کردن وه به شفا رضونده وه
وه وهوق و خوشی رایان له بوار

(کونه ششم ششم)

له شک و تیکه له نزکی (گیلی کران) له سریشوا لهم شک و ته که له ریده ناون تاشا له کرر
وه کو چه می وایه له ناوشیوه که با وده به وه لهم به رور له به کس نه خفته وه زور دور و دیر
وه زور لق و کولان و قوربانی له به بیته وه قمر که س نه گیشته ته له دیر به وه چونکی
به به چرا انان ناتوان برور وه چراشی مگر ر فانیسی ایته به چرای کاره با وه دام
بکی واده رنه که در لهم شوی وه کو به ناگاه وه فایلیکی قائم بو بو هنک له رور هیوا
وه ممکنه له که رکشف بکری تاشا ر کونجی زور تیایه :

له شیخی بیاره م بیویه له فریوی له نزکی (کونه ششم ششم) نادی هه به له کرر هه وایه بدار گورج
نجد له کاه وه له س بهشی وه کو سهول به لام بتر نادیسه وه وه له و ماده له به ریادانی به بلام به که
طبیعتی معدن بناس زور له وایه به دیوریه وه :

وه هدم به لام محمودی جوان رولی به لاس لهم زاته له تاریخ هزار و سیصد و شصت به بیدار له کرر کوک دا
له خدمتی علی حکمت افندرا اجازوی وه رگرت وه مانه وه بو هه درامان وه با هن کون وه
له دیوه بو مروان وه بو به مدرسی بالک وه پاشی چه ن مانگی محمد به ک نادی له وی کچر خور پدا
لهم شان کوریکی بو نادی (علی بو) بیته له شیرام لایه

ماموتا به لام محمود له علی ریاضات دا زور باله بو وه له سار علیا به لایلیکی بهشی بو وه له فارسی دا
وه کو (کلیم) وه باغ اربانی ووردا زور مشهور بو لهم زاته له ده ورر به زار و سیصد و چهل دا له
بالک گو زیایه وه بو (وه ره نفی) بتر له در له سر رندریسی ده دام کرد تا له ساله هزار و سیصد

هفتاد و پنج، محراب را که ده روز نفی از عوالمی حرفه سال را ده فاتی کرد رحمة الله له مزاره
 نسبت کوریکلی به لاجوردی و هدیه و اله شویسه که با ملا لای ده روز نفی به :
 یازده هجده به لاسلیمان ی سه روزش دوازده هجده به لاجیم ی فی له مزاره
 کورس فاتی عثمان ی دوش قوبه ن ت ده برائیکلی باوکی یان بو ناوی به لافتاح بو له میسی
 به لای وی قای نه چه بوله شاره زورا له مزاره به تاییب ی ملکسلیمان و به لاجیم
 که لی خدمت یان به وی کرد چه له تدریب ده چه له نصیحت وارث وی سلیمان
 به لاسلیمان له ده وری تاریخ هزار و سیصد و سی و هشتاد سه روزش را ده فاتی کرد
 ده به لاجیم له ده وری تاریخ هزار و سیصد و شصت و سی و اله (فی) متوفی بو
 ده به لافتاح له قای نه چه له ده وری تاریخ هزار و سیصد و شصت له قای نه چه
 ده فاتی کرد له به لاسلیمان : کوریکلی به لاجیم الله ناو به جی ماره له ده وری شاره
 پنجوی و اله لای ده له به لاجیم شی کور به جی ماره علی ده احمد ده محمد :
 ده به لافتاح سه کورس هجده به لام له ولای له مزاره ضوینده واری علمی نیت
 به سی محمد کورس به لاجیم به بنومه قورانی باش له ضوینی : له مزاره یان خدمت یان
 له که ل نیمه راه هجده :

سیارزه هجده به لام مصطفی کورس به لافتاح الله ی ملا لای (له بخاوا) له مزاره
 اصلاحه لکی بانه به له که ل به لاجیم ایسی برایا تاوندنه به مریدان به لاجیم امین
 له وری (بافان) دانیشتوه ده مشغولی تجارت بو ده کوریکلی بو ملا احمد ناو بو
 له پاش ده فاتی باوکیا به ده دوازده سال ده فاتی کرد
 ده به لافتاح الله له له بخاوا دانیشتوه به لام مصطفی کورس ده ستی کرده به ضوینده
 ده له عالی مستعدی را رویشتموه بو خدمتی حاجی شیخ جی له شار بانه له وری ماره
 جمع الجوامع را احازه ی ده رگروه ده له تاریخ هزار و سیصد و سی و اله ده بوله بخاوا
 ده بو به ملا پاش به ک دوسال باوکی ده فاتی کرد ده له وری تاریخ هزار و سیصد
 سی و سی کا عدلی ی کچ به لاجیم ماره کرد کوریکلی اسعد ناوی له بو له پاش چه ن سال
 له له بخاوا گوزایه ده بو نثرمار ده له تاریخ هزار و سیصد و سی و اله که فرحوم شیخ
 قور کورس شیخ کریم ی که س نه زان له که ربیان محبه قی کرد بو مریدان ده له نثرمار را
 مایه ده به لام مصطفی علقه ی له که لا پیدا کرد ده بو به ملا شیخ قادر له پاش له ده
 که شیخ قادر له نثرمار له ده وری تاریخ هزار و سیصد و چهل را ده فاتی کرد ده حنازه ی
 مهیزایه ده بو که ربیان ده شیخ حسی ی کورس که رایه ده بو کرب چه به لام مصطفی
 له که ل شیخ حسی را امانت بو که ربیان ده پاش چه ن سال له شیخ حسی جیا بو ده
 ده له وری که ربیان را ده فاتی کرد : به لام کورس له پاش ده فاتی باوکی بو به لام
 له بلان، ده له پاش چه ن سال روشتنه شار کرکوک له سه رمزگه و ده حسی مکی
 بو به امام ده خطیب ده لایزال له وی به ده هجده برایش هره له کرکوک ده :

چهاردهم لاکه عدل کوری شیخ عارفی دولاش : لکم ذاتہ لہ قدمتی حاجی سید حسن را
 تہ وادی کردہ وہ لہ پاشی نہ وہ ہر لہ (دولاش) لہ گل براکانی غویا لاکہ عدل وہ
 بابا رسول وہ بابا طاہر وہ لاکہ شیخ وہ سیف الدین ماوہ تہ وہ :

لهم ذاته زور انبانی که خاوهن نه خلق ده ره دشت بهرز بو ده له علم و معرفت بالا بو
 ده له نانو له هلی وولات به ضرورت بو به تاییه تی له نانو به گزاره ی (نی) را زور خاوهن
 قدر و قیمت بو ده مه نوبه مرهم شیخ نجم الدین بو قدر کریم :

به لام نه هم بستیوه به یاسای مه لاکانی مریوان را بنیشی ده رز به طلیم بفرموسیته ده غالباً
له به رنه ده بو که ایشی دکاری شایانه عاند و برا لکانی مانع بو له ده خوی جیابکانه ده بو
تدریسی ده له ده در در تاریخی هه زار و سیصد و سی و هه و نه بهجریدا له دولاشی ده فانی کرد
رحم الله وطاه شراه

لکه همدی برای پیادگی صوفی مشرب بود و به صورت بت بود و بیایه سول هر چه ند
نه لانه بود به لام انت نیکی ضاوه و سواد و به شعور و عاقل و فایده بود و
دوستی که گل صدا بود و نه زه مانه مدرسی منا به بیایه را زور را تو چوی بیایه بود و
نه تاریخ هزار و سیصد و شصت و چهار را که مردان را ده فایه کرد :

پانزده ههـم سه لاکه حمه می بیلو) نه ام زاته کوری سه لاکه دی کوری سه لاکه عبدالرحمان ه باو که
نه که له وا که اصلا فیه یکی مشیر بوده به لام له دی سادجی به کون به به لایته و نشیتوه
کا که حمه می کوری له به رنده که دایکی له به گزاره کافی دی رکیکین، ه له مر ریوان له مریدا
له دایک بود له تاریخ هزار هه شتصد و حفتاد چوارس میلادی دا ریکه ونه سالی
هزار و رد صد و نه ده دو چوارس مجری دا

له تهنه شش ساله دا ده ستی كړوده به خویندن له پاشی خویندنې قوربانې سپروز ده كیتبه
وورره كان له لاس خه قه كانې باوكې ده ست له كابه (عوامل) پاشی ماوه له به صفه قی
نه قه له نه كه وینه مربانه ده ده له هغه نه مدرس را له خوینی جانه روا بوشاری سینه
ده پاشی ماوه له نه سینه كه راوه ته ده بو پنجویس ده له قذمتی مه لایعبدالرحمن پنجوینی دا
شرعی شمیسه خوینده ده له ویوه رویتوه بو سلمان له مزگړو ته شیخ بابا علی دا
ماوه له خویندویه ته : بو جارس وده م رویتوه ته ده بو شارر سینه ده له مزگړو ته
شرعی مدار ده دارالاحسان دا نزیکه ی سالیویر ماوه ته ده جارو شتوه
بوشاری بانه له قذمتی قاضی عبدالرحمن دا مده له خویندویه ته ده له بانه ده رویتوه بو
مدرسې تورجانه زاوه كان له سابلخ ده پاشی ماوه له له سابلخه ده چوه بو شاری
(وان) ده پاشی ماوه له له وان كه راوه ته ده بو (هه ولیر) ده له ویوه رویتوه
ره وانروز ده له قذمتی مه لایعبدالغنی خه یلایان دا اجاره ی ده رگرتوه له نارخیس
هه زاروه شتصد ونه ده دو حصو قی میلادو دا ریکه دته به زارو سیدوه قذو ی مجری دا
جا كه راوه ته ده بو (مریوان) له م ماوه ی قه قه تیا باوكې ده فانه كړوده كه گشتوه ته مه ریان

لہ ناو خالوکانیا لہ دی (کیکن) دا بونہ بہ نہ لا۔ وہ لہ پاشی سٹی سال لہ نا رخ ہزار و نو صد
چواری میلادس ریکہ و تہ ہزار و سیدہ بیستی مجری دا لہ سرخواستی رحین بگی، بیلو لہ
رکیکن، نہ گو زیتہ وہ بول بیلو، وہ بہ وظیفہ امامت و تدریس مشغول نہ بی ہر و ا لہ
سہ ر نہ م شیوہ بہ وہ وامی خدمتی دیں و علم و آدب لہ ویا وہ وامی کردہ وہ گہ لی نہ اھل علم
لہ خدمتیا اجازہ یان وہ رگرتوہ وہ لہ سالی ہزار و نو صد و چل و چواری میلادیا ریکہ و تہ
ہزار و سیدہ و شصت و تہ مجری لہ تہ نہ نہ ہفتا سالی لہ دی بیلو، کوچی و دانی کرد وہ
لہ قبرستانی بیلو ا۔ وہ فی کرا :

مرصم نہ لاکہ ہمہ انسانیکی بالابرز و سیا جوان و خدمت خود و مردہ بان بود لہ ہمہ معلومی
وینہ دا بہ تاییہ تی لہ علمی و بلاغہ، دا بہ رز بونہ وہ طبیعتی آدب و دہ و تہ رز بہ رز بونہ
وہ دیوانی شعری متنازی ہمہ یہ تا ایستہ لہ چاپ نہ وراوہ :

لاکہ ہمہ لہ گہل ہمہ پیادہ گہ درہ کانی و دلاتی خویا میانہ یان ہاں بو۔ وہ زور بہ صورت تماشاکراوہ
لہ گہل حفیڈارہ مرصم شیخ محمودا دوستی زور بو۔ گہ لی جابر بہ غزہ لہ شعری لہ باتی نام یا لہ گہل
نامہ دا بونہ سیوہ وہ لہ گہل بہ گراوہ جانبہ کانی بہ تاییہ تی لہ گہل طاہر بہ گہ کوری عثمان پاشا
زور میانہ یان ہمہ بو۔ زور بہ چونکی ہا و مہ سلہ کے نہ وہ بے بون : وہ لہ لانی اعیانہ شاری سنہ وہ
بہ تاییہ تی لہ لانی عالی حاجی مقعدہ وہ زور منظور و بہ صورت تماشاکراوہ وہ لہ مادہ ی
صیاتیہ ہمہ موسالی بہ رایتیکی مقرر لہ لانی حاجی مقعدہ وہ بونیراوہ :

بہ لام لہ سر نہ سالی اقتضا و داوا کردنی لاکہ ہمہ نہ بونہ چونکی نہ م ذاتہ زور نہ نفسیکی
بہ عزت و بہ رزی بونہ۔ بونہ لیل لہ سر نہ م۔ لہ جہانی حسن بہ گہ کوری علی بہ گہ
بہ صورت پاشام بیستوہ جوری لاکہ ہمہ لہ مردانہ ملاقاتی طاہر بہ گہ کردہ وہ پاشی
نہ وہ کہ لہ یہ ک جیا بونہ نہ وہ۔ طاہر بہ گہ۔ نہ مری صوالہ ی و ارداتے دی (بادہ لانی) بہ
مدۃ الحیوة نویسوہ بو لاکہ ہمہ وہ نہ مرہ کہیش ناروہ بو مختار و اختیار (بادہ لان)
وہ لہ بہ رنہ سہ ہی خدایہ تہ ہمہ موسالی لاکہ ہمہ دیدہ تہ نہ اھل بادہ لان ی کردہ

جہ پاشی نارونے نہ و امرہ کہ نہ روا بو دیدہ یان تماشائے کانی مجاہدہ زور لہ چارائ
زنا تہ خدککہ کہ صورت لاکہ ہمہ نہ گری تہ نہ بہ رنہ و نہ مرہ یہ وہ لاکہ ہمہ نارانی
کاتی مختاری دی نہ مرہ کہ سینی بو خدمت لاکہ ہمہ لاکہ ہمہ تماشای نہ لاکہ وہ
پاشی تماشاکردنی نہ مرہ کہ نہ ذاتہ وہ بہ مختار نہ لہ باب نہ م نہ مرہ بنیرہ وہ بو خدمت
طاہر بہ گہ و ارداتے عالمانہ ی خوی مبارکہ کے خوی بے بہ خواہن بہ ہوں نہ م و ارداتہ وہ
نہ خدم نہ خدمہ شیر باری منہ تہ طاہر بہ گہ وہ نہ بہ سر ریوہ یشم وہ خدم نہ کم بہ (ہامان)
خدمتیاہ تہ کہ تان بہ لامہ وہ لہ مانہ بہ قیمت ترہ

لاکہ وہ کو لہ گہل نہ اھل دنیا دا میانہ ی بو۔ لہ گہل مشائخہ کانی ہمہ ورامانیشا زور میانہ ی
باشی بو وہ خوشیاں نہ ولایت گہ لی نامہ ی جوانے بہ شعرونثر بو شیخی بیارہ نویسوہ
وہ لہ خدمت شیخی حسام الدینا ہمہ محبت و ناسہ بہ تہ پاشی بونہ :

لاکرمه وه کو بیستم و د کوری بود مه لایعبدالله وه مه لای احمد مه لای احمد به جوانی له حیاتی بادکیا
وه فاتی کرد وه مه لایعبدالله ماه وه ستم مه لایکمه له شومیه که با وکیا و انشتی :

ش زده هم حاجی سید بابا شیخ مه م دانه کوری شیخ عبدالله کوری کوری شیخ محمدی
کا شای به مه م دانه له تاریخ هزار و سیصد و سی و پنجاهی هجری را له شده نه گرانیه که دا
له بانه وه مجری نه کرد بو هه ورامان وه له دی (وهیمید) حوزی گرت وه وه به به وه
مه وه وه که وه ختی خوی حاجی بابا شیخ له مدرس بیاره و اخوندی وه له خدمتی حصر نه
شیخ نجم الدین دامنه به ی بو له لای به گزاره ی مه ونا وه خدمتی زور بو وه له پاشی
یک در مانگ له دام زرا نی (وهیمید) ی قشربنی مات بو خانه قای دورود بو خدمت
مرهم شیخ مه لای الدین که له د سال له دورودا بو شیخ زور خدمتی گرت وه
به راستی مه وه ی لایقی شانه بابا شیخ وه لایقی وه زعی مه ورزه بو وه له معاملی
له که لا کرد فخره الله خیر الجزاء :

پاشی ماهی مالی گوزایه وه بودی (هه لمانه) وه بوب مه لای فخره جی الله به گ
کوری (زه زاقولی) به گی ره زاوی که خاده نه مه لمانه بو وه له دی دانه نیشت
له مهره بانی خورده پاشی مه وه بابا شیخ له دی دام زرا روژ به روژ بابا شیخ
وه فخره جی الله به گ به رز نه بونه وه وه که لی نه ره نه یان کرد وه مدرس نیکی پاشی
بو دام زرا که لی فخره استفاوه یان کرد له علم دله خلاق و ره ووشی به رزی حاجی بابا شیخ
له سال هزار و سیصد و پنجاها بابا شیخ وه فخره جی الله به گ روشتن بو حج بیت الله
پاشی مه مه فخره حاجی بابا شیخ خوی به ره مه مدرس وه تجاره نه نه کرد وه له
تجاره نه که ی زور استفاوه ی کرد وه دانگ وشیوی دی نیلیایای مه نه تا
له تاریخ هزار و سیصد و هفتاد و هجری دانه مه فخری شای سنده له دوسره وه
که که نه وه بو مه لمانه نه خدمتی که وت وه که که شسته ماله وه وه فاتی کرد :

له پاشی خوی سی کوری له به جی ماه سید علی وه لطیف وه عثمان : سید علی
المحمدی مه لایکی خاوه ی علم و بالایی هه له زه مانی بادکیا له مریدان مدرس بو وه
حالی حاضر نی له دی (نی) له مریدان مدرس وه تجاره نیکی نه کا خورده له سر
خیر تدفین یان بدات :

هه فخره هم مه لایاقر مه م دانه کوری شیخ حسین (هه نه منی) به له تاریخ هزار
سیصد و سی و هجری به بیست و سی ساله دانه شاره بو وه له دی (بوری ده ر)
له خدمتی مه لای احمد مه نه وه زری شمیس نه فخره پاشی مه وه روشت بو شار
سند وه ماه نه له خدمتی مه لایعبدالله مفتی دامنه وه وه اجازه ی وه رگرت وه
له تاریخ هزار و سیصد و هشتاد و نه وه مریدان (بو به مه لای (پورت) وه له تاریخ هزار و سیصد و
چل و پاشی مه وه مه لای محمودی جو اسزوری گوزایه وه له بالک بو (وه ره نفی) مه لایاقر مالی
له چوره وه روشت بو بالک وه له تاریخ و نه نیسته له دی بالک دایه وه هه همیشه

تدریسی کرده و گه کی طلبه ی علم له خدمتیا به باره گشتون و ه اجازه ی تدریسیان و درگرتو
و ه بوند و دربره ی خدمت له خدمت دین و ه آموزشکاری خیر قصوری نه کرده خودا
جه نرای بداند و ه نیسته بهر هیاته :

به شاره هم ملا محمد امین مدرس کانی سانان له مزانه کوری ملا محمد صادق ی شیخه کویره به
و ه له طائفه ی ملا عبدالصمدی بالکن له مزانه چمن مانگی له گیل سید عطاء الله کوری
صاحبی آغنه محمدی چور له بیاره دا له لاسان خونیدیان و ه له پاش رویشتمه و ه بوفتمه
له لابق و ه له دس اجازه یان و ه رگرت لله الحمد تا ایسته له سر تدریسی موفق بوه
و ه انشا الله بهر تادمه موفق شه به :

نوزده هم سید عطاء الله کوری صاحبی آغنه محمدی چور نیسته له چور ، له سر به کس خونیا تدریسی
له کانی انکی صالح و ه سالم و ه اخلاق باشه خودا توفیق بدات :

بیست هم صاحبی ملا سعیدی (سعداوا) له مزانه فضلی بالک و ه له بیاره دا
له لاسان و ه دامی کرد له سر خونیدن له ماده ی (فریده) ی سید طریقه و ه هتا اجازه ی و ه
گرت و ه رویشتمه و ه له سعداوا بوبه امام و مدرس و ه کچی شیخ امین ی سعداوا
ماره کرد و ه پاش موره ته رویشتمه بوج و ه الله الحمد موفق بوه له سر خدمت دین
و ه تومیدیم وایه بهر موفق بی :

بیست و یکم صاحبی ملا احمدی (بناوه سوت) له مزانه موده نیک له بیاره لاسان
خونیدی و ه له پاش رویشتمه و ه بور بالک و ه له خدمت له لابقرا اجازه ی و ه رگرت
و ه له (و هیسه) دامه زرا پاش موده ته گوزایه و ه بو (بناوه سوت) و ه نیسته
له دس تدریسی نه کانی خودا توفیق بدات

بیست و دو هم ملا محمدی و هیسه ته ملا ی درسیان و ه له مزانه بهر له مده الله
کات بوبیاره و ه دامی کرد له سر خونیدن تا قس له شرعی موافقی شی خونید
له دس اجازه ی له لاسان و ه رگرت و ه له دس (کانی سیف) بوبه ملا پاش مده نیک
رویشتمه بو دس (سیان و ه) و ه نیسته له سیان و ه ملا نیک صالح و ه خاوه خدمت به
طلبه و ه سلمانان عامه ی نه دشوینه رحام وایه موفق به :

بیست و سه هم ملا عبدالرحمان کوری ملا محمد شریف به رفته لالی له م کوره به مده الله
کات بوبیاره و ه مده ته خونیدی و ه رویشتمه به طرفه شنو و ه له اطرا کات
که من له سلیمانیه بوم کانه و ه بوم موده ته خونید له لام و ه پاش امقدمات و ه
الهیاته شرعی موافقی له لام خونید و ه بوبه ملا موده ته له بهر ره بهل بو و ه
رویشتمه بونالان و حاصل له لاسان به گزاره گه لایه لکان مایه و ه پاش چمن سالی
له دس چس کرد و ه پاش دس رویشتمه و ه بو به ربوان نیسته له دس (نه چس) ،
له ربوان مدرس و امام له خدام نه دس موفق بی

(شعرا و ادباءى نه منطقه)

نه م پارچه مبرزه به هوى اعتدالى نادر واد و مینه جوانا نه دوشه و کویه کان و کوسار و سه وری
ساراکه یی ده واهل نه گری وانا پیادی خاوه ن ذوق و شاعری نیا ههل که دتی :
مع الاسف تا ایسته مه جلی نه وه نه بوه که باشی لم باسه بکولینه وه ده بگه رین به شونین
ناتاری نه ده به زانا کایا مع ذلک شماره نه نه پیادانی کون وه تازه ی نه م وولاته
ناتاری هونراوه یان ویاړه :

۱۱- مه لا ابوبکر مصنف رصه الله که له کیتی سراج الطرق را که لی اشعارى جوانی
هیه وه کیتی رآفتاب، که نه فقی حضرتی فخر عالم و اصل الله انشای کرده
پایه ی به رزی نه ده به ده رنه فا : وه لم و پیش چمن شوی نه (آفتاب) وه دوشی
شوی تریشم نویسه وه لم شعرا نه ده غوننه ذوق وه رنه که دی :
۱۲- شیخ شهاب الدین لاکو زکریا نه و دو پارچه شعرا نه که نه م و پیش نویسه وه
وه رنه که دی بیابکی اویب بوه :

۱۳- سید عبدالصمدی کوری سید صالحی توداری خاوه نه نور الانوار که نه نارنج هه زارو
چل و شمش و اتالیقی کرده که لی شوی جوانی خوی نه و کیتا نویسه وه لم وه و دیار نه
نه واکه بیابکی شاعر و اویب بوه سید عبدالصمدیه رچن مریوانی نه بوه به لام که نه
وه حتی نه حضرتی شایخ لاکو زکریا را برانوه ته وه به نه دخی که نه نه هیل نه م وولاته نه ژور
۱۴- شاعری مشهور به (ضیال) بهیتونه ویدانه که ی نه لای محرفانه کوری محمودی
کانی سانا هیه :

۱۵- احمد به گ کوماسی که نه ولوس به خاوی کاموسی نادی برده شاعری جوانی نه
وه که لی مراسلته اری نه به نه نه دو نه ولید را برورده جری نویسه یی بوم و نه

نه ربو پروزی وه نه لاله وه یا وان وه لای تو چه شه ماله وه
نه نه بو پروز سخته یی چه رگنه معلوم نه (معدوم) واره نه رگنه
وه نه ولوشی به م دوشه وه لای داده نه وه که نه نیت

نه نه زوی نامای مرگ ویت که رده گویا خه لاصیت وه دل ناده رده
نه یی ویت نه بو خاوی که ی گانی چن بو پروز بو توهر بمانی
نه ولوس نه که ل احمد به گ که لی مراسلته نه ده به نه نادیانا را برورده

ناهییه (کوماسی) لهجه مانی توری دوره له لهجه ی مریوان وه وه نه که دی نه م هه که نه
وولاتیکی دوره وه هینراون بو نه وناهییه وه و بهی نادیرونی نه وناهییه به کوماسی
نه مریه چه می که وره به نادیارا نه بوری وه که لی جری ماسی زور نه چه م که نه رنه که نه
وه کوی نه که نه وه نه شونینکا یانی نه م دوشه وه رگیراده نه کوگاماتی

نه بیابکی کوماسی دیوه ناوی ایه به کریس هیه نانیان (بو زور نه که ل فیه و نه لادا
مه ربوط بو وه نه نه نا و فیه کان نه که روضه یی چا و نه نه که دت نه نه
من وایکی نویسم بهی نه مکه گانم شیرم بثرن وه فیه کان صوبه نیان نه که لانه کرد

۱۸) شیخ عزیز جانہ وہ رہی کہ خدشہ دیتو کوری تحصیل علم سید الرحیم مد ولہ دے
 وہ لہ شعرہ کانیہ بہ آئینہ ناوی نہ با
 نہم شیخ عزیزہ عاشق (نامہ) ناوی بودہ کہ لہ عشرہ تی جاف بودہ چہن غزہ لی پیارا
 ووتوہ نہ لیت

نامہ نامانہ ن رای هانت ماتہ ن خیمہ ی گوللان چہم رای رائہ ن
 بہر لہ گشت گولی نہ ورزہ ی پل ریز یہ خہ و دامنہ سیا دیدہ سورہ ترین
 لہ گہ ل گہ زیزہ ہر آؤ آؤ یانہ لہ قوی بہ رورہ وہ تہ مای تو یانہ
 نہ ورزہ گولان باقی خہ مبا رن ہمہ مو بہ تہ مای دیداری یارن
 نہ گہ ر نہ پرسی چونہ ن یلا خان راخان راخانہ ن (راخان) نہ داخل
 نہ وہم رد نہ وہم لہ ت نہ و سا پیوہ بیت نہ وشہ وق نہ وزینہ ت نہ وشوہ توت
 نہیم چہ وریت بیمہ ن سیا تہم ہاثرہ ی قہ لوہ زان بی وہ لگو ماتہم
 (می رہشی) رہشی پوشن (ساتیار) یانہ تبار (قہ جبہ) زار شہن پیری دوری یار
 (وہ شت میل) زہ لیل (چنار) خہ فرت بار (نہ شکہ وت) شینہ ن پیری روی دلدار
 (توہ رہ شکہ) مہ لول (توہ سوران) سورہ ن پیری تہ تو راغ تہ پ مائدہ مہجورہ ن
 کراسہ کی خہم نہ کن وہ بہ ر را بہرگی تاریت بار نہ رورہ وہ سر را

دوشہ می رہشی وہ ساتیار وہ قہ جبہ وہ زہ شت میل وہ چنار وہ نہ شکہ وت ، وہ
 (توہ رہ شکہ) وہ (توہ سوران) وہ (تو راغ تہ پ) ہمہ ریب کی ناوی شونیکین لہ ہد وارگہ کا
 عشرہ تی نامہ ، نامانہ ، ی خدشہ دیتی شیخ عزیز جانہ وہ رہی :

دعا کا کہ خہم ی بیلو کہ ناز ناوی شعری (زاری) یہ نہم رائہ دیوانے گہ ورہ ی ہبہ
 تاریتہ چپ نہ کراوہ زورہ ی شعرہ کانی لہ ریلو، لای مہ لاعبداللہ کورس وہ
 لہ سلیمان لای مہ لارجمی امامی فرگہ وتی ہمزہ ناغاد اہدیہ :

ہر نمونہ نہم چہن شعرہ ی نصیقہ یہ نہ نورسہ وہ

کہ لہ تاریفی خضرہ تا صلا تہ یلم و سلم فریدیہ

با وجودی پرتہ دی خہم ی جہ مالی انورت کہ خہ یالے زریب وقصود یہ ی طوبی نہ کا
 سلسبیل ی لطفی تو بے شک لہ خہم ی محشر توشنہ لہ پ فارغ لہ بارہ ی جہ عظیمانہ کا
 چہ لہ وہ ولت کا اسیری بہ ندی عشق احمدی عشق مہموردی بہ عاشق کسی شفقانہ کا
 (ناریا) وہ صفی جمال حضرت خیر البشر کہی ہما محشر بہ صد وہ فتر بشر شاہ کا

۱۹) شیخ محمدی کورس سید احمد کورس شیخ قادری دولاشی لہ نہ نہ وہی (کابل) نہم رائہ شاعر کی
 جودان وہ گہ ل اشعار خاودہ ن زہ وقی ہبہ وہ گہ ل باسی رام دہرینی دولاتو نہ طرف نہ کا
 وہ کوہیتوم لہ ناو باکو با پیرہ شیا پیادی اریب وہ شاعر زور بودہ یہ ک لہ دان لہ داض
 کوہی خدہ ی جاف دانی دمنم و مدلاو نور پیغہ مہر دولاشم ناوی بو فلدی نہ سمہر

شاعری نه م ولاته لوسيو نه

وه رنگرن له من سنوري سامان پشتي مانه به وه پشيس هم ورامان
که لاتنه رزانه سنوري شتره غهري پشاري وره سر تابه دامان
نه لگه ي نه مانه و باره له لامان

کيوې شته لوان گاران عاصي وړلي ته نوره و خاکه کوماسي
همه موله مخاکون نه که رختي ناسي له پهره ي ميشو وه رنگره بهسي
نه که وښته شوين واته ي نه فامان

خاکيکي پاکه خاوه ن روډيو زار پره له باغو له گولو گلزار
رو بارو جيمه ن چه نه چنار هه لېوه تيا يا وه کبلای دلدار

هه چي وانه شې له کوشنمان کناوي هه ياتي له ته نشتا به
نشته جني نه لي له به هه نشتا به نه ختي خوش به جني له نارستا به
توشه ي ژيواري هوي له نشتا به

کوره يا کچه پيره يا جوان شوني کوراني پاله وان بوه
له چه رختي کونا لاره ران بوه چي هر رښه برښي به وهدان بوه
جې سيدو لولو جې سار بوه تاپه ته ريزي به رزني سلمان

چېر خو ميا جيو شته رږږاوا به برږي به رقه لاه هه رږي قاره واه
ونه هه سار بډر رږي راوا دشمن وه رنچه کي به به وناوا
بوته بو به جې ميره جره ي بابان

کيوې ميا جې هم وارگي ميران جيگه ي ميران شاي تاپه پيران
پيرانه وه په راوړي چي گوران کروي به په نا بوداوي شيران
بترانه وه په ياناوي پيران

ساري وه وري گول جيگه ي خانان بو سيران گا کانه کاني سنان بو
دهشتي ميراوا جې دتيران بو مارام گا دهشتي کافي ميران بو
مه ريدان راسته يانه ميري بان

نه که هه ريدان هم چي پيران بو جيگه ي ارشاد شاي پيرفردان بو
لاکوړه کړيا جې شادليان بو ماواي پيرنوس له هه کجيران بو
چوړه مدرسه بو بورانشي وهران

کابل مادي راناي زه مان بو نه سلي رهبري آخر زه مان بو
مه ريدان ماواي علم و عرفان بو مرشدي ولي زه زده داران بو
له مزگنه وتي سور به رقه لاي ميران

بيگه ميو پير جې به روان بو جې آلاي بالاي ياري جوان بو
به زم گاي هه شقي عه شقي ياران بو بهارستانه برنيداران بو
ياني (مهريوان) ماواي (مه روان)

بهیگه له دانسی ویمان له یاران له مه لای هشیار له خوینده واران
 گرز نه بو نه وه وینه ی و لداران وینه ی گولاله ی آله به هاران
 چه رفیان نه کرد به عه نه بر باران
 به یاری نه وان شه نه نهم وه له هه شه ا به وان نه تر نهم وه
 له خدشی نه وان نه شنهم وه هه ربو لای نه وان نه گه تر عه وه
 (نامی) مهتا چه به یاری یاران

عبدالمجید خان علی قلی خان
 در شهر کابل
 در روز جمعه
 در سال ۱۳۴۶

خواجه سید محمد باقر خان
 در شهر کابل
 در روز جمعه
 در سال ۱۳۴۶

در قسم یکی خوشی

مرصع مع لای علی مر ریوانی که یک مکتوب شیخ ضیاء الدین بوده و زور خاوه ن دل بود
 و له ده درین بخش به زار و سیصد و بیست و شش شش را له (انی) ده فانی کرده چن طابیک لای بود
 و له دروژا موله شیت بود له مر ریوانا که له فزیندنا شیت بود بیست و نه
 موله شیت و دویست و کیتی (ناگه هان) که کیتی مندالانیه هینا ویه تی و
 له هه لقی ده رزا و انیشته سماعی کیتبه که دره کانی تیا کرده پرسو یا نه له موله
 کوره موله (ناگهان) وضع الجماع چن سبیه بیان هیم) له دیشی و له لامی داده ده
 (روله نیوه) نا فامن لایه کی شیری پاک بی فزق له م دو کیتبه نه

جریکی تر بیست و نه که هاشمیه عبدالحکیم شیخ شمس کیتی ره قه یان گرانه
 موله لیشی به هه رحال بود پاره ی نه به گزاده سه ندوه و عبدالحکیم سه ندوه
 صتوبیه نه نا و کیه یک ده بزرگی صتوبیه نه نا و کیه که ده و هشت و نه
 نا و هه وره که ی (نی) ده پاشی شه دوروزی چوه به وار ده ری هیاده ده
 کیتبه که هه مو خوساده ده بوده به هه ریه ج باک له طلبه کان له لی روله
 بین سیر بکه ن هه رنه لیں عبدالحکیم ره قه بران چون خوساده ده :

محمود خان کوری علی خان له سال هزار و سیصد و سی و هه ونا له گل علی اکبر خان سجادی
 چاویان به یک که دتو له پاش قس و باسی رشته ی خویان ده رک و تبو که له یک کرشمن
 ده آموزانای یک کثرن له م با سه محمود خان خوی گرایه ده له م طلب :

محمود خان به که خط و ده یک منشی بو له هر ض خویا که دره رعه شروتی
 صید به گی بو و له که ل علما کان زور تیکه ل بو به تاییه تی له که ل لاکه صمدی بیلو
 زور میان یان خوشی بو

دو م که سی له پشت و خط فضا محمد امین به گی کوری کثیر و خان ی دوله زیر بود که
 به راستی له خوره وشتا و له پشت و نه ده با هه لکه دتو بو

محمد امین به یک له سال هزار و سیصد و سی و پنج مجریا له کانی که به گزاده گرد بود نه ده
 به سه خور غزرا برون به گولله ی هه که له نزیک یی رنه نه له عوریک چله سارا
 شهید بو طاب شراه

و هه محمود خان له سال هزار و سیصد و شصت و چهار ی مجریا له عوریک شصت و
 چهار سالیا له سه هه زار رتاران) را له به یی هه ران و سنده را ده فانی کرد و هه

بابر وینده بو باسی سه قدر
به نیندی خورای رانای باهه

خبر احمی
(ده ملا احمدی)

نه م سه قدری منه له قدرتی ماموسا ملا عبداللطیفی برای ملا عبدالوهابی بانه تی به ده
له گدله ملا حسن بالیکه ده ری وه فقه حسین طائر بوغنی را له آخر مانگی رستانا بر
چهن روشی پیشی (له وروز) وه له پنجره دماگه ده باران نه باری بهم هه وه خه لک
زور ناره صه ت بون وه هه مو که سی دمای بارانیان نه کرد

له ریگه داشه دی له وه ره نفی بیکه وه بوسه بین ری که دتیی نانتینه پنجوی وه شه ویکشی
له پنجویا بوی له مرگه وتی پاشا وه له دیوه ریگه دتیی بوسواره که بشتنه دی
روولیاوا وه شه وله دی بوی بوسه بین ریگه دتیی بوسواره که بشتنه دی (چنگنیان)
له بهین نه م دوری دا دوچار توش زه صه ت بوی به که م له چهی (ناشان) که بشتین
به که له ضبطیه که له لاس خویان پاشه وانے ناسایش ریگه بون ویسیان هوانه بگورن
لیمان وه روت مان بکه نه وه به لام ملا احمدی (خه راجیانی) به که له وجهه ماعه تی ناسی
وه به بوی نه وه وه رزگار بوی جاری دهم له نزکی (لوزی) توش که له عمه سکر
بوی بوسه بین نه روشتن نه دان پیلادی ملا حسن یان برد وه هه چهی پارینه وه
نه یان رایه وه به هه چهی بکه بشتنه (چنگنیان) له وروژا ملا عارف ملا بو
وه ماموستا له لاق درری با ویکشی له حیاتیان بو :

نه م له لاق درری چنگنیان پیادیکی صالح بو وانه شهو بو که (ده له) به وه حق خوی له قدرتی شینج محمدی
کاراوی له شارر بانه را خویند بوی وه خه شکی حاجی خه رج وه حاجی ملا احمدی بانه له ماره
کر بو وه له م آخره نه ووه حاجیه مایان له بانه کاته خواره وه بوسیلیانی نیسته نه ته ده یا
له شارر سلیمانی را هه به :

بوسه بین له چنگنیان وه نانتین بودی (سیته ک) وه له وکاتا (ملا سلیمان) ناو ملاک
سیته ک بو که له پاشا بو به نائب قاری وه له ماموستا وانه نیشت که که بشتینه
سیته که تماشایان کرو خه که که له سه رتقی لیدی وولات هه نه نالای قبری صالحیانیان
هینا بو وه خه بویانه ناو خه وزی دی به نویدن نه وه باران بیاری وه زور زور
بو باران چاهه زی بون : شه ویکشی له سیته که مایه وه بوسه بین هاتین بو
شارر سلیمانی وه به بوی نه وه وه که ملا حسن بالیکه ده ری قدرتی ملا عزیز
مدرس واهان مرگه وتی ملا محمد امینی بالیکه ده ری له مرگه وتی ملا محمد امینی بالیکه ده ری یا
به میوانه وانیشتین وه له پاشا شه ووروش منو ملا حسن بالیکه ده ری له عمه بین
مرگه وتا دامه زرا نی : وه ماموسا ملا عبداللطیف وه فقه حسین طائر بوغنی له مرگه وسته
شینج محمدی به رزنجبه له دامه زرا وه ملا احمدی هه راجیانیش روشنه وه بو (خه راجیانی)
که دی خوی بو :

ماموست ملا عزیز براری مه رهم ملا محمد امینی بالیکه ده ری که سابق مدرس نه و مرگه وتی بو بو وه که پاشا
وه فایه ملا محمد امینی له شوینه که یا وانیشتبو رهم ملا محمد امینی ملا چاک بو وه زور صالح بو

من خدمت نوشه نے شہر میں موافق وہ ست خطی بہ لاهند امیں ی بالیکہ وہ ریم لہ سلیمانیا چاوپے کہ وہ
کہ زور خطہ کہ خوش ہو نہ م بہ لاهند امیں ہ کہ لیکھایت لہ سر قہ نامہ نے نہ گیر نہ وہ کہ لہ
طاقت نے انسانی عارہ نے دورہ

نہ گیر نہ وہ کوئی ایک جاف لہ پازا دومری ہونا روہ ہوسلیمان کہ سہ ریاں سہری نور قادورہ،
بہ عارہ نہ ہل سلیمان ہر چہ ہر دلیان داوہ لہ گہل نامہ ستارا ہس یہ لیکھانہ وہ رگرتوہ
فہر موہتی متی جس وہ کوم زورہ نہ کہ ر خیر نہ کہ ی نہ ویان بدہ بہ متی جیکی تر :
وہ نہ گیر نہ وہ جاری پیادکی وہ دلہ مند پنج لیرہ زہ کاتے ہونا روہ بہ کوری ہونا وہ رنہ گرتوہ
روسی جہر کا ہرا نہ وپارہ یہ ناروہ نہ وہ ہوی نہ ولہ ہر موچارہ کان نہ رکے کردوہ گوانے
وہ ضعی مالی کا ہرا لہ لای نہ م باشی نہ بوہ :

نہ م ذاتہ لہ وہ ورس تاریخ ہر زار و سیدوسی داوہ فانی کردوہ وہ ہر لاغزیر ہر زار ی لہ جیکہ
دانشقہ بہ لاغزیر شنی نہ ہینا وہ بہ نہ نیانے مایہ وہ وہ رزی بہ طلبہ نہ فہر نہ وہ
بہ شغول حفظی قورن ہو وہ وہ ورس قورنانی نہ کردوہ وہ لہ افرا دوچارہ ہر کرد
وہ لہ وہ ورس تاریخ ہر زار و سیدو پنجادا وہ فانی کرد لہ عوریکی پہ پنج و پنج سال دا
رہم اللہ و طالب شراہ

لہ خدمتی مامو بہ لاغزیر ہر شغول فونیندی سیوطی نہ بوم وہ بہ فرصت نہ رویشتم ہر خدمتے
مامو بہ لہ عبد اللطیف لہ مرگہ وے شیخ محمد بہ رزنجہ دا لہ رزہ کہ م بہ ہاشیم ابوطالب
نہ فونیندہ وہ بہ راستی لہ خدمتے مامو بہ لہ عبد اللطیف را چاوم ہر وورہ کار فونیندن
کرایہ وہ وہ لہ مادہ دا لہ مرگہ وے جہی بہ لاغزیر ہر دم دوکور لہ محمدی سہ رشتا مامون
مہ صالح وہ محمد سعید ناو زور خدمت تیان کردی :

لہ وہ ہارا لہ سلیمانیا مایہ وہ بہ لام روژ بہ روژ لہ ہر بے بارانی وہ شدہ نہ جہنگی یہ کہ مایہ
رزق گران تر نہ ہو وہ وضع لہ انسان تاریک نہ ہو بہ ہر ہونے بے مانگو نیور ہا ویش
لہ سلیمانیا مایہ وہ سیر ہر بارمان دا بگہ رینہ وہ ہر ہر ورامان وہ یاعی الاقل شاری
سلیمانیا بہ جی بیلیں : بہ لام شیخ محمد بہ رزنجہ نے کہ ماموستان مامو بہ لہ عبد اللطیف ہر
ہر ہر لہ لہ وینا مادہ نے نہ روشت بہ (بہ رزنجہ) وہ ذہ قیکہانے خوشی لہ گہل ہونا نہ ہر
لہ سہر نہ م یاسیہ شیخ محمد بہ رزنجہ نامہ لیککی نوس ہر شیخ لیککی پیاد و ناسی (بہ رزنجہ) کہ
مامو بہ لہ عبد اللطیف وہ منومہ لہسن وہ فہر حسیں طار ہونے نہ م چوار کہ سہ لہ وری
(بہ رزنجہ) دانشقہ تا جہا بہ شیخ محمد شیش لہ سلیمانیا وہ نیت بہ بہ رزنجہ وہ مادہ لیک
لہ بہ رزنجہ تا ہر انہی وہ وضع ہوں نہ بے :

بہ م خدمت لہ م چوار کہ سہ لہ سلیمانیا وہ کہ دینہ رگہ بہ بہ رزنجہ وہ ہر سواریہ کہ شیتہ
(چنگنیاں) ہر بہ ہر لہ وہ روشتیں ہر دی (شوگ) لہ نیوہ رودا لہ و ہر ہر ہر ہر
پاش نان ہواروں وہ لہ زہر کردن ریکہ وینا بہ (بہ رزنجہ) وہ ہر سواریہ کہ شیتہ (بہ رزنجہ)
وہ ہری بہ سیوانی مالی لہ و شیفہ کہ شیخ محمد نامہ ہر ہر ہر وہ گہل خدمتے کردی ..

که روش بوده و تماشا مان کرد جاف که کویستان به دو گره بایه له ترسی میرشی و ژمن نیته خواره وه
 وه دنیا وه ضعی باشی نیبه بریاران دا له بزنج وانه نشین وه روبکه نیبه هورامان له سه
 نه م بیره مال ناوانه مان له شیخ کرد وه ریکه دتین بو طهره نه هلیجه به لام نه دروژ وه له دی
 (مدریسی) به ولاده به روس شاره زورا له برگره و وه به ناوی زور په رشان بوین به حال
 خراب بو مغرب گه یشتینه دی رته په کله که عالد بو به مرصم شیخ حم الدین
 وه رویشینه مالی کوخی (هیه که ره م) ناو که وه کیلی شیخ حم الدین بو: رحله
 نه م داته نه وشه وه که لی خدمت کر دین هوراهه زان بداته وه بدسببین به ره وه هلیجه رویشین
 وه بدسبب عات چواری پیشینوه رو گه یشتینه رهلیجه، وه له مزگه دتیه محمداشادا به میوانه
 نارام مان گرت:

نه م روشه زه مان مرصم شیخ عبداللطیف کوری شیخ محمدی قهره راغی بو وه به عنری طلبی له خدمت تابو
 یک له وان به لاهدی پاوه نه بو که وارد بوین زور ماندو بوین له به ره میوانه مزگه دتیه نشین
 وه به شکر و چایه ضو مان چمان له نا کاته شیخ عبداللطیف نه شریفی ماته مزگه وت
 وه چووی که وت بیان که ضو مان چمان لینا وه که لی له طلبه کان عاجز بو که بوچی نه وان
 نه م تودن به ده م مانه وه وه سونیدی له خوار دین نه به نه دروژ وشه وه میوانه نه و بهین
 به راستی که لی دل خوشی واینه وه وه خدمت کر دین وه تا سببین له خدمت تابوین:

بدسببین رویشین بو مدرسه (عبدبایلی) له ورژا مامدنا به لاهعبداللهی شیخ قادر مدرس بو
 وه که لی طلبه له مدرسه را بودن جیگه ی طلبی زیاده نه بو شه دی له عبدبایلی ماینه وه وه
 بدسببین له پشی عبدبایلی وه به ریگه ی کیوی (شغروی) دا رویشین بودن (نه دیله)
 له ریگه دا له دی (به لخم) له باغیکا وانه نشین اسراصه ت مان کرد وه ماله به عنری قهریکه
 قوی بو مینای له که ل کاسه نه دی سار ووضه ستا تودوژیکمان خوار زور به له ده ت بو
 جهریکه دتین بو نیوه رو گه یشتینه (خانه قای ته دیله)

له ولکاته خانه قای پر بو له صدکی موکریان وه وه ضعی عالم له به رشه ره عالمی زور په رشان بو
 وه (نه دیله) مدرسی نیانه بو جله به رنه م له نه دیله وه رهوین بو هورامانه نه و دیو بو
 خانه قای دورو بو مدرسی مرصم شیخ عبداللادین که له ورژا سید حسین طاهر بوغه نه
 له دی مدرس بو:

به ریگه ی (نه ته) را چوبینه ده شتی رهوش و به درانه که زور شونیک به صفا و خوشه وه له و
 کاته حاج شیخ عارفی سه قری کوری حاج شیخ مصطفی به مهاجرن ماله گه یشتیه نه و شوبه
 نیه ش لاما دا ماله نه وان وه قاده لتی مان کرد وه به (به به ندی که له دی) دا داپه رین وه
 بو عصر یکی دیر گه یشتینه (خانه قای دورو)

که گه یشتینه نه دی تماشا مان کرد مدرسه پره له طلبه وه ماته به ده م مانه وه وه اکرامان گرتی
 وه به خدمت شیخ گه یشتین وه زیاده ت مان کرد نه دیش زور به خیر دانی له کردین وه به خدمت
 جنابه سید حسین مدرس گه یشتین به کورتی نه وه مده دل مان خوش بو ناراری سه فیره که مان نه

ده به پوی زوری طلبه و بونی مدرسی به رزنی زانای ده کو سید حسین ی طار بوخی مکرانیه ده زور
 به سه ربستی و دل فوشی ده سیمان به خونیدن کرد ماموستا ملا عبداللطیف له فزونی مدرسی
 جمع المجامع ی نه خونید ده معیش له فزونی ماموستا ملا عبداللطیف دا سیوطی نه خونید :
 نه سید حسین ده که ل سید عبدالکریم بانه کی هه لوژانی له سلیمانی دا سالی پیش
 آتشی نه له فزونی ماموستای به رزا ماموستا شیخ عمری مه شمور به ابن القوه داغی له شاری
 سلیمانی دا اجازه یان ده رگرتبو سید عبدالکریم ردیشته بو (موکریان) له دی به
 مدرسی دامه زرا بو ده سید حسین آتو بولخانه قای دورو، له فزونی شیخ دا به
 مدرسی تعیین کرا بو

به کورتی موده ی دو مانگ زور به فوشی رامان بوارد له موده دا شیخ عبداللادین زور دلی
 سید حسین ی رانه گرت ده به ضرورت تاشی نه کرد :

له مر روشانا ماموستا شیخ عمر له سلیمانیه ده پیادیکی له گه ل به غزی پاره نارردو بولای
 مدرسی سید حسین که له هه ورامان به غزی گه غنی بو بگرتی وه بوی ره وانه بکاته وه بو
 سلیمانی چوکی له سلیمانی دا گرانی به شده ت بو ده سید حسین له فزونی شیخ دا
 نه م قضیه به باسی کرد وه شیخ بریاری دا به غزی گه غنی به رضیکی به رزان بدا به پیاده کی
 ماموستا شیخ عمر وه ره وانه ی بکاته وه وفله نه مری کرد به پیادی که مصره فی شیخ بو نه م
 نیته جی به جی بکا وه شیخ حوئی ریکوت به سه خه بو ده وری رستور که دول، چوکی
 له ویره خطری و شری هه بو :

که شیخ له دورو نه ما کابراان مصرف نفه ی مسله ی گه نه کی دا وه روز به روز گه غنی گران
 تر نه بو له سه ربته مدرسی له گه ل مصرف دا بو به عاجزی یان وه زور دلی نیشا کاتی
 شیخ آتو وه سید حسین شکاته کابرای کرد وه له به ربته ده کابرا فزونی خانه قای نه کرد
 شیخ زور به لاتی نه کرد وه کابرای نکیر نه کرد له سه ربته معامله ی گه نه که تیک چو
 وه سید حسین نیواره وه حتی به تورادی له دورو ره رهو وه یون کرده هه ورامان
 بو و نه ویله ، وه له ویره رویشته وه بو (موکریان) ده مدرسه به مدرسی مایه وه :

نیمه نیش سه رگه رزان بوین وه ماموستا ملا عبداللطیف نیش له دورو وه به ره و بانه
 که رایه وه مع وچه ی طلبه ی به به که سی مایه وه به دل په ریشانی :

وانم وه خسته ناده راستی پایزه منیش بو وه ضعیف خه شکه کانم زور په ریشانم وه نه وانیش
 له گه ل خه لکی دولات به به جری آتوون بو چه مرانه سکول و پیران) وه قسه له به واری
 رسته رشابکه، له پستی وه گاشیخان ده که پریان به ستوه له به ربته هه ستم
 رویشتم بو نه وشوینا نه بولایان وفلا چا ورم که رت پریان وه وه ضعیفان تا حدی
 باش بو وه بغزی رزق و پاره یان به وه سته وه مایه پاش دسی روز له دی که رامه وه
 بو دورو وه به به غزی پاره م له لایان هه بو مقداری دوصدقه رانم بو خه رچی فتم هینا له گه ل
 ضیا : تاس له سه فزیه آتو وه (ملا فیض الدین طالش) که مجازی به لاقادری صوفی بو

له شمیرانه ده دېره و دورو کاتبو به عزمنی نه وه پرواته وه بو طاشی که گیشته و دورو
 شیخ نه مری فرمود بو له وی بعینه ده ده ورز به طلبه کان بفرمودیت تا مدرسی ترانه گری ...
 نه م وه ضعه تا حدی دل نیمه خوشی کرد ده طلبه کان ده سنیان کرد به ده ورز فویندن
 ورنیشی ده ستم له سیوطی هل گرت ده ده ستم کرد به رایس غوی، له علمی منطق ...
 له م کانا سال بو به سالی هه زار و سیصد و سی و شش ده دینا روژ به روژ تاریک تر نه بو :
 ده رزق گران تر نه بو ده خه نک له هه مو شونیکه ده له به ر به رزق مال فوینان به جی له هیئت
 وه رو به هه ورامان نه هاشی چوینکی نه م هه ورامانه له نازاری جهنگ پاریزاد بو وه که مری رزق
 له قبیلی تو وه میوه وه که مری ده خلی تیا ده سی نه که وت
 به راستی که مری زستانا شیخی دورو خودا جهزای خیری بدانه وه که لی خنده له مسلمانان کرد
 (نانه واخانده) دانا بو بو هه مو زیویاری نیواره و به یانی نان و چیت بو وه بو میواخ
 تا به پی یاسای پیشو به رقه رار بو وه بو هه مو طلبک ورزی هه شت نان وه چیت
 بریاره ورا بو وه به ته دای ده سی نه که وت : نیمه نازاری بریستی مان چا و په نه که وت :
 وه به معلومانان من له وپا ییزو زستانا مقداری هه قنای پیچ نه عاری دورو به رانی راه و خانه را
 له قه ومانه که په نایان پی هینا : وه به پا ره ییش به قه ای امکان ماعده نه کردن :
 یکه له وانه بابا شیخی کوری شیخ عبداللہی بانه نه بو به هه شده سه رخیزان فوید مال مام و برارایه ده
 کاتبونه وه عیمیه و روشی تشریفی کات بو دورو وه به خنده له شیخ که شیت پاشی
 به خیرکاتی وه اکرام عمر زری شیخی کرد نیمه کتیب خانه نیکی که وره مان هه به بومان وه ره و
 نه قدیمی شیخی نه که مری بومدرسه وه شیخ لطف بله بمان ژینن به مری سنا قه نه کتبه کان رزق نا
 په بدا شیخ فرمود سید عاجز به خودا که ریم
 پاشی نان خوارون نیوه نو نه مری فرمود دوتنه غار گنم و ده رات وه بیت تومان پا ره
 وه عبائی وه جوتی قونده رویان تقدیمی بابا شیخ گرت وه به پیا و دواض فوید وه بول
 ره وانه ی کرد وه فرمود کتیب خانه فوشتان مباره که فوینان په :
 له آخری نه مری زستانا پورم فاطمه وه فاتی کرد بو جابرا به مری خوشکم له به به که سی کات بولام
 بو دورو نیشی قضیه که مری عمر زری شیخ کرد شیخ زور به مهره بانی فرمودی کاتنه که ی زور پاشی بو
 رنن له نه نگانه دا له مال با وکی خویا بشی عین سعاده ته : وه رایبه به خوشی له مال شیخ دا
 رانیشیت وه له به کات آینه ی خوشکم نه دشی کات بولام وه له که ل رایبه دا دامه زرا
 نه مری نه وعه پیاده تی شیخه که له که ل نیمه واکروی مگر خودا جهزای بداته وه له لایککه وه
 من به خوشی له مدرسه که دا نه فوینم وه له نیکی تره وه خوشکه کانیشم وه که له مال با وکیانا
 بی وه هه نه ثریان مع العلم با وکم مریدکی فدای شیخ بو وه فوید وه صیتی بو کرد بو بی
 که هه ر له پنهانی شیخ دا بین وه نه و به کارمان بیت با بقله وه هه ره ره
 پاشی ماده له شیخ نه مری کرد رایبه ماره کرد بو ملا اهدی قاری که کوری رضای شیخ بو وه آمنه شیم
 ماره کرد بو و فقه محمد که مصروف وه وکیل اندران شیخ عثمانی کوری شیخ بو وه به خوشی دامه زران

له رشتاني په زار و سیدوسی د شش شاگرانی که شسته پای په نه کی گنم به لیره له زوړد وده سی نه که دت
خه لکی زور له ریگه و بان ولا کولای مرون دده که لی که سی له کیوه کانا گنیا نیا وده رنه چو وده
ورنډه گوشتکه که نه خوارون برابر له برای نه وده پرسی به لکو په ناه به خورا بادکو دایک
بیری نه ولادیان له لانه مایو نه مه مو نه م کاره سانه له صحن شتیکه وده په یدابو

په کم چار سال بو ششری به که مو عالم بو یا نوخو ده تجاره ت کرابو

وده م نه وده ی ده ستی تغه تگ بگری نه غلب برابر بو عم سکریک وده ره راعت نه وده کرا
شی هم حکومتی عثمانی له هر لایکه وده رزقیکي شک بیدرای به زور له خنکی نه سنده وده
هر چنده به ناوی مبابیه وده بو به لام نه دت اسکناس نه را به خنک وده خوی له پاشا بو
رسوات وده ری نه وده گرت وده وده پاره ی نه ختی نه ولیست

چاره م درسی تافری به باران دینای دوشک کر وده تال سال آفرایت وینچ روژی
ما بو بو (نه ورون) بتر باران نه باری :

به لام له سالی سی و شش که سال که دت به هار باران باری وده دینا رو کرده هر زانف
وده کم کم خنک وده ستی کرد به پوژانه وده به تایبه ت بتر هر به که شتی نه وادبو وده تار که کرا
وده وریکی تر که پیشه وده وده نوخسته په گشت به لام بو نه وده له سالی سیدو
سی وده دت نه خوشینکی وده کو تا نقل و نزه ی شسته په یدا که له عالم به م ناسینه مرون
وده وده وری دو مانگ نه م نه خوشیه وده واهم کرد :

یکه رینه وده سه رباسی مدرسه له به هاری سیدوسی و شش ماموستا م لافض اللهی طاشی
رو شته وده بو ولای خوی ج ماموستا م لعارف امام رضا نقای نه دبو به ماموستای طلبه
منشی له منطقی خونیدن وده ستم هیل گرت وده دانه وده سه خونیدن سیوطی نه وده ی
ما بو خونیدن تا نریکی باسی (صرفه) که ی قصار ماموستا م لعارف هم نه ویش
له نه وده له پانزابه نه خوشیه که باسهم کرد وده فاتی کرد رحمه الله و طاب ثراه

نه م زاته پیادکی سلمان و نه خلاق باشی بو : زو باسهم کرد که کوری م لاعبد الصدی مدری باکی
وده له نه وده م لاصبه اللهی همدراصن زور صالح بو مجبته پیغمبر صلی الله علیه و آله زور بو
له هر مو جمه نیکدا که وده وری دلالی ته وادنه کرد وده کو مجزوب به وده لکی به رز همدو
السلام ه لانی آخری دلالی چاپ به بی نه خونده وده

السلام ای سید عالم جناب السلام ای شافع یوم الحساب

تا آخری شوه کان : وده زور به خشنده وده سخی نفسی بو که وده رزی سیوطی نه فرمود په مان
شوه کان به نظم وده ده لکی به رز نه خونیده وده نه ی فرمود رول باشی نه لکون وده حاله بین
رتیکه یشتن له بیورته ره شک خوش تره : له کان نوژا باکی نه کرد لیان بین بو صرافت
نه که ریه کی بیورتا ته ده ست نوژم نه ی فرمود بین نوژر بکن نه وده ده سی نوژر نه گرن زور مزاج بو
له حاله صقارا باکیان کردم رو شته قدیمه نریکی وده فاتی بو به لام به به به وده په ریش نه
په شتوکانی هیل را وده روم ته سورب وده وده زور وده خنده نیکی کرد وده وده بو له عومریکی په پنجاه

په پنجاسالی د اتقربالی له سالی هزار و سیدوس و صد و نوا رحمة الله و طاب ثراه و بعد الجنة مشواه آمین
 هر لوم پانزا له مانگی محرم دا مه روم شیخ نجم الدین له بیاره دا ده فاتی کرد ده هر لوم سال
 مد محمدی کورن شیخ قادری ره شه دی مدرس پیشوی دوروه له روزاوا ده فاتی کرد ده جناب
 حاجی شیخ عبدالحمدی کانی مشکانی که به مهاجری مکتوبه ره زاو له ویشی ده فاتی کرد له م راتیش
 زور له لایکی به رز و ده فادون مقام بو ده که له جوادوس کرد :

پاش و ده فاتی مرصم شیخ نجم الدین قدر که شیخ علاء الدین به ره کمی تعزیه روشت بر (بیاره) ده ویشوی
 له سه ر خانقاه بیاره دابیشی چوکی جیگه ی فونان بو به لام تالام تشریفی روشتو به قدری
 بیاد فانی نه دی و ده که ملا بیاره ده شیخ بابا رسول و به گزاده ی هدرامان و ده جاف
 مرصم شیخ نور الدین کورن شیخ نجم الدین یان له جیگه ی شیخی دانابو و ده عزیز شیخان کردبو
 قد الحمد لله راتیکي که ورم و ده فادون مقام ارشاد و هر له خانقاه دوروا بمینه ره و ده
 چوون صوره بانی و لطیفشان له شیخ نور الدین و ده بی نه ویش تشریفی ماته و ده بو دورو
 له جیگه ی صیامیه و ده :

پاش و ده فاتی ماموستا له اعرف له آخری پانزا له بورجی قوس دا شیخ ناری به شوی جنابی
 مه لا سید محمد کورن سید امین گیزلی که له سنه دا له خدمت له لاهه رشید به گه مدرس
 مزگنه دار الاصلان و له سنه اجازه ی و ده رگرتو ده مکت بو دورو و ده کورن به مدرس
 له خانقاه دوروا

مه رصم سید محمد انانکی ادیب و ده خط خوش و ده فادون استعداد و بلیه ت بو لبریم دی له دوروان
 که که ریشه دورو و ده دامزرا به خط خوش له م له کاعه زنی نوی :

حبیب جَدِّی — جَدِّی — جَدِّی — اَلِی خَانَقَاه دَوْر د و اَقْتَبَها مَدَنًا ۱۳۳۷
 واته به پیروزی پاپیره و ده که صرزه ته صلا الله علیه وسلم و ده به هوی کوشش خدمت و ده لبرجی (هوی) دا که به کم
 لبرجی رسته نه ماته بو خانقاه دورو و ده دامزرا م تیا به مدرس له سالی هزار و سیدوس و صد و نوا
 که جنابی سید محمد دامزرا دیان مدرس له او ده دان بوه و ده :

جمله خدمت ماموستا سید محمد له ده ی له سید طری مابو ته واروم کرد و ده ستم کر به رساله ی رشیدیه
 له علمی منطق را که کتبی جودانه تالیفی له لاهه رشیدی مدرس دار الاصلان بو پاش ته و او کردی
 له م کتبه و ده ستم کرد به (فزاری) و ده له پاش فزاری و ده ستم کرد به عبدالله به زود
 و ده خدمت نه که م ره و نه قیلی نازه ی و ده رگرت :

مه لاهه رشیدی نابراو له به گزاره ی (قائمه نه ی) مریانه له فقه تیا روشتو به شار سنه
 و ده له خدمت م لاهه رشیدی و ده له مفتی سنه که مدرس دار الاصلان بوه ته وادی کرده جا
 له به رنه و ده مه لاهه رشید به گ پیاوکی قابل و به رزبو و ده مدرس شیخ همام الدین بو و ده زور محترم بو
 و ده مفتی مه لاهه رشیدی ماته چو و ده ده ورامان زور بو و ده زور له سنه غالب له بو مفتی له مدرس
 دار الاصلان عزل کرا و ده مله رشید له جیگه ی دانیش نه م زاته نه م نشی له به و ده فاتی نه چو
 و ده زور ده و ام نه بو و ده له عمر یکی په پنجاسالی اتقربا له ده وری هزار و سید و چل و تاله سنه و ده فاتی کرد

ده له پاشی وه نای نه و به لاهم حمودی ملقب به باب شیخ کوری مرحوم مولا عبداللہی مفتی کرا به مدرسہ دارالاحسان وه له پاشی وه نای نه و له ده ویرتا ریخی به زار دیصد وجه قنات شہ حاجی ملافان له بران به لاهم حمودی مفتی کرا به مدرسہ دارالاحسان وه نیست به رحمتہ اللہ :

دورود . ویکه له قراخی چه می به ورامانی نه وریو که له سه ره وه نیست فواره وه نه م چه می و به پشی که وره به به شیکیان له زاوه وروه نیست فواره وه وه به شیکیان له ناحیه کویاسی به وه نه م و چه به له خوار دی بوری و ره وه نه گه کن به یک وه نیست فواره به تا نه کاته خوار دی و وروه له ویا له گه کن له ویا به ریوان نه گه کن به یک وه به ناوی نه م و چه به وه که نه گه کن به یک ناوی نه م دی به پراوه به دورود یاخی و چه می کاتی نه م و ناوه نه بن به یک قدری اهمیت پیدا نه گا وه له چه می هم ورامانی ته خسته وه به به روه می دی : بلی به ری و به ریوار : وه سلین : را نه روانه فواره وه تاله خوار دی و وروار ، ه وه له گه کن چه می (گاوه رو) را که سه چشمه کی له کیور عاشقان له ژوری سنه وه نه بن به یک کاتی و چه می پیش له گه کن نه م چه می بون به به یک نه م چه می ناوه به ری به (سیروان) یاخی (رشی رودان) یاخی (لکی چه می) :

دورود پال داوه به رشتی کیوی و کوسالانه وه) نه م کیوه به رزه وه به ناوه بهی له پشی و وروه وه له شتی شونیا ناوی هیه به کم رخوسیه ملی) یاخی مبله لاره که شونیکه لیژ و نا باره نیست کراوه به باخ وه میوه تری وه هه خجبه وه قو خ وه سیو وه هه نار زوره تیا به راستی با ضیکی جوانه نه م باخه موکی پیادی پری مسلمان بو ناوی صوفی رحمان بو که یمان نه پرس بوچی نه م شونیه ناو بهرا وه به رخوسیه ملی) له وه لاهم نه یوت (قوربان نه نا بو یاخی هه ربیه نو هه ربیه) واته به قوربان نه م یاخی هه ربیه و هه ربیه : جاری له پایزا رویشنه بوسه پرانی نه و باخه به یک و وروش له وی بوینی به روشا وه ضعی کیوه که وایه له آخر پایزا له پاشی نیوه وروش ناوانه بی پاشی چاره که روش و ورنه که وینه وه : وه زور دیم نه جوانی هیه :

شونیه ووه م کانی به شهور به روه هه رانه) به یاخی (به هه رانه کانی) له واقعا هه رانه به نا ناوی هیه نیتر روشک نه گا

شونیه سلی هه م کانی به شهور به کوسالانه نه م شونیه به واری دوروبیه وه ناوه که یک هه نیست هه به به لاهم زور ناویکی که م :

شونیه چواره م ناوی به وارگی (ژیواره) که به شهور به (که له وی) نه م ناوه زوره وه وانه هه به وه به روی هه ورامانی چه مانه روان به ره و قبله وه شونیه کن زور ساره له دنیا انسان که ره مانا بینی : نیتر بهیگه له م شونیا نه له هاس پشی و وروه ناوینه :

وه له به هه رانه له ژوری و وروه له پنهانی کیوه که واکانی و ناو وه کو فواره به له فاته وه هه به به نه که نه ووت شونیه و وروچه نه ناوه که کم نه کرینه وه به قدر ده می ته نه که نه وته ناوه به به وه به ره و نا مسلمان به قومی که زونیو به رز نه نیست وه به هه وارا

کیوں کوساٹان دوستی تیا بہ لہ شون ترا نیہ یہ کم گیای کہ رہی کہ گیا نیکی ناسک وتونہ
وہ ترشیاتی نایابی لہ درست نہ کہ ن زور بہ نرضہ :

دوہم گولی (شقائق) کہ گولی سوری زور جوانہ وہ حتی صوں لہم کیوانہ وہ برادہ بو
رنگان بن مندر (سرو کے دولاتی رحیرہ) لہ صوارن بغدادہ وہ بہوی رہ غبتی نغان لہ
گولانا وبراو بہ (شقائق نغان)

لہ دہری دورہ یا لہ شالیہ وہ کیوں (میارہ وان) ہدیہ یانی میان رودان یانی لہ بہنی
وہ چہما لہم دیوں چہم ہورامان ہ وہ لہ دیوں چہم کوماسیانہ لہم کیوہ زور زور
وہیہ سیری ہدیہ گہلی بہرہ وہ (کورہ میانہ) وہ کوشمہ صی راوہ ستادہ بہ لوتہ لہم
کیوہ بہرہ وہ بہ ویمہ لہ زور عجیب وہ لہ اغلب شون لہم کیوا لہم دیوں لہ دیوہ
ہر لکانی و آوہ بہری لہم دیوا پستی (سہ ولادا) ہدارن میارہ وانہ نرکی چل لکانی
تیا بہ وہ لہ شانی سہ ولادا و پستی ہزار خانہ و ہجہ پیرہ لہ لادولکانی ہتا لہ لیت
(ہزار خانہ) یانی (ہزار لکانی) ہارہر لہ دینا شیخی بیارہ یانی شیخ علا الدین لہ لکانی
لہ دورہ بو ہوہ وارن صوبہ مدرس لہ رویشہ (میارہ وان) بہ راستی فوشی و فادہ ن صفا
وہ سیران لگایہ : وہ بہ شانی چہم (سہ ولادا) دا دی نہ رغان لادوا وہ لہ ولادہ دی
فصل وہ گوشخانہ یہ کہ لہ بہ ہشت نہ چنی : وہ نہ فنی و ہشت سہ ولادا
بہ لکانی وادہ رہ کہ دی کہ لہ قہ دیا شاری زور بہ نرفخ بوبی بیستہ شیش قہ لکانی
(سہ ولادا) وہ قہ لکانی ناوہ راستی و ہشت وہ تہ پے مشہور بہ تہ پے (نقارہ خانہ)
وہ نیکی سہریان ہدیہ لہ بہ رچاوا بہ لام ناخ

خانوں بے خادہ ن وینہ ی ویرانہ گہرچہ تہ لاری صفا و سیرانہ

وہ لکانی ساگرتن بہ ہیز و ہوشہ بیشہ راگرتن پیشہ شیرانہ

شیخ بیارہ یانی شیخ علا الدین گہلی املاک کرتی لہ راوہ روتا من جملہ نیوی دی شہین و آریا
کری وہ نیرانگ لہ دی (پای گہ لکانی) کہ وہ حتی صوں قہ رارگان حکومت ہون
وہ لہ خوشیا بے وینہ ہتا نہ شہورہ

پای گہ لکانی بہ ہشت شہین وہ رگایہ

وینہ یان نیہ لہم روی دنیا بہ

ماوہ لہم ناوا لہ گہل طلبی بہ سیران و خوشی رمان ہوارہ بوسالی ہزار و سید ہشت
بہ رصم شیخ نور الدین کورن رصم شیخ نجم الدین وہ خانہ کرد وہ مرصم ہولانا بہ لہ عبد القادر
مدرس بیارہ شیش متوفی بو وہ بیارہ بے خادہ ن مایہ وہ ہاشمی بیارہ یانی شیخ علا الدین
لہ آخر فصل بہ ہاری ہزار و سید دگس ہشتا لہ دورہ گویا بہ وہ ہور بیارہ
وہ گہ لہ ہورامان نہ دیو یانی دیوں شاد زور پیشوا یان لہ کرد وہ مصطفی بہ گہ کورن
جعفر سلطان بہ امری باد کے مات بہ پیری یہ وہ وہ لہ خانہ قای بیارہ دامزراہ وہ
لہ ہولانیکہ وہ مرید و منسوب لہ خواص و عوام رویان کردہ وہ خانہ قای بیارہ :

وہ کہ پاشی نہ وہ شیخ لہ بیارہ دام زرا مدرسہ دورور ہرچہند ہرناوہ دان بو وہ مصمم
مامونہ سید محمد لہ ویا بہ مدرسہ مابوہ وہ بہ لام تقریباً چول بو وہ نہ و خوشیدی نہ ما
لہ بہ رنہم معینی قدرم دا بروم بہ وریوا بو وہ وری بیارہ :

مع العلم لہم بہینا من زور استفادہم لہ مامونہ سید محمد کرد عبداللہ بیروز وہ رسالہ لہ ارا بی منظوم
وہ کہ لہ نہوی ناداب وہ عصام الدین استعارہ وہ رشیدیہ وہ فتاری وہ بہ غری
لہ شہ رج منہج وہ رسالہ حبیبی فارس وہ تشریح الافلاک لہ مانہم ہمو بہ وہ رضویہ
وہ کہ لہ لہ مانہم لہ بہ ربوہ وہ لہ ضوینہ نا چا ورم تا حدی کرایہ وہ

لہم مادہ دا کہ لہ دورور ا لہ خدمتی مامونہ سید محمد کرد بہ ریکہ و ت چہن سہ ریکہ خوشی
کہ و تہ بہ رم یہ کہم لہ بہ ہارس سالی ہزار و سیصد و س و شہ سالہ آخری گرانہ کہ دا لہ
دورورہ رویشتم بو (وہ رہ تفسیر) بو کرنی کہ لہ نہوی شہ رج : لہم سہ فرا رویشتم چور
وہ شہوی لہوی بہم (وہ شہوی لہ نے) وہ شہوی لہ وہ رہ تفسیر بہم کہ کہ رامہ وہ
لہ ریکہ دا لہ لاس باضی تہ رخاں نادا لہم دیوی بہ بیٹہ وہ گیشتم بہ مصمم محمد صالح بہ گے کوری
فتح بہ گ لہم زاتہ سویندی خوار لہم نہ بے من سوار نہ سپہ کہی نہ دہم وہ نہ وہ بہ پیارہ
لہ پیشتم وہ بروا ہرچہن ہمدلم را چرم نہ کرد بالفہس بہ دشیوہ لہ گے لہ مانہم وہ تا مالہ وہ
وہ شہ و لہ سہ ربانے مالی ہم سعید بہ گے برابا نوستم لہ بہ رہ بہ یانا بہم وہ نگہ خہ بہم
بوہ وہ یہ کی نہ یورت (ان اشرف خلق اللہ نور) مع العلم کہ چا ورم کردہ وہ نہ کہ سی دیارہ
وہ نہ بانگیشی درابو لہم رودرادر زور دل روزنک کردہ وہ : وہ بہ حالہ شہراہ وہ ہستام
نورثی سبہ بنی م کرد وہ لہ پاشی بہ رقیان وہ چا خوارن کہ رامہ وہ بو دورورہ :

سہ فزری دورہم لہ سالی ہزار و سیصد و س صدونہ لہ خدمتی مامونہ سید محمد وہ شیخ عثمانی کوری
شیخہ وہ کہ لی پیاونہ سب وہ قدرہ بالغ لہ ریکہ کوسالان و ژبوارہ وہ ماتہیف
بوہ و سامانی روس شہرہ زور بو وی گولپ بو نہ وہ کہ کچہ شیخ صادق گولپ
خاتون حبیبہ ناو بگوزینہ وہ بو شیخ سہرانی کوری شیخ :

لہم سہ فرا مصمم سہ لامین جفاری شہورمان لہ گے لا بو شہوی لہ ژبوارہ وہ شہری
لہوی (نونی) بوین وہ بہ لای وی کہ لہی داسہ رکہ دتین وہ لہ پستی وی (ہم حیحہ) وہ
دایہ ریں بوہوی ہجیم بہ راستی چونکی موسی بہار لہم سہ فزہ زور بہ صفابو :

کہ گیشتم سہ رکیوی پستی ہجیم سہ لامین بانگی کرد خہ کہ بے وہ نگ بن برانین نہ و
چی نہ لین نیمہ ہم مو را چلہ کانیہ لامان کردہ وہ پریمان چیم دوتی نہ وہ نیمہ
کہ سہ لاکہ کانیہ لہ لہی (سبوح قدوس ربنا رب الملکۃ والروح) یانی ثونہ کہ نہ وہ نہ
بہ زورہ سہری داوہ لہ لہ لہان کہ لہ وکیوہ دایہ ریں گیشتم شونیکی زور
سہ صفت و نابارہ شہورہ بہ (چنگہ ترنہ) یانی انسان وہ سی نہ نیتہ عمر نہ نا توان دایہ ری
سہ لامین پرسی نہ مہ کویمہ دوتیان لاہ لای چنگہ ترنہ دوتی نہ مہ ثونہ قنگہ ترنہ یہ نہ کہ چنگہ ترنہ
کہ گیشتم چہم ہم سہ لامین بانگی کرد بے وہ نگ بن وہ نگی سہ لاکہی عذابہ جہنم نیت

یانی نه وه نه ده قوټه نژیکي ژیر رڼه دی بوه ته وه که وه کو شهوره دوزخه له ژیر عمر زرايه ..
 به کورتی که یشتینه باغه کانی خوارس هم صیحه وه له ویا ملامه رشیدی هم صیحه دی بده شه و
 له وی مان مان خوارو وه ریکه دتین بوی دی (نور شه) شه و له نور شه بوی بوی
 سبب نین ټیټن بوی دی (ته دیله) شه وی له مالی محمد رشید مانای کورس سعید مانای غای
 خاوس شیخ بوی وه سبب نین زیاره ته مرقه دی سراج الدین و به الدین مان کرد جا
 ری که دتین بوی بیاړه : وه شه وی له بیاړه بوی زیاره ته مرقه دی ضیاء الدین
 وه نجم الدین وه زیاره ته محاسنی شریفه مان کرد وه زیاره تی مولا نا ملاح عبد القادر مانا
 کرد زور اکرامی شیخ عثمان و مامد سید محمدی گرت وه من ده ستم زیاره ت کرد وه دعای
 توفیقی بو کردم وه بوسبب نین رویشین بو گوټپ شه وی دوشه و له وی بوی جا
 بوگیان سوار کرد نه محار به ریکه ی سر رگه نا وه به کیوی که ما جارا مانینه سر به روی
 (قه لاضانی) وه اهدوش و به ورانی ، دا وه شه و له رده رکه ، له مالی اسد به گه کوزی
 بورزو به گ بوی بوسبب نین به ریکه ی وه به نه که له وی دا رویشین بو دور وه
 نژیکي عصر که یشتینه به رابری دورو تماشا مان کرد سواره م شغول ترم بازیج
 وه شیخ نظام الدین برای شیخ که زور سوار چاک بو کات به پیرانه وه وه له عه سبب
 وه خت طلبه کانی خانه قیش پاشایان درست کرد بو گه له سپرد صفایان له ولکانا
 چا دپه که دست :

سه قدری سی هم له آخری به هار سل هزار و سیصد دس هشتا له زه مان حکم دارن شرف الدوله
 احمدش عصای مرصع نارو بو به فضلات بو شیخ وه نه مری له سغه وه کاتبو که شیخ بتر و
 بوسنه نه و خلاته وه ریکه ی به لام شیخ وای به مصلحت زانی که سید محمدی مدرس وه شیخ
 عثمانی کورس وه حاجی میرزا رحمت اللهی طالشی بنیری بوده رگرتن مالغف نه مانه ری که دت
 وه منیش له خذنه ته مامد سید محمدی ترکیه وتم له م سه فزا شه وی له سور که دول وه شه وی
 له (شوشه) بوی بوسبب نین رویشین بوسنه تما نژیکي دی (که یز) ده وی دو صد
 له اعیان و علما و منوبان کاتن به استقبال شیخ عثمان وه وه رویشین له نژکه دت نه لاهوتی
 کورس ملاحار ف کورس و لای نور شه که عالدی مال حاجی معتمد بو واپه زین
 نه م ورورن نیم تصادف نه ده له رضای کرد چوارده روز له وی ماینه وه هم فله ی وه رگرتن
 اعصا ، به سراج له م هم فله دا ناطق له سر نایه تی هل سید الدین یعلمون والدین لا یعلمون
 به تشریفی علما و زانا و روحانیان دا که له قس جان کرد جا شربت خورن کرا له م جبل
 به خذنه تی م هم ملاح عبد اللهی مفتی وشه له وه سید نجم الدین کورس سید عبد حکیم هم مروټه
 وه که له علما ی بزرگه لیشتم له م سه فزا شه وی مدعو بوی له مال حاجی معتمد میرزا عبد الله خان
 بعضی پرسیاری علی له من کرد جوابم رایه وه له بیعتی نه م سوال و جوابه حاجی معتمد زور سر در بو
 کاتی نه کات بو مگر که دست بو چا دپه که دت شیخ عثمان نه ی پرس (مانغه م لایان محقق له کوبیه)
 به م عنوانه خط به ری منی نه پرسش وه مهره بان وه رنه بتری :

له دسره وه كه كاتينه وه شوه له دى (كه رهيو) وه شوه له دى (نخجى) له خوارى دى
(له ديهنگ) وه بدين بو شوى كه هدم كه شتینه دوروه

سه فزى چهارم لهم سالا له زستان له خدمت شينج دا روشتم بو دى اسوره تو ،
لهم سالا بو كه شينج شينكى له سالا زاده كاني دى (ژرژره) ماره كرد وه كوركي محمدناوى
لى بو شنه كه پاش سالى وه فاني كرد به لام كوره كه نيسته به ره ياته وه له دى سور كه دوله
سه فزى پنجم هدم له گه ل بعضى طلبه ره فنيقا چهن روزى بو را بو ارزن زوشتين
بو ژاوه رو وه هفت پايز بو وه همونه وه ميوه لى وه كو قوخ وه هر مى وه نار
وه كه مى ترى مابو لهم سه فزى كه گراينه وه له چهن ابورى ره را ا تاقه رانه لى

(بهى) مان به سه داريكه وه چا و كرد من به روم نه گرت واكه وت كه چهن به به كه
وه رينيم داريكم بو دريژ كرد به نه تر وه كه وت نه كرار به نه تر وه كه وت
هت صدر و چل رانه بهى مان له و نا و بشه و باضه وه ركرد كه اعراضيان له نابو ...

وه به خدمت و را بو ارزن كاتينه وه وه لهم سه فزى پالنگان وه (هژن وه سيميه)
وه چهن شويى جدايم چا و په كه وت پالنگان وه گراده له پوژنگان چوكنى له و شينه
پوژنگى زوره يا وه گراده له (پاد ههنگان) ياني مخفزه كوله لى سوبا وه (وه ژن)
وه گراده له (وژان) ياني قه لالكان وه سيميه وه گراده له (ژاويه) ياني گوشه

وه (پاي گه لان) له پاد گه لان يا پاديه لان ياني مخفزه كوله لى يا پاكه وانان
بروينه وه سه روم قسود پاش موده لى له دامه زراى شينج له بياره له روزى له شنه
هوته مى مانگى در القعه له سالا هزار و سصد و سى وه شتا له گه ل (سيد فزهج) دى
عه ربه تى واكه له و شى له طلبه لى علم بو دورومان به چهن هشت وه روشتين لى بياره
بو شنه و گه شتينه بياره وه به خدمت شينج كه شتيني به لام له به رنه وه كه له و كاتا له
بياره دامه رى نه بو شينج نامى بو فوسين بو خدمت ماموسام لاهم سيميه مدرسى
(عه بابيه لى) مابفنى روشتين بو له دى وه دامه زراين وه من وه رزى گه له نه وى
پوره هانم له فويند له نه وه ليه وه پاش نه وه كه چهند وه رزيك لى فويند وه گه شتم
به مابى (نسبى اربعه) ماموسام لاهم سيميه سه فزى شارى سنى كه وت به به
وه روشت بو سنى تانه و له و سه فزه ماته وه مى بو وه رزى نه روشتنه هه لجه
له خدمت شينج بابا رسول دى بيدى كه له و وه ماموسام لاهم سيميه ماموسام لاهم سيميه
دوازده وه رزم له گه ليه وى فويند :

لهم سه فزى ماموسام لاهم سيميه بو سنى له به رنه وه له گه ل ميرزا توفيق برايا به به كه وه
تجاره شيان بو وه له و ژا ميرزا توفيق چهن بارى (وه ماره توشى) بر و بو بو سنى
بيفروشى له سنى دا ماله كه لى گيرا بو كه ميش روشت بو له وه به هو به عزى علما و
پياوى ناسراوه وه تو سل بكا كه ميرزا توفيق و ماله كه لى زرگار بكا له ماموسام لاهم سيميه
ناجى به لام نه وه نده له وه ضعى سنى عاجز بو بو كه هاته وه فزه روى نه گه ر بهم زانيد

وه ضعی شاری سنه نه وه نده خرابه توفیق برام بگوشرایه نه رویشتم بو جباره که ی بونه
نه نه وپه ریایه ی دل نیشاوی به له وه ضعی دولات :

وه ضعی سیدانی شیخ بابا ره سول له هلبجه دا له سر نه به پاش نه وه که شیخ هاته وه
بو بیاره تماشا ی کرد خانه ق مدرسی نیمه ویتی مدرسی را بگری وه بابا ره سول له وه ما
مالی گونیا بده وه بر هلبجه چا شیخ ناردی به شونیا کات بو بیاره وه قه زاری دا که
له بیاره دا نه دیش مدرسی بی وه کو نه لاهیبی ی کوری نه لا بالفصل صوره اطاعت
نه مروه که ی شیخ کرد به لام تماشا ی کرد نه لاهیبی له وه ضعی راضی نیمه وه نه به
به هوی دل نیشا ی له بر نه وه به ته داوی جیا بوه وه له بیاره وه له هلبجه دا
به ضوید هر هم به وه له مالی شیخ عبداللطیف دا رانیشتم به کرمیدی نه وه خودای تان
له لائیکه وه دروئی بلی ته وه بوی له واقعا له هلبجه وه رویشتم بو رسوله که تکلیف
مردم شیخ حسین ی چرمه قه لابو وه شیخ حسین خالوی بو لهوی دامه زرا وه نه شغول بو
به تدریس به لام پاش سالی حسین به گه ره خود پاشا ناردی به شونیه مال که یا وه
مینای دی (زه له ره ش) له شاره زورا کردی به مدرسی وه طلبی بو را گرت وه
مهم بار و گونیا نه وه ی شیخ بابا رسوله به اشرفی حسین به که حسن بگ نامدای نه و
حسین به گ بو بابا رسوله له (زه له ره ش) بایه وه تاسالی هزار و سیصد و چل و شش
که نه لاهیبی مدرسی به بابا یی وه فاتی کرد جانا مال کات بو عریایه یی وه بو به مدرسی
نه تاسالی هزار و سیصد و هفتاد و سی له عریایه یی وه فاتی کرد :

برونیه وه سر بابی جوان تماشا نه کرد وه ضعی ضویندهای له عریایه یی پاش نیمه چوکی
وه رزمان نه فونتا له بر نه له که ل سید فزیه ج دا له سکی شنبی هه وئی مانگی محزه من
هه زار و سیصد و سی و نودا گه رامه وه بو هه ورامانه نه وریو سید فزیه ج له دی
(نه لانه) له فزیه تی (بابا شیخ) دامه زرا وه منیش رویشتم دور ووه له فزیه تی مانگی
سید محمدا دامه زرامه وه من له ماده ی پانز و رستانو به هارا له خانه قای دور ووه گه له نه دی
بور هانم ضویند : وه له هه وین سالی س و نودا روژی شم ی بیت هه من مانگی شه ووال
له خانه قای دور ووه رویشتم بو مدرسی (بابک) بو فزیه تی نه لاهیبی جوان روئی لهوی
وه ستم کرد به شرح عقایدی مدرسه وه گه یانده بای (تکوی) له آفری صفاتی ذاتیه دا
وه فرائض منظومه ی شیخ معروفی نودهی یشتم له فزیه تیانه و او کرد :

له ماده دا شیخ بیاره هات بو مریوان بو چاک کردنه وه ی میانه ی سادات چور له گمل
علی به گی کوری حسن به گه وول شیر پرازی که ی خیره وغان قضیه یشی نه به بو که سیده کا
دی (سیف) یان گوری بوه وه به دی (مترگ) که مولکی علی به گ بو به لام
سیده کان پشیمان بو بونه وه وه علی به گ یشی مولکی سیف ره و نه کرده وه بویان
به هه رچونی به هوی شیخ بیاره وه وه به هوی شیخ فادری کوری شیخ کریم ی که ی نه زانه وه
که له وروژا مال له زشماره بو میانه یان پاش کردنه وه

نه نه زاده وه گه کرده
نه نه به گه مانگی
نه نه به گه مانگی
نه نه به گه مانگی
نه نه به گه مانگی

له سه فترا له وسه ره وه شينج تشريفي هينا بو (باکک)، وه نيميش تا نزیکي به رفقه لا له گل
 ارشاد و پياو مناسي وي وه ماموستا مه لاه عمود استقبال مان کرد که تشريفي ماته باکک
 شه وي له باکک مایه وه سبه نيش تشريفي روشت بو چور نيميش هه مولائي تا چور بو
 ره وانه کورني زويشتين : له مامده را شينج فزويي به من که مه لاه اهدی روش له بياره به
 له مروي بيگم به مدرسي خانقاي بياره له گرميلت هه به تويش بياره وه بو بياره لوفوندين
 نيش له سه رنم له مري شينج روشي جه راني قربان له هه زار و سي صدوسي و نودا له وي
 باکک ه وه گوزمه وه بو بياره وه له بياره دا له خدمتي مامده مه لاه اهدی روش تا
 به فقه ته دامه زرام

له مامده سي سلی مانگا له خدمتي مامده مه لاه اهدا شرح عقايدم ته واکرد وه عقیده کور کي
 مه ولوسي م به وه رز فوندين وه وه ستم کرد به مختصري مطول وه که يانده سه ر باکک
 اصوالي مسند اليم : له مامده را شينج توفيق پشته له کور شينج عبدالرحمن له ویش له بياره و
 له خدمتي مامده شينج حیدر ده رز کافيي له فوندين وه من له که ليا هر یک له بوم تا
 باش تره وای له کرد :

ماموستا مه لاه اهد له بياره دا زور به رشان بو وه مدرسي بو له به رن ده سته و پسته
 مه لاه صي که تاراري بده هه رچهن شينج دل خوشي نه رايه وه سوري نه بو له نه نجا ما
 نيدني وه رگرت له شينج وه که وته تر بو شاري سلیمان نيش ناچار له خدمتياري که و تم
 وه مه لاعلي مه ولانا وائي که نيسته مه لاي رفقه جه، يه له ویش مان له که لامات بو سلیمان
 بو ايواره به زه همت که يشتنه وي (مردان)، چونکي له ورورزا له خطي سيد صادق وه
 لوقه موبيل نه بو نيواره وه خطي وره نگ که يشتنه نادوس وه بوي به ميوان
 امامي له ووي که ناي له لاکريم بو وه هنکي له ورور وه تماشام کرد مه شغولي جه راني
 مه ولوره وه نان و چيشتيکي روزي درست کرده نيميش له وشه مه ولور نام که مام
 به فوندينده وه وه به وه وق و شه و تیکي باشي جه رنه که مان ته داد کرد :

سبه نيش ري که و تني وه بو نيواره که يشتنه شاري سلیمان وه له خانقاي هه نزونه
 (مه ولانا خاله)، اکر کره که له وسه ره ماموستا شينج عمري ابن القوه داغي مدرسي له وي بو
 به ميواني دانشتين :

پاشي دوسي روش ماموستا شينج عمر زور مهره باني له گل منا کرد وه به صوره ته فقه ته له خدمتيا
 دامه زرام وه مامده مه لاه اهديش له سه ر توسطي مامده شينج عمر رحيم بو به
 مدرسي (که لاله)، له ناهي مه موده وه محمد اغاي عباس آغا و ولاغ و پياوي نارد
 به شويينا نه شريفي روشت بو که لاله وه له وي دامه زرا :

له ماموستا به مناسبه باسي ميژوي شايي مامده مه لاه اهدی روش له کم له م زاته له ره و
 تاريخ مهر زار و سيصد و دوازده ي هجريا له وي (پاشي بهرد)، له نزیکي پنجويين را له وایک به
 وه پاشي خمير وه ستي کرده به فوندين جا که دتوه ته مدرسه لانه وه ده له ره در تاريخ

پاش خونی تهنیب روشت بو مکران ده لر خدمتی حاجی ملا عبداللہ پسر کی کہ درویش
 له لکایم ره ش، بو گه کی ریاضه فونی ده اجازه ده ره گری ده گه رایه ده به لام توشی
 به غری خطرات ده خیالات بوبه له سالی سکی و صورتا روشته بیاره له خدمتی مرموسا
 مه لارا مایه ده تامله و غانی کرد . پاش نه ده روشت بوسنه به پشی له وی بو جاله
 سالی هزار و سیصد و سستی و نوراکا نه ده بوبیاره بو خدمتی شیخ بیاره ده له پاش
 شکی مانگ له دیوه روشت بو شاری سلیمان ده له دیوه روشت بو دی (گه لاکه)
 بوبه مدرسی محمدغای گه لاکه پاش چوار سالی له گه لاکه ده روشت بو هدیر ده
 له خدمتی مه لاکه خدمتی به پشی و انیشقوه له ویشی اجازه ده ره رگرتوه له له خدمت
 جاله ده شتی وزه کی له وی چه غمیر بوبه مدرسی ده شتی هینا ده قهراری گرت
 گه کی فتح نه دولاته استفادہ یان له کرد : ده له سالی هزار و سیصد و هفتادوی هجری
 چاروی قندی کز بو نه ویشی بو تداوی له ده شتی وزه ییم ده روشت بو شاری سلیمان
 ده له دوسره ده که گه رایه ده گه شسته کرکوک له مالی کاهه لزا و انکی فونا له پاش
 نه ده ده سنی نوری گرت بونویژ به مرگه کونوپر (فخاه) ده فانی کرد ده جنزه که یان
 برده ده بو ده شتی وزه کی له وی رعایه صود ، ا دفی کرا رحمة الله و طبعه شراه
 نه م زانه زور مه لای چاک بو کیتبه مشهوره لانی ده هانه زانی کانه همو وان له بری ده زور
 له فقیر شافعی دا هشی ربو : ده زور اسلوب تدریس و تعلیمی جوان و زده وان بو ده نه روشت
 به طریقہ بدل فتح ناگا دار بکات ده زور جبار مجاہدی له گه لیانا له کرد بوبه ده چاروا
 بکرتنه ده له ولکان که من له بیاره ده له خدمتی شریعت عقایدیم نه فونید زورس له کرد لیم
 نه ی فخریو یاس طریقہ اعتزالی نه گرم ده تو طریقہ شعری بگره یا بالعکس یا با حشم
 بکبرین براتین قسہ کام لایان راسته ده دلیل کام یان هیزداره :
 بیستوم جبارس له ده شتی وزه پیدا به یاسای کوروشن طلبه لکان پاش پاش نه که ت
 ده مامور مه لاکه بانگ نه کن که تو به به اصول بوجی له دوسره ده هاندبته فواره ده
 نه ویش نه لی من له لایینی گه دره ی نه دولاته ده ره دانه کراووم بو تعلیم و تشقیف هنکی نه م دولاته
 چزکن بیستویان نه م دولاته پیوستی به زنان له همیہ علمیان نشان بدا :
 نه م زانه وانه زانم سکی کوری له به جی ماوه دوانان وان له مدرسی رسمی حکومتی را ده به کیکیان
 که نادر ملکہ محمد امین ده وه له وان گه دره تره له پاش فونی له جیکه که یا ماده له مه لاکه پاش نه ده
 داخل ده دره بو ده نه مکتبی مدرسیه :
 بروینه ده شتر باسی خدمت له سالی چل دا که دام زرام له خدمتی موصوم مامور شیخ عرا رحمة الله تعالی
 به پوی کوشش و روحیه ته نه دا له فونیدن و کتابت و اشتغال به علم نا فیکلی تر له به رچا و مانا
 کرایه ده ماده له هدره شغول فونیدن مختصر بوم پاش نه ده کیتبی (افصح الامان) که تالیفی
 حفیدی سعدی تفتازانی ده مامور شیخ عمر هاشمی له سر کرده به هاشم لکانه ده نویسه ده
 ده به ده رز فونیدم جاده ستم کرد به فونیدن ریاضات تشریح الافلک و رساله حسابی

بها و الدین عاملی و هبط لایب تا یفی عاملی و بعضی له ربعی مجتبی هم به ده رز فویند
 نه هم کتبیانه هم به مدرسه فی ماموت شیخ عثمان له سه ره پاشی نه مانه تقریب المرام شرحی
 تهذیب الکلام به حاشیه شیخ و ه حاشیه له لای پیچونده و نویسه و ده ماده و
 هشت ده مانگ به شغول بهوم فویندم و ه کتبی جمع الجوامع هم به خط له گه ل مدونه ماموت
 شیخ عمرا نویسه و ه فویندم و ه حاشیه لاری له گه ل مدونه فی شیخ قادری مها جری
 نویسنده و ه فویندم و ه گه ل تنج و ه تحفه هم به ده رز فویند و ه به دوم نه مانه و ه
 ویدیه ی جلدی سیوطی نویسه و ه سماع کرد و ه گه ل استفاده ی زیاده هم له شیخ
 کرد و ه گه ل صوره بانی و ه لطفی له گه ل مابو خودا پایی به رز بلی

بو یا وراثت له وکات گیشته سه ربای (الهیات) له تقریب المرام و ه ضعیف سلیمانی تیک چو
 له به رنه و ه و چه رف شیخ محمودی عضید ناره کرابو به سه روک و ه فرمان ره وای نه و وولانه
 و ه بیانه ی له گه ل حکومتی عراق و اتیک چو و ه شار سلیمانی که وته بهر (بوم با باران)
 و ه صلیکی شار وولانه که یان چول کرد جا س و ملا عبد القادر فوشاوی (مالیان) به به کرد
 رویشتی بو (عنه با به یلی) و ه له فوینده فی ماموت به لاهم سعید و انیشتی س ده ستم کرد
 به (لبت الاصول) سه مانگ له گه وینا له دوس ماده و ه هتا و ه ضعیف شار پاشی بو : جا
 که راینه و ه بو شار و ه له فانه قدا و انیشته و ه نه و مقدار و ه که مابو له تقریب المرام
 ته وادوم کرد پاشی نه هم کتبه حاشیه ی لاری هم فویند :

له هم ماده و له سلیمانی نه و مستعدانه که به به که و ه له فوینده فی شیخ و له مان فویند نه مانه بون
 به که هم سید عبد الحکیم نه م زاته له ساداتی (هویه) بو له سلیمانی و ماده ی بو به به لاله
 مرکز و فی شیخ حسین ی قزاق له سه رشت قما ۱۰ پاشی نه و ه رویشت بو (خادی) له فوینده داغ
 پاشی نه و ه رویشت بو سه رز بلدیغ یا فوینده بلدیغ له لای مای شیخ عبد الله طایبانی
 پاشی ماده ی رویشت بو (فوز قی) له لای حاجی شیخ طایب طایبانی جا له ویدیه
 که رایبه و ه بو که رفمان و ه له ویدیه رویشت بو سه رازمگز و ته هم بو پاشی له قرابات
 پاشی چو سالی قزاقانی به به هیئت و ه رویشت بو شار (خانه) له سه رتیکه ی
 شیخ فتاح ناموزای و امه زرا تا له سالی هزار و سیصد و هفتاد و ه نه نجای عملیاتی
 فیتق و ه فاته کرد :

دو هم به لاهی ی کوری لاک عبد الله حشرو چا ووش خانوزای شیخ تاج الدین و ه فوینکی
 دی گولپ نه م زاته بو به به لاله و ه رویشته (سوله) له لای شیخ قادری قهوجی ره ش ماده ی
 مایه و ه و ه له ویدیه رویشت بو (چهره قولا) لای شیخ عفتوری کوری شیخ حسین و ه وای
 کرد تا له و ه وری هزار و سیصد و هشتاد و ه فاته کرد

سه هم به لاهی امین نه سپه رزی هم ورام نه م زاته رویشت له باشا ف لای پیچون
 بو به به لاله و ه له وری تاریخی هزار و سیصد و پنجا و هشتاد و ه فاته کرد :
 چواره هم به لاهی کوری به لاله محمودی کوری حاجی به لاسلامی بانه نه م زاته زور به استعداد بو

به تائید آنکه علوم عمره به او و من له صوبه تی که لی استفاده هم کرد نه و آنه پاشی ماوه لی
 له سلیمانیه وه روشت بو موکریان وه له سابلدیخ له فزنیته مه لاعبداللهی کوری
 مه لاهجدهسی بورهانی دامیه وه وه اجازه ی وه رگرت وه کانه وه نوشاری
 (بانه) بو به مدرس له مرگه وته خویان وه له که لی مه لاهجده شیخ الاسلام که برای بو به
 یه که وه نه ژیان مع الاسف به جوانه وه فانی کرد وه پاشی خوی دوکوری له به جی نا
 یه که مه مه لاعبدالفور که نیسته له ارشاد ثیرا، مه لایه دروم عبدالرحمن که نیسته جندیه
 پیچیم له مستعده کانی شیخ له روهانی منا ملاعنایت الله بو نه و آنه پاشی نه واد کردن له سه
 مرگه وتی شیخ عبدالله هه ولیری دامزرا وه نا ایسته به روه واه وه هه جریب الله شکی کرد
 صوا موفق بکنا : شه شه شیخ محمدی خاله که له مه و لا باس نه که کم

من خوم له پیشی کانی اجازه وه رگرتیم یه که و جاره له بیاره وه له غیرین بیاره داملدق حت
 شیخ صدیق کوری شیخ مودف نه رگه جریم کرد وه به یه که وه بر که ونه له سه ره وه
 پاشی اجازه وه رگرتی بروم له (مرگه جری) به مدرس و ابیشم وه له به رچین شت
 نه وه ضمیمه قه بول کرد

یه که کم مرگه جری له روه مانگی سابقه وه مدرس بو وه کتیب خانه یکی باشیان هه بو :
 روه مه شیخ صدیق منوی شیخ بیاره بو وه له گل منا ماوه شروپ بو :
 سی هه مه نزکی بیاره بو هه ر کانی بم ویتا بروم بو زیاره تی شیخ له بیاره واه بروم
 ری نه که دست :

چهارم نه و به وه ضعیفی واره عوه تی من کرد که به یه که وه وه کو برا برین
 سه ره رای نه مانه شیخ بیاره ییش له سه ره نه وه ضمه راضی بو وه ته رغیبی کردم بو
 قبول اقتراح شیخ صدیق : وه ماموستا شیخ عمر شکی تصویب نه من له زمو :
 ج له مانگی شعبان له مه و سه نه و له به هاری تاریخ هزار و سیصد و چهل و سی واه
 ماموستا شیخ عمر رحمة الله مانگی کردم قه ربوی کانی نه وه کاتوره اجازه ی تدریس
 بهرم بیت وه بروی تدریس بکری ان شاء الله موفق نه به وه به تدریس طلبه
 که لی ته ره قه نه که ی

ج به وه سی خوی اجازه نامی بو نویسه وه له به ضیاری نه وه له وکات جذبی مه رسم
 شیخ نجیب قه ره داغی که لوستا وری لوستا دم بو له سلیمانیه بو جانه شیخ نجیب
 وه شیخ بابا علی وه مه لاهجده پیکه ندی وه شیخ مودف برای ماموستا شیخ عمر
 وه که لی له اهل علم وه مستعدی مرگه وته کانی حاضر بون وه شه ربوت یا فواره وه
 وه شیخ بابا علی اجازه نام که می خونیده وه وه سید بلالی هه لکی (شاهه دین) که
 له نه ته وه مه لاموسای توکللی به هه ستا میزه ره که ی به ست به سه ره وه وه نیش
 یه که یه که وه سی ماموستا کانی زیاره ت کرد وه هه مو دعای توفیقیان بو کردم
 بهم مجلسه پیروز پر له علمای کبار وه طلبی علوم اجازه مه وه رگرت وه جبهه دعایم به به رما کرد

نور صبر سحر (نور صبر سحر)

زیر پر قیام در این سرزمین عالم و سعادت

به نیت ابر حق بهم و خدایانند به

مرغاب اینت فم عهد بر صبر است

نزد خدایان و انبیا است این امر در دگر

سر نعمت است ابر و سر حق است

در خدمت خدای مستجاب خائن است عمر زید

و کمال این در سر حق است نعمت و فقر

و کمال این در سر حق است نعمت و فقر

ثم وازجازه نامة به كه به خطى ماموستا م نوساوه له نا و جلدس بارانى رحمة خطى را قائم كراوه وه نامة صورة
 نامة

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذى جعل العلماء ورثة الانبياء والمرسلين وفوز قلوبهم باشفة اسرار اليقين والصلوة
 والسلام على سيدنا محمد مدنية علوم الاولين والاخرين وعلى البروج تلك الهداية واساس
 اصول الدين واصحابه الناطقين ببيان معاني الاحاديث البديعة مع انحاء البراهين :
 وبعد فيقول الفقير الى مولاه القدير عمر ابن الشيخ محمد امين القره داغى عفى عنها الملك الهادى
 قد استجازنى اخى فى الدين العالم الفاضل والمحقق الكامل الملا عبد الكريم علما من بان هذه الآ
 قد خصت ببقاء الاسناد وانه طريقة الأبحار وبه يصعد الى اوج الكمال ويرتقى الى مقام العلماء
 الأبطال وهو قد صرف شطرا من عمره وبذل معظم ايام دهره فى اقتناء العلوم واجتناء فوائد
 الرسوم ولازم مجلس افارتنا مدى من الاعوام واشتغل بقراءة الحكمة والكلام وسائر العلوم
 العقلية والنقلية عندنا بالجهد والأهتمام فخر به فى الفروع والاصول فوجدته بمكان من القبول
 وقد ترقى من حضيض المرتبة الهيو لانية الى ذرى مراتب التحقيق وسما على سنام مدارج لتدقيق
 فاجزته اجازة بامة ورفعت له رفعة عامة بتدريس فوائد العلوم من الفروع والاصول
 وبسط موائد هاهن المعقول والمنقول كما اجازنى بذلك شيخى العلامة المحقق الفهم الشيخ
 محمد نجيب القره داغى وهو اخذ الاجازة عن عمه سيد المحققين وسند المدققين
 الشيخ حسى عن العلامة المشتهر فى الآفاق مفتى العراق مولانا محمد الزهاوى
 وهو ينسب سلسلة اجازته الى المولى الخير ميرزا حبان : واجزته بذلك ايضا كما اجازنى
 الفاضل الكامل العالم العامل مولانا محمد النورى القصير وهو اخذ الاجازة عن السيد مصطفى
 الألبستانى عن مولانا احمد المرعشى عن فريد دهره السيد محمد المرعشى عن المولى
 حسى الجردى الشهير بالسياه عن المولى عبد النافع عن الشيخ ابي بكر محمد المرعشى المدعى
 بساجقلى شاده عن المولى حمزه افندى الدراوندى عن المولى محمد افندى عن المولى على الكورالى
 عن الشيخ ابدال الجزرى عن المولى احمد منجلى عن المولى الخير ميرزا حبان الشيرازى

وهو اخذ الاجازة عن العلامة الجامع بين المعقول والمنقول المتخلى بفنون الفروع والاصول مولانا محمد بن
 عن العلامة الجارى علمه كالنهر الجارى مولانا صالح التلبارى عن الخير العبقري مولانا صالح افندى الحيدري
 عن العالم الجليل والفاضل النبيل مولانا اسمعيل عن العلامة الجارى علمه على البلاد والبواوى
 صيغة الله افندى الحيدري الحسين أبابى عن والده الاعلم الآخر مولانا ابراهيم بن حيدر عن والده
 الاكرم الامجد حيدر بن احمد عن والده الاعلم الأتوزى احمد بن حيدر عن والده الأخفى الأكل
 حيدر الاول عن صدر المحققين عنوا من لجانار المعانى مولانا زين الدين الكردى البلاغى
 عن صاحب المعالى نصر الله الخالخالى عن صياد المعارف كالبازى مولانا جمال الدين شيرازى
 رحمة الله عليهم اجمعين ثم ثلاث مجموعة من القرى فى ناحية پشدر منه

عن المولى جمال الدين محمود الكشكشكاري عن المولى جلال الدين الدواني عن والده سعد الملقب والد
 محمد الصديق الدواني عن استاذ البشر العقل الحاد عشر السيد شريف علي الجرجاني عن مولانا
 مبارك شاه البخاري عن مولانا قطب الدين الرازي عن المولى العلامة الشيرازي عن المولى
 عمر الكاتب القزويني عن الامام فخر الدين الرازي عن الامام حجة الاسلام الفهرالي
 عن امام الحرمين عبد الملك عن الشيخ ابي طالب المكي عن الشيخ ابي عثمان المغربي عن
 الشيخ ابي عمرو الزجاج عن سيد الطائفتين جنيد البغدادي عن الشيخ ابي الحسن السمرقاني
 السقطي عن الشيخ معروف الكرخي عن الشيخ ابي سليم داود الطائي عن الشيخ حبيب العجمي
 عن الشيخ حسا البصري قدس الله ارواحهم ونفوسنا ببركاتهم عن حضرة الامام والخليفة
 الكهف باب مدينة علم الرسول فعل الزهراء البتول اسد الله الغالب علي ابن ابي طالب
 كرم الله وجهه عن حضرة منبع الشريعة الفراء وخاتم الرسل والانبياء سيدنا محمد المصطفى صلى الله عليه وسلم
 هن الناموس الاكبر جبرائيل عليه السلام عن الله تعالى عز وجل :

واوصيك ايها الاخ الاعز بتقوى الله وطاعته ولزوم اوامره واجتناب مناهيه وكثرة مخاضاته
 والأخلاص في الأمور وتفويضها الى الله ان الله بصير بالعباد والجهاد في تدريس العلم
 وإفادة الطالبين وتعليم احكام الدين للمسلمين وكثرة المطالعة بالتحقيقات والتدقيقات
 وعدم الاكتفاء بظواهر العبارات لئلا يكون من الذين يكتمون بالخصاب عن الشباب
 ويستغنون بتراب السراب عن التري بالشراب وفقك الله لما يحب ويرضاه
 واصلك الى ما تمناه بجاه سيد المرسلين والاطيبين واصحابه وسائر المقربين
 وصلى الله وسلم عليه وعليهم اجمعين الى يوم الدين واخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

انا الفقير المجيز تراب اقدام العلماء المحمديين وخادم خدام الفقهاء

النقشبندية المدرس بالخانقاه الخالدية بسليمانية

المحمية عن الشهير بابن القزويني داعي

پاش اجازة ده رگرتی کاتی در شتم بوبیاره ده به قدرته شیخی بیاره که شتم اجازة نامه که من فرزند ده
 ده بد پیروزی نه ویش نه هم چه ن کلمه به به فارس له حاشیه تا اجازة نامه که نه ده نویسی :

بسم سبحانه وتعالی یا رب صل علی سیدنا محمد وسلم جاب سعادت ندم حبیبی وفرزند ملا علی کرم
 احسن الله احواله وما له واسعه الله وراؤه فضل که علوم شریفه را برضات کافیه کتیل نموده وضم کرده
 والمحمد باجازه تدریس از استاذ مجاز شده فقیر نیز محض صمیمت وبرکات وتوفیق بر نشر شریعت
 وعلوم شریفه اوراق قبول واجازة تدریس دارم واجازة هم دارم که مکملین علوم را اجازة بدهد ..
 ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم وصلى الله على سيدنا
 محمد وعلى آله واصحابه وسلم سلیمان کثیرا خادم علما وفقهائا
 نقیبه وداررینه علامه العظمی

ده له کاتی که بیاره دا مدرسی بوم له ده درسی تاریخی هزار و سیصد و پنجاه و دو مجری دا جاب حاجی ملا محمد
 جواد زردی مدرس خانقاه نقین که مجاز من معلّم نه دلانا نه لاجد الفادر بیاره بد به زیاره ت

تشریف ہینا بوبیارہ جا بونہ وہ کہ سندھی اجازہ ی مہرہم مہ لای بیارہ شیم ہی داوام لہ کرد اجازہ
 پی بیا وہ بوم بنوسی نہ دشی اجازہ ی تدریس علم و شریعتی شریفی پی وام وہ نہ ہریشی نویسی :
 اعلم انی قد وجدت الاخ الاعز الامجد الفاضل الكامل الملا عبد الکريم قميًا ببذل ثلث ط العلم العقلي
 والنقلية الى ط لبها فاجرت بذلك لاجازتي به استاذي الماهر صاحب المنقب والمفاخر الجامع
 بين علمي الباطن والظاهر الملا عبدالقادر الكاشي كسوري وفقه الله لما ربه الدنيوية والاخر وية
 مجاه سيد انبيائه محمد صلى الله عليه وآله وصحبه اجمعين واخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

وانا الحقير تراب اقدام العلماء العالمين

محمد بن مہدی الحسین الجوانزوری

وليعلم ان مولانا عبدالقادر البیاری رحمة الله قد افذا الاجازة عن العلامة الجامع بين اسرار السند
 وانوار المد مولانا احمد النودوشی باجازته عن استاذہ مظہر الطاف الملک المعطی مولانا محمد الخطی
 عن استاذہ المتخلق بالخلق النبوی الربابی مولانا عبدالرحمن الروزبھانی عن استاذہ النورانی مولانا
 صبغة الله افندی الحیدری الماورانی عن والده من الفضیض الجباری مصطفی افندی الزبیری عن استاذہ
 استاذ اهل البلاد والبواری صبغة الله افندی الحیدری الحسینی آبادی :

وفي هذا الشخص العزيز الوجوه في البشر فجمع سلسلة اسناد الاستاذ مولانا عبدالقادر البیاری و اسناد
 استاذی صفحہ الشیخ عمر الشیرابی القریہ راغی رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہم وعلیٰنا بکراتہم آمین :

نادونیشانیکی ماموستای گه وره شیخ عمری ابن القوم دغا

له م دانه کوری شیخ محمد امین ی کوری شیخ معروف ی کوری شیخ عمر کوری شیخ عبداللطیف ی کبری
کوری شیخ معروف ی مشهور به شیخ معروف ی (ده ره قوله) له رشتمی نه نه وه ی شیخ عبدالغفار ی
مه رودخی کوری مولانا گوشتاش ی هه وراما کوری شیخ محمدی مه رودخی که به کم ایانه بوه له رشتمه
له ولای شامه وه ماقوه به کورستان وه له دی وه گاشخانیه مریدان وه له هه درامانه زحمت
رانیشتون وه نه نه وه یان به اطراف کورستانا بلالوننه وه وه گه لی لقی گه وره یان
لی بوه نه وه وه کولقی شیخانیه وه گاشخان که شیخ عبدالغفار ی دوهیم خلیفه ی شیخ شهاب الدین
کا که ره کرمانی به لیکه له وان وه لقی شیخانیه نه فته که شیخ احمد ی علان وه شیخ
مصطفی ی خلیفه ی شیخ شهاب الدین کا که زکریا وه شیخ محمد ده سیم ی مدرس قه لاهوالان
وه شیخ عبدالقادر ی مهاجر خاوه ن شرعی تهذیب الکلام له وان وه لقی شیخ مه صوری
(وه ثن) که شیخ محمد ی فخر العلامی شاعر مه مشهور ی سغه له وان وه لقی شیخانیه شاری
قه ره داغ که شیخ عبداللطیف کبری وه شیخ عبدالله ی قطب وه ماموستای به رزی
نیه شیخ عمر مه مشهور به ابن القوم داغی له وان :

باوکی ماموستا شیخ عمر که نادی شیخ محمد امین له قدرتی حاجی شیخ عبدالرحمانه برابا که خلیفه ی شیخ
بهاء الدین بوه له شار ی سلیمان سکونه تیاا کرده شیخ عبدالرحمن له ولادی زکوری نه بوه
به لام شیخ محمد امین دو کوری بوه شیخ معروف وه شیخ عمر ی ماموستا مان :
ماموستا شیخ عمر له سالی هه زار و سیصد و شصتی ی مهاجر دا له شار ی سلیمان ماقوه ته دنیا وه
وه پاشی تمیز خراوه ته به رضونیدن له زکریا قویانا قورمانه پیرور وه کتبه دورره کانه فونیدوه
به ده سنی کرده به تصرفی زنجانی وه باقی کتبه صرف دسجده دورره کان :

له ماموستا بیت فیروز بادکم نه وه نده نازاری کا که شیخ مارغی دا بوله به رضونیدن سه کوری
کروبو لکاتی که من ده ستم کرد به ورزی علم مام حاجی شیخ عبدالرحمان فیروز به بادکم آمین
عارفت رایبه دوست هه دل قوه نه فوت واسه رکورت کرد به لام (عمر) بدوره ده سنی
حول وقوتی خورا به لکوستیکی له په بدایی فیروز بالفعل بادکم منی رایبه ده سنی فته کات
ده رزیان په نه ورتم وه له کتبی (اطلاعا) دا که ونه پیشی لاکه وه ولله الحمد رور به رور
به رچاوم له فونیدنا رونک تر نه بوه وه :

له به رنه وه شیخ محمد امین باوکی ماموستا شیخ عمر دانا مه لایکی پاش بوه هه نا که له حاشیه ی که
تقریب المرام شرعی تهذیب هه به پاشی نه وه که ماموستا شیخ عمر استعداد په بدیا کر ووه
باوکی ده رزی په فیروزه وه هه به به له آوینا رویشته نه (ره ریوا) در که رز قه ره داغ
له خدمتی شیخ محمد نجیب ی نامورانی باوکیا فونیدوبه نه :

له ماموستا بیت فیروز مقدم که (جمع الجوامع) ماموستا شیخ نجیب له قه ره داغ فونید
به لام له به رنه وه که نه ورز علی ره وان بو وه نه فته ورده کار نه بو له گه ل فته دا که لانه وه
سلیمی وه که من تهنیم کرد له به عزه شونیکلی جمع الجوامع دا هه بوم که زهنم نه فوشه جا بو چاری
نه نه فوشینه رویشتم بو خدمت ماموستا (مه لاهیان) ی پیکه نری مه رله نه وه له وه (وباره

مه شیخ
ماکی شیخ
خه حاجی
شیخ قورمان
خاری به
بور آینه
ماکی لانه
نه

وہ ستم کردہ وہ بہ جمع الجوامع وہ فضیلم تانہ وادوم کرد وہ لہ بر نہ وہ کہ بادکی لہ وہ وری تہ واد کر نہ
 ماموستا ماموستا فاتی کردہ ماموستا شیخ عمر لہ فضیلتی ماموستا شیخ نجیب یا تہ واد کردہ وہ اجازہ
 علمی وہ رگرتہ ہرچہ نہ البصیطہ نازانم سالی اجازہ کی کہ ی بود بہ لام لہ سررہنی بہ لگہ وائہ زانم
 لہ وہ وری سالی ہزار و سیصد و بیست و پنچ مورس وادہ رگرتہ :

پاش اجازہ وہ رگرتن ہر لہ مزگرتہ صوبان لہ گل لکانہ شیخ مارف یا رانیشوہ لہ وہ شغولی ادارہ
 شونہ کہ بودہ وہ ماموستا شیخ عمر شغولی مطالعہ وہ تدریس بود ہرچہ نہ لہم تاریخیہ وہ
 دنیا روش بہ روش بہ رہ و پریشانی زولیشوہ بہ لام لہ وہر تدریس کہ موزور کردہ وہ
 شغولی تحشیہ بہ عرہ کیتی بود بہ نا وہ وری گرانہ کہ یانہ لہ سالی ہزار و سیصد و س و چوارہ وہ
 تہ ہزار و سیصد و س شش لہم دو سالہ دا وہ صفی تدریس لہ سلیمان و باقی شونہ لکانہ تقریباً
 لہ وہ دا وری نہ ما بہ نا گرانہ کہ بہ سرچوہ وہ متارہ کہ کرا پاش نہم وہ ضعیف نابارانہ کہ
 حاکم زرکار بودن وہ نورن چادیان کرایہ وہ پیامو مناسبہ لکانہ محلی (وہ رگرتن) بہ اتفاق
 بہ ماموستا صوبان و سلیمان نہ وہ خافق حضرتہ تہ ولانہ خاند کہ بہ خانہ قای کہ وری تہ شہور

تعمیران کردہ وہ وہ ماموستا شیخ عمریان ہینا لہ ویدا بہ امام و مدرس دایان فہررانہ ...
 جہ طلبہ علم لہ ہم مولائیکہ وہ کائنات بو فضیلتی وہ گہ کی طالب علمی خاوند ہستدار لہ صدرتہ
 پے گیشانی وہ اجازہ یان وہ رگرت وہ ہریرہ کہ لہ شونین رامہ زراں وہ شغولی فضیلت
 علم وریں بودن لہ وہ وری سالی ہزار و سیصد و پنچ و س دا ماموستا بقدن ناساغی بو ...
 ہرچہ نہ لہ مراجمی دو کتورہ لکانہ کرد لہ بر نہ وہ نہ خوشیہ کہ (سرہ تان) بو چار نہ کرا
 وہ لہ سالی ہزار و سیصد و پنچ و چوارہ مورس وادہ فاتی کرد وہ لہ گورستانی گردن سیوان دا
 لہ لای قبری بادکو ماموستا شیخ عبدالرحمان یا وہ فن کرا طالب شراہ و جعل الفودس ماواہ

جناب لہ لامہ مورس بخیر نہم چہن شعری لہ لادانہ وہ و تاریخی وہ فاتیانہ سیوہ
 وہ ک (بیدل) نہ لہ حریفہ کہ واساکنی باغی بول بول لہ دولت وہ نہ کہ یوتیکہ لہ راغی
 بو شیخ عمر نہ و سرور ریاضاتہ علمہ وا لافت نہ ذات کہ وہ کو لالہ بہ راغی
 لہ وروثہ وہ جس جنتہ نہ و زانہ کہ چرتو لہم ناگرہ دا چہشتی سہ نہ نہ بہ راغی
 (بخیر) غمی نہ عالمی بالایہ نہ کہی فاش ماہر لہ وہ رونابے نہ گہ راستیوساغی
 لہم باغہ نہ گہ سالی وہ فاتی نہ وہ پرسی
 (گل) لاہرہ تاریخیہ (ابن القرداغی)

تالیفات ماموستا شیخ عمر رحمہ اللہ گہ کی زورن نہ وانی کہ من چا ووم بیان کہ و توہ نہ مانہ
 یہ کہم حاشیہ مدونہ لہ سرہ تہ صریغی مہ لعلی نہم چاپ کراوہ
 دوم حاشیہ مدونہ لہ سرہ فریدہ صہال الدی سیوطی نہم چاپ نہ کراوہ من نسخہم ہدیہ
 سہم حاشیہ لہ سرہ رگرتہ و شہرچ چاپ نہ کراوہ وہ من نسخہم لہ لایہ ...
 چوارہم حاشیہ لہ سرہ حاشیہ مہ لعلی مہ شہور بہ عبداللہ یوزن چاپ نہ کراوہ وہ من نسخہم ہدیہ
 پنجم حاشیہ لہ سرہ رگرتہ و آداب چاپ کراوہ وہ من نسخہ چاپ و خطم ہدیہ ...

ششم حاشیہ مدونہ لہ سرگرنہ دی بوردھان کہ چاپ کراؤ وہ نوکھی لہ لام ھیم ..
 ھوتم شہرہ مقولات تالیفی مولانا لعل علی قزحس چاپ نہ کراؤ وہ نوکھی لہ لام ھیم
 ہشتم حاشیہ لہ سر رسالہ حساب بہاء الدین عامل چاپ نہ کراؤ وہ نوکھی لہ لام ھیم
 نوھم حاشیہ لہ سر متن و حاشیہ تشریح الافلاک چاپ نہ کراؤ وہ نوکھی لہ لام ھیم
 وہ ھم حاشیہ لہ سر سطرلاب چاپ نہ کراؤ وہ نوکھی لہ لام ھیم

یازدھم حاشیہ لہ سر ربیع مجیب و قنطرات چاپ نہ کراؤ وہ نوکھی لہ لام ھیم
 دوازده ھم حاشیہ مدونہ لہ سر جمع الجوامع چاپ نہ کراؤ وہ نوکھی لہ لام ھیم ...
 سیازده ھم شہرہ اثبات الواجب شیخ مہاجر چاپ نہ کراؤ وہ نوکھی لہ لام ھیم
 چوارده ھم حاشیہ مدونہ لہ سر تقریب المرام شہرہ تغذیہ الکلام لہ سر
 برصہ بود چاپ وہ دوس فوری لہ چاپ کرا ستر نہ واد نہ بر وہ فوری اللہ زہ کے لہ سر
 وہ فانی کرد وہ کتبہ کہ بہ ناقص لہ دی مادہ نہ وہ نوکھی لہ لام ھیم
 یازده ھم متن یک لہ فرائض واکہ زور نافع وہ مضبوط وہ بی وینہ لہ گل شہرہ کہ یا
 نہ متن و شہرہ مع الاسف نہ : چونکہ لہ پاش اجازہ ی من تالیف کرا :

شازده ھم المنہل المضاعف فی اختلاف الاشیاء بابی اختلاف اقوال ابن حجر وہ رود
 و خطیب شہرہ یعنی وہ قاض زکریا لہ نہ چاپ نہ کراؤ وہ نوکھی لہ لام اولاد ہونا
 ھیم وہ لہ لام نہ لاف ھووی وہ فیہ ھیم کہ بیستہ مدرس (سیاناد) لہ نزیکہ پنجمہ دا ..
 ھو ھم فتاویٰ فقہیہ کہ چاپ نہ کراؤ وہ نوکھی لہ لام ھیم وہ لہ گل باقی فتاویٰ
 علما بہ زری و ولایت صوفان لہ چوارہ جلد جمع و تالیف کر دیوں ان شاء اللہ چاپ یان نہ کہم
 مستغیدین وہ مجازہ لہ کان ھم مامون شایخ عمر رحمہ

نہ زاتہ وہ کو باسم کرد عومری لہ مطالعہ و تدریس و تالیف و ابرار نہ وہ لہ گل کہ س ہفتادہ یان لہ
 نہ نا و نہ مانا نہ و انہ یان کہ اجازہ یان لہ فتنہ نا وہ رگرت وہ مہ شہورن
 یہ کہم سید حسین موکریانے طایر بوغدی کہ مادہ لہ مدرس شیخ علاء الدین بود لہ پاشا روشتہ وہ
 بود موکریان وہ لہ وہ در ہزار و سیصد و پینچ دا وہ فانی کرد :

وہ م سید عبد الکیم بانہ لہ ہلوترانی کہ مدرس بود لہ مکریان وہ ھم جبر کرد وہ لہ پاش
 حج کردی لہ وہ در سال ہزار و سیصد و پینچ و ہشتادہ فانی کرد :

سہ ھم ہلاق در ساقانی بانہ لہ ہوالی نازانہ بی وہ لہ پیش اجازہ یان نہ و فانی کرد
 چوارہ م محوری نہ نامہ یہ لہ عبد الکیم محمد مدرس بیارہ کہ لہ ہزار و سیصد و چل و سہ دا اجازہ م وہ گرت
 وہ تالیفہ الحمد للہ لہ سر رسالہ کے تدریس موفق بودم وہ نو سیدم و ابہ ناما ورم موفق بم :
 پنجم لہ لہ محمد سعید صاحبی اجازہ ی وہ رگرت وہ لہ دی (سولہ) بودہ لہ پاش مادہ لہ
 وہ فانی کرد :

شہ شہم لہ لہ غایت اللہ کہ لہ مرگرت و شیخ عبد اللہ ھولیری مدرس و امام وہ بیستہ بہ رھیانہ الحمد
 ھوتم لہ لہ محمدی رئیس پاشی اجازہ ی وہ رگرت وہ روشتہ بود (گہ لالہ) بودہ مدرس محمد آغا

کود عباس آغا پشته در له تاریخی هزار و سیصد و چهل و شش و نه تا ایست به رده و امه ده تدریس له
 ده له صدر خود او ده که له اهل علم هفت و ده یان له کرده ده اجازه یان له خدمتیا ده رگرتوه :
 هشتدهم له لاسولی له لانی له م زانته ییش پاش له لاجورد رئیس اجازه ی ده رگرت ده ماهه نیکی
 زوره خدمتی دین و علم له کا ده له تاریخی هزار و سیصد و هشتاد و دو ی مجیدای له له سر رگرتوه گوزاره
 بدش در سلیمای ده له سر رگرتوه نقیب دامه زراوه ده نیسته به رحیانه
 نهمم له لاصالح برارای له لاغیزی پریس که نیسته له شار هلیجه دا مدرس و امام فرگرتوه عاشقانه
 ده هدم له لاجبد الرحیم میرزای به رضی به که نیسته له سر رگرتوه و شیخ سلام له شار
 سلیمانی دا .

یازده هدم له لاسید عرف کور شیخ ابوبکر بیله له نگه نیسته که له پاش اجازه ده رگرتن چون
 سالی مدرس و امام صورال بو نیسته مدرس و امام له مرگرتوه اوقاف دا لشار سلیمای دا .
 دوازده هدم له لاجبد الله چرستانی له م زانته له دکاته ده که اجازه ی ده رگرتوه له شیخ یان له ده در
 تاریخی هزار و سیصد و چهل و پنجم ده تا ایسته له شار سلیمانیه دامه شغولی تدریس ماده له له مرگرتوه و شیخ سلام
 بو پاش ده خانے مامور شیخ عمر رحیم الله کرا به مدرس خانقاه ده تا ایسته ده دامه بده له سر تدریس .
 له م زانته انسانیکی له لا ده دل پاک و دریا پاک ده له خلاق باشه کثر الله من اش له آیین :
 سیازده هدم شیخ عبدالکاب کور شیخ قادر سر رگرتوه که دانیکی عالم ده فاضل بو پاش اجازه
 به شغولی تصوف بو ده مبتلان جذب و احوال بو ده له ده در هزار و سیصد و هفتاد و ده و مجیدای
 ده خانے کرد له سر رگرتوه که شونین خویان بو له بشاره

چهارده هدم له لاجبد کور مامور له لاجبد الدین له م زانته له ده در تاریخی هزار و سیصد و پنجا و ده
 مجیدای اجازه ی ده رگرت ده کاته ده له در بیاره دا بده له پاش ماده له روشت بو دانه گرت
 ده پاش ماده له له دیره روشت بو نظر ده ده له پاش چون ساله کاته ده ده له کانه گرت ده دانیسته ده
 پاش ده ده کاته ده بیاره له خانقاه و انیشت پاش سال روشت بو صورال نیسته امام و خطیب
 له مرکز خدمت دا وقفه الله له :

پانزده هدم له لاجبدی گولپی له م زانته له تاریخی هزار و سیصد و چهل و چهار اجازه ی ده رگرت ده
 له در رسوله له قدره داخ بده له لاس شیخ قادر شیخ حسین له پاش چون سال روشت بو د
 (چهارده لا) ده بده له لاس شیخ غفور تا ده خانے کرد :

شانزده هدم ملا عبدالحمید بانه له له م زانته به که بو له له لکه و توده کانی روزگاره له له نویسن له ده
 عمره بی ده خطابه ی عمره بی دا زور به رز بو له مقدمه ی (وحد محمد) تا بقی رشید رضا را سقا ش هده
 که ملا عبدالحمید به شیوه ی توفیق نویسیه له له ویا به رگرتوه در جوان ده رنه کور له م زانته له پاش
 اجازه ده رگرت روشته ده بو طرف بانه ده زور به جوانی مع الاسف ده خانے کرد رحمه الله له
 هفده هدم شیخ محمد ایلی (به دانا وائی) له م زانته ییش له خدمت شیخ دا اجازه ی ده رگرت
 ده روشته ده بو ولایتی (صوره زوره) له در به صفت به شجرت ده خلافت شیخ بیاره
 مایه ده تا له به بینه مامور ایسته صالحانم رحمه الله و حفظه و ایمن بفضله و رحمته آمین

په شوره هم شيخ محمدي خالي نه م زاته كوري شيخ علي كوري حاجي شيخ اميني خاله ده له نه نه ده ي
مه لالا بوبكر مصنف ي چوري يه كه له رشته ي حضره نه پير حضرت شاهويه

دايك شيخ علي خوشكي شيخ عبدالرحمان و شيخ اميني قه ره داغ يه وه دايك شيخ محمد خوشكي حاجي
نه م زاته له تاريخ به زار و سصد و بيت و سي مچوي داله سليمان له دايك بوه به مندالي له
مرگه وي خويانا قوراني ختم كرده وه كيبه دورره كان خويندوه جاده ست كرده به علم وه صرف خوي خوي
له مرگه وي خويانا خويندوه پاش نه وه كه له و پايه سه ركه و توه غالبا خويندك له خدمت ي مرحوم شيخ جلال
براي شيخ نجيب ي قه ره داغ يه دابو به تا پايه ي گه شتمه عبدالله يزي وه گلبنوي ستره و كاني
له خدمت ي ماموستا شيخ عمرا ده رزي له خويند وه روا له خدمت ي شيخ جلال شين هتفاده ي نه كرد مرحوم
ماموستا شيخ عمر به پوي نه و خدما يه تيم وه كه له گل نه م مالا بوي زور زور مساعده ي شيخ محمد نه كرد
وه زور اهتمام به تعليم و تربيه ي نه كرد به راستي نه ديش خوي گه لي ساعي بو وه حاشيه كان ماموستا ي
نه نوسيه وه وه كه له نيم و ي بورهاني له گل حاشيه ي شيخ وه حاشيه ي پنجويي دانه نوسيه وه
وه تقريباً اعرام شريعت تهذيب له گل حاشيه ي نه م دو دانه نوسيه وه وه علمه كان خويندوه له خدمت ي
ماموستا شيخ عمرا اجازه ي وه رگرت وه به مدرسي له مرگه وي خويانا دانيشت وه ماده نه به شغولي
تدريس بو: وه نه م وه ضعه وه وامر كرد به تا وه فاني باپيري ياني مرحوم حاجي شيخ اميني خالي
كه خليفه ي حضره ي شيخ بهار الدين بو وه پياديكې عالم و صالح و وارث و خانه دان بو وه كه لي مرير
منوي مسلمان و اخلاق باشي بو نه م زاته له سالي هه زار و سصد و پنجا ي مچوي را وه فاني
كرد له عومريكي زورا كه به هه موي به تعدي وه خدمت ي وي را بدارد

پاش وه فاني باپيري له به نه م وه نه م شيخ محمد له زانه خويانا انسانيكي خاوه ن هتفاد و طرح بو وه له دكاشيره
وه ضعه مه لالا و مرگه و ست روژ به روژ روي له كزي بو داخل مه سله كه قضا و ست بو وه
پاش تعديي طلب و امتحان تعيين كرا به قاضي محكمه شرعيه ماده لي له هه بجا جاله چه مچه مالا جا
له كركوك جاله شارر سليمان ي دا وه پاش ماده لي له شارر موصل را دوباره له شارر سليمان را
قضا و ته كرد پاش نه م نقل كرا به وه بوشارر سليمان وه پاش چه ن سالي كرا به حضور مجلس تميزي
شرعي بغداد پاش چه ن مانگي نقل كرا به وه به قضا و ته بوشارر سليمان وه له م تاريخا كه سالي
هه زار و سصد و هشتاد و چوار ي مچويه له شارر سليمان دانيشت يه:

نه م زاته له م ماده ي قضا و ته يانه گل خدمت ي به علم و تعيراته دينيه ي شارر سليمان كرده پيوسته
به رساله لي باش نه رجه ي كرده وه ي بگريست

مه روا چه ن نوسرا و يكي ناسك و به سوري هه يه:

يكه نه تفسير جوري (نعم) به كوري

دوه م نه ولد و نامه لي به كوري

سه هم نه ربه مگي بوزمانه كوري

چواره م نه رجه ي مفتي زه موك به كوري

پنجم نه مچوعمي اربابا ي ملكه عبدالله ي بيتوش كه عمره به به ششم نه رجه ي شيخ مودني نوري نه به عمره به

نه مانه هه موچا پكرادون ده گه گه استغاده ي علمي واده بے و تاريخي له لم نوسراوانه نه كريت سترنارنم
نوسراوان تره به به مانه ده كو ميسيم وايه به ده وره واما توش گه گه استغاده له علم وفضل نه مزانه بكره
وه زور ش يادو تقديره له لاي نه وكم سانه كه خاوه ن وجران و خاوه ن نصافت :

وه نيمه بيچگه له وه كه سوپاس مان به رابه به اعمال نه مزانه پيش كه ش نه كرين هر روا سوپاسيكي منلخانه
تقدري دو براى عباى م ورى خوكه ره وگشت پاكي نه و كه پرنيان له شيخ احمد وه شيخ مصطفى نه كريت
له به نه وه كه اخلاق وه آداب وه ره ووشي پياوانه نه م دو برايه گه گه كرمك وه يارم ته خدمت نه كانه
خبي شيخ محمدي كرد خودا به مولايكيان به خودش وه سه به رزي بتريني :

به مناسب به نه م باسه وه چن شعر له وه غزه له نه نوسه وه كه خبي ملامه صوري بخود له لادانه وه موعوم
صاحب شيخ ابيى خال داند سيديتي : نه ثبيت

نه لاي ديدنه تاكي ناگريو ناگري عبرت كه صاحب شيخ ابيى خال له لارادانه مازاني
به دورى خوي نه وايه ي دوچارى دوره خي غم كرد خودا روتبه ي بولنه دلا روتبه ي شاد بوبه صفاي
كه به ل گرا جازه ي بوبه محشر ره شتي سه رقه بران له به رگريانو قورپويانو واولاو عيش ماتي
كه سالي رحلت نه م مرثده م پرسى له پيرى عم قل به به رخي چه وهرى نه م آيه نه ي كرم شراتي
له سوره ي (انبيا) تا (الصافات) آيه ي وادخلناه به تاريخي وه فاني مشعره (بخود) حروفاني
(وادخلناه في رحمانه من الصالحين)

۱۲۵۰

بيچگه له م شماره طابانه كه له خدمتي موعوم مامون شيخ عمدا اجازه يان وه رگرتوه گه گه له هله علم له
خدمت تياره رزيان خويندوه وه استغاده يان كرده به واهي سالي يارناتر ياكه م تر وه كو م لاجبي
وه م لاجبي شيخ الاسلام بانه كوران ملامه صوري كوري صاحب م لاجبي اسلام بانه نه وه م لاسيد عبدالحكيم
هويي كي وه م لاجبي ابيى نه سپه رزي به ورام وه م لام مصطفى كوري صاحب م لارسل وه م لاجبي كوري صاحب
م لارسل ويله نه نه وه م لاسيد غفري صاحب مامنه نه كه چه ن سالي م مدرس و امام م رگه و نه سيد حسن ه
له شارر سليمان وه نيمال كه به زار و سصد وه شتاد و چهار م مجري به له گه له م لام مصطفى صاحب م لارسل
به رودا له وه ورى چه ثري رمضان وه فاتي ن كرد رحمة الله تعالى وه كرم ملام صوري كوري م لاجبي رحمة
ره زمان كوت وه كرم م لام معروف ي خاوي نه كه امام م رگه و نه عرفان افندي به : وه كرم لاشيخ خالدر
كوري شيخ احمد شيخ يوسف كه م رگه و نه كمي له نزليكي خالدر وايه وه كرم لاجبي كوري م لاجبي رحمة
م لاجبي م لاجبي وه م لام مصطفى بانه نه كورس وه م لاجبي نظر ره نه : وه غيري نه مانه يش كه باسيان
تول نه كيش :

به مناسب به نه م ناوس م رگه و نه عرفان ه وه كرمه بيرم مامون شيخ عمر فريدي زور م قسم دم له خدمتي م لاجبي الله
م شمع به عرفان تشریح بخونيم م جالي نه بو له نه نجا ما راض بوم به سماعي ده رزي م لاجبي بيباراني كه نه و
له خدمت تياره تشریح الافلاك نه خويند فريدي تصادف له سه ره رزا م لاجبي هه نه پرسيار كوي نه كرد
له عرفان وه عرفان له پرسيارانه زور ملول نه بو وه بيشي فورا جوابي سواله كانه م لاجبي م نه وايه وه ج
عرفان به هوي نه م حاضر جوابيه وه زور مهره بانه نه گه ل مازور بو وه فريدي به سه به خو ده رزي تشریح پنهليم
له واقف تشریح وه گه له استغاده ي رياضيتم له خدمت نه كرد :

قیافه ده خوره دوشی ماموستا شیخ عمر رحمہ اللہ و طاہرہ

ماموستا شیخ عمر انسینکی بالا برزنی سیا جوانی مورشی و نا و چا و پان و دہ رگ سوروسی و دہ فوین گرم بو
ہوتا زور وور و بیوتیہ نہ دہ لہ سیا زینار دل شاد نہ بوی :

پیاد قہ نہ نرم دہ مہرہ بان و دہ بیاد شہرم و دہ صا و دہ کاضع و دہ نہ دہ ب بو زور کم دو بو
قہ نہ گہ لہ نہ کر دایہ مگر نہ ہستی بیوانی نہ ناقہ نہ دہ کرد :

نہ گہ رما دہ نیکی زور لہ خدمتیا برتیایہ نہ نہ زانی نہ مہ ملاہ ہوتا با سیکلی علمی نہ ماتیہ نہ پیشہ و
صوفی بہ علم و صوفی نہ نشان نہ نہ دا و دہ باس کہ س نہ دہ کرد و دہ غیب بہت لہ و دہ انیا ہر ام
بو بیجگہ لہ دہ کہ صورا ہر امی کردہ ہیزی تکر و دہ نویسی گہ لہ بہرز و بالار بو لہ تفر و بیانی
کہ دہ سنی نہ دایہ قہ لہم وات نہ زانی نہ و صلی مکلا نہ نہ دہ لیکل روزی کتیکہ لہ بہرہ ستیایہ تی :

ال ماشاء اللہ قہ لہمی ترہ وان بو و دہ لہ تحقیقات زور بہ انصاف بو ہر کم س ہتر اخیکی بگرتایہ پیش
ولی پے نہ دا نہ گہ رہ دایہ بیوانی جوابی نہ دایہ و نہ گہ رہ و ابویہ لہ بیرہ کی صوفی لای نہ دا :
مادہ صا رسال لہ خدمتیا بودم نہ مہیتوہ قہ نیکی نا شیریں بہ یہ کہ لہ طلبہ کانہ خدمتہ بلت
نہ گہ ورہ نہ بچوکت :

مہیشہ دل لہ لہ پال پیوہ نہ نا بو علم و زیارہ فضیلہ و دہ انسانی زور نہ دل بوانی مارام چہن
روشی لہ خدمتیا بیوانی مہیل نہ مانتہ سر س دہ نویسی و دہ شت لہ بہر کردن و دہ مطالعہ کردن
و نہ گہ راجہ انسانی تیکوشتہ :

زور قناعہ تی بہر بہرچہ دہ نسی بدایہ بری لہ برگ و پوشاک و دہ لہ فوارہ مہنی پیہ و نہ نہ ہا
و دہ ہر نہ دہی راں بوار دایہ بہ لایہ و دہ مہم نہ بو

و دہ زور سخی نفسی بو ہرچہ شک بہر دایہ لہ گہ لہ فہ لہ کانی شریک بو و دہ ہشی نہ ناردن
و نہ نہ غلب شہ دس سہ شہ و جہ نہ مانتہ صو جہی فہ لہ کان و دہ میوہی نہ یادوشکی بو نہ ہیان
و دہ دایہ نشت تا قصیدہ بر ربیای نہ خدمتہ و دہ بہم نہ سہ بہ و دہ روداوی نہ گیرہ و
شہ وی شہ شہ تی شیخ تشریفی دانیشبو و دہ نیم شہ دہ ست مان کرد بہ خدمتہ و
د قصیدہ ی بوریتہ ، کاتی گہ شہ نہ و شعر کہ نہ لیت

و بابت ایوان کسری و صوفی صدع کشتل اصحاب کسری غیر ملتئم
لہ گہ لہ فظلی (منصدع) را چرا کہ مان بو بہ دولہ نہ و دہ زور تعجب مان کر لہم
ریکہ و نہ و دہ امان نا بہ یادی معجزہ صوفی حضرت صلی اللہ علیہ وسلم حاجی فقی محمد شالی
لہ مہ صلبہ کہ را صخر بو ناردی لہ مانے فویان لہ پائیکیان ہینا بو جہ کہ مان :
ماموستا شیخ عمر انسینکی دل صاف و دہ صا و دہ روح بو

و دہ لیل لہ سہر نہ مہ قہ و دہ چہن شہ یہ کہ مہ لہان بہ صوفی نہ نہ زانہ دل روی نہ کردہ مجہ نہ
ویں و دہ علم و دہ لہ آ رہ روی دنیا و دہ نہ کہ و نہ و دہ ہر کم سی لہ خدمتیا مایہ و دہ بو خدمتین
بہ بارہ نہ بو و دہ بہ قہی صلی علیہ وسلم کہ و دہ شہم نہ و کہ ساندہ کہ لہ خدمتیا اجازت یان
و دہ رگرت بہ ہویان لہ تدریس و دہ لہ خدمتہ علما موفق ہون چوارہم نہ نہ زانہ زور روی
نہ توان نہ نہ ہلے دنیا و دہ لہ نہ زنا چاری نہ بوانی تیکہ لہ نہ دہ کردن و دہ لیل پنجم

نہ یہ نہ موات بہ قطع و وقتی خوی زایہ نہ وہ کر یا تدریسی یا تالیف یا مطالعہ یا جدایہ
مشکلاتی مسائل نہ نویسیہ وہ نہ تامل ماوہ صوارسالا کہ نہ خدمت یا بدوم نہ یا روجار
چا ورم پے کہ دست کہ نہ شہ نہ داند کہ ل طلبہ کاں بینہ وہ رہ وہ جو سارا وہ راہوارا
بہ لکھ وائے شغول ہو بہ لے سیواران پاشی عصری روژی سہ شہم و جمعہ نہ رویشہ بودیدہ
صاحب شینج امینی یا بد زیارہ تہ قبری با و کو دایلی نہ (گروہ سہ دیوان) جادہ و ام نہ شہر
نہ شیعہ نہ انسان ضا وہ ن روح و نہ بی نای (مع العلم) نسبت بہ اہلی رین
وہ تصوف راستی احکامات و اکرام نشان نہ را : و فضل علاقی قلبیہ نہ خدمت
مہر صہم شینج نجم الدین و از زور بود :

نه رصعہ شیخ حکیم الدین دا زور بو :
 بوده لیل نه شی له سر روحیه ناموستام روش نه لاصه سعید کورن صاحبی نه لایعبار صرغ که
 که لای منانه ضوینده فانه قدا کوتوپر له حجه نه ربی فانه قدا توش (صرع) بو
 وه بی هوشی که دست نیمه شیش خستمانه ناموهی وه به چوار دست هینامانه وه به حجه
 مدرسه له دکانا ماموست شیخ عمر تشریفی کات فزیرور نه وه چیه نیمه شیش قضیه که مان عمر زکر
 ج شیخ کات راسته رس نه م نه وه بی به سه را ضوینده وه که امام احمد بن حنبل فرشته
 له سند ضوینده قطع کرده له امام علی رضای کوری امام موسی کاظم وه وه بریتیه له م نه وه
 حدیثی ابی موسی کاظم عن ابیه جعفر الصادق عن ابیه محمد الباقر عن ابیه علی زین العابدین
 عن ابیه شهید کربلا عن ابیه علی المرتضی قال حدیثی حبیبی وقره عینی رسول الله صلی الله علیه
 و آله حدیثی جبریل علیه السلام قال حدیثی رب الفرة سبحانه و تعالی قال کلمه لا اله الا الله حصنه
 ثمن قالها دخل حصنی ومن دخل حصنی آمن من عذابی :

که نه م نه ده ی خونیده ده به سه ریا فورا نه لاسعید چو ی کرده ده ده زرگار پاشا نه ده
چون ده قتل نه لای فکرم بو ده پاشا نه ده که نه لای می رویشته تا ایسته نه م بیسته
نه و کار ره ی قدش بو بیسته ده والحد لله :

واقعہ شہورہ کہ حضورؐ نے امام علیؑ رضا گاہِ شہورہ میں فرمایا کہ
 مسلمانانِ ماقبوں بہ استقبایم وہ وہ داوایانِ کردہ لئی کہ حدیثیک کہ احادیثِ حضورؐ صلی اللہ
 تعالیٰ علیہ وسلم وہ تبرک بکے بہ بیعتی نہ ویش نہ ہم حدیثی بہ وسنہ دانہ وہ روایت
 کردہ وہ وہ شہورہ کہ ہم رکے س فادہ ن اجازہ بہ سر فی دارا بے ضمیمہ وہ نہ و فی دارہ
 بہ نیندے خودا زرگار نہ بے وہ بقیعہ ہشتام ضمیمہ وہ وہ سورس بد وہ اجازہ
 وہ بہ نیشی نہ سر ضمیمہ وہ بہ سر رضیارا ، ولله الحمد والمآلہ والنفس والکرم

[illegible]

روزی شریفی بنیاد صوره دولهات فخری کان قسم این له قیدی نه کرد که قرچی نویسیوتی له سر رنقل
والسلام له جمله والصلوة والسلام علی خیر خلقه محمد واله اجمعین نه وقیده نه مه به (من فروعیات تقلید)
فرووی مایی چی نه که ن عمر زمان کرد مایی نه معنی نه وقیده نه کین ده مگی نه کرد بوسه بین
نه وه فرووی بنیاد و له صوا به خدمتی قرچی که شتم له معنی نه وقیده پرسیارم له کرد
نه ویشی فرووی من فروعیات اتقلید صله و السلام ده (یانی نه مانی بونی حضرت له واهله نه
فروعیات که به تقلیدی پیغمبرانی پیشوپه بدایی ، مانی نه مه به هر چه ن جیوی پیغمبران له اطفال
اصولی دین دا وه کویک وانه به لام له اهل می فرعیه دا که له اطفال مگی له پیغمبران تا بهی
پیغمبران پیشی ره مانه خوان بون و نه لا پیغمبرانی پیشی حضرت موسی له اطفال تا بهی تورات
بون نه حضرت صلا الله علیه وسلم هه موا اهل می فرعیه کان دینه که سه به خون بوضوی
دارد بونه وه تا بهی که سی نه بونه له و نه اطفال :

ماموستام نه وه نده لطفی له گل ما له نه خوشینی وه فاتیما مه لاعتنا بیت عمر زین کردو با جواب بزم
بوم لاکرم بیت بوفدوم نت نه ویشی فرووی ده ضیله شتی وانه کوی نه رسم نه که بیت
وه بهم وضع من بینی خوشی ناساخی بیت من نه قسم له لاعتنا بیت بیت : واقعا من به دل
راضی بوم به وه نه که رهبران تنالی نه و زرکار بجا وه من بیم به قضا گیره وه نه به لام الله حکم
لا معقب لحکمه :

پاشی ده فاتی ماموستام که له وه ظت له صوا به خدمتی که شتوم له هه صوره کانا باگی کردوم
ده زین فرووی بیم له کتب مواقف ده باله غیری نه دکتبه نه مه معنی ارتباطی روحیه و اهل
نه هله و نه ولاد ماموستا شیخ عمر

ماموستام شیخ مرهم شکی عالدی بوه به کم صلاوه خان خوشکی شیخ جلال سیته که
له شیخ کانی چاره به له مرهم دی و کرد و کجکی بو شیخ انور و شیخ عبدالرحمان ده بچه خان
دوم مرهم خان له شتی قهر داغ ماموستا خان له مرهم دی کرد و کجکی بو کمال الدین
ده نعیم خان سه هدم فاطمه خان کچر ملا محمد وه ستا قادر ضعیفه شیخ صام الدین وه
ساکن هلیجه له مرهم دی کوریکلی بو نادی (بابه علی) ه له مرهم کوره علمی ته و او کرد
وه مه لایکی مناسب به لام له ام آخرا داخلی ده وروی ته ربوبیه بو وه بوه به معلمی ته دانه
سیته له لوی سیانیه رایه :

ماموستام وه ختی خور هه له خانور خویان یانی خانور باوکیا دانیشتبو هه تا نیمه له خدمتیا
له خانقادر امام زراعی پاشی نه وه له سال هزار و سیصد و چل و یک را خانوکی روضا بو
له به روه می خانقادر نه وه به بیع کرتی به وه در سیصد و سی روپییه وه گه لی خشتی
کاشی کرتی وه وه ستی بنای هیئیه سه ر نیمه شتی یانی مستعد و موفقی خان نه فاک
یارم تی وه ستا و عاله کانا دا وه به ماوه یکی خانوه که مان ته و او کرد سیته شتی
شیخ عبدالرحمن کورس هه رواله و خانوانا سیر یا خودا نه و نه وه به پاریزاد وه بونی بن
وه خودا به صوره بانی خور جدران خیر و احسان ماموستا مان بدانه وه آمین بر حمت الله ارحم الراحمین

من ده خت صول له پشی اجازه ده رگرتا له گه ل شیخ صدیق کورس مرهوس شیخ مارف وا اتفاق مان
کروبو له ستر ده که پشی اجازه بروم له ونه رگه جاره ۱ و اینشم :
ههروا سالی پشی اجازه م ستر یکی له وبری سیروانم کرد له وسکه ذرا نه رگه جاره
چاپه که ورت :

ده نه م ستر ده بونه ده که شیخ بیاره ترولیشبو بو بقدا وه له بقداوه رولیشبو بو سور
بو ویرا زور وه حلب بو چاپه که ورت میرد و نه سوبه فزایان له م ستر ذرا زوری په چو ههنا روری
زور له دوری شیخ بیاره دلم ملول بو وه خطره له ورم نه کرد که شیخ نه مان له م روه وه دلم زور
ما جز ماموست شیخ عمر نه زور بوچس و اعاجزی منیش قضیه که م عمر زور کرد نه ورتی نه زور
نه نه خلاته نه فسه نه یه ورت که تو مستلکس په ریشانی بی منجه ماموسته رر خدم وانه زانم که
شیخ زور عومری ریش نه بی ده که زور استفاده له صوبه ته شیخ نه که ی به لکه تو پیر بی
له و ساشیخ وه فاته بکا سبحان الله ههروا ده رجه :

چاله وروران بیستم که شیخ که راوه ته وه وه که لیشنه ته رگوه (پشته) له وبری سیروان
که نه م حنبره م بیت یختم وه رگرت له ماموستا شیخ عمر وه له رگیس احمد برنده وه رویشم نا احمد برنده
وه له دیوه شیخ عبدالکاب کورس شیخ قورس نه رگه جاره له گه ل مامات نا نه رگه جاره شوی
له هم وارس (نه رگه جاره کون) مامه وه بو سبه سی رویشتم وه له سیروان) په ریمه وه نزلی
مه غرب که لیشتم به وه راوی چه من (که راوی) له ویا زور دلم ملول بو که ناشام کرد مقدس
ره فیه کانه شیخ له به ره و فواره ی (مه دیان زوراب به گ م وه وه رکه ورت وه به شوی نه وانا
صاحب میرنا رحمت الله طالش ده رکه ورت وه شیخی بیاره یش ده رکه ورت به راستی که
چه ورم به شیخ که ورت وه کو عومریکی تازه م بونامتی وه نا دل شاد بوم وه به فزیه ته که لیشتم
وه زیاره تم کرد وه له گه ل یا که راه وه بومالی سید محمد کورس سید عبدالله م ورتی له چه م
رزیکان) من لام وایه له حیاتی فوا سه عانی نه ورنده فوشتم نه دیوه :

شوه له مالی سید محمد بوی وه بو سبه سی له سیروان په ریمه وه بو هلبجه وه له دس
کونجا عبدالمحمد مارف له کانه ژاله لاما وانا قوه لتی مان کرد نه مپار رویشتم
بونامنه سوره وه له ورت شیخ لای وانا چاپی فواره وه وه بو سیواره رویشتم بو هلبجه
له مرگه ورت پاشا دا شیخ بو به بیوانی شیخ عبداللطیف پاشی روری له هلبجه وه رویشتم
بو بیاره وه چه من روری له بیاره مامه وه جا که راه وه بو اسلیانی
مه بی نه م بو که له پشی اجازه که ما وضعی نه رگه جاره چاپه که ورتبو وه زور دلم به سرا بو
به تواضع و اخلاق شیخه کانه وه له ستر نه م استاته وه له ستر تصویب شیخی بیاره قورس
وانیشتنی نه رگه جاره وانا :

چاپاشی اجازه ده رگرتنم له دوا زده هه م مانگی شعبان وانا له سالی هزار و سیصد و چل وکی هجری وانا
له شاری سلیمانیه وه رو به هلبجه تر که ورتم بونه رگه جاره وه مام عبدالقاری فوشناوی بالیان
که له مرگه ورت شیخ محمد به ررنجی وانا نه فونید وه قاضی میر نه فونید به هسنى طلق به من له گه ل مامات

به قه سدر نه وه دلام بچونې هه روا ملاحه کور صوفی کریم به گه مریوانی هنکی رنی، نه وشی مات
 وه روشتیې به هلم به وه له هلمه را له مژگه وې پاشا بوی به (میوان) به رام سپارد تال دی
 نه رگه جاره وه ملاحه ای کور وه روشتی عبدالرحیم ودلاخی سوارې بو فوم وه ودلاخی ماری
 به سبا به کانم هینا وه روشتیې به (نه رگه جاره) کور شیخه کان وه نه هلی دی ماتن
 به استقبال مانه وه وه به صورت وابهزیم وه به صفاتی مدرس وه امام لوی دامه زرام
 وه دل خوشیکی زوریان دامه وه به نه وشی که نه دشونیم به مالی فوم نه زانی

وی نه رگه جاره به شیوه اطعمه طعام له ده م ساله وه دراده به باپیره گه وره مشایخ
 نه رگه جاره وه به رجه شونیکې ویم وه به ناوه به لام چونکی شیخه کان به قناعت
 خیر بون وه هنکی دیمانی اطرافیشی زور خدمتیا نه کرون به تایم به خدمتی مالی شیخ
 صدیقیا نه کر را بدارونه م لا و فیه زور خوش بو

به تایم به هنکی اطراف نه رگه جاره یان هنکی قاره مانې وه به رود غلام وه عامه شفی
 وه عاره بان وه به شپیرک نه لویه نه رگه جاره بون وه زور خدمتیا نه کر دیم
 وه کتیب خانه نیکی مناسب یان بو وه کتبه علمه کانی مرحوم ملاحه فاقص نه ورو له هنکی
 (کاگر ده ل) ورا به به مدرسې نه رگه جاره به که له کتبه کانی ملاحه نوخته وگلنوب بورکان
 به که به خط خوشی خور به مرونه حاشیې مرحوم حاج سید حسن چور خوش کرابو :

له پاشا مانگی رمضان که له طلبه ایم لا و لاده ماتن بو نه رگه جاره وه ده ست مان کر به فونیدن
 وه له نه فنی خوداوه زور موفق بوی منزلی هشت که س طلبه گرد بون وه به که له وانه
 ملاحه زاره کور مرحوم ملاحه مصطفی رباطی بو به که له وان ملاحه ای هنکی ده شتی دزه
 (سویری) بو وه به که له وانه شیخ عبدالوکاب کور شیخ قادر نه رگه جاره بو :

ملاحه زاره فریده نه فونید ملاحه ای عبدالله یزنی نه فونید شیخ وهاب سیوطی نه فونید
 وه ملاحه الفادر هنکاور قاض نه فونید :

ملاحه کات مې له نه رگه جاره دامه زرام شیخ عبدالوکاب له اباعبیده نه فونید به لام که نه وه
 به نه رگه جاره له سه سه ساسی نه وه که حاشیې ابو طالب له سه سیوطی بچونې نیش
 اعتمادم کرد له تدریسی حاشیې ابو طالب به رجه معذره نه به کم وونم به ام حاشیې زور
 گرانه معلوم نه من بیرانم وروم به که رس بیرانم که به زه همت حاثی نه به چونکی زور پاسی
 منطقی وه فلسفه فی تیا به سه ههم نه که رت حاثی بی وه ختی زوری نه دی نه به به هی
 تفره وه رز باقی فیه کان نه وشی به اصراری کرد له سه فونید نه ام حاشیې ناچار
 قه بولم کرد :

پاشا چن ده رزی روژی له سه رده رزه که که له نازاری ولم بو وه دوسی قسه ناره دام به ابو طالب وشت
 پاشا نه وه رویشم نه شونین فوا نوستم له خدوا چادوم که ویت به ای نیکی ملاحه رزی ضعیف راوه
 له لام وه ووتی نه رس ملاحه کریم کو بوجی قسه به مې نه لیست وونم نه ابو طالبی ووتی به له
 وونم نه بوقه ت پ نه لیم که نه ام حاشیې نه نویسه له سه سه م کتبه که له علی کخوه به لام

[illegible]

کہ خبر ہم بوندہ صابری زور سر ہم سوزنا ہم صندہ ہر چہ نضوجہ بادہ زنیہ بہ لام قہ لاف
 زور بہ جی بون وہ بوتا نیدن ہم صندہ نہ پاشا نونختہ دیوانی ابوطالب کہ نہ شہورہ بہ (کلیم)
 کریم کہ مقدمہ کہ یا نوسرا بو مؤرخہ کان بویان ساغ نہ بوندہ کہ (کلیم) صندگی کوہ بعض کہ
 نہ لیں ہمدانی وہ بعض نہ لیں لکاشانی بہ و بعض نہ لیں اصغریان بہ وہ نقیان کردہ
 صابر نہ ابوطالب یان پر سیوہ تو صندگی کوشت نہ ویش وہ یان جواب داوندہ وہ ...
 من ز بلاد ختم چو ن کلیم نہ ہمدانی و نہ لکاشانی ہم :

نہ پیش ہم رہے غنی نہ وہ کہی میں تائید نہ کا یتر خود نہ می زاری والعلم عبداللہ پاشا نہ ہم ہندو
برہمن و اہم قلعی بہے نہ وہ بے ناد و ابوطالب نہ ہم وہ گہ ل سعیم کرد کہ گہ ل شیخ عبدالوہاب
نہ و سیوطی و ابوطالب ہم پے دوست وہ عبداللہ ریزی و گلشنی و آداب وہ چہن شتی تریشتم
پے خونید نہ و ساروشت ہو خود تے ماموست شیخ عمر کہ سیاف تے نہ داور کرد وہ اجازہ می و درگت
بہ راستی ان نیکی عالم ہو :

سالی پیش نه ده که من بروم بود نه رگه جبار به ره غمی نه ده که شیخ صدیق کور شیخ مودف
مانده نیکی بود خاتون مریم نا و کچر شیخ احمد زه رره لیکاو که ده هفت روزی و عدم شیخ
احمد کور شیخ مودف بود ده که پاش و نه ناته نه و شیخ صدیق ماره ی کرد بود ده چاه
نه نیکی له بود به لام عدم خاتون ژوبی کچر مر عدم هه رزه نه شیخ نجم الدین ماره
کرد بود ده که من ده غمی افتخاریا ن باش نه بود نه ما ده کو بیانم کرد به هوی خدمه نه
منوبینی اطرافه ده رابدار دنان باش بود ده طلبه کانا له لایت مالا شیخ صدیق ده
ده مالی شیخ قادر ده شیخ احمد مام شیخ صدیق ده ده خدمت نه کران :

وہ سنیشی بہ تائب تے لہ عالی شیخ صدیقہ وہ خدمتہ نہ کرا وہ بہیانے دیوارہ نامہ بو
نہ کات ناما وہں چہ ن مانگی بہم نہ دے رام ہوارد وہ لہ پاشی نہ وہ ولیم لہ سر نہ وہ بو
کہ ثن بنیم وہ خوم جگہ ورگہ نیکی تائب تیم بی لہم فصوصہ وہ ہشتارہ م بہ شیخ مبارہ
کرد نہ ولش و زموں صبر بکہ بہ لکو لہ لایکہ وہ کہسی ہد لکہ وں کچکی پاشی ہی مارہں بکہ تا

جناب کتاب برادری ملا عبدالحکیم سلام و دعوات مخصوصه مشتاقیم
 خبر ترا سوال فرمایند سستی چهلست گذشته از این در ده پیش جوان
 سموع شد که بازار چشم منبلی شده بعد موجب آزار خاطر گوهر حلاله جوانم
 معلوم شده که اکمل الله شغایب شده اند این احوال را بصورت رسالت
 صرف ضاجو حق و اشتغال تدبیر میفرمایند و از افاده طلب تکامل غیورانه
 اگر احتیاج بنور علی نداری روانه فرمایند حاشیه عبدالعزیزی مدد دو ماه است تمام
 خالد در بنیانش درس شیخ محمد سلوک جمال مدد یک ماهه و هر خلص بشو اگر لزوم
 داشتند جواب فرستاده نمیدست بنورستم حال رفیق ملا سعید نجف آمد
 از همه خصوص مساعده اش لازم است جناب شادمان شیخ محمد صدیق بعضی
 دعا کدر مشتاقیم طلبها حدیث داعی توفیقیم باقی بر تحسین مطالب خبریم

الا اعی
 ابوالعزیز
 عمر

موفق باشند و سلام
 محرم شمس
 ملا عنایت عقی سلام زار دلم

جناب کتاب محبت برادر ملا عبدالحکیم سلام و دعوات مخصوصه بنادور
 گذشته از این هر کلمه چندین بار یادآور فقر روانه فرموده می رسد اگر چه نایب
 آنجا نماند از حسن نظر آنجا در محبت لعل خری بخشد حال آنکه در شر النوا
 خرابی الله فی الآری خبرا برای هوشی کلینو بران و کلینو شرح و عباد بر روی نوشته
 بودی جو کلینو شیخ در روز جناب غفور است کشایش می کند خصوص بدشت از او استر لا
 نایم هر وقت تمام کرد بخیرت میوتم ملا عارف حلاله مشغول بران کلینو است اگر آن قدر
 که نوشته بر اینم از این فرمایند نصیحت میکنم و صوفی زاده هم بر یک منوسم و میوتم میوتم
 حاشیه عبدالعزیزی اگر چه شیخ محمد لازم داشت اما برادری ملا علی روانه حدیث معلوم
 توقع است زود تحریر می فرمایند آن خودت بسیار خوشتر یعنی است اگر یک عبدالعزیزی خط
 در بنیانش از خودت بر یک بر یک بنویسی ظاهر بسیار مقبول می شود و از جمیع جوانها یکی دیگر مستغنی
 از این بنویسد جناب ملا علی برای خواندن بخیرت آورده و تشبیه بغیر نموده توقع است
 مادم در درگاه اهلان باشد جائز بنویسد و موافق مطلق صحت در سر باب و بگویند

جناب فیض عالم حبیب مدظلہ العالی بمعرض سہم و دعوات مخصوصہ مشتاقیم خبراترا
تفحص فرمائید سلامتی حاصل ہے توقع ہے ایشا ترا لجلال صحت و تندرست قلبی
مغزول تدریس باشند حاشیہ کلنبوی شرم در زور و جناب سپید غفور است ہر چند سنی

کردم گفت تا آن بکش تمام نشود برایت نمی آورم اگر آن حاشیه کلمبوی من که برای فقیر
نوشته اند در آنجا است روانه فرموده تصحیح کنیم بعد از آن بخدمت میفرستم تا که نسخه خلعت
موافق آن تصحیح فرماید مستفید به خدمت تکی مدعی توفیق یار آورم باقی بقای

از باب مجسم و لفظ

الداعي
ابن الرواح
عمر

بعضی مواضع جزئی تغییر داده اند اگر کتاب بعضی مواضع را از خود
بیرون نهاده اند و این را در بعضی مواضع از خود بیرون نهاده اند
و این را در بعضی مواضع از خود بیرون نهاده اند

حنا فضا علیہ حبیبی علیہ السلام یسئلہ اللہ بوض سلام و بکرامت
 محضہ بل اور ہم جہاز انھیں پر با غیب لانی حاصل ہے و سلامتی
 برقیاتی ایشان بر تدریس اسٹار اور حضور ﷺ از خدا میخوام ہم چون مدد
 بگویم تا آخر ایضا یکی دیگر با خبر بگویم بانی و کلمہ صفا تدارک خاطر
 العزیز محترم در بیان کاغذ شیخ محمد بن تفضلہ از اشعوی حضرت
 شیخ نورشہ بگویند ملا خطہ بگویم اگر سیر زارہ ظلم جناب شیخ عثمان بہ
 بگویند منہج زوالات فقیر علوم مخصوص الہیہ و تقدیم حدیثی فرمودہ
 فرزند است دین بویک و طالبان حدیث را داعی تو ہم ہر علم ہر
 سلام رسانیم طلبہ اینی عرض حضور علیہ السلام و السلام
 لا حینہ ویرضاه شوالہ الشیخ
 السلام علیہ
 ابن العود وکرم
 محمد

نہم ہمارے پانی داوہ بہ ربان خوشک، وہ نہم دوشہ وہ رگراوہ لہ بان کوسک
 یانی وہ شتی عمارہ لہ بالافانہ نہم بانہ بہ وریشی ماوہ لہ عاتقیند ریگہ دریرہ
 وہ تول نہ گیشی بہ نا پستی قہ قبول (و نہ زگلہ) وہ بہ پانی نیوسہ عات نہ لہ یانا بہ
 شونہ کہی بہ رز وہ بہ وادار وہ وارستانہ وہ زہ وہ کہی غم دارہ لہ ماوینا بہ لہ ماو
 باصیہ و نہ مانہ کالہ کو شتی نہ روینی وہ زور باشی لہ لگات واوہ رنہ کہ دیک
 لہ زہ مانی قہ ریم را زور بہ نہ حکیم نہ بوہ وہ ماوہ دان بوہ وہ ماوینہ بہ زی پیاوہ
 گہ ورہ کان بوہ نہم شونہ لہ دیوی عراقہ وہ نہ روانی بہ وہ شتی کویرہ ک وہ مہیدان
 وہ ہورین و شیخانہ وا وہ لہ دیوی ایرانہ وہ تاسورس والہ صو وہ زہ کو وہ
 صاویز لیمہ دیارہ : بہ کورتی نہ گہ رناوہ دان بکریہ یہ کہم شونین ماوینہ لہ کور و ستانہ
 بہ لام مع الاسف کان مہ نا گل بی سور لہ وہ رنگری :

نیمہ کہ گہ پشتمینہ ہمارے پہل کڑی تماشان کرد پرہ لہ مفلوٹ عراق و ایران عمرہ ب و فارسی
 صاحب شیخ توفیق نا صیرہ لہ لہ دیوی وہ صاحب غفورس لاری لہ دیوی وہ گہ لہ ضلکی
 دولانی دور لہ خدمتہ تہ شیخ وادیوں عظمہ شیت لہ دیوی وہ گہ لہ میردی اطرافہ
 تاوہ گوزن وہ میدان وہ تیشہ لہ دیوی
 نیمہ شتی لہ بر نہ وہ قہ رہ باغ دیوی کہ پرکیان بو بہنیں وہ فہق کان وہ رزیان شونہ
 وہ مشغول نہ دیوی تقریباً فہق لہ دیوی ماینہ وہ :

لہ و ماوہ وا مہ لاجبہ اللہی مہ لای محمد بہ گہ حبیب اللہ خان مہ شہر بہ امیر سہد لہ طرہ فہ
 محمد بہ گہ وہ بو بہ عزیزی ایشی کات بو خدمتہ تہ شیخ کہ چاوی کہوت بہ من وہ فہق کان وا
 مہ شغل لہ ضونیدن وہ رزین دلی نیتہ سہ رنہ وہ کچر ضوی بدابہ من وہ نہ روا لہ خدمتہ تہ
 شیخ نہم مہ قہ رہی عہ رنہ کا جا شیخ نادرین بہ شونین مہا قہ رموس مہ لاجبہ اللہ بہ
 رمانی ضوی نہ لہ من طالبی نہ وہ م کچیکم ہدیہ مارہ لہ بکہم بو مہ لاجبہ الکیم توچی نہ ثلیت
 منشی عہ رزم کرد قوربان حارس من نہ دیکھم نہ دیوہ وہ نارائن وہ ضعی چونسہ وہ
 شونہ کہیشیان دورہ لہ نہ رگہ ہارہ وہ : جا نہ مر شیخہ

شیخ قہ رموس من وہ ضعی نہ زانم مناسبہ وہ دوریش مانع نیہ بہ لکو باشی ترہ لہ نزیکی
 بو نہم زہ مانہ من مہ یلم وایہ مارہ لہ بکہم وہ شیخ نہ مر فہ رموشہ ربہ تہ خوریاں کرد
 وہ مہ لاجبہ اللہی کورس مہ رھوی مہ لای گہ ورہ لہ دیوی محمد مہ لاجبہ اللہ کچہ کہ لہ مارہ کردم
 پاشی نہم وہ ضعی بہ دوس روثر مہ لاجبہ اللہ روشتہ وہ وہ نیمہ شتی گہ راینہ وہ بو نہ رگہ ہار
 لہ سہ رنہ م قہ رارہ کہ تایانز نہ سباجے زہ ماوہ نہ مارہ بکہم وہ بنیرم بہ شونین شتا بوم
 بیت :

و فلاحا کاتہ وہ بو نہ رگہ ہار وہ اسبابم ریک خست وہ نہ وہ لہ پانزرا شیخہ کان نہ رگہ ہار
 شیخ اصدی شیخ عبد الرحمن وہ شیخ علی شیخ عارف لہ گل چہن کہ سیکھا سوار دیوی وہ
 لہ سادات تاوہ گوزن نہ نہ وہ لہ دیوی جنہ سید مہموردیشیان لہ گل ضویان ہر دیوی

ده روشنبون بومالی کونیا به صودی کوری کونیا احمدی کونیا یوسف له ارئه شکی ۲ ده لویوه چوبون
 بو (قالچه که) که به دارگی رستانی محمدیگ امیر سعد بو ده لویوه عاتله که یان بوگو سزامه ده
 بو نه رگسه جاز خودا به زایان بدانه ده قورس نه حمت یان کیش بو بومس :
 نه م لا عبدالله خه زورم کوری م لا عیسی ده له اساس خه لکی و ریتی ۳ ن له جوانرو دا ده
 ضوای به (میراولی) نه زانن ده دایلی بادکی مریدی شیخ سراج الدین بو ده وانه شهوره
 ضوای کشفات بو ده ده گل عالی ملاقاری (دولی ده ره) پورزای به کترن ده ده گل
 ضلی م لا باوا له ناو (کلاشی دا) ناموزان بیسته له نه نه ده م لا عبدالله خه زورم
 م لا صودی کوری ده صوفی احمد له خاناشورا ماوون ده صدیق کوری م لا محمدی کوری
 له لاس ضوایانه :

ف

م

جناب مهربان فاضل سهرت (ن) محمد عیسی (ن) باکند
 حضرت پیرای خواهم و مروت موفق بنشر علم و شرف
 به ایست نزارم چشم قره قلب خرم شیخ فاضل
 و فقه اله علی مرفعی نزدش فرستاده با محبت و مهر
 حاضر درس با و کفنه و مزم بر اکر هر دی ضریف
 درین عمر کن و باقی طلبه در این مریه تر عیقم
 جناب عزیز سهرت رفیق شیخ صدیق آخرا و عزیز
 مروت موفق بزم من و در لدر طلبه باشد
 احانت نزارم خاطر دارم جناب مهربان سهرت
 شاد شای فاضل باشد که نزارم مروت
 والسلام
 فامی کانی شریفه و طایفه

محمد علی

له به کاری هزار و صد و چهل پنج
 شیخ له بیاره ده شیخ فاضل
 کوری شیخ به صودی شیخ محمد صالحی
 رگوب ته په ۲ ن نادر بولام بو
 ضیفده ده نه م نامیده به فضل
 خور بونوس بوم نه م شیخ فاضل
 له و در را عبدالله میرزا نه ضیفده
 ده الف نیکی نزد خاوه ن استعداد
 و قابلیت و سیما جواه و حفظ خوش
 ده ده نگ خوش بو ده ده کی مرید
 به سوبیان له دی عولامی دا به بو
 کانتی نه و هم به به به به به به
 ضلک له فزنی به به که مانا ده
 نه م کوره بنوب شیخ بیاره
 بو ده دایلی نادر صاحبه خان
 به کچ حبیب الله خان صانرو به
 ماوه ی شش صدت مانگ
 له نرگه جبار له لام مایه ده
 ده پاش نه ده ده ریشتمه
 بیاره مانا ده به به ضیفده

ده ده سی کرد به تزیین الحرام شریعتی سبب الکلام به لام له اثنای ضیفده نه م کتبه دا به
 بوس اشتغال به اندر هر طریقه نه ده تیک چه ده له و وروده ده نه ایسته ده ضعی واپه ریش نه
 بیسته له شایر اصلا صیه ۲ دا به و حاشه نه ده را به بوزن به لام زورکی به (دولی) نه زانن و الله اعلم

ایر و وزیر و ناصر

عزت کورنی عبد بنابه کورنی بوه بنادی علی و علی کورنی

۱ کوران بر اعد المذنب علی والنور و جود

۲ کوران صوفی مصطفی صاحب عبد الموعود و برام و اولمیر و جود

۳ کوران درویشی ندر همه اسن و علی خرد

۴ کور بر بنه کورنی بوه له را و کورنی بنادی مزاج و جود

۵ محمد کورنی بوه بنادی اسن اسن کورنی

جمل و محمد و یارزی و صافی و فرهاد و

بیمار وراثت
 خطه وراثت
 خطه وراثت

دله باداه کوری زهراب برای مدد عیسی

دله تنوف دیر میکشیل در دوشین صوفی زهراب ۵ کوری بوه

جام عیسی و انور و جوه

۱ نند باداه
 ۲ صوفی معصوم
 ۳ درویشی ندر
 ۴ محمد
 ۵ ندر

نور کوری بوه غریز و بر راعی المکر
 بر راعی المکر

مدر عیسی و وراثت کوری مدد عیسی دیشو
 دایکین نام قانون قانون کیشکی مدد محمد رسول
 و مشو به سر لای الی و لای لای لای لای
 دی یوسف خانه بیخی نیک لای صرافان
 و مدد محمد رسول دگر لای لای مدد علی لای لای لای
 مدد لای لای لای
 دایکین مرزا محمد مراد ده نوب و دایکین مرزا محمد مراد ده نوب

له سالی هه زار و سیه و چل و پیچ دا له پشته خانو شیخ صدیق هه وه خانو کیان په دام به لام له بر نه وه
 شونیه که ی کفایتی نه وه کړه له بر نه وه و خا فدا ته کوئیکم دروست کړو وه هوره یلکی باشم
 بوخوم دروست کړو به لام گه لی نازاری دلم بو چونکی واری نه م خانو وه له دی (توه قوت) بر آن
 وه به آدر تاخه رودا تا تا نزلکی نه رگه جابر له دیا له دوان واره که یان هینا وه ره وه
 نه ورس به لوس خه لکی نه رگه جابر هینان بدناو دی وه هر چي قایش پیوسته بو
 به موس خه لکی شه که میدان وه مامه شه لی به ولاغی خویان بویان هینام :

به م نه وچه شونین سکونه ته واو بو وه به م به قی پیوستی دوو روغی فومان خه یوانی
 وورده وه کو بزن ودر تر وه مانگا به ده ستم که ورت وه قارر سلیم نیوه رهوانی مایینکی
 پیام بو ساری وه ره شوه ی دایه ده ستم به کورتی له خصوص گوزنه سانه وه له هه مو
 بابه تیکه وه وه ضعم باش وه روژ به روژ خه لک زیاتر نه یان ناسیم وه لولفتیان له گه نا
 په دیا نه کړ به نه ویکلی وه لک وه کو پیادیکلی مرشد و مقتدی به رعایه تی ول یان نه کړم :
 وه خه لکی شه که میدان وه مامه شه لی وه به شپیرک وه قاره مانی هه مو وه کو میرد و منسوب
 رعایه تی ول یان نه کړم نه وه ی که هوی نازاری دلم بو نه وه به هوی گه رم شونیه که ده
 به موسالی چا ووم نه نیشت وه به نا چاری نه بو لکاته دین برویشته نه بو بیاره : وه
 موده ی چل روژ ی له دی به لیمه وه :

له م خصوصه وه دلم ناره خه ت بو له لایکه وه وصفی تدریس وه احترامی هغو طلبه کانه
 زور باش بو له لایکه وه گیر ووه ی چا و نیشته بو بوم به موسالی جابریکو دو جابر چا ووم
 نه نیشتان وه تر ستم بو چا ووم عه یب وار باین :

به بهر حال صبرم کړ به کویدی نه وه خوا وه روای بکاته وه لیم وه له شونین هونامه شغولی تدریس بوم
 به له م سالی هه زار و سیه و چل و پیچ دا له شه دی جبهی سته هه م مانگی رجب الکفزا
 ر فاتحی له دایک بو له و لکاته گه ل طلبه ی باش له لام بورن به کی له دوان ملاحی کوری
 درویش کریم کوری رضای قاری خدق ضعم بو که له ور وژانه م نه زانی خدایه نیان به به :

وه به کی له دوان ملاح عبدالسلام کوری مرصع به لاله جودس (ماکی) خلیفه ی حضرت ته ضیاء الدین بو
 نه م زاته وه که له کتبی (مادگار ی مهران) را نویسمه شاعر یکی جوان بوه وه دوانیکی هه به
 هه موی تصوف وه عه زامی روحی وه باسی ضیاء الدین هه نه بازم دیوانه له لای نه نه وه یان له ور لای
 حضرت هره وه ده وری (مولانا دا) را بهی :

وه له م نه رگه جابر وه که تدریس نه کړو جابر له لکاته فراغت نه وشه ره ی که له (صدیق) م کړو
 له زه مانه فخری تیا له سلیمانی دا وه به ناقص مابوه ده لیم نه نویسه وه له نه بخا ماکم کی مابو له رستنا
 رویشتم بو بیاره وه له دی نه و مقارم ته واکرر :

وه له به گاری سالی هه زار و سیه و چل و شش مجری را قصیده نیکم له مدح حضرت ماحد الله موسی
 به روا له لام مایه وه ناله سالی هه زار و سیه و په بجا و پیچ دا به عنوانی (نور الصباح) له
 چاپ خانه ی محمد امین عصری دا له کړو لکا له چاپ خپرا دلا خند :

له مری کون له نه ده لی سالی هزار و سیصد و چل و شته شی مجریدا شیخ عبداللطیف قاری له هجری دانه فوئد کړت
 نیمه شی له نه رگه جابر بیتمان که شیخ بیاره کاتوه بو عیادته شیخ عبداللطیف به عزم عیادتی شیخ
 عبداللطیف ده زیاره تی شیخ رویشتمین بو هلجی دوشه ولودی بوی شیخ عبداللطیف زور
 ناسخ بو به لام له بهر قدره باغی زور به صلحیت مان زانې بگه رینه ده بو نه رگه جابر دفلا
 ضوحت قطی مان کړه ده کتنه ده بو نه رگه جابر بو سیمه یی له پیش نیوه رورا توستم له ضوحت مان کی
 کات ووتی شیطانی غرور له گه ل ابراهیم عبداللطیف مجاولی کړ به لام ابراهیم عبداللطیف
 غا لب بو به سیمه یی که خه برم بوه ده ته که شتم که شیخ عبداللطیف ده فاتی کرده دفلا
 بو نیواریه بیتمان نه وروژه ده فاتی کرده ده دوباره رویشتمینه ده بو قریبه ده فاتی فوئد
 رحمه الله وطب ثراه و جعل الخیرة ماواه

له پاشی ده فاتی به بهن روژی له ضو دا به فوئد ته که شتم وام نه نای واله سر سه کوکری هوشی
 فرکه وتی جامعه دا ده راکش ده منیش عه رزم کړد ملیت هه به نوزی ده ست بنیم به پینا
 ده بیان شلم و نوزی قس ناکا له و میانه داعه رزم کړد یا شیخ نو مردی قسم بو بکه حالت
 چونر نه ویشی فرموی تو خوامه لاکرم عیب یه تو به نیمه نه لیست مردی ؛ یترن شرم
 گرتی ده قسم نه کړد به راستی ده کوکری قطی شیرازی فرمود ته

هرگز نمیرد انکه رلش زنده شد به عشق ثبت است بر جریده عالم دوام ما
 بوسالی دوانی که تاریخ گشته هزار و سیصد و چل و شته شیخ له پانرا مرحوم ماموستا له احمد سعیدی
 (عبه یلی) یشی ده فاتی کړد ده وروژه له پیشی ده فاتی هه رله می له فوئد ده (الله لطیف
 بعباده) مرحوم شیخ عبداللطیف له قبرستانی مشهور به (گولان) له هلجی دا دفن کړاوه
 ده مرحوم ماموستا له احمد سعید له شمالی غزلی مرقه دی حضرتی ابا عبیده ده به ده دوازه
 ده ننگو دفن کړاوه طب ثراه و جعل الله الفرووس ماواهم بفضلہ آمین ؛
 برزیده ده که رباسی خدم

له ایام التشریف سالی هزار و سیصد و چل و شته شیخ دا له بیاره ده نامه یکیان نوی بو به شونما
 بو (نه رگه جابر) که بروم بو بیاره منیش رویشتم کاتی که شتمه بیاره حالیا که دم
 که شیخ بیاره بریاری واده سید محمد مدرس خانه قای دوروه بهینی بو بیاره
 بلی به مدرس ده منیش ره وانه بلی بو خانه قای دوروه وولودی به مدرس و انیشتم
 ده داوا موافقه یان له کړدم منیش له به رنه و عذری چا ویشته و گرمای نه رگه جابر
 موافقه م کړد ده له گه ل ضای سید نظر کاتبی شیخ که ژن برای سید محمد مدرس بو ده
 له گه ل قدره باغیکی زورا رویشتمین بو دوروه نه وای مال سید محمد بگوزینه ده بو بیاره
 ده منیش له وی و انیشتم ده به ورگیس هه ورامانا زور به سیران وصف و خوشی زامان
 بوارد به لام که که شتمینه دوروه حالی مان بو به گراوه ی (زه زاده) له بیتنی خه به
 نقلی سید محمد زور عاجز و طول و پریشان ده فراریان دا بو منعی له م نقله بکه ن
 چونکی له وروژا به گه ل امدانی حکومتی ده ماته چو شارس سنه به شیوه واجب

گوره و مختاره هم جناب عالم فاضل مدرسه گیلانی قدس سره اعمی به جناب
افعی اگر مله عبد الکیم افندی زور عرض احترام علیهم و لم ازای شکر لطف کانت
عاجزیم کما غدی چشمانت گشته بدسته محنت و افتخار و دره گرت و دشم
کرد بدعای دراسته بهر راحم زور ساسا غی بهم تقریباً سی روزی که عالم و ده گوتم

تغیریم بقیام بی نذری است ایند که در دیم مدرسه و علم بدیکه خدا بخدم
به لا آها عیبه که نوسخی نداد به و طبع دگری برام باور یک زور بهیم خود شب
نزدیکه باج له ضایع بلکه بعضی اخلاقی حدیث می فریده بودیم کما قیل
ان الفرس یخلق باطلا و قسیر و لی قدر وایه لکن رجم و ام حرمت خدا
بشفا عتد بقیه ناکل بهی و بهر است چنان که آیه زور کردن له زکر
سوتنه اللهم اجفنا مع انما تذاونا و اصدنا کنه و اماننا و اقدنا فی دار السلام
لان الدنيا دار الفتنه کما قال السدی رحمه الله دنیا این قدر نذر که برادر
رنگ برند ای برادر که نه خود بماند نه خود اللهم لا تفرغنا با فلی
اسما رما آکی
مکمل الطالح الکفره با فلی
المدرسه با ربی

پاشا نہ وہ مادہ کم گو براؤہ ہو بیارہ وہ دامہ زرام وہ نہم ہوا لہ بلاؤہ ہو بہ وولاتا
جلہ ہوا لہ نیکہ وہ طلبہ رویان کردہ بیارہ ہو خونیدن وہ بہ ماوہ نیکی کہ م بیجگہ لہ
چہن طلبہ ی فوہ کہ لہ نہ رگہ جہرہ وہ ماتن ہو بیارہ قدرہ با نیکی زور لہ طلبہ لہ
مدرسہ دا حاضر ہون

ہوی رہ غبہ تی طلبہ ہو بیارہ چہن شتی ہو

یکم بیارہ شونیکہ مقدس و پیروز ہو وہ ضلک بہ نو میدی بہ رہ کت وہ بہ ختیار
رویان نہ کردہ نہ و شونینہ بہ تایبہ تی کہ (محاسنی شریفی حضرت صلی اللہ علیہ وسلم
چہن تالی لہ موی ریشی مبارہ کے پیغہ بہر صلی اللہ علیہ وسلم لہ بیارہ دا حاضر ہو :
وہم شیخ بیارہ بہ پیرہ وں نہ سلاخ فوہ زور رہ غبہ تی لہ خدمت کردنی طلبہ دا
ہو بہ چہن صورت تماشای نہ کردن :

سہم لہ لطف خود اودہ شورہ تی کدشش دس من لہ گل طلبہ دا بہ وولاتا کہ دا بلاؤہ
ہو ہو وہ وہ بہ را دور دیان کر کہ فہ تی لہ لای من زور ہتفادہ نہ لہ کا :

چارہ م طلبہ لکان غالباً منصوبے شیخ بیارہ ہوں وہ زور طالبی نہ وہ ہوں کہ نہ رنگ
شیخ دا انیشن وہ چہ ویان لہ شیخ وہ ہے

پنجم شونین بیارہ زور شونیکہ خوش و آدوار دباغ دارہ بہ تایبہ تی ہوا دین و بہار
وہ چہن مانگی لہ پائز وہ کو بہ ہشتی بہر عمر زوہ لہ ہے :

ششم لہ بہر نہ وہ کہ ہوا سبای گوزہ رائے فہ تی لکان نہ نیالہ عالی شیخ وہ ہو آراؤہ
لہ حصول و ان ہو گوزہ رائے وہ شیانہ خدیان :

ہو نہ م بیارہ بہ منجبتی باقی شونینہ لکان کورستانہ وہ زور شونیکہ اجتماعی ہو
وہ ہمیشہ گہ لہ علما و آربا و متصوفین وہ پایوں شرب بہر زرا نیابو :

چہ معلوم شونین وہ ہا ہمیشہ ضلک طالبی نہ ہے :

آٹھم رای نہ مانہ ہوا لہ نہ وہ لہ وہ شیخ اعلانی نہ وہی کردہ نامہ حال ہیں لہ طاقت
مدرسہ دا بصورت (لارڈ) طلبہ قبول نہ لہ کا :

نہم ہونینہ وہ بیارہ وہ لہ پیر ہو لہ طلبہ کہ لہ پاش مغرب بہ شہر بان خانہ قیادہ و شتی
وہ رو بہرں خانہ قیادہ طلبہ بہ عارہ تی کورستان وہ ستیاں بہ دور گردنہ وہ

نہ کرد نہ و بہر نہ م بہرں بیارہ کہ رو کیوہ وہ نگہ نہ دایہ وہ بہ راستی بہ دامہ زراں
مدرسہ لہ نہ رہم شیوہ و شہ کلہ بیارہ وہ خانہ قیادہ بیارہ شہر لہ نون تازہ ہوہ وہ

وہ نمونہ نیکی جہ مال و شیوہ جہانہ کہی زہ مانہ حضرت ضیاء الدین وہ حضرت نجم الدین
وہ وجودی مبارہ کے دلاں بیارہ و مستعدہ لکان نیشاں نہ دا :

وہ پاش دامہ زراں لہ لاین ہوا دوست و ہرا دہ ریکہ وہ نامہ مبارکبادی م ہوا ت
وہ بہ راستی ہو وجود و شخصہ تی بنیش دنیا نیکی نون وہ نا فاقیکی تازہ کرایہ وہ وہ

نیشاں زیاد لہ نیشاں پیشوم ہو بہ یدابو و لا الحمد علی رک

پاشی چه فی روشی له بر نریک بونه وه به خانه ق و مدرسه مالان له در برورج، گویایه وه
 بونه و بهری خانه ق وه له نه فسی خانوی شیخ دا صوره نیکیان په دایر تیارا و انیشین
 وه به سکه رگه رسی نه شغولی

کتاب

بدرسی بوم وه روزنه
 طالش ش وارو بون
 به لاسد الله وه به لاس
 به راستی و دانی خانه
 استعداد و قابلیت بون
 وه سنان کرد به مختصر
 مطول بهم وه ضعف
 رمان بوارو تا چوار
 مانگ یان که و تینه
 مانگی جادی اولدک
 له مانگا مندا له کاخان
 وه ضعیف حلیان بو وه
 کوریکیان بو ناومان مان به
 راسعدم وه لهم وه ضعیف
 شیخ تشریفی روشت
 بدش وه یس و بادیه یس
 بدسه ربه رزه و وارانی
 خانقاه وه له اثری
 نه م وه ضعیف صله عائله کم
 به نه خوشینه و مایه وه
 له نه وه له مانگی جادی اثری
 وه خانی کرد :

بفقه و فقه ناب محبوب الفقیر عبدالحکیم مدرس

شیدم که حله ا برکت خدای رسیده غورته دوام

و کتب فقهیه در دست و رت ام خداوند اورا بفقیر

و آفرین عطا فرام عظیم الله اجرکم و اجر عظام

لکم بجهت العاقبه

حسرت شیخ محمد ۴ جا دید و در درس غم خواری میکنند

خادم حاکم شریف

سرور و خدمت و علم و کرامت

عبدالحکیم مدرس

به هم کاره سانه وه رگای گلی نه نیت له سه رم کرایه وه له لایکله وه سنا غریب بوم
 وه بی که سی بوم له لایکله وه (خارج) تازه له شیر برابره وه وه پیویش به خدمت بو
 محرم تر له وه نه م کوره یس که تازه له وایک بوه که سی نیم شیر په بدای به هر حال
 رایه نم بو اسعد په بدای کرد وه کاغذیشم نوس بومالی خدمت زورم که خدمت بیت
 به بیاره وه له پاش وه پازده روشی خدمت (مصرفه) ناو رانی به لاجبالله که شریک
 زور صالحی و عاقله بو مات بو بیاره وه نورن باری ولم سوک بو له م لایشه وه به هوس
 قهریه نامی شیخ وه ماموت شیخ عمره وه که صوره نینان ثبت کرده وه به هوس بعضی براده رو

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

دوسته وه که د غم و ناویریم یوں ولم توڑی توڑی مہینہ نے لہ سہرہ لگیا وہ روم کردہ وہ
صالحی طبعی ضمیر . پاشی چہن روشی خسوم (مصریہ) رنجی ، لہ گہ لیا ہونا سرد
بودلانی ضوایں وہ (اسعد) نا

لہ لاس دایہ نے (عور شیدہ) ناو
کہ لہ دی (بجور) درہ ، دایہ نیست
دامہ زران بہسی غوم مامہ وہ
وہ رابوار دنی غوم لاسان بو
بویادداشت نہ نوسم دایکی
فنج (آمینہ) ناو کچر مہ لاعبد اللہ
ضو دا عہ نور بلکہ لہ قبرستانی
ملکہ گار چنار ، دایہ لہ قہ راضی
(جوگہ کی کو) دہ فن کراوہ ...
وہ نہ گہ لہ مقابلہ بہرہ نوثرہ گار
قہ راضی جوگہ کی کو بہرہ دملہ گار
چل ہہ نگاویں بروں نہ گہ بیت
بہ قہ برہ کی نہم شوین قہ برہ
قہ برہ نہ وہ نریگی ریگہ کی عام بو
مہ ترس روضانی لہ نہ کرا جا
بوضاطری پارازتن ہہ مو نہ و
قہ برانہ لہ قہ راضی شہ قہ کہ دان
پاش ماوہ لہ حہ ریگی پاش ما
بہ قہ راضی ریگہ داکش ہہ نا
نریگی بابض سید احمد وہ لہ پاش
ماوہ لہ باقہ قہ راضی ریگہ یا نہ
بہ مو بہ حہ ر مہ حکم کرد اللہ

جب فیضان حبیبی ملائکہ اکبریم بروض سلام ودعای دفع غوم وآلام ہر آور
رشتا قہم گذشتہ از این جزو حشت اثر وفات مرحوم والدہ محمد فاجح مسعود
شد موجب اسف بسیار و غم بسیار کہ ہمہ خدای جل جلالہ باری بملطف ساریں مرحوم
بدرجات عالیہ جنات وصل و آنجناب بجزای حسن و حسن الجرائد نائل فرما بہ بحرحہ
النبی والہ وصحبہ و بجزو سورۃ الفاتحہ ان شاء اللہ از زبان پیشین زبانی
مشغول تدریس مشغول و عمر اولاد مانع نمی شود و من یتوکل علی اللہ وحبہ
و در حدت حقوت شیخ عرض دت بوسی دارم حاضرین خدمت و مخصوص صاحب
سید مظلوم دای توہیق و مترجمی دعوات حیرانم طلبہ دای حدت بکلی توفیق
بر تحصیل علوم یار آوریم طلبہ اینجاکلی عرض دعاگوی دارند باقی بقا

ترغیت از باغ در افق حقیقی نیوایم و سلام
ابن الوہاب
عمر
محمد زکریا

پاش نہم وہ ضفہ لہ بہ ربہ عالمہ نے ولم پہ ریشاں بو وہ کہ و تمہ نہ لاشی بو نہ وہ شہ بنیم
وہ عالمہ کہم خوشکیکی بو (جہیلہ) ناو کچر مہ لاعبد اللہ کہ قورٹانی خدینہ بو وہ فاسی
حال بو بو نہ لہ کانم لہ سہر قہ راری راوا کردی نہم شہ نہ آخر پائرا سہہ فریکم کرد
بواوہ صانی ، بومالی مہ لاعبد اللہ کہ قہ کہم دہ برتری ہہ بولائیکیان قہ بولائی کرد وہ
رہ غبہ تیان بو کہ بیشہ کہ دای لہ بر خطری مندالہ کان ، بہلام کوریکی مہ لاعبد اللہ بو ناو
فنج بو نہم کورہ نہ یلی نہ بوہ وہ عوزری نہم بو کہ بیارہ دورہ لہ دان وہ سیروان
لہ بہ بیایہ نہ بیوت وہ کوچوں نہ و خوشکم مرد وہ نیمہ فرمای نہ کہ دینا نہ بیش وای بہ سہر دیت

خداوند متعال
 در جواب این دعا
 فرمود که این دعا
 در هر روز بخوانی
 و در هر وقت که
 در غایت حاجت
 باشی بخوانی
 حاجت تو برآید

خداوند متعال بجزیر طاعت کسبیم بوضی سلام و دعا و دفع الهم و جعل
 مرام مشتاقیم ده پیش ازین جمله بید آوری فقر تظیر و غنم بپوشد چون
 حال صوت و عاقبت آن جناب بپوشد خرمی بخشید توقع است
 اوقار احق المقدور صرف بدر پس فرماید و گوش بر عوائق زمانه نه دهند المله
 لا یغیر تقریباً یک ماه پیش از این چو نان در خواب دیدم که خوردم در خانقاه مبارکه
 بیاره هستم و شما مشغول اجازه دارن بیک شخص هستی امید است آن خواب
 صحیح و عاقبت امر شما چوین باشد اگر در دست بپوشد حاشیه عبدالکریم
 و مسوده حاشیه کلینی شرح روانه فرماید و سعی در اتمام تصحیح حواشی بر آن
 و نوره بعد تصحیح اعاده اش فرماید چو نوره در طواف بسیار طالب حواشی بر آن
 هستند و جواب برای نسخه اش روانه فرماید طلبه بختگاه عرض و عالی رتبه
 طلبه با انجا همک و عمر توفیق سائر حواله رسان و عمر خیرم باقی و فضل الله

لا عیب بر رضاه و تقبل
 الداعی
 ابن ابی الوهید
 عمر

این دعا را در هر روز
 بخوانی و در هر وقت
 که در غایت حاجت
 باشی بخوانی
 حاجت تو برآید

زناوه ی په بیدار کول به یې من و مامد شیخ عمر ^{نه} و طبعاً نه ولې به م غذا به تبه سرور به

چونکې به کی له نه ولاده حه سه به کافي علاقه مېا هر ه له که لاپه بیدار کول :

له وېشې ووتله له پانزې هزار و سېصد و چل ه دوا مامدنه لاهه سعید عه باب به یلی ده فانی کرد

جېا ش وه فانی نه و میرزا توفیق برای مامدنه لاهه سعید له به دوستی شیخ بابا رسول له که له

له لاهه سعید ا ده علاقه ی قدیمه ی شیخانې (عه باب به یلی) به شیخ بابا رسول ه ده به نایبه تی

شیخ کریم ی شیخ مهور که منسوب و محبوب شیخ نجم الدین به ده دوستی شیخ بابا رسول به

به موقه راریان را که باب به رسول له زه له ره ش بهینه ده به عه باب به یلی ده بیکه به

مدرسه فعلاً له خصوصه ده اقدامیان کرد ده دل خوشی بابا رسول یان دایه ده

نه ولې له به رعه لاقه ی قلبی به بیا به ده ده به ملاکاني هلبه ده قبوله رجاکه ی کردن

ده تشریف عالی گوړایه ده له زه له ره ش ه ده به عه باب به یلی دو باره نه و قضا به

به به ی بابا رسول ه ده که ده کو چرای مجلس و ابو روناک به ده ده رشته ی

علمای هلبه و اطراف هلبه که دته ده به ریزو ته رنې جاران ده ماقو چوس بیا به

له به ی نه م علمایان و امه زرایه ده ^(ده پاش و امه زرای نه له بیا به ده سال ۱۲۴۷ هـ)

من جمله پاش و امه زرای شیخ بابا رسول له عه باب به یلی نه م زاته له که ل کوم له ملاکانا ش

بو بیا به کانی نیمه حبه رمان زانې روشتین به استقبال یانه ده له نزیکې ده رگای دانه و افان

به به یک که یشتین وه له پیش نه واکه به به یک بگه ی شیخ بابا رسول هم ردوده سی بلار

کرده ده نا که یشت به من ده من کرده علم ضرور م لا کریم له که له نه واکه نه م مقام زور

به لای نیمه ده به حوریم ته ده زیاره ته له به رنیه ده کو واجب دایه من نه م سه فزه هه به

لای ته وه مو باره ک باری قد کرده ده که ل قسه ی پیا وانه ی وای کرد له که لایا هر

به کی له وقفانه نه وه نه به برخ به قیمتیان ته واونایه : ده چن روژ له بیا به

مانه ده جا رویشنه وه : ده روژ به روژ وه صفی اجتماعی علمای هلبه بجه ی تر نه بو

وه صحبت له نا و زور تر نه بو :

له به کار آفرین ه هزار و سېصد و چل وجه و تا مامدای که دره م له سه وه عده ی عوس که برتاری

سه فزه ی بیا به ی و ابو له که ل کوم له علمای محترمان دا وه کو شیخ نور شیخ بابا علی

مدرس له مرکه و ته خویان وه شیخ عبه الکريم ی اهد برنده وه ملا عزیز پرسی وه شیخ

رسول ی بکيه له مدرس مرکه و ته حبه ی هلبه وه شیخ بابا رسول مدرس عه باب به یلی وه

له لاهه سعید الله مدرس و امام وه ره شش وه صبه ملا عمر عمر گوښه دی وه ملا قادر ره ش

که نه م وو که سه هر دو یان ملا یون به که م له مرکه و ته خویان له ارک کوک وه دره م له ره در

و کو به وه بو خویندی ریاضیات مکتبون به سلمان بو خدمه ته مامدنه شیخ عمر وه که ل

چن که سی له مناسبین نه م زاتانه وه کو کوم له نه سیره ی (کو) که به به یانک صاف

طلوع بکون وه تشریفان لافغ بیا به وه ده که و تن نیمه ش هه مولای ملا و طلبه

پیا و مناسبان خانه قای بیا به روشتین به استقبال یانه ده به شادی داروی خانقاه یون

نہم سہ قدرہ گہلی سہ قدری کے خا وہ ن صفا ہو۔ وہ من زہ مان بر کوہ لیکی وہ ہمالہ عالمہ گہ درہ
 بہ رزہ کان بہ دوزہ وق و شہ وقو شادیہ وہ نہ بیارہ وا اگر نہ بوہ نہ وہ۔ وہ نیسبت
 بہ من بہ تابیہ تی زور بہ سوہ بوہ لہ لایکہ وہ زیارہ تی ماموستام۔ وہ بہ قدرہ ت گہ یشتی
 نہم زانہ گہ ورائہ گہ لے رون کے خستہ دلمہ وہ۔ لہ لایکی ترہ وہ۔ ہوس بہ ہوی ہوریت
 و کہ رامہ ت۔ وہ رچو۔

ماموستا شیخ عمر لہ نادرہ بانگیکی گہ درہ فزموں مہ لاکریم مہ رچن زیارہ تی بیارہ زور
 مقہوس نہ صلح علم بہ لام من بہشی زورس نہم سہ قدرہ م لہ بر خاطر چاوپیکہ دنی
 تو ہو:

وہ لہ لکانے کا بہ قدرہ تی گہ یشتی ماموستا شیخ عمر گہ لی لہ قدرہ تی شیخ را تقدیری من کر
 لہ صولہ فزموہ لکان یہ کے نہ مہ بو۔ فزموں یا شیخ پیولینہ زور یارہ تی مہ لاکریم
 بکہ ی ہو نہ وہ لہ تدریس موفق ہے۔ وہ علمی زیارہ بلکہ نہم زانہ لہ من لہ لائہ نہ لے
 یانی نہ گہ شیخ لطف بفرہودیت لہ گہ لی یا نہ وہ ی نیمہ زانیو مانہ لہ فونڈنا وہ رر گزہ
 وہ بہ ہوں تدریس وہ نہ توانی زیارہ یشتی بجاتہ نہ۔ وہ یہ کے لہ یارہ نیمہ لکانے نہ مہ یہ
 کہ بہ آہ زوں خوں فزہ مستعد را بگری نہ کہ ہر فہ قینیک بیت بہ ہوں نسبتہ تی
 بہ شجہ وہ محبوب ریکی لہ سہ رتد رسی ولہ لکان نہ وفزہ قہ قہ بلیم تی فونڈنیشی نہ لے نہ مہ نہ لے
 بہ ہو ووا کہ وئی لہ تدریس دہلداد کردہ وہ ی علم را:۔ وہ گہ لی قہس جوانی تریش فزمو
 لواقف شیخ مقابل بہم قہانہ زور بہ اقبالہ وہ جوابیہ رایہ وہ فزموں مہ لاکریم وہ کہ
 نہ ولادی ضلع رایہ وہ لہ گہ لی جہہ نہ وہ منظورس نیمہ یہ وہ گہ لے جہر بہ قصہس رنارہ
 علم تو جہم وہ رصہ تی ہو وہ۔ وہ نہ مہم وایہ ان شاللہ گہ لے شرف بلکہ:

مہ رلم سہ قدرہ رورشی صہو لہ صوجہ شہ رفق خانہ قادہ کہ نیمہ نہ مادہ وہ کرا وہ
 بہ بازار صہ موہ لاکانہ لہ قدرہ تی ماموستا شیخ عمر دانیشتون۔ وہ مہ لعارف ی بانہ تی
 صخر وہ مہ لاعباسی کہ نیمہ لہ گہ ریانہ نہ دیشی صخر بوہ باسی علم لکانہ پیشہ وہ
 مہ لعارف وئی من میرانہ صہ موہیوہ و باغ مہ لکانہ لکان سلیمان نہ نام۔ وہ نیمہ ت
 بہ صہ ریم کے قہ نیکی کرد۔ لہ آخرا لیاں پرسی نہ ی مہ لاکریم چونہ نہ دیشی ووی بہ خوا
 مہ لاکریم نہ توانی شہ رصہ موافق بہ فزہ قہ ی نہم رومانہ بلیت قہس کہ ی صہ رچن
 لہ سیاق تعریف بوہ بہ لام دز الجہنی نہ وہ یشتی نہ گہ باند کہ ہو فزہ قہ ی ضعیف
 نہ توانی تدریس کیتی وابلکات

لہ سہ رلم قہانہ مہ لاغزری پرسی فزموں مہ لسی بروین بوہ صوجہ ی مدرسہ لروک
 بہ تحفہ وہ کتیبہ گرانہ لکان نہم نہ بہستہ وہ رنجہ ی کے مہ لای چاکہ۔ صلا بوہ فزہ قہ ی کاتن بروک
 وہ مہ لعارف تحفہس ہینا شونیکس لہ من پرسیہ وہ۔ وہ شویس لہ مہ لاغزیر۔ وہ لہ قہوس را
 شونیکس لہ مہ لاعباسی پرسیہ وہ۔ وہ ماموستا کانیش مہ مورا نیشتون بہ راستی رورشیکی
 سیر و خا وہ ن صفا و را ببار دنی علمی ہو۔ تادہ ورس صفتہ لے نہم کوہ لہ بیارہ مانہ وہ

جناب قضا ملک حبیبی ملا عبدلکریم بسلام و دعای خیر انجام در هر صبح نهم برادران
 خیر از آن شخص فرماید که الحمد لله در هر وقت قلبی بقدر اوضاع زمان حال
 و اوقاتا بقدر طاقت حرفت جرات خیر و دعای دوام سعادت شیخ و موفقیت و حصول
 آمال برادران حضور جناب این حرفت منبهم اگر چه در وقت رمضان نکر فقیه
 چون بود که در ماه مولود کاتبی به بیاره مبارکه بیایم اما ظاهر اوضاع و احوال
 فقیر مانع این نوع سفر است ان شاء الله در مواقع مخصوصه از دعوات خیر برای شریعت
 دنیا و دین مالا قصور و کوتاهی نمی فرماید و در ده پیشین کاغذی با چند کتاب جناب شیخ
 محمد این روانه نموده رسیدن مطالعه رفیق خوب مزج کاغذی و اظهار رهنمود نمود
 کلینوی مطبوع آمد چند نسخه لازم داریم تا حال هشت جز که عبارت از سیوه و هشت
 آرد بآن مقدار تا انشای لب بحقیق طبع شده چنان تا پنج ماه دیگر تباهی طبع شود
 حقیقه خطی بسیار واضح و کاغذی حنای و قطعه ای مثل قطعه بنای و بسیار دارد
 بنوعی اگر حاشیه دیگر که مقدار هاشم فقرت برش بنویسند بسیار مکن می شود و در وقت جناب
 ملا با عرض خلوص داریم و زن از انشی سادت هستند جناب حبیبی سید مظهر بوفض
 و سلام مخصوص شتافتیم ملا ظاهر دعایانم طلبهای خدمت فک را از آن تو فم مدد اخای
 مدد میخواهم جناب مددنایت و طلبهای اینجا ضرورتی است این التوفع را عرض
 فک عرض خلوص دارند با حق و تقنا الله لما یحبیر و رضاه و سلام
 ع

در هر صبح نهم برادران
 خیر از آن شخص فرماید که الحمد لله
 در هر وقت قلبی بقدر اوضاع زمان حال
 و اوقاتا بقدر طاقت حرفت جرات خیر و دعای دوام سعادت شیخ و موفقیت و حصول
 آمال برادران حضور جناب این حرفت منبهم اگر چه در وقت رمضان نکر فقیه

پاشا نہ وہ نہ شریفیانی روئیتہ وہ ہو ہلچہ وہ لہ پاشی یہ کہ درویش لہ ہلچہ ہلادہ یان کرد وہ
 ہر یہ کہ روئیتہ وہ ہو شوین خوش ہر لام نہ و تا شیرہ نہ م سے فزہ کردی نہ نا صہ ی لہ را لہ بیرنا
 ناچیتہ وہ :

لہ پاشی روئیتہ وہ ی مامد سائی کہ ورہم بہ مانگی سے آمنہ ی مانگم گویرا وہ ہو بیارہ وہ بہ ہو
 نہ وہ کہ وضعی عالم نامرام ہو زیارہ نہ جانے جہد و تہ کوئینی تہریم پہیدا ہو وہ کہ لہ نہ
 لہم ناوینا نہ وہ ل

سالی ہزار و سید

چل و ہشتا کانت

ہو بیارہ وہ ہجک لہ ناو

مدرسہ خائفان بیارہ

کہ لہ نہ یانیا نہ مایہ وہ

ہو نہ وہ بکون :

وہ لہ مانگی جادرا الاولی لہم

سالا مامد شین عمر نہم

نامہ یہ ہو تو رسم ہو نہ وہ

کہ وسیلہ ناما سایش نہم

حاجی نہ لاقادر ناوہ ریک

بکرم . وہ لہ پاشی

مانگی بیتم کہ (ہلادہ)

خان ہرہ من مامد ستا

وہ فانی کردہ

لہ بر نہ وہ دو کورو کچلی

ہو ہو وہ کورہ کان توڑن

مسال بون وہ صفہ مامد ستا

کہ من پریشان ہو بہ لام

لہ مالہ وہ الحمد للہ وہ وضع

دامہ زراو ہو وہ بشو کارنا

ہو ہی بہ جس نہ ہو لہ بر نہ وہ

زور نہ ہیہ تہ نہ ہو

جناب فقہ الثاب حبیبی ملا عبد الکرم بوض سلام و دعوات خیر انجام
 یاد آوریم جناب ترا تفحص فرمائید سلامتی حاصل است و سلامتی و توفیق
 ایشان از خدا میخواہم گذشتہ از این جناب عالم عامل فاضل حاجی ملا
 بعنوان زیارت بخدمت حضرت شیخ آمد جناب وارد مدہ در آنجا اقامت فرمایند
 اگر سہر شد حجہ علیحدہ برایش پیدا فرمائید زبان فقیر عرض حضرت ہم
 و زلفہ ظاہر و باطن لیاقت الطاف آنحضرت دارد عرض عالوی و دست
 بوسیم بخدمتش بتبلیغ فرمودہ وقت مساعد عرفیہ علیحدہ سبزو باقی بقلم
 اللہ لما یحب و یرضی رسم ۱۸
 حمان الاولیاء
 الداعی
 ابی الوداد محمد

عرفی خالص در خدمت جناب فقہ الثاب ملا عبد الکرم
 ملا عبد الکرم بوض سلام و دعوات خیر انجام
 یاد آوریم جناب ترا تفحص فرمائید سلامتی حاصل است و سلامتی و توفیق
 ایشان از خدا میخواہم گذشتہ از این جناب عالم عامل فاضل حاجی ملا
 بعنوان زیارت بخدمت حضرت شیخ آمد جناب وارد مدہ در آنجا اقامت فرمایند
 اگر سہر شد حجہ علیحدہ برایش پیدا فرمائید زبان فقیر عرض حضرت ہم
 و زلفہ ظاہر و باطن لیاقت الطاف آنحضرت دارد عرض عالوی و دست
 بوسیم بخدمتش بتبلیغ فرمودہ وقت مساعد عرفیہ علیحدہ سبزو باقی بقلم
 اللہ لما یحب و یرضی رسم ۱۸
 حمان الاولیاء
 الداعی
 ابی الوداد محمد

به هر حال به واسطه زور و مشغول به ده رسی نه که کان و به بهی نه ده که شیخ بیاره
نه شریعی بر و بود ده رده ده خنقه که سی دای تیا نه مابو نه کائے کائے میوانی غریبه را
به ده میه ده حاضری ده شیخ بعض نظر ره ته خانه قی را بود ده ستم نه تم توانی خودم بودم
بودیلمای بود تعزیه که ماموستام به لام خامه نیلکم تقدیم کرد ده معده ره تم نشان را
نه و نشی که ده لامی نه که ماموستام خامه خواره دهی بود نویسم ده به خبر بری اجازه
ده اگر گزنی ملا عنایت تبشیری نه رویی :

(وہ ضعیف ضم)

به سالی هم زار و بیدار

جل و حہ و ناکائی کہ لم

خاندان کانی شیخ صاحب

گوراما نہ وہ بوھورہ

لہ خانوی شیخ لہ و بہری

خانہ قافہ - تنزیلی دو

ماگن له و هوره را

مانده ها شنخته شد

کرو۔ لے رہی مالی ہوتا

حسن ہودہ خانواری

کریم و دودھ و مال

۱۔ سب سے پہلے وہ دو ٹھوس بات

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰۰ - حضرت شیخ زکریا

۵۱۔ والکم، فانی، لہر

حاضرین کی فہرست

۱- و در صورتی که

و رمانه و مستطال

مصارف آف نئی سالی

باز و صورت من ضمیمه

مدرسه و دانشکده

وہ نہ و خانوہ م بہ جس ہیشنبو۔ لہ بہ کاس آفرین صہ زار و سیصد و چل و صد و تہ کہ آئینہ ی کچر شیخ علی م امینا
سہ مانگ لہ و خانوانا مائینہ وہ پاش نہ وہ گویا مانہ وہ بو بہ رر خانہ قا وہ لہ ہودہ نیکی ترکی
حوجہ ی شیخ کہ وہ غنی خون ہودہ ر حضرتہ نے ضیاء الدین بوبو۔ وہ شیخ بیارہ لہ پاش کا تنہ وہ ی بوبیارہ
یہ پارہ کتری بوب لہ شیخ زین الدین وہ باق نہ ولادہ لکانے فرصہ شیخ نجم الدین دامہ زارین وہ

جناب فقہائے کرام و علمائے کرام و دعاتی خیر انجام پذیر
و شتائیم غرض آنجا بے سبب موجب انشاء خاطر کرم خیر الله
فی الدارين خیرا جزا تقصیر فرمایند سلاستی حاصل است و سلاستی
و موفقیت آنجا بآرزو تقاضا نمودیم جناب حبیب ارباب
عرفان نظر عطف پیران سید نظر بوض سلام و محبت تمام مشتاقیم
و خدمت جناب فقہائے کرام و علمائے کرام عرض خلوص مخصوص دارم
طلبها آنجا کھلا را داعی توفیق طلب ایجا عرض خلوص دارم
سے چار و پانچ از تحریک جناب مدد غایت مجاز شد و فقہاء الله
وایاکم وایاه الجميع ما حبه ویرضاه و السلام
الداعی
ابن التوہد
عمر

توفیق صاحبزادہ،
وکیل، علی گڑھ،
12/12/21

جن جنات بطلب ابواب جنت مردت مزین محمد سید عالم

بہر تحف دعوات یافت و سلم و تہنق با آرد و شمول ادا نمودی

بیشتر خواہم اگر چه محتاج بہ دعوات غریب و گنہ گنجی کہ بہ محبت

ندیم جناب فضل مراد ابی اللہ محمد کریم ہماریہ و نزدیکند حالکہ موقع درستی

میزان غریب است از طرف غیر حاضرت و دہلیہ کہ لزوم ملحق باقی

خودت یافتہ ان کسی بہ ہر نوع کہ قصہ و اوضاع دہلیہ دین

نفلانہ ایتہ رجب خوشنود در ذریہ تنگار و دعوات خیرہ فقرا

بدرست محبت را خوانم و صلوات علی خادم محسن شریف و طہر علیہ

عبداللہ بن علی

سید محمد جوی آہ و صبحہ الی
بسم اللہ

17/11/11

جب بے خبر علی سے خیمہ ملا علیہ السلام بدرک "نفسہ از حجاب
 ریزم آملک خیر و بد را" مستفید و منفی فواید نفسیہ بہ
 صوانہ یو ابلغ یوسف بولے کہ از رخ توئی می رسم علم و معرفت
 ہر یک تقدیر بنی تازی از عرض توئی عن نسیم کن
 اگر باری معرفت از من و نفس جلا کی خانہ بزرگ منور
 و درگاہ تفسیر و تفسیر کلام غیبی کہ مدعا ہے
 وجہ لازم دانہ وہ کی راہی نہ بر آئے ہا
 تکان بطل عم ہر اگر آن تہنہ سبب ہر
 پس از کہ بستر از آن بیدار ہوا ہا ہا ہا
 اور سبب کہ از من واجب و اقام آ
 تحقیق مذکور ہر مقدار ہر ہا ہا ہا
 فصحت نگاہ از من رہ وقت عہد احلیہ
 و لزوم عہد ہر ہر خانہ ہر ہا ہا
 احتیاط ہا لازم آفرینہ از من

132

5

17

15

22. JVC

3

وہ تاریخ گزشتہ ہزار و سید و چل و ہشت جلد فصلی یا نیزہ و درودہ و درودہ و ستم کرد
بہ فزینی رسالہ غزیرہ لہ علمی منطق را نہم رسالہ مہ ہونہ وہ تالیف کرد کہ مہ لاغزیرہ بانہ
کہ سیتہ بہ رعیتہ وہ امام دہی (فہ لاجہ) بہ لہ و دیوی ہم و را مان بنجینہ وہ فہلا نہ و
کہ لہ طلبہ کان فوسیانہ وہ وہ خوندیان :

ہم روا بہ و دای نہ ما رسالہ نیکی منظومہ لہ علمی (تجوید) را تالیف کرد وہ پاش نہ وہ
رسالہ (کشف الغامض من احکام الخائن) مہ تالیف کرد نہم رسالہ شی زور بہ سوره
وہ لہ نا و مجموعہ فتاوی علمای خونا نوسیمہ نہ وہ مہ لا محمد زاہد کوری مہ لا مصطفی
رباطی فنجی وہ رگرت نہم پایز درست فوجہ ہارس ہزار و سید و چل و ہشت گہ لہ
موفق بوم وہ گہ لہ طلبہ ہاش وہ طالبی خوندین لہ بیارہ واگرد بوبونہ وہ مہ لا اسد اللہ طالع
وہ مہ لا عارف ی طالعی وہ مہ لا محمد زاہد رباطی وہ غیر ہاش نہ مانہ لشی لہ بیارہ وا نہ یان خوند
وہ نشا طہ تحصیل علم زور بو :

کہ پاش وہ فاتی ہرہ مہ ماموت شیخ عمر (مہ لادہ خان) خوشکی شیخ جلال ی سیتہ کی کہ شخانہ
چندہ بو بہ چہ ن مانگی ماموت مہ رحمہ خان ی کچ شیخ سعید قہرہ داغی کہ لہ بنی
اعمال صوبہ وہ کچہ کہیشی شان خوشکی شیخ نجیب قہرہ داغی مارہ ہتری نہم نہ
نہ وہ نہہ شنیکی مناسب بہ عالی شیخ بو بہ ہوی نہ وہ وہ زور دلی رہہ ہت بو وہ
کہ دتہ وہ نشا طہ صوبہ لہ تدریس لہ جاران ہاش تر :

وہ لہ و سہ رورہ ما اجازہ ی مہ لا عنایت را وہ اجازہ ی مہ لا محمدی رئیس را مہ لا عنایت
مہ ر لہ سلیمان را لہ مزگہ دتہ شیخ عبد اللہ ہدی و لیری را دام زرا وہ مہ لا محمدی رئیس لہ دی
کہ لالہ لہ نا حیدہ شہیں کایہ تہ تابعی قضای چوارتا بو بہ مہ لا محمد آغا عباس آغا ی
پشہ دی وہ زور لہ سہ رتہ ریس بہ نشا طہ موفق بد وہ تالیف لہ لہ محمد وہ دام نہ لہ کا وہ
کہ گہ لہ حاجی محمد آغا عباس آغا را مہ جہر کرد و مانہ وہ

قصاص دافد ابو شیخ که در بهر سیروان مایه ده ده گلی که مرید و بنوی نه دولاته
 مایه چون بود خدمت می نمودند سینه لایه بهاء الدینیش که بایره را مایه شغول و طیفه و فرمان
 بوی نه به لام که و مایه مایه لایه احدی کوری مایه لایه بهاء الدین ناساغ بود ده زور
 ناساغ که می رو به شدت بود نه بهر نه ده نامه نیکمان نوسی بود شیخ که دعای
 ضریح بود مایه لایه
 شیخ نه جواب نه م
 نامه به نوسی بدم
 ده تو کلیل کردیم
 بود نه ده که قطره
 مایه که می بدم به
 مستحق ده دعای
 ضریح نوسی بود بود
 مایه لایه به لام که
 مایه رتقیر سر خود را
 نه بهر نه ده مایه
 مایه لایه احدی بود
 ناساغ ده فای کرد
 ان الله و اما الیه راجعون
 نه مایه کوره که بهر نه ده
 کوری عاقده ده صاحب
 ده خونیده و ار بود
 وفاته که مایه زور تاثیر
 کرد که مایه مایه لایه
 بهاء الدین به لام که بهر
 ایمان و تقوای موی

بنی فقیه قریب محبوب دانت ادیب لیب فرزند الله بزرگم مدرک
 رجوات ای در آت عالی و در آت اوقات و تعیم علم خیر و شرف و اندیشه
 شنه از ادوات دنی تر نفی و نیک است از رنج غرام راجع به فطره
 ابرو علی و فرقه نفقتی آل خب از طرف فقر و کسب
 جفا و جفا تیره کشید مفرط که نه در کافه نه کرد
 جب بعضی نک (ایم از نه در نه کوم حدیث است نعم ملک
 دعای تر توفیق تم ای از نیک و صلوات و رانم
 ایام ل نمرند نه ده توفیق عادت در نه رانی
 طلبه مدرسه البیوم دعای داور و ابر خفاقه را مایه
 صوفی محروم نه مایه اگر خرم و السلام
 و صلی الله علیه و آله و سلم
 ختم می کنی ریفه
 و کرمه و مایه
 علامه
 و سلم

بسلام شیخ که به خدا و از نور عاقله ده که و ماده و این نامه یکم بنویس ده که حولا خانقا
ده مصارف ده او ضاع می گم یاند و راوام کرد که و ضعیف نوی بنویس برمان نامه
دل مطمئن بیدین نه ویشی نه هم نامه به که ده ثلثا نویس نویس و بعضی تو صیه تیاد
نویس بود من که نامه که خود نویس نویس محتاجی سه عاتم نه ویش نویس نویس که نامه ده سعادت
نیم موت با بعضی

کافی مانتنه ده سعادت

هیا نویس :

جناب ارجنه فقیر نه هم محبوب فقیران ششم مدد بکرم را اتم الله و اما
بر عراست خیرات مخصوصه اگر کم بر عراست نصیب و به عراست شفعه به
کافحت ریه به خطم ای که کجاست و دست و منجر احوال بعد
سرور و طبع هم به هم دست دارم از دعا و خیرات که هر وقت فراموش
نخواهم که به اگر از سرخه کت به هم آمد و رفت نماید و به هم وجه
در روضه محضه و عجله لازم است که اگر وقت است و مقدم به پس از آن
دعا که لازم فرمود و دریا را دوست دوست و در آفتاب
حال به کیفیت کار و در عراست رعبه و رفتن بیمار در عراست
عجالتی که به تقصیر راجع به ابعاد خواص دارد و ده نویس
ساکت به برای عراست اطباء کرده بعضی

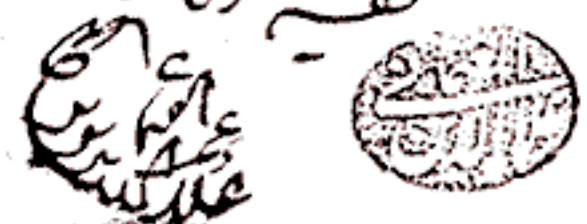
دعا و عراست و عراست و عراست
برای عراست و عراست و عراست
عراست و عراست و عراست
عراست و عراست و عراست

شیخ ماوه ن ازورن له به غذا صرف کرد بیستم هه مو ره فیقه کانی له ورثی سه فزه که زور
 بووون اتا شیخ عبه الکیم نه بی نه و بی طاقت نه بر بو به تا شیخ که رایه وه بو بیا ره
 به رب دل خوشی وه صبر و آرام له فزونی وه وامی کرد :
 وه نه نریکی که رانه وه یا نه نه نادیه بو نویسم که وایم زوه نه که رینه وه وه به عاده نه
 هوس ری و سلسله اهر خاقلی نویسه بو :

خ بفت میرتاب محبوب سالت ندیم فدیه بیکرم مدرک رازیت
 سادته بسلم وری ترفقه ت وایه ست داورم لار
 ماسوال نه نه صحت بایه است وینه تکرته بر حبیب بکرم
 سقده این چنین بر آورد ایست لار غفر رب
 مده ت صبر کرد

خ بعت یک محبوب وری نه مده بایه رازیت
 ترفقه ته بسلم وری داورم و خاقلی رازیت
 صبر راز کنده غفر سالت ندیم مدرک و غفر رب
 وینح محضر رب نه و صوره محضر وینه محضر وینه

دعای و سیرا بر مدرسه و فقه رازیت
 و صله الیه و الیه و الیه
 و الحیره

سه هزاره کوی شیخ دریره ی کیش تا که دته مانگی : : : : :
 که رایبه وه وه له کانی گه بشتن به شاری رسیلانی نه م نامده خواره وه ی نویس بوم وه له پاشا
 چدن روشی تشریف گه لیسته بیاره بهر مو منوبین وه اهر خانه به دیدار دلشاد
 بدین :

له مرسالی هه زار و سیه و چل و نودا من زور موفق بوم وه رساله ی ر ورفات ، له منطقا
 وه (مقالات) له باس به قبولاتی عمده بهر وه بعضی ادبی حکمت له اعتبارات
 وه امور عامه وه

رساله ی (وصیه)

له علم منطق را به تابه تی

له باس (موهبات) را

تالیف م کردن وه گه

له طلبه کان نویسیانه وه

وه خدیند نیان

به راستی له مرساله له هه مو

جهه نیگه وه به خوشی

له سرمان زا بورا والله

له آخره به

فان بنظر مدد گرام مدرس بزرگه فقه

در جواب توفیق و طاعت به بجهت له لیله وارده

سوم سه روز در حرکت و وقت حرکت بگذرانده

خواب داد که الانچه به کلیه فترت و لذت

بیاید ایلم کنند کس اینجانه

وصف الله عن سند محرم واکم

و ستم

مهر

علاء الله

علاء الله

علاء الله

علاء الله

علاء الله

علاء الله

علاء الله

له آهزن سالی به زار و سیصد و چهل و نود و شش جیل (برای شیخ له و تدر کریم) ده نانی کرد
 ده ضرب بری ده فاتی که نشت به بیاره ده مجلس تفریه و انرا ده لمانگی در الحجه و الم
 ساله نامت شیخ عمر نامی تفریه یوشیخ نوسی:

ده نامه نیکیستی بوس نوسی که له ضواره و نشت کرا ده:
 شیخ جیل کدری حضرت شیخ ضیاء الدین بر له که ل شیخ انور ده شیخ لامل را هم رسایان له وایکی
 وایکیان فاطمه فانی کچر شیخ قادری (قد ره همه سن) له نه نه ده شیخ حسن ی گلک زده رده به
 نه سر زانه کورکی جوان ده هم لکه و تو بو الفانی ده له فاده ن سه رسیا کم ریکه و تو له زمانه
 سلطان محمد رشاد له که ل له لاهن ی کوری له لاه که دره را روشتو بو رسته بول
 ده به نادی پوست نشینی فانی (بیا و یله) ده معاشی بو برابره ده لسانکی فاده ن
 شعور بو زمانه ترک زور باش له زانی ده فارس زانی بو ده زور نظافه نه خون را اگر
 له کرد له تاریخ به زار و سیصد و چهل و صد و ده دانه فروش که و ت ده به تدا و
 روشت بو شبرز ده شماران ده ماته ده بو به غذا چارس نه کرا تا له نه نجای له دی
 تدر کریم ده له نادی و لوکان ده فاتی کرد رحمه الله و ط ب شراه:

ده ایکی فاطمه فانی وایکی
 شیخ جیل نادی (رحیمه)
 فانی ده کچر شیخ قادری
 قازان فایه له ده خوشکی
 شیخ عبدالکریم ی باوکی
 شیخ حسین ده شیخ حسن
 نه شمر به پیری قد ره صیه راه
 یانی (رحیمه) فانی پورک
 شیخ حسن بوه شیخانی
 قد ره حسن وستی یانه که
 فاطمه فانی کچر رحیمه فانی
 بده ن به فانی بطیکی عسکری
 به لام رحیمه فانی راض نه بوه
 ده به شوی پیاد یکی صالح دا
 که راه و تاجاری له قد ره فانی
 شیخ حسن ی برار یانیت
 بوزیاره نه حضرت غوث
 ده لوسه و ترا تصاد فانی
 شیخ ضیاء الدین له کار بغداد

جناب فقاهت ب حبیبی ملا عبدلکریم برضی سلام و دعای حصول جمیع امان مرام یاد آوریم
 حیرانز تقوی و نایب سلاستی حاصل و سلاستی آنجا را به حق تعالی میخواهم مده نه است بواسطه غث و
 راه از دستن جزات اینان محروم دآن موجب حظرات فلی است از وکالت فقر کفوضا بجهت
 حضرت پر شرف حضرت بوسی و بنده کی تقدیم خدمتش فرموده امروز در سه ساعت پیش از این
 عرفیه مخصوصه بکثرت نوشته ام از مخصوص غراخوانی و تبریک عید و تسلیم پوسته خانه کرده ام که در الحجه
 تسلیم بجناب شیخ عمر شود و او بجهت حضرت پر نورستد و لهذا عرفیه مخصوصه حاله نوشتم
 و کلمه برای فرزندی انور نوشته ام ان شاء الله رفو برایش روانه فرموده بلکه در این بهار به بیاره عفو
 از آنجا با نیاید مده در اینجا بنشیند جناب فقاهت ملا بهاء الدین برضی خلوص و جناب سادات
 سید مظهر دعای مخصوص و حبیبی ملا طاهر سلام نام مشتاقیم طلبه ای اینجا هکی عرض خلوص داره

الداعی
 ابن القوه دکنه
 عمر

طلبه ای خد ترا در توفیق و فقنا الله ما حبه و یرضاه و السلام
 دو الحجه شیخ

در این زمانه که دنیا پر از کفر و فسق است و هر کس که بخواهد در راه حق بماند باید که از این دنیا بگریزد و به سوی خدا برود
 و این کتاب را به شما میبخشیم تا در راه حق بمانید و به سوی خدا بروید
 و این کتاب را به شما میبخشیم تا در راه حق بمانید و به سوی خدا بروید

له بنیاد شیخ ضیاء الدین خوارزمی فاطمه خانم له کاه وده ماره ی له کاه . وده ماره ی دوسمهال
 مای شیخ ضیاء الدین به اعتبار فاطمه خانم له شارر (خانم قی) را ماره ته وده به تا خانقای
 خانم قی در وقت کرده له تاریخ مهر زار و سیدوسی را . وده شیخ انور کور ضیاء الدین له
 شارر خانم قی را له رایک بوده جایش له وده مای فاطمه خانم نقل کرده به در بیاره
 وده پاشی چن سالی له بیاره وده نه نقل کرده وده خانم قی (بیادیله) له نزدیک هلیجی را
 وده له ویا ماره ته وده به لام به کاه ویا هاتونه ته وده به بیاره :

نه نام ی ماموشا شیخ
 عمره جوابی نامه نیکه
 که له وده ضیاء شیخ له بقدا
 که ته وده وده له سلیمانیه
 به نویسم به فخره ک
 له در ورا به جایی جوابی
 نه به وده وده نیسته
 نویسم به وده به هم

جناب فقیدنا سب جیسی ملقبه لکرم بعض سلام و دعای خیر انجام یار آورده مشتاقم
 در آن وقت که حضرت پر ادام الله عمره تشریفش در اینجا بود و کلمه بیدار آوری فقر نوشته
 بودند موجب فرج قلبی گردید لکن بآن واسطه بحال نوشتن جواب نداشتیم ان شاء الله عذر
 مجموع است خبر ترا تفحص فرمائید سلامتی حاصل است و موفقیت و عافیت این روز
 حق تعالی میخواهم تا حال نسخه کلمبنوی تا اول تخطا تش طبع شده و نمونه یی با اینجا
 روانه نموده اند بفرار خودی شیخ فرج الله رفو طبع تمام میکند انا معلوم نیست در خدمت
 جناب برادری سید مظفر عرض سلام دارد جناب فاضل ملایم و الدین بعض خلوص مشتاقم
 ملاطهر و اعز هنرم فرزندان است و در طول عمر و طلبه را در توفیق طلبه های اینجا
 عرض خلوص دارند باقی وفقنا الله و ایاکم لما تحب ویرضاه و سلام
 الداعی
 ابن الفهر راعی
 عمر
 کاتبه الاحقره

له سالی هزار و سیصد و چهل و هشت و چهل و نود و تقویتی به هم و در سفری نیمه راهی گزیند
 که در میان راه روزی سلطانیت بویبار و ده که خدمت شیخ و ادبیت گویایی
 احترامی آل و بیت و منزه به همه و اخوانی نه وانی کرد به لام روز به لغت و تیار کرد
 به نه و عی که شسته نه و پاییه و در هر که سی که شیر و اداره و امامت و خلافت نه و انانیه

حنا بفضائل حبیبی ملا عبدالحکیم بعضی سلام و دعای خیر انجام
 دید آوریم خبر از آن شخص و نایب سلامتی حاصل است توقع است ایشان هم
 در صحت عافیت باشند و اوقات صرف تدریس سائر جهات خبر به بفرمانند
 در کاغذ پیشین برای شرح جواد نوشته بفرمایند و در چشم انداز برای روانه
 عنویم تا حال سخنبران مطبوعه نیامده اند بکنای فقر حال تمام شده است
 و جمال در راه باشد لکن تا حال اعلام ما بر روانه کوشش نکرده اند و در خدمت جناب
 ملا بهاء الدین عرض خلوص دارم جناب حبیبی سید مظهر بدعوت مخصوصه
 دید آوریم طلبه ای خدش را عی توفیق ملا ظاهر و سائر احوال پرسیان و جوانان
 طلبه ای اینجا هکی عرض خلوص دارند باقی و فضا الله و ایاکم لما یحب
 و رضاه و سلام
 الداعی
 ابن القوه رکنه
 عمر

نه من نامه به جواب نامه نیکی به که نویسم بوشه رح جواد که سر رساله به بهاء الدین
 نه ویش شریکی ناقصه که لا بوی نار و نویسم به شیخ انوری کوزیا و ده که در کات شیخ انوری
 نه بویست که لای مولانا خاندن کوری شیخ (وای سازنی) فیضی ماوه نیک که لای مایه و
 به لام که نه بخا مایه به نه و ده خیر صنفه نه که بی رویشته و به به سلیمان

له دې شېخ لېرې رعایه تی نه ده که خاوه ن مال بو ده کابرایش معان بو جوابی نه دایه ده
 به لام بن خوم په نه گیرا و دتم ناعه مارام نه م فرماشته راسته که هر که س له اداره ی
 نه وان نه بی اموراتی دین نه داو نابی نه هکلی شیع بودی نه غیری نه مان استیلاک
 صفویه مانا له م دولات

تا ایسته جارا نه بو
 که یه که له س دات
 بکهن به امام و که وره ی
 صوفیان وه بوچ
 اطاعه ی غیری نه وان
 نه که ن کابرا له جوابا
 قسه ی بو نه ما وه
 نه ده نده ن و دت
 نیمه شی له م باب نه وه
 مقصرین :

جناب فیض کتاب حبیبی ملا عبد الکرم بعض سلام و دعای خیر انجام
 مشتاقم محبت نامه آنجناب رسید خوب فرج کلی کوه شخیر از
 حفصی انور و پسرزاده کرم مولانا اظهار فرموده بود خوب فرج کوه معلوم
 فقر است که آنجناب عبد فیقیر مائل برقی انور و بیج نخوی از اسباب شرا
 مقصور غفرانند - هر نسخه بران به مجلسی به تمام می واصل اینجا شده
 و باقی در راه است لکن چون به همد پاپور بیايد به بغداد دیر می رسد و چونکه عمده باره
 طبخش از طرف شیخ محمد است و او حال کمال برودت و بی شاستی فقر نخوی
 دارد که قابل تحسین نیست قال و صفت و قیمت نسخها خط مجهول فقر است ان شاء
 بعد از وصول و قطع قیمت هر چند نسخه در آنجا صرف شود محبت میفرستم
 از عوض فقر محبت پسرزاده ارشد جناب شیخ عثمان سلمه الملک المال
 رفته و خلوص دعا کو فقر بعض رسانیده خوشتر آن باشد که ذکر و بران گفته
 و حدیث دیگران طلبه ای اینجی عرض خلوص از مستقیم حدیث را داعی توفیق
 باقی و قضا الله و الاکم لماحب و رضاه سلم
 حبیبی
 الداعی
 ابن الوه
 عمر

حبیبی فقها علی باب ملل و ملوک پریم مروض سلام و دعا ی خیر انجام
 یار آوریم محبت نامه آنجناب پسرید از زرده سده و ششایان کلاه خرقی بخشید
 بخجالی فخر نشستن اندر این رشتان و آنجا نفی ندارد غیر از خطرات و آفت
 قلب فقیر اگر باینجا اعاره پس بفرمانند بسیار سرور بشیوم آن کاغذ که بزور
 نوشتن ام برایش خوانده و تهنیتش فرموده مع خدا اگر حضرت پیر میل آن فرمود
 که بخدمت مولانا روانه پس بفرمانند و امر حضرت از خصوص تعلیمش با و بفرمانند
 فقیر راضی و اختیار الم غناقتش می نمایم و در حدیث حضرت پیر روشن صبر
 عرض دست بدست دارم — موافق قرار ی شیخ فرجه الله حاله طبع کلکبوی تمام
 چنانکه بوعده دو ماه دیگر باینجا برسد آنوقت جواب بخدمت بنویسم آلات
 ریح محیب و اینجا بخدمت بفرستد حاجت فقها علی باب ملل و ملوک پریم مروض
 خدمت شما هم حاجت رسید نظر بدین صورت چنانکه یار آوریم ملاک رب کلک و در خدمت
 فرزندان دیر به بویسنم باقی و فقها الله و السلام کا محیب و رضاه و السلام
 الدعوی

~~26/07/23~~

عمر
ابن الورد
الدعوى

الدعاء والسلام

3

- ۱۳۳ -

[illegible]

من کبریا در جلال

سبحان و تعالی

سبحان و تعالی

سبحان و تعالی

سبحان و تعالی

سبحان و تعالی

سبحان و تعالی

سبحان و تعالی

سبحان و تعالی

ہر سال ہزار و سید و چل و نور اسے فریکم کرو ہو ربا وہ جانی ، ہو مالی نہ لا عبد اللہ
 نہ زورم ہو چاوپے کہ تنی فاتح وہ نہ سال اسعدی کوریشم بر ہو نہ وی ...
 وہ لاس وایہ گہ درہ یا بہ جیم ہیشت تا کہ عمری چوار سالے را لاس نہ وان وہ فاتح
 کرد وہ قبرستانے شیخ شملی کہ قہ راخ نہ ہم بری لاس پوارہ وہ وہ فن کراہ ...
 نہ نہ فرا کہ مالی امیر اسعدا قصا دنی سلطان حیدر خان ام کرد کہ فرمان را

نہ و منطقہ ہو وہ گہ کی منظرہ ہی مذہبی نہ گہ لا کروم
 نہ نہ وہ کہ وہ بہ راستی من نہم ویرا بہ سہ ربستی قہ ہی کہ لا بلکم تا نہ وہ ہر ہر صراحتی

نہ بیانی مرضی کرر جہیم دوت مادام وایہ قہ ت نہ گہ لا نہ کہ م

طبع تو بادہ رت بہ قورمان بہ یہ دوتی بہ ثی ووتم کہ دای من ہند لال بہ حدیث
 نا کہ نہ چونکی ممکنہ تو بلبیت نہ ہم حدیث موضوعہ وہ توشی ہند لال بہ حدیث
 نہ کہ چونکی ممکنہ من نہ صحت اسنادہ کہ یا قہم ہی بہ ہی دلیل ہر دولال
 یا قورمان ہے یا وہ دلیل عقلی دوتی باشہ :

ووتم خودا کہ قورمانا بہ صورہ ہی عدم توفیق اسے پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم
 الناس و منی طبعی درہ جہ نہ ول اصحابہ کا نے ہون :

وہ بہ صورہ ہی خاص بہ اصحابہ وہ نہ فرعونیت والذین معہ اشداء علی الکفار رہا بنہم
 تا آخر آیت نہ کہ

ہر روا کہ شانی اصحابہ صریحہ وائے فرعونیت لقد رضی اللہ عن المؤمنین اذ یبايعونک
 تحت الشجرة فعلم ما فی قلوبہم فانزل علیہم لکیتہ واثابہم فتحی قریبا :

وہ نہ شانی سابقین کہ ہاجرین و انصار نہ فرعونیت والسا بقون الاولون من المهاجرین
 و الانصار الذین اتبعوہم باحسان رضوانہ غم و رضوانہ

کہ دای چون مکان نہ توانی نہ گہ نہ ہم ہر ہر شنا و ستایشی عام و خاصہ بادہ ریکا
 بہ وہ نہ ہم جماعت نہ بہ را بہ رہ بہ وصیہ ہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم اہمال یا نہ کردہ وہ وہ وصیہ ہی

نہ دیان بہ جس نہ ہینا وہ یا نہ ہے کہ لاس وہ رہا رہی نہ وان راست نہ ہے العیاذ باللہ
 نہ نہ محال یا نہ ہے نہ مانہ نہ سہ رستورں حق معامہ نہ یان کردی وہ بیعتی تان

نہ حضرت ہی ابوبکر موافق حق ہے :

وہ نہ لایں حضرت ہی امیر المؤمنین وہ ملاحظہ کیا نہ کہ خلافت ہی ابوبکر ہی حق نہ زانیانے
 چون جاریہ ہی بنی حنیفہ نہ ابوبکر قبول نہ کرد : وہ نہ گہ نہ عمری قطب ہی جزیرائی

وہ بہ غاصبی خلافت نہ زانیانے چون کچھ حق ہر مارہ نہ کرد
 وہ نہ گہ نہ ر عہد و زہ مان خلافت نہ بہ حق محض حق زانیانے چون نہ مادہ ہی بیت و چوار سال

وہ نہ زہ مانے ہی خلیفہ وائے نہ ہی شرعی حق چا و پوشی نہ کرد نہ مانہ ہم ہر ہر لین نہ نہ رہا وہ
 کہ حضرت ہی امیر خلافت نہ نہ و زانیانے بہ حق زانیانے نہ گہ نہ کسی ہر اللہ ہی نہ وہ نہ سال
 نہ نہ حق نہ بہ بر ترس یا نہ بہ بر مانگی اہمالی رہا ہی ہر دار نہ وہ نہ نہ ہر مال کا ہر اقصائے قبول کرد :

له سالی هه زار و سیه و پینجای مچری را له نوکمی به ده له دایین له مانگی صفرا به لاهمادی قزلی و اردی بیاره
وه ماهوت شیخ عمر نه م نامه به بوس نوکمی بو بو تو صیه رمن له خصوص شیخ انوری کوری به ده که
تا له بیاره را له خدمه تی شیخ به ولانا را بمقتیه وه له خصوص غیر بونی خط و نویسه وه پی ویری
بکمه م وه باسی موضوعی طبعی که لقبه وی بورک نیش نوکمی بو

وہ توصیہ لشی کر رہا ہوں کہ

خدمت میں ملا محمد بن فرحی علیہ السلام

سہ لاکھ کورس۔

لا حول ولا قوة الا بالله

کورس سے لا علی

فرحی رحمہ اللہ

لہ وولائی خود نہ وہ ہے۔

بسمہ عرضی ہفتادہ

لے جاؤں گا۔

رابع الا زهر

50/0000

علماء روشت

دومر وصالی

لہو وں مایہ و ۵

کہ یہ خیر کہ گناہ وہ

وہ گم شدہ

کرکردم، منع

از امام لایق سه فری

فر کونک کہ گہرا نہ وہ

سورگرمی : ج

ریحانہ سے رہنمائی

کے لئے بارہ سو ماویہ

چهار مانگ له بياره مایه وه وه له صوره و مدرسه داله منزله مندانشت وه به هم مونه و عی
شیخ بياره صدمه تی نه گرت وه من و طلبه لمان دل مان رعایت نه کرد وه به یه که وه رمان
نه بوار و له مانگی جادس اش نیه داله بياره وه ره و ویشته له در (سه راد) له نا صیه
میشدر به موقه تی بصوره تی مولا به تی دافیشته به فیال نه وه پایز که شیخ نه روا بو بغداد
له گول شیخدا بر و له بو بغداد وه شیخ سهر لکا بو دامنه زبانی واقعه له نه بخا مفکره که رجبی هر
وه کوله سه ولا نشالله مایه نه که م :

جناب فقہائے کرام حسین علیہ السلام سلام و دعا مخصوص مشتاقیم
خبر از آن شخص فرماید سلامتی حاصل است و سلامتی و موافقتی آنجناب از حق تعالی
میخواهم بقرآن معلوم اند و در آنجا باقی مانده تا در آنجا است از نصیحتش کوتاهی نفرماید
بلکه اوقات خود را ضایع نکند و مشغول تعلم خط و فارسی باشد تا وقت کار خود را
از مخصوص کلمبوی تفصیلش باند کفتم حاله هم نسخا شیخ محمد استیلاد کرده چونکه را
بنام او آمده میگوید مقدار باره خودم که حصد اینجا رسید است نور چشم حق تعالی
نمزد هم و برای من تعجیزش لایق نیست حاله جزئی ملائمه در پنهان حاصل شده
جناب ملا بابا الدین و سید مظفر بوضو خود و سلام مخصوص مشتاقیم سائر احوال
چنان را در حرم و سلام
صوالی شریف
الداعی
ابن العزیز
نعم

عبد
جناب فاضل محقق علامہ محمد حفید قرظی
علامہ حفید خفوت شہزادہ
علامہ ازہر حفیضی سہی آرہباب
دبیرہ حفیضی بانہ جاجا و فہم ہر نوعی مشغول
ہبابی اترہ حفیضی سوزہ استحقاق زاید تر دارد و ضایع
علی شہزادہ سلیم عمر الداعی

فائزاً مدته تفرغ عن الإهمال
 الذي انشغل به من قبله
 ليستطيع أن يفرغ من كونه
 من غير أن يتأخر عما فليتر السوء
 ليس في شيء من الأشياء
 يكون رغبته فأذا شغل من غير أن يتأخر
 عما انشغل به من قبله
 ليعلم أن شغلته من الجوانب التي
 من أن اتقوا أمرها فأما القول فيمكن
 أن يخرج من كل شيء
 ليس في شيء من الأشياء
 من أن يتأخر عما فليتر السوء
 يقولون في أربع مائة وسبعة
 وتطلب عنه فأما شغلته

جناب فضا ئلکاب حبیبی ملا محمد اکرم بسلام و توفیق بر تحصیل اُمال
 و دِرام یار آوریم خبر از آن شخص فرماید سلامتی حاصل و صحت و استراحت و موفقیت
 آنجناب از حق تعالی اعلیٰ هر کلمه کاغذ برای فرزندی انور نوشته ام برایش روان
 فرستم در خدمت جناب ملا بابا الدین عرض مخصوص دارم جناب برادری سید مظهر
 بدعوات همیشه یار آوریم ملا کا هر رسد احوال پرسی را می خبرم باقی توفیق

رفیق بر و سلام
 ربيع الاول ۱۲۵۲
 الداعی
 ابی الوقتی
 عمر

لهم ماوه داکه نه لاهجده (تورجانی) خلا وه اقرلجی، اصلا له بیاره دابو بهرله مجره و درسه دابو
 وه غایله و کاتانان وه رسم به فقه کانا نه ووت نه و دانه نیشت یارانه کشا به لاک
 نه یوت به من په که وه رسمه کانا نه ختم وه فغلا نیشت به یاسای ختم وه دایم نه کرد ...
 بیستم روزی شیخ پرسیاری کرد بو فرمود بو مه لاکه یم مه لایلی چونه نه ویش به خشی
 ظنی خور له وه لانا فرمود بو

به راستی جگه ی وه کو بیاره
 مه لایلی وه کو مه لاکه ی نه و
 وه که لایقه ی جودان کرد بو
 جراه الله بخیر

له پاشان نوژی عصر
 نه غلبه له که لایله یه
 بو باغانه بیاره یابد
 چه من که نه که ره له یابد
 چه من بیاره وه میوه ی
 جودانم بو نه هینا نه یوا
 نه و میوه یه به ده سی خوش
 نه نا و کانیه سارده کانی
 چه من بیاره دایبشور یه نه وه
 نه و س میوه که نه خوار
 یانه زور محافطه ی صحنه ی خور
 نه کرد ...

له مانگی جادرا الاخر را
 له پیش وه چونه له بیاره
 جادرا منقره سلیمان
 اصد به که توفیق به ک
 سات بو بیاره نه و روزی شیخ
 له بیاره نه بو وه له اصد و ابو

به من وه مه لاهجده له بیاره دابو ی وه له سه سه کوی به زله یی مهرقه و کورس مان دابو
 اصد به که له پاش وار دیون وه تو زس هرا هت زور به یانه اشراعی دله خور له ره و هانیه نه نه و
 شونیه وه قه درس قس ی خور له نا و مانا رابور وه هر له و مجلس بو به آشنای مه لاهجده وه که
 له اصد یی رسیده را مساعده ی کرد وه پاش دایم زران مه لاهجده له بعدا هوم اصد به که منصرف نه رکه
 وطنیه ی که وه روشت له بعدا له عطیه خا نو یی دروست کرد نه که ساله هزاره و مسجد و هشتاد و سی چوبی یانه

جناب فاضل کرامت ملا عبد الکرم بوض سلام و دعا حیر انجام یار آوریم
 خبر ترا نقض فرماید سلامتی حاصل است و صحت و موفقیت آجناب
 از حق تعالی بخواهم بخیرانم جناب فاضل محقق ملا محمد زجانی زاده در آنجا
 مانده یانه اگر مانده عرض دعا و سلام فقر بختش تبلیغ فرموده چونکه معلوم
 نبود که در آنجا باقی است کاغذ مخصوص بختش بنوشتم از احوال و احوال
 اعلام فرماید هر کلمه کاغذ برای انور نوشته ام برایش روانه فرموده
 عرض دست بوسی فقر بخت حضرت بهر تقدیم فرماید جناب سید
 بدعای مزید سعادت یار آوریم طالب اخذ ترا بدعای توفیق یار آوریم
 سائر احوال پرسان هکذا طلبه ای اینجا عرض خلوص مخصوص دارم

الداعی
 ابن الوه راک
 عمر

باقی توفیق رفیق بار و سلام
 بهر حال احوال

کافزای که کفرت ملا محمد زجانی نوشته شده اند
 کفرت ابلاغ فرموده السلام علیهم

چو ارسال وشتی که پاشی ده فانی به لاجورد و فانی کرد و ده که فرستای غریب امام عظمی ده فن کرا طایف با وصل
 انجسته ما و اها نمبه آرمین :

درم سالی هه زار و سیصد و پنجاهی مجری را که پاشی طلوع صبح که روشنی پنج ششم بیست نو هه می
 مانگی بر سبوع الاول که دکانا که نیمه که دکانا بود که متصل به صوره ی شش و ده محمد که رایک بود

و ده که دکانا که لاجورد که بیارده بود

میشتی که به بر نه و ده بیشت

که رایک به جو بود که رارم را

نه که رکوری خاوی و محمد بی

نه به رو کلمه به نویسی پوشین

که که قه بیکی بو ریاد بلحا نه و ش

که حاشیه س نامه که به ده نویسی

به ری خاوی کافی ده مایه ی

خیر و سعاده ته ان شاد الله

و ده دکانا خیری بو کرد بود :

شیخی بیاره روز محمدی خوش

نه ویت که به جاده نه به فرمود

نه به کوره نه که رمانع به نفس نه که

که نه فانی به که پس نه به

و ده زور نه ی لادان :

و ده رایکی هم به شری زور خورده

پاک هم به نه کرد هستی که کانی

پاکه دانه به شیرین به نه واده

و ده که پاشی تمیز جویند کف

نه و او کرد و ده شهادت

ریزی دوازده ی و ده رگرت

به لام که پاشی نه مانع گیر و ده ی که نه بار بود

که مدیم به لطف خود وایه انجام خیر بکا

و ده و آنک علی الله بعین ربنا و تقبیل دعا

سنة

مولانا بعد تقبیل ای دکن شرفه المعروض انه قد سمیت غلامکم

في بطي أمه محمدًا ولكنه أحب ان تعينوا لقبًا له

احد الألقاب احمد او شرف او صلاح الدين

او لقبًا آخر احرى فان اليوم سابع ولادته

والمربوبه همكم العاليه دعا صلاح امره

في الدنيا والدين اللهم ربنا و تقبيل دعا

عاشه خاسي ربيع الثاني ١٢٣١

Handwritten notes and signatures in the bottom left corner, including names like "احمد" and "محمد" and dates.

جناب حبیبی فاضل کلام علیکم السلام ورحمة الله وبرکاته
 حضرت از سوال فرمایند سلامتی حاصل است و سلامتی و برکت است این اخلاق
 نقل میخوانم گذشته از این جناب برادری محسن که شخصی است با استعداد
 و متفوق خواندن کتب پیوسته آداب میباشد علم خودت شد مدام ممکن باشد در این
 بگویند و سعی بویا نمایند ۱۰ از خصوصیات او مدتی است با خبر هستم باستان
 اضطراب قلبی دارم ز نو خبرش برآیم تحسیر روانه رفوعه و هم حاکم برایش نوشته
 که با اینجا عیونت نماید برایش روانه رفوعه و هر مقدار باید لازم در است از جناب
 برادری ملاطفاً مراخذ رفوعه رفو برایش بفرستید و بنمایم جناب برادران سید مظهر
 و ملاطفاً مرا بدعوات مخصوصه یا آوریم طلبه ای خدش را دایمی توفیق نزد حضرت محمد و برادرش
 در طول عمرم باقی توفیق رفیقیت ببرد و سلام علیکم ^{خواجه} ^{الداعی} ابن الودیع
 عمر

جناب فاضل محقق زحانی زاده ملا محمد باقر
 خلوص و دعای مخصوص مشتاقان
 بعد از نوشتن کاغذ آن فقیه از آنگاه نامشده و فخر
 طهرانی ایرانی برای او روانه علوم بفرستید و روانه
 هفتده و برای او نوشته که رفو با اینجا عیونت بکنند
 بنی و نسیم

خدمت جناب علی اکبر دم و درین ذوالفصل و الحرام کرامت شریف
 بدو و سلمدم در وقت و تهنیتی فید عز و احترام در هر یک و ایام رحمت می
 بن بسلامت ختم تقدیم محبوب فقر اوج هر دو و تحسین علوم و سلسله
 سلامت است در هر چند نزد هر کدام بایزاق است گردید با نفیض
 بفرل و تقسیم فرایند و بذل مساو نه را در تفاهم او درین نه است
 که موجب جلب دعی خیر فقر است و انا هم به طالب خیر است تا کسی
 دارد و سلمدم عیدم و رحمة الله وبرکاته خاتم و فقر انقراضیه
 و مع تقه علی اکبر علی محمد
 و علی آله

علی اکبر

له سالی به زار و سید و پندار به عزی که سی فکری شیخ باریه یان بنیایه سه رنه وه که نه باخچه به
 واکه خور به لاتی خانه قاده که گه ل نه و حوجه در ریزه که لکاو به خانه قاده وه نه خسته به نده که
 به رده می حوجه که به تا نریکی حورزی قهر و به تار به نری خانه قاده هه یون بکا به دوکان و بازار
 به نه وه وار رانی بو خانه قایی وه له واقع به رهنه نه می دوکان و بازار به نه بو به یون وار دات
 به لام منظره و دیمه نی جوان خانه قاده و حوش خانه قاده باخچه خانه قادی به حونه کرده وه
 له فکری و امنه مایه لا بهاء الدین مانع یون له به به عزی شت می که می نه بو که نه و خانه قاده
 حوانه که خوی و اطراف وه کو باخچه نیکی به شت به رده رده بو به یون نه می بنا وه دیمه نی
 نه گور را وه حوش که سی نه بگ نه بو وه وه نه خسته به نری قهر راغی حورزی حوش خانه قادی
 له گه ل نه و حوجه واکه بو یون به وینه بو نه خوتا
 ووه نه نه حوجه له نظری نه واکه نور مقدس بو چو نیکی وه ختی خوی شیخ ضیاء الدین درستی کرد بو یون
 وه نور له و حوجه را و انیشنبو هه تا به بیت به جارس عریضی کرد وه بنیانه سه رنا و خانه قاده بو نه وه
 خانه قاده دره بی نه ریمه نه له حوجه واکه له جارس به حور را روحانی نه حضرت صلوات الله علیه و سلم شرف
 یونم له به به نه وه خام می نه می شیوه بگورم
 سی هه می دوکان و بازار و قاده خانه غایب شون نرایح و جدال و شتی له و لعب و قمار وه نه می
 نه وعه کرده وه فانی پالی عالی خانه قاده و عبادت خانه نیم فطال له
 هر چه نه حور مان واکه بیان بهیت نه و حوجه یانه روحانده وه نه خسته به نری به رده می
 حوجه که بیان بهل گرت و حوش خانه قاده وه که واک چاک پراوی له مات وه نه ر
 چارانه له باخچه می پالی خانه قاده و ابون هم میان نری وه نه و دیمه نه حوانه و نه و صفایانه
 نه بهیت وه فطال پاشی نه وه که کر دیانه وه به بازار و دوکان چهن عوادنه تیا به پیرا بو
 که نیسته قایع به بیان نیم
 سن و مایه لا بهاء پاشی نه وه که بنا و سید یون له وه رگرتن قسه که مان قهرار مان را به و
 چارانه به ریمه نه نه فروترین وه بیان که یی به تیره ک و رابیل وه له سه ربانی خانه قاده
 بو موسی کدین خانه قادی بگریته وه له لایکه وه بو نویش جمع و جماعه نی ماکدین به سود نه به
 وه له لایکه وه بو طلبه لکان قاربخ رور نه به که نه ها وینا نا تیا یا ترا بو ریا وه بنون
 وه به رست نیش بو وه در تیا کر دنه وه به کار ه
 بو نه می قسه وه به به که وه که گه ل شیخ واقسه مان کرد وه شیخ قناعه نی کرد وه
 نه می فریم به بر بیان هه که نه وه له سه ربانی خانه قاده به و چارانه خانه قادی نیکی
 فوقانی کرایه وه عوه نیسته شش به رده واکه وه نور بو نه هه نه و شنه به تیا به نی له بو
 طلبه به سود وه وه له کانی دروست کردنه نه و خانه قاده را سه رودا له لاجه قرح له بیا ره دابو
 وه له تاریخ بنایا نسیم معصوم للوری بلا و عوی بَقَعَ اسْتَسْنَتْ عَلَى الْفُقَی
 حرف شرط اخیر مقصد ما است بحساب جمل به فتوی

(بابلس خاتقاي بياره)

خانه قاي بياره كه دتوه نه لا خواروي دي بياره وه له قه راض چهم بياره دا روي كرده نه
قبيله شوي خاتنه قا وه ختي قاي باغي مالي شيخ رشيد خاتنه قا سراج الدين بوه
كافي كه شيخ ضياء الدين له بياره دا دامه زراوه نه و خاتنه كه مولكي شيخ سراج الدين
بوه داويه به نه نه دوي شيخ رشيد وه نه و باغي به له وه رگرتون وه خاتنه قاي
تيا دروست كرده

نه صلي نه و باغي كافي به رر بوه به رلوشوني به رويان له كه ندره وه نه و بنايان له رويان
دروست كرده مالي خاتقا ماليكي چوار گوشه به قويا دو صد متر مربع نه جب
وه چوار ديواره كه ي قويا چوار متر به رزه چوار كوله كه ي دارگويي چوار پايو
واله ناويا وه به دارگويي وه نه هفتي كوي سه قفه كه ي گيراده له لاي پشت وه
ديوار يكي بي به كچه ره به وه له لاي غربه وه له ناواستي ديواره كه يا ده رگا كه ي دامه زراوه
وه له روي قبيله دو به كچه ره ي كه وره به رزي له لاي قويا به كه به وه هه به :

له غربي خاتقا وه ري ره ويكي چوار گه رزي پان هه به به ديا سه رنه كه وون بوسه ريان وه
له نه نشتي غربي نه و ري ره وا دو صوره هه به صوره يكي كه وره دري به صوره به به راي
خاتنه قا نه شوره وه ختي قاي ماوه له شيخ ضياء الدين تيا يا رانيشته له پاشان بوه به شوي
طلبه وه صوره يكي به كيش به و صوره وه لكاه شوي ماموستا شيخ حيدر به

له سه ره وه له سه رنه و ري ره وه دو صوره خوار وه سي صوره دم جازي هه به به كه م
صوره ي مدرسي وه دو صوره كه شوي طلبه ن صوره ي مدرسي كه دتوه نه لار غره لانه وه
وه صوره ي لاشاني نه و صوره ي طالبان نه شوره وه له رزي نه و صوره والي شماله وه
صوره يكي تر هه به نه و شي قه تيا يا رانيشتون به لام له به ره وه كه له سه صوره ي ماموستا
شيخ حيدر وه بوه خاب چول بوه به كه رله به رنا چاري طلبه ي تيا رانيشتي :

له به روي مالي خاتنه قاي به رده لوثر بوه به قه دري خاتنه قا وه له شاني خور به لاي خاتنه قاي
صوره يكي دري بوه كرايه به دو صوره له ما دينا شيخ ضياء الدين له صوره ي پشويانا رانيشتون
نه م صوره عوسي بوه وه به رده م كه ي به تا نه يه ته رزي به رزه كه نه قه به نه ديوان به
وه له به به رده ندره كانا صوره يكي شش گه ز دري وه چوار گه ز پان وه سه رگه ز قول
بوه له م لاهره را پر كرايه وه نه وه نده كه گه ز چاره كه قول ما :

له به رزي هه رزه كه وه هه وشيكي ساف وه پان به قه دري خاتنه قا و صوره ي لاي خاتنه قا
ماوه ي وه كه ز پان له ناوه راستي نه م هه وشه وه ريگه ي با تو بو خاتنه قا هه به وه
له شاني غربي نه م ريگه وه سه كوئي هه به جيگه ي لوثر ي ها وينا نه وه له غربي نه م سه كوره
صوره و به ر هه يوان هه به نيسته صوره كه مرقه ي ضياء الدين و نجم الدين و عللار الدين
وه به غربي له نه ولاده كافي شيخ نجم الدين له راستي به رزي به رزه كه نه قه به نه لار الدين وه
تاقه هه به محاسن شريف ي تيا به وه له شالي نه م صوره وه صوره ي بچوك هه به قه بر ك

جناب فقہائے ب حسیب ملا محمد حسینی و درعی مخصوص مشتاقیم خبر از
تفحص فرمایند سلاطین حاصل است و موافقت این از اراخه حق تعالی میجویم
از خصوص مسائلهای که عرض حضرت شیخ کردیم موافق مقرر با اتفاق ثلاثه ^{جناب} شیخ بابا رسول
و شما رسید مظهر بعد المثار و آنچه مصلحت باشد ایام برای خوفان و ایام برای فقر
و یا کس دیگر عبارت و امداد ظاهر و معنوی حضرت پیر سعی و جد در شهرتس بفرمانند
جناب حبیب سید مظهر اعطاه الله القلب المنور و پیرام من الخیر ما یملک ان رستیر بعضی سلام
و دعوات مخصوصه مشتاقیم ملاطهر و سائرس را داعی حسینی فرزندان عرض رستیر
دارند باقی توفیق رفیقان بار و سلام

الداعی
ابن الوهید
عمر

اسم تسلیمات زالیه حضرت الفاضل
الکامل مولانا شیخ حامد افندی النقیبندی
وقال اخذنا من ملا محمد شیخ الامساکن و وفق
الله تعالی لنشر هذه الحاسن الخیریه امین و السلام
دور ذریه شیخ زکریا کاغذ خیریه حضرت شیخ
نور محمد ام و بابا دوست روانه غفلام البیت النبویه
بسم الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين

بندت جناب حاصل سعادت ندیم ملکہ بدر الکرم امانتہ بلطفہ العظمیٰ

ہی از حرفی سلم و تمنا دوام و جہان بر این مرام و تمنا
عموم آمانت ان بحسب ضام معروفی می کرد در مقام اتقاص و معنوی
از حاکم تہان سوال فایند بخت با حمت ظاہرہ او قار معلوف

یاد مہ تہان خواهند کرد یادتان افستہ بہ باب حرمت
خفہ دیگر دارند مکتوب فتنہ پندہ بی ازین از ملاک

افکار ز حسن بہ کار و نئی رسیدہ بہ اقتد زوالی چندین
ملکہ اہم کہ چہ حاکم تہان مہ می نماید در تہانید باشد

بناد علیہ بہ امید کامل دفعی مجبوراً متوجہ حضور عفوہ
بسرمد ظلال الہی کرید و چون حجاب مانع است کہ

مطلب کا ہو بعرفی رسد حواہ خدمت کرید ز حمت
کندہ معرف و بیان عالی در محضر بارک و سر بفرما بندہ

ضیاء یغیر کرد ملکہ زمان حد ترا بیدم محفوظی یا آدرم
از جہدی بجنبہ با نیتہ حرفی و سبکوار دار و تسلیم علیکم و رحمۃ اللہ

به راستی شیوه زنجیره کیوی هم ورامان ده نه و به نه نه نامداره وه پرله باغ و گول زاره
 نه نایبه تی صفحی روی بباره شیوه نیکی نه وه نده جوان نشان نه دایلی لسان نه زه وق
 مه ست نه کا بوی نه نه منطقه دا وه له گول یادی نه و وضعه جوانه وه نه و
 گوله ره نگه مانه وه نه و نه و آووسه رچاوه و چه منانه وه نه و ده شفت و سارا و چه نه
 و بهر کردنه وه نه و باغ و باغنه وه نه و میوه جاشه وه را بواردن طلبه و باغ ره فیکان
 نه و شونیه نه نه چه ن شعرانه م لیرا نوی :

نازاد که مری کیوی هم ورامان شهره قوچ نه کا له گول ناسان
 جیگه ی په نایبه بو روژی دامان ماوی هانایه نه بو دامان
 قدر و صومعه قدر زه نه سرمان

نه روانی به سر خاک بابان ناظره به سر گشت نازده لانا
 وینه ی پاله وان له سر مه دیدانا هوی نشان نه داله روی جهانان
 پی ی له سر ره رزه و سرری له که یوان

داماده نه وه به تولی زه مان راگری شیوه ووتارو زمان
 مل به ندی نه من و ناسایس بومان راگری وه خا و ایمان و پیمان
 راگری سنور راگری سامان

پشتینی پستی کوره ی کورستان سختینه ی مشی گوی سه بهستان
 بیشکه ی په که مین له بو بیستان پشته شکینه ی ستم بهستان
 به گویره ی میژوو باسی داستان

نایبه نه نه غمهی صفحی بباره سه رچاوه چه من چه و جوباره
 جی بالا بالای پوله نازاره رگی ی ری ره وی به دل هوشیاره
 جیگه شعوره جی ی به قل و عرفان

شوی نه سیمی به نده نه هیات که نه شنی و نه داله روی سر بات
 دنیا نه کاته خانه ی خرابات دل نیته سه ما به نه شه صدقات
 لاله با تو منی چه فانه دلان

چه مری که مینه ی که مان منزل گاه نه فروشی به دوتل ده ردا
 وینه ی دیوانه ی شیواوی شهیدا سه ری هوی نه دایه دارو به ردا
 نه بو پادسی منزل گان یاران

قه لاته ی ناشور قه دیمی ناشار قه لای عثمانی مله گان چنار
 که مر سه لارا نشینگه ی سالار نه په نه په قوت مهزل گای دلدار
 موندی صفای صفحی به ورامان

ساقی بروانه موسمی به کار
 سه رنایا ره نگه دادینه کوسار
 نه خشی خودایه ره نگامی نازار
 لاله ی پر دواضه و گولباغه و گولزار
 ده نه وشه مل که چ چون شه ریساران
 نه گره قه قاره ی چنار سینه
 عمره رو چنار خویان نه نوین
 به شونش مال سه رنه نه دین
 قه درن سه روک خوی به جرسینه
 کرفوشی حورمه ت نه بن بو یاران
 که دین به به کا به به دای شه مال
 که لایان نه به به لفکه ی ده مال
 نه کی چن دکن مشتاق و به حال
 که تون بودیدنه به به نرم وصال
 ناره زونه که ن بوده سته ملان
 نایبه ی له سه سه بزه ی دیاران
 که کو نه بنه وه به به نه یاران
 تاق تاق و پول پول له سه ریداران
 وه کو که لاوثر یا کو به به یاران
 س رات له نه به به روی ناسمان
 نشینگه ی چیم ن چیم ن و سرورن
 زانا بروانی پوشیده و ته ررن
 به ره و روی تافان نه ررن له به ررن
 لاهول ده لا نه کا به به ده ررن
 واسه رستم نه به به کار ی به زوان
 پول پول گوله کان توفه یان داده
 زه ردو سور سه وز ماوی به لاده
 سندس خضر به ترقی ناوه
 به نه مرن خودا که نه رنیا وه
 نمونه ی به به شت ده رنه خا بومان
 به بوسه ی باغ له به به عمارت
 قه صری موسی به گ پر له به شارت
 دیوانه ت نه که ن به روا شارت
 نایب له لات هیرن عمارت
 نه که به به صفی دمی شیخه کان
 باغی هه به شیا نا کو گای فرگوت
 یا باغه قوله به به ورره ره و ت
 ببینه دارن سه به ررن هه لکه و ت
 دل زرگ کار نه به به به ررن مه و ت
 مادی هه یانه وال به به رده س نا
 باغی هه ناران خا هه به ولانا
 جنة العدن ه لرون جوه نا
 مکنه نایبه له وی و شارانا
 به ناره نه نا لا چای زانا
 که کی خوش تره له باغی لبنان
 میوه تود و قیسی هه لوره ناودار
 لر میوه و تری و هه خجیر و هه نار
 ناسکه و سیف هه مرن لاسوره نازار
 گوز و بادامی به به رده رده کوسا
 میوه ی به به شمن که و تودنه لامان

سیران گای فتنی دل پر له نادوات سر رم تر می مد مند سر رم پیری کا دوات
تم پیری کار گلان سر رم رزی ودلات نه ختنه نه پیر قوت نه ختنی روی لبسات
یا با صحران و نه ختنی به رتافان

کائی هل پیر کی بوسه و صفا لاکه سی نه ده ما نمونی چه فا
هم موشان به شان به شیده و ده فا له سر رم باری دالله عفا
سر رگه وره و بچوک سر پیر و جوان

میرزا عبدالله خاوه ن زه وق و هل که ده می نه بر د بولیوی شمشال
شیخ شیت نه کرد به جذب و نه حوال له لای به رت نه کرد له علم و که مال
نه ت و دت شیت بوه له ده سنی دوان

نوحا میرزا گین ده سی بره بونه خون وانه مرم ستر نوم بو کی
به نه ی به نه دای یا الله دیا حتی سر رم ستم بکه به به ده وقی می
تا سر رفه رازیم له جفای جوان

کائی گورای طلعه ی دل ته رر له گمل و ورده روت له می به رتانه دیک
دلی نه مالی به پیرورزی فخر له ضم له ضیال له شوبو گهر
وینه ی فرشته ی چه رضی آسان

وانه م حقیقت نه که به مجازه کائی هل پیر کی له سر راهبازه
عالم نه که و نه جلیوه و جام بازه هر که سی نه ی دی به نه دعه رازه
خوشی نه دیوه له مایه ی شیان

بیره و دوسه سر سیر رخا نه فا به زم گای ریزی سراری لقا
ظا هر و باطن به درج دقتی مجمع البحرین عنه الملحقا
جریب و صدری مه لاوشینه کان

نه شنه ی محاسنه شنایه ده دلی دل داران نه کرایه ده
که به زده ی ضیالانه رایه و به رده ی ضیالات وانه رایه ده
دلت پر نه بو له فیض رحمان

مدرسه ی به رزی مینا به کجهره دیم ی به وینه ی عالم منظره
به رچا و پر له باغ تابادان وره پیرورزی ده رزی به به خطره
فدقی نه کرده علامه ی زه مان

که دانه نیشتنی به دینه ی ندیم بابو رسول و شیخ عبدالکریم
نه لایزنی دل پاک سلیم ملا عابدی دل پر له تسلیم
مدرسه نه بوه وره دس جوان

یاری یاران نه م باره گایه له دل ده رنایه صفا نا گایه
دل هر دلیکه بویان شیدا به به یاد تانه ده له می روی رنیا به
نه مری ورو نه کا نامی له دیوان

که مانگی شعبان هزار و سیصد و پنجاه و صد و ده لی کانونی ثانی شیخ بیاره که دته ریگه بوشا
 و به غدا ده که له منسوبین و شیخاوه ده من و شیخ بابا رسولی عه بابیه یلی له خدمتیا که وقتیه
 ری بود نه م سه فده شه و له هه لجه و ابون له مالی شیخ عمرا بوسه بنی روستین بوشا
 سلیمانی ده له خانه قای عه زره تی مه ولانا خالدا و ابوزی ده له هه جره که ی ماموستا
 شیخ عمرا بوی به میوان به لام حاجی عبداللہ شالی ده حاجی فخر محمد نه بیان هیئت که
 ماموستا شیخ عمر میوان داری نه وان هوان له بر نه ده که له قدیمه ده منسوبه بیاره بوی
 نه وان میوان داری یان کرد ده مصر فی شیخ ده و اردین یان به جرمینا
 نه م روزاته کوری حاجی عیسی شالین ده له منسوبین ضیاء الدین ده نجم الدین
 بودن ده منسوبی شیخ حاضرش بودن ده نه غلب مرید و منسوبه که و اردی خائفه آت
 نه وان خدمتیا نه کرد ده خدمت بیاره یان زور بو ده خدمت قی طلمه علوم فانی
 مه ولانا یان زور نه کرد ده به تایی بی خدمت من یان زور کرد عذرا جریان بدانه ده له دنیا
 قیامت به فضع صوفی

نیمه که یشتین خانه قای عه زره تی مه ولانا نه ده نده ی پی نه چو مه لاجدی قزلمی شالی ده دس راو
 که یشتو سلیمانی ده له عین روشا نه خانه قی به عزم نه ده که ل شیخ زابیت بو
 به غدا به لکو دامه زری ده شیخ زور به کانه که ی سرور بو ده هه مولای پیمان خوش بو
 ده به خوشی گردوبینه ده

بوسه بنی پاش هتا و که و تن متصرف سلیمان احمد به که توفیق به گ رحما الله تعالی کات به خانه
 بوزیاره آ شیخ ده قدری له خدمت شیخ وادانیت له واده وادریون به ماموستا شیخ عمر
 یا شیخ ده که نه مری ره کمی بیان نه لیم له مه ولا نه م ریاضه کونه تدریس مه کن ده له سه یاسا
 علم و تازه ده زری ریاض به فخر بلای ماموستا شیخ عمر ده لگی نه کرد طبعا بیاد یکی ده ها
 که وره له به طبعی واداپیوسته قسه که ی ده برگیریت به لام من نه ده نده کانه جداب
 عه زرم کرد نه که نه مره که صرف به ناره زو به نیمه ناچارین اطاع بکین ده نه که ر
 له سه ر نه واساس به که ریاض کون هم نه به ده ریاض نیسته راسته نه م مسلم نه
 ده من زه مانه له عالمه علمای له باسی ده زری عمر زو آسمان و نه سیره ده عمر زه ده قسه که کن
 ده که لی اکتشافات کراوه ده له سه ر نه واکتشافات روستیون ده له پاش ماوه نه ده که و نه
 نه واکتشافات شالی ته وادنه بو ده به نه وعلی ش گور او ده که دایه چاک وایه نیم به نه وادی
 ته رک ریاضه کونه که نه که ی به لکو له که ل تدریس ریاضه کونا که می تو صیهی طلبه بکین
 بونه م اکتشافات تازه به شالی مه تا به رچاویان تریون بیت ده له مستقبلا بتوانن له سه
 رونا که علم بیرون به ریگه واداده رکوت متصرف قسه که ی من به لاده باش بو یتر عاضی
 نه کردم :

به رله خانه قارا بدین که له عیلاکان شیخ بابا علی ده ملا حسین ده ملا عزیزی مفتی کاتن بو
 زیاره آ شیخ له محب بابا علی فزیریون یا شیخ بوچی نیمه شالی که ل خوتانا به ی بو به غدا

هو هو مان له ده ست بخت يا شيخ نه هم هو هو ده مېنه له سر حکايت نه و
حکايت نه شي نه مېه

ده ختی خوی شیخ له که رېانه ده باقوه بونه هم ژوره ده که لی ده رویش له که لا بوه ده بوه به بوانه
شیخ له نه مثالی خوی که نه ویش خاوه ن ده رویش بوه شه وی له پاشی نان خوار دت
ده رویش شیخ مېوانه که حال یان له باقوه ناگریه ن خوار دوه ده ساجی که مړ لستوه نه و
ده که کی شتی وایان کړ دوه

شیخ خاوه ن ماله که شتی نه له به ده رویش له کافی خوی نیوه یی ذکر بکه ن ده شتی له فارق
ده رنجه ن خویم آبرومان چو ده رویش نه م زاته نه لین چر بکه یی نه له ناگر بون
نه لېی نه م مان په ناگری نه له تیغ له خوتان بده ن نه لین پهان ناگری نه ویش
نه لی نه ی چیتان په نه کری نه لین نه که نه وی هو هو خاتان په نه کری نه نا بتر
پچ نه ویش نه لی هو هو شتی باشه الحکم نه

نه تیا شیخ مه لای فقیر اغیری هو هو به خوا نه لیره ی هیه و نه روپیو ده نه نه ختی تر
نه بی بهر به ده هو، قه ناعت بکه ی لیان :

که پاشی دوروش له سلیمانیه ده رس که وینا بو کر کوک ده که کر کوک بوی به میوان خاقلی
سید احمد خاقلی که که شیخان ستر که کو ده نه نه ده ی شیخ احمد سر رارک
خلیفه ی حضرتی مه ولانا خالده :

نه هم سید احمد زور پیاوړی محرم ده خانه دا ن ده خاوه ن هم ت ده خاوه ن نفوز
ده خاوه ن نان و آو بو که که سی له پنه ی هم تیا زیاده ده که که سی له مېنه تر زگار
کړ دوه بیستمه جباری بوه به که فیلی شخص له متابع هه ژده هزار روپیو ده ده له نه بجای
نه مانه و مبلغه پاره به تسلیم کړ دوه

نه هم زاته که له نکهته ده قسه ی خوتی له نه گیر نه ده که که ل روستا نه ده که که ل شیخ بابا سلیمان دا
زور قسه ی خوتی را بور دوه له نادیا نا جباری مه لاکا نی سلیمان بابا به مای ده ره فیکه کا نه به هوا
نیشیکه ده ده ورر بیت روش له خاقلی سید احمد نه ی له و ماده دا که لی خدمتیا ن
که کا کا نه یان نه وی سبه نی بکه رینه ده بوسلیمای سید احمد نه مر نه کا له ماله ده چیشی
کو که که دروست بکه ن بونه لاکان بوقاوه لئی نه دایشی قاوه لیه نه که ن ده خوا خاقلی
نه که ن له سید احمد له ویا سید احمد نه له بابا به مای نار انم له م ماده دا عا جز نه بولی لیان
ده خدمت تان پاشی کرا ده یان نه له ویش نه له به خوا یا شیخ خدمتی چاکان کرا به لام
مه مه خدمت تان پاشی کرا ده یان نه له ویش نه له به خوا یا شیخ خدمتی چاکان کرا به لام

ماوهی شہ و ورورشی تقریباً نہ خانہ ق مابین وہ لہ و ماوہ کہ ماگہ کی شہادت تو کہ رامہ کی سید احمد بوم
 وہ رکہ و ست لہ و وروراکہ ری کہ دینین بو بندا چہار پنج شہرم نوس لہ سو پاسی وہ زخی سید احمد
 وہ تعہیم کرر آخری شہرہ کان لہ سررقافہ س خانہ ق بو شری آخریان نہ نہ بو
 یارہ بی پایہ داری بکہ ی بہ مایہ ی مرقامی عن مادام ذواللسان بالاحسانا ناطقا
 نہ رموس بہ خوا فلانی شہرہ کافت جوانن بہ لام ماوہ ی دو عایہ کہت کورنہ لہ بہ رنہ وہ لہم زہ مانا
 نہ وانہ ی کہ زمانیان بہ چہ کہ بگہ ری زور کہ من :

کہ یشتینہ بہ غذا وہ لہ تکیہ ی خالید لہ مملہ ی راس القریہ لہ قہ راخ رہ جلدہ را بہ زین
 لہ بہ رنہ وہ نہ م تکیہ بہ تکیہ ی حفزہ تی نہ ولانا ناوی وہ رکہ بو وہ مرید و منوی بیارہ ی شہ نہ
 خالید مہ شربن وہ بہ تابیہ تی شیخ عبدالحق مہدی نقشبندی کہ خلیفہ ی شیخ بیارہ بو
 لہ و تکیہ را رائہ نیست وہ تکیہ کہ لہ و کاتا بہ وہ دام ختم و تسلیلہ ی تیا نہ کرا :
 وہ لہ و کاتا حاجی رشید مدرس تکیہ بو نہ وشی انسانہ کی عالم و سالم و محافل و فوشی ضولک و رہ قنار
 پاشی وارد ہونے شیخ وہ زانین خٹک بہ مانتی شیخ بو بہ غذا لہ ہ و صفی وزیرا و امرا وہ
 ملاوہ مریدین وہ پیاد ی مناسب نہ مانتی بوزاریہ تی شیخ وہ بہ ہوی نہ م زیارہ وہ لہ گہ ل
 گہ کی پیاد ی گہ ورہ را وہ کہ حاجی نعمان اعظمی وہ شیخ ابراہیم راوی وہ شیخ محسن لطانی وہ
 حاجی خلیل وہ شیخ قاسم القیس والشیخ عبداللہ والشیخ عبداللہ الشیخ
 الشیخ نواد الالوسی والشیخ عبداللہ الشیخ

شیخ قاسم وہ ختی خونا لہ زہ مانے حفزہ تی خیا و الدینا لہ بیارہ و لہ ماوہ ی شرح شمس دا لہ خدمتہ تی مران
 کہ ورہ را خوند ہوں وہ زور انسانیکی مکرم وہ متواضع وہ نہ فلاق بہ رزبو وہ باقی جہ جامعہ شہ کش
 بہ مدہم کہ و تہ وہ پیاد ی بہ رزی بہ رزی رو شربون شیخ عبدالقادر و شیخ عبداللہ الشیخ لہ و کاتا
 منال ہون وہ تازہ پے گیشتون لہ مجلس نہ م زاتانا لہ خدمتہ تی شیخ بابا رسول وہ ملا محمد قزلبی را
 زور خوشی را مان نہ ہوار

لہ و ماوہ را لہ بغداد ابون رو ش لہ گہ لہ ملا محمد قزلبی را رشتیں ہوا داریہ ی اوقاف عام لہ و ورور
 نورس القاضی مدرس اوقاف عام وہ میرالقاضی مدرس ادارہ اوقاف عام بو زاریہ تی میرالقاضی مان
 کرد وہ لہ ورہ ما حاجی نجم الدین الواعظ مہ ضربو لہ پاشی ترحیب وہ بہ خیراتن میرالقاضی
 کہ انسانیکی عالم بو روس کردہ ملا محمد قزلبی دوتہ یاشیخ مائتہ الخلاف فی مجموعیہ الماہیہ :
 ملا محمد جدایی را وہ ذریوں انہ یرجع الی زیادۃ الوجود علی الماہیہ اوعیہ لہا کما حقہ البلال
 فی حاشیہ علی شرح التجرید ان ان کان الوجود عین الماہیہ کما علیہ الاشرافیون فالماہیہ لیست
 مجموعیہ اذ لا وجہ للجمل بین اشی و نفسہ وان کان زائد علیہا کما علیہ المشائیون فی مجموعیہ ...
 فاعجبہ بجوابہ و حستہ :

قلت و ہذا بین علی ان المراد بالجمل التصریح ان تصحیر الماہیہ موجودہ و اما اذا بیننا الکلام علی
 ان الجمل بمعنی الایجاز والابداع والاخراج عن اللیسۃ المطلقة الالہیۃ والوجود فالماہیات
 کلہا مجموعیہ خارجہ بمعنی الافراد و ہذا بمعنی لہوۃ الذہنیۃ ضرورۃ احتیاجہا فیہا الی موجود و ہذا ہو الحق

روزی کہ مانگی رہ میرانا مہر صوم ملک فیصل شیخ دعوت کرد گائی شیخ شریفی برد ماس شیخ بابا رسول
 وہ ملاحہ قریبی وہ بہ عزیزا کہ بنوین کہ خدمت روشتین کہ گائی زیارتا شیخ معرف ملاحہ کرد وہ بیانی
 نہ وہ کرد نہ مزارتہ کہ بیت اعلم وہ سالی کہ مہر ارای ہوارودہ بوزیادہ معلومات کہ ویا ملک فیصل
 پر سیر کرد کہ ملاحہ یا شیخ کیف وحدت مہر عمر زرا کرد وحدتہا مملکتہ راقیۃ بالعلم وفرہرہ
 بالثقافۃ واسئل اللہ ان یجعل العراق بحیث تخذ صندوۃ فقال الملك ان مصر بالنسبۃ الی احوال
 عرقیۃ بالمدنیۃ والحوال طفلفۃ فقال القوی ولذلک ارجو رفاہا فان الخلفۃ اذا وقعت
 تحت تربیۃ مرتب محکم یسر عرقا فاحجب الملك بجوابہ ورجب بہ کثیرا : وہ پاشی نہ و
 ملاقاتہ ایضاً کرد بومیری اوقافی عام کہ اقرب وہ فتا تعین بکا واقع زوری ہے نہ جو کہ
 جنابی ملاحہ دام زرا وہ ہر چہ نہ نہ وہ نہ وہ وہ صفی پاشی نہ بو بہ لام پاشی مادہ فی فون
 گرت وہ وہ صفی پاشی بو وہ بو بہ فاوہ و طائف تدریسی وامامت و فی فزہ کہ کلیہ
 شریعہ دا وہ القاری نصیح بہ کوردی نہ دارالازامہ دا وہ ہر روا بہ صورت وہ وام کرد تا
 سالی بہ زار و فو صد و پنجا و نور میلادس کہ وہ فانی کرد رحمہ اللہ و طاب ثراہ :

روزی کہ مانگی رمضان کہ گئی سید فطہ وہ حاجی شیخ حامد وہ میرزا احمد روشتین بوزیادہ حضرت
 غوث قدس سرہ کہ دسہ رہ وہ مانتینہ وہ کہ کولانی نزلکی تکیہ ن فالیدہ دا یہ کی مات بہ پیرانہ وہ
 وہ دعوتہ کی کردین بولار فون تہز بشریکی نصرانی بو شیخ حامد ووتی من نائیم وہ بہ لائہ وہ
 روشتین بولای عمیہ سن ووتم واللہ من نہ روم وہ نہ روشتین کہ لام عمیہ کائے دانشتین
 وہ بہ خیرائن کردین پر سیر کرد خدنگی کوئی ووتم خدنگی سلیمان ووتی خدنگی ووتم نہ کی
 ووتی مدیل نہ کہ نہ مرسا کہ بخونینہ وہ یزانی کہ کیتی اظہار الحق کہ روم نیمہ دا چہن ہر تہ بہ
 منیش ووتم بدہ کیتبہ کہ باتاشای بکم کہ تاشام کرد حال بوم نہ اعتراضانہ کہ کہ تفسیر عام
 فخر الدین رازیہ صہ یہ وہ جوابیان نہ داتہ وہ کہ کیتبہ نوسراوہ وہ کراہہ بہ اشکال کہ سہ ریمہ
 بہ ہی نہ وہ ماسی جوابہ کانی بکات :

منیش ووتم عاجری کہ پیشا من برانم جنابت جیت جا نہ وساقہ نہ کہ نہ کہ نہ محتوای نہ مرسالہ
 ووتی من بشرم بہ ربی مسیح علیہ السلام ووتی زور تعجب نہ کہ نہ کہ نہ پیشا ووتی خدنگی
 نیستہ نہ پرس مسیح کیہ ووتم بہ صفہ نہ نہ وہ کہ جنابت بشری نہ بہ صحت نہ ہر مو
 اعتباراتیک من دور بخیتہ وہ کائے آموثر گار اسٹیکلی عام نہ کہ : ووتی مسیح علیہ السلام
 پیغمبریں خود ابوہ ووتم پیغمبر بہ کہ نہ لیں ووتی پیغمبر اسٹیکلی خود ابہ ہور فرشتہ
 قریب بارہ گار فون کہ جبرائیل ہ اعلیٰ ص بوزہ دانہ نہ کا بوزہ وہ خدیو ہر کہ س تابعی نہ بہ و
 اعلیٰ رہ فت ربکہ ن ووتم نہ و پیغمبر رہ وہ لیلی چہ نہ و مبلغی وہ چہ فرشتہ ن پاکہ وہ
 جنو کہ نیکی ناپاک نہ ووتی طبعا بہ ہوں وہ رگرتن اعلیٰ نہ و فرشتہ نور و رونای داخلہ دی
 پیغمبر رہ کہ نہ لے وہ وہدانہ نہ گائے دانہ مقدسہ وہ معصومہ ووتم پاشہ خود ہائی بو
 کہ وہ صفی نہ و فرشتہ بہ لام کہ اعلیٰ کانی کہ یاند بہ آ رہ من زار بہ چہ وہ یلی نہ و ان باوہ تر
 نہ کہ نہ نہ و زاتہ پیغمبر رہ ووتی بہ نہ کہ س بہ فطرہ نہ پاک فوین کہ راستی پیغمبر رہ کہ نہ گن

وہ بہ عزیز کہ سداویٰ شہزادہ کے کہن کہ پیغمبر مرہ نہ ویش بدیان اظہار نہ لگا وہ بہ عزیز کہ سیش
 نہ بہ رعنا و تابعی نابی نہ نہ وہ صفی پیغمبر مرہ ان و آردہ میں زاد بود نہ زہ مانے کو نہ وہ :
 ووتہ نہ مانہ ہمدور اسحق بہ لام شتیکت عہ رزیکہ م ووتے بلی ووتہ طبعاً تو اعتراف نہ کہ
 بہ وہ کہ حضرت عیسیٰ کہ پاش حضرت تے موسیٰ ماقوہ وہ دین موسیٰ نہ سنج کردہ نہ وہ ووتے بہ لی
 ووتہ بل گومان بہ تاریخ وہ قداثری اخبار نہ یش زانی کہ ہزرہ کی محمد المصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم کہ پاش
 عیسیٰ ماقوہ وہ اویسی رسالہ تی عاصی کر دہ وہ گہ کی معجزہ وہ بریوہ بو آردہ میں زاد ...
 ووتے بہ لی ووتہ بوجہ قوہ ماعدت نہ کہ بہ رسالہ تی حضرت عیسیٰ وہ نسخہ دین موسیٰ بہ قواثر
 بوجہ قضا عت نہ کہ بہ رسالہ تی حضرت محمد وہ نسخہ دین عیسیٰ نہ گہ نہ لیت عیسیٰ
 نہ بیانے خلوص دین کردہ نہ گویہ نہ و کیتبہ مقدمہ نہ لای نیمہ راہیہ نہ لیم نہ سر ر دہ عواس
 یہود موسیٰ اویسی خلوص دین ہونے کردہ بوجہ نہ بے اویسی خلوص دین لیوہ بکیتہ سر
 وہ اویسی خلوص دین موسیٰ نہ چیتہ سر وہ بوجہ نہ بے نہ قداثرہ کہ اثبات رسالہ تی مسیح
 نہ کا ہی بہ وہ لیل بونیوہ وہ نہ قداثرہ کہ اثبات رسالہ تی محمد المصطفیٰ وہ نسخہ دین عیسیٰ نہ کا
 نہ ہی بہ وہ لیل :

زیادہ مانہ ہم رچہ نہ قداثر پاش عدد قداثر وہ علم قطعی کہم وزوری تجربہ ہم نہ بہ لام
 تو صحت نہ زانی کہ اتباعی حضرت تے مسیح چہ لہ زہ مانے ہونا وہ چہ لہ زہ مانے پاش ہونا ہر بہ است
 وہ بہ ہیز ہون وہ غائب رایان نہ کہ دہ کہ شکیو کہ ترسی یہ ہوریہ لکان وہ شمارہ یان ریاد
 نہ کہ لہ سیصد کہ سی بہ لام پیغمبر مرہ نیمہ لہ ماوہ شیانے ہونا قویا جزیرۃ العربی ہمدو
 والگیر کر وہ اسلام تیا نشر کرد وہ لکاتے وہ فاتے کرد شمارہ اصحاب نہ نہ لہ صدہ ہزار
 زانی ہون وہ صد ہا پیاد وایان تیا بو صاوہ ن ثقافتی دین ہون وہ گہ لیکان قرآنیان
 نہ بہ ربو وہ آداب وینہ کہ یان بہ نا و عالم بلا کردہ وہ :

عہ لاوہ نہ مانہ معجزہ ہ ہزرہ تے عیسیٰ علیہ السلام ہم لہ زہ مانے ہونا بو وہ لہ پاش ہونا آثار نہ
 بہ لام یہ کہ لہ معجزہ لکان پیغمبر مرہ نیمہ قورانی معجزہ کہ بہ فصاحت و بلاغت نہ وہ کہ عجیب فصحا
 عہ رہے کرد وہ بہ د اسلوب و نہ سقہ وہ کہ لہ کہ لام پشتر ناچی وہ بہ واخبارہ غنیہ بیہ نہ وہ
 کہ لہ باسی زہ مانے راہورد وہ زمانے مستقبل نہ دوس وہ بہ و تاثیرہ روحیہ وہ کہ ہمدو خاوار
 وجدان وہ رس نہ گری ہر چوں وارد بودہ بہ و نہ دعہ وہ وامر کردہ وہ نہ یقینہ وہ
 یتر پاش نہ نہ ہمدو رہ لیلہ بہ ہیزانہ کہ اثبات رسالہ تی ہزرہ کی محمد صلی اللہ علیہ وسلم نہ کہ
 کو نہ لی پھی رہ وانی حضرت تے محمد چوں لہ بہ ہیزہ وی نہ ولانہ دین وہ تابعی یہ کی تر نہ دین
 مع العلم نیمہ کہ کو نہ تی حضرت تے محمد صلی اللہ علیہ وسلم باوہ رمان ہمدو پیغمبر مرہ لکان بہ لام
 نیوہ باوہ رمان ہم رہ پیغمبر مرہ لکان ہوتا ہمدو کہ وابی نیمہ مسئولیت رومان تی نا کا
 بہ لام نیوہ کہ ایمان نہ ہیمان بہ پیغمبر مرہ نیمہ مسئولین بنار علیہ جناب اگر انصاف ہیہ
 بیولیتہ ہم رہ سر رون کی نہ دہ لیلانہ کہ اثبات رسالہ تی حضرت تے مسیح نہ کا باوہ رہ رسالہ تی
 حضرت تے محمد المصطفیٰ بکری وہ لہم خیالانہ لاوہ وہ صحت لہ مسئولیت رزگار بکری : کاہر پاش

نه سوال و جواب مات بو نه ده نده که نه جواب وونی مع الاسف ده هفت که نه مادی نه ده نینه
که قول بدوین به قسم کردن ستریمیش هرسای کائینه ده بونگیه :
که مانگی ره مزاری پروزا مامست شیخ عمر نه م نام به نوسی بو به نده ده به موثر ده صحتی خو
دل شادی کردم که مانگا که ل جبر که قدمتی شیخ بابا رسول ده ملاحدی قزلجی را
نه رویشینه ده ره ده

بور ابدار دن زورتر

مه لاجد مجیدی نه کارخ

که سوارسی به لرم بیجی

ده به ناو ده جله را

را بوبرین به راستی

نه م نه نه ره له زور

نا صیه ده صفا خوش

بو ده که ل شتی را

نه که نه پیشه ده که بولا

خوشی ده بیکه نین بو

بدنه ده ناشین که

بابیان بکه م من جمله

روشی که سه رودلانا

وانیشت بوی به عری

لوازمات بکترین

که دیا آفره نه مات

نه که به شیخ بابا رسول

هل چنی نه دشی

به کوروی وونی خوشکم

کچم نه ده هشتا توژی دوری لیم فرموده سیر رانم رانیشه

کافره نه که به رچین له زمانه کن

صالح نه بو به لام له شیوه ی قسه که ی نه گه شت جا توژی نه که دایه ولاده

له پاش جه شری ره مزان له به ره ده مدسه کائان مائل بون مساوشیخ بابا رسول اچاره مان

له شیخ ده رگرت ده که رانیه ده بو کورستان کاتی نه م که رانه ده مانه هه ثروه شیاط

بو که گه شینینه ده عه بابیلی و بیاره دنیا خوشی بو بو ده بین به کار نه مات ده ماعنی

انسان ده ده نه دشه له چه من بیاره را زور بو ده ناوی چه م زور بو به راستی

صفای نه و چه مو دکه ده خوشی به وان وولایه ضیای زور به خیراته ده که کردین

بشری خاک دایا که خوشی به وا خوشی تیانیه م که رله هه وا ستر چادمان به دیدار یاران

رونک بو ده دله الله

جناب حبیبی ملا عبدالکریم بوض سلام و دعای خیر انجام معصوم کاغذ آنجا برا
ملاحظه منویم بخیال غیر مجرد فنون حضرت شیخ جناب سعادت مدیر اوقاف
عام برای نقل معانی کافی است چونکه خیال استخوان برای آمدن بغداد دارم
تفصیلات مسئله هر چه رسیده بریم نوشته و با جناب شیخ عارف بریم روانه
دفعه در خدمت حضرت پر عرضات بوسی داریم جناب شیخ بابا رسول مخلوصا
مخصوص شناسان سائین را خاصه سید مظهر داع حرم و دست عملیه بو باقی

توفیق رفیقان با بر و سلام
۱۴ رمضان ۱۲۸۵
الداعی
ابن الوه رکنه
عمر

پاشی نہ وہ کائنات وہ ہرچہ ن طلبہ کان لہ سے خیرہ کہی نیمہ ی دل یان پہ رشیان بوبو بہ لام بہ ہوی
 یارہ تے خودای تعالیٰ وہ لہ سے رتہ ریس و خونیون ہر مو کہ و تنہ وہ خوشی وہ دل شاد
 بہ تا بیہ تے بہ ناری بیارہ کائنات پیشہ وہ وہ نہ و چہ می بیارہ لہ سے رہ وہ تا خوار ہو بہ گول و گول زار
 لہ لائیکہ وہ تاوی چہ کہ بہ خور و گور لہ سے رہ وہ نہ مات لہ لائیکہ وہ تاخہ جو کہ کان لہ سے رہ
 تا شہ بہ رزہ وہ وہ لہ لائیکہ داری باخہ کان بہ آسانہ وہ وہ کو بہ بیاخی رہ نگاہ بہ شنہ ی
 بای شہ مال وہ بہ سوزہ ی نسیمی بہ یانیان نہ ماتن بہ یہ کان لہ کائش ی نہ و دیمہ نہ جوانہ
 وہ نہ و کیوہ بہ زانہ ی نہ کرد عالمیکی تازہ ی لہ صفہ تے خود اچا و پے نہ کہ وت وہ دلی خادہ
 دل بہ صفی رہ حمت نہ کرایہ وہ

وہ لہ روزانی شہ شہ و جمہ دا بہ یاسی ضویان طلبہ کان نہ چونہ وہ رہ وہ بوسہ یرانی نہ و
 باغاتہ لہ لائیکہ وہ حہ یوانہ سہ برابرہ لہ لائیکہ وہ سماوہ ساز کراوہ لہ لائیکہ وہ
 فہ تے بہ ریزہ سستیان گر تہ وہ میرزا عبد اللہ ی نہ ی چہ بہ سوزی شمش لہ کہی دلے دل
 مردوزیند و نہ کاتہ وہ لہ لائیکہ کوہ لہ فہ تے لہ کاتی ہراہ تا دہ نگ فوشہ کان دہ سستیان
 نہ کرد بہ گورانی و تن لہ سے وزہ سہ وزہ و لہ خالوں ریبوار سیا چہ مانہ و دہ رہ تے و فہ تار
 لہ و وروہ نہ وای ہوی مو کرمانی غریب لہ غریب تو ی مہ ریوانی بہم سوزو سازہ چہ مہ ی
 نہ ت بہ ہشتی روی روز گارہ :

بہم نہ و عہ بہ خوشی رامان نہ بوارد تا شیخ لہ نہ یسانا کاتہ وہ وہ دوبارہ قدرہ بالغ لہ خانہ قادا
 وہ کہ چہ ران گرد بونہ وہ :

لہ و سہ رودہ مالہ نہ وہ لہ رشتانہ کہ نیمہ سہ فرس بہ غذا مان کرد نہ وہ نہ وہ ی پے نہ چوہ ہوی
 پیادہ کہ درہ کانی مانہ و مہ ریوان و ہم و رامان و ہوانزو بہ دہ سنی سو پائی بہ ہلہ و ی یہ وہ
 بہ یاسی رہ سہی بہ ہمینی دہ عوتیان کردن وہ لہ عین لیسان وہ رگہ ران وہ گر تنیان
 بہ و رشتانہ بہ پیادہ دایانہ بہ رہو ایران لہ جہلہ ی گیرادانی جوازو مہ رصہم شیخ حسن
 کورس مہ رصہم حہ جی شیخ احمد کورس سراج الدین بہ بے سوچ پیوہ ہو وہ کہ لے داماد و تر
 لہم کورہ داپیوہ بون وہ ہراں بہ ایرانا بلا و کرانہ وہ لہ تارانا وہ لہ دامغانا وہ لہ خوراسانا
 وہ لہ شیرازا شیخ حسن لہ خوراسانا وہ فاتی کرد وہ لہ نزیکی قبرستان امام علی رضا دارضی اللہ عنہ
 رفتن کرا طالب شراہ

وہ کہ لی لہ بہ گزارہ ی مہ ریوان لہ مہ اسارہ تا وہ فاتیان کرد وہ کو فہ رہ جہ گ کورس عا فاف
 وہ کچہ وہ گ کورس آغہ براہ گ وہ ظہر لہ طہس بانک وہ احمد بہ گہ ہرازی وہ محمد صالح بہ گہ
 کورس فاف بہ گہ خود اعدہ فویان بکا وہ لہ پاشی تاریخی لہ و سیصد و شصت و یہ کے مجری دا نہ دانہ
 کہ مابون کائنات نہ وہ ہو و دلاتی ضویان لہ پاشی وہ فاتی محمد صالح بہ گہ شہ وں لہ خوراسانا و ام زانی
 کہ شیخ مہ صودس حفید لہ کہ ل چل سوارا کائنات بولامان وہ لہم سوارانہ رجساریان زور
 جودان ہو یہ کی لہ و انہ محمد صالح بہ گہ ہو کہ مفرط جودان وہ سیاں روناک ہو لہم زانہ نہ
 زور قائم نویر و رور و داین پاک وہ رہ وشت چاک وہ خدمت کارس طلبہ و علما دیں ہو علیہم السلام

له آخر به داري هه زار و سید و پنهان دیکه کی مجری دا مه لاهند زاهدی کوری حاجی مه لاصلاح الدین پاوه لی کوره ران
 حاجی عوض ی شهید و خلیفه سراج الدین که له اساسه وه منسوبی بیاره بون وه زوله پیشی زه مانی مندا
 له بیاره خونید بوی وه بو کھیلی علم رویشته بو ارگه لاله ، له ناصیه ی شین کایه تی له ضرورتی جا به
 مه لاهند رئیس دا خونید بوی له ماده ی خونیدی تواریخ الحرام شرح تهنید الکلام
 که نه وه بو بیاره وه ماده ی له لای من تهنید خونید وه اجازه ی وه رگرت وه له سر
 موافق نه وه وه که له سالی هه زار و سید و چلی هه و تا چادی په که ونبو وه به نامه ی نوی نوی
 بوم واپالم را به کوله که لی له کوله که پیشه کانی خانه قای فوقانی بیاره وه و اجازه نامه کم
 خونیده وه وه جبه ی کرایه بهر وه میره رهی له سر بچرا وه روخته وه بو قصه ی زیاده
 وه به امانت و تدریس و خطابت له مزگنه و نه که ره که شته روی که شین قدیمی خونان بو
 و امه زرا و الله الحمد موفق بو به تدریس وه نشرادی وه حجر بیت الله کرد وه نیسته شین
 له شین خونان به رده و امه

همه روا مه لا اسد الله طاشی که نه دیشی ماده ی دوسالی لای خونیدی له که ل و لا عارف طاشی دا وه
 پاش نه وه مه لا اسد الله روشت بهین له خدمتی مامورته لاق درر صوفی و اخونیدر وه له دیوه
 روشت بو شری و مصلی که سی قرانت قدرانی پیروز وه کجوبی کرد بو که رایه وه بولای
 خونان بو بیاره وه له عینی تاریخ ۱۳۵۱ له پاش محمد زاهد اجازه ی وه رگرت وه
 له که ل و لا عارف را و روشتنه وه بو طاشی مه لا اسد الله نیایسته به رده و امه وه خدمته
 معلم ورین نه کا به لام مع الاسف مه لا عارف پاش دوسی سال له طاشی ده فای کرد رحمة الله
 ق وایانه بجه : له سال مال مان گویا به وه بدنه و خانوانه که شین له پاشی مال باغچه و فویه وه درویشی کرد بون
 وه له سالی هه زار و سید و پنهان دوی مجری را نکخی عقیده ی هه و رایانه مه رهم مه لاهند
 کاتبی سراج الدین پیشی چا که دست زود له لام خونان نیش وه رم گراوه بو زغانی کوردی
 وه به پوزاوه لی وه که نه صله که ی به عنوانی ایمان و اسلام ، نه وادوم کرد : نه مکتبه الله الحمد
 چاپ کرا وه که ل منالان کورد زبان هتفاده یان کرد :

له مانگی ره مزانی له سال له سر رده و نه خدم که میلم له سر رشن هیان بو پاسی آینه ناوک
 کچی شینج عبدالرحمان شه میرانی کور شینج عبدالله ی مراد وه لیس پوزان مه ولور وه خلیفه ی
 سراج الدین م بیت هه رله رمضان له که ل عبید کور حاجی مه لاهند الله شه میرانی
 که کتو بو بیاره بو زیاره ت رویشتم بو شه میران وه داوا له شه م کرد اجازه یان کرد
 وه هه رله و سه فراه به به ته فره ماره یان کرد بوم :

کافی نامه وه بو بیاره وه چهن روشکی به سه را را بورد بیتم که ناهه ز کار وایان کرده
 دل شنه که یان تیک داوه وه نزیکه که نیشه که ی من تیک بده نیش رویشتم وه
 بو شه میران وه له شیرانه وه رویشتم بو دیده نی سید کاک اهد وه سید مه حمود ی
 تا وه گورن که خدمت مال شینج عبدالرحمن بون وه له پاش دوسی روش نامه وه بو شه میران
 وه نیشه که آسان بو هه رله و شیرانه وه نویسم بو بیاره تا مه لاسیدی به رویان که نیسته

جناب برادر فاضل و حبیب کامل ملا عبد الکریم سلمه الله بسلام و دعای خیر انجام
 مشتاقیم محبت نام آید جناب رسید چون حال صحت و جو آنجناب بعد کمال خرمی بخشید
 دوازده طهر الا ایرلا از رفقه صالح اخذ نمودیم ملک قرآن خوش خط هدیه نمودیم و دوازده فلسش
 زیاده بقرآنرا بجا مل رقمه داده شد از او اخذ شد و فرموده تا حال کسی جوان بنویسد که قرآن
 با خوشی بیاد و در . در خدمت جناب فضاlet و سعادت آید ملا برادر الدین عرض
 خلوص و تمنای دعای خیر دارم فرزات دیر بوس و داعی طول عمرتان هستم
 زبیران فقر عرض دست بوس و تمنای دعوات مخصوصه دارم جناب برادری
 سپید مظهر بسلام مخصوص یاد آورم طلبه ای خدمت بدعای توفیق یاد آوریم و سلام

حسن مشایخ
 ابن الودع
 داعی
 عمر

در این مدت یک از طلبه صانع اسلوب و تفریح کرده است
 هر چند تقصیر کردم بهت رسید احتمال بآن طرف بسیار دارد
 ان شاء الله بهت هرگز درین ازاد اخذ نمی نمایند و سلام
 عمر

جناب فقاهت ب حبیبی ملا عبدالحکیم سلمه الله ووقفه علی نشر العلوم بمرض سلام و عالی
 خیر انجام مشتاق و یادآوریم محبت نامه ای آنجناب رسید چون حکام مرده صحت و جو
 آنجناب بود کمال خرمی بخشید مستقر احوال شیخ محمد شده بودند مداری بت روز
 در حین خانه مداومت نمود و حال هم در اینجا است تمامی مؤلف شده اما ناس غرض تخفیف
 پیدا کرده خنای دارد بشود قاضی برود و از آنجا به چناره و از چناره به بیاره بیاید
 فقو در کبر برای نسخه بران گلبنوی نوشته بودند سه سال است نسخه در میان است
 چند نفر ستاده اند حال هیچ نسخه ای نه در نزد شیخ محمد نه در نزد فقیر نمانده مدتی در ماه
 پیش از این بکاز علمای کربلا برای یک نسخه نوشته بود مجدداً نسخه خفوی هم برایش روانه
 نمودم جناب شیخ فرج الله چنان نوشته که تقریباً سی یا چهل نسخه نزد فقیر روانه
 بکنند که برایش شخص بدهم برایش بفرستد امید است عنقریب روانه بنمایند آنوقت یک
 نسخه ای برای آنجناب روانه بنمایم فرزندان دیده بگویند باقی وقفنا الله و ایاک
 ملا محبه و رضاه و سلام
 زیاده الاولی
 الداعی
 ابن القوه
 عمر

زرباسم کرد که من سدا لبدم بادکم رحمہ اللہ وہ فاتی کرد وہ لہ پاشان کہ دتمہ ما قد چوں فہ قہ وہ لم لا د
لہ ولا مشغول خونین لبدم وہ گران وہ جنگی یہ کہ من جہان میدان نہ دا کہ بہ کارہ روز خدم
ما قد چوں لاس خدم و ہوزی خدم بکم بہ لام نہ وہ مہیستو کہ بادکی بادکم فجاج کہ لہ دی
تکیہ لاس صورتی وہ فاتی کرد وہ وہ بادکم لہ دی لہ رایت بودہ وہ نیمہ عشرہ تکیہ صاحبان ہست
وہ بادکی بادکم لہ عشرہ نہ کہی خوں وور کہ دتہ نہ وہ وہ لہ وہ وری دی (کہ دلوں) وہ ما تون بو
تکیہ وہ لہ پاشی وہ فاتی با پیرم لہ نہ کیہ گدینا ویا نہ نہ وہ بو (رہ شان) لہ لاس شاما
پنجون :

بد کونینہ وہ لہ خدمہ کانم ناروم مہ لاجھری کوری وہ روشی کریم مہ لای دی بانی بندوک کہ زوئر
 لہ نہ رگہ جبراً وہ ماوہئی لہ بیارہ والہ لام لہ س فونڈ ناروم مات بولام وہ لہ وناویشانانہ
 خدمہ بیستبوم بیم دوت وہ تیم گہ یاند بروا لہ لای ریشی سپی وہ درں کہ ولوس
 وہ ہوزں قازں کہ مہ لاجھریوں یہ کے نو لہ ہوزں قازں پرسیارم بوبکات کہ نہ م قانم
 بورد ووتی بی قد زابی باوکم لہ پیشی وہ فاتیما وزیوں بیم کہ مہ لاکرمی مدرس بیارہ
 لہ گہ ل نیمہ را ا میرات بہ یک ترہ واین) وہ لہ نیمہ یہ بہ بہ رحال لہ بہ مارں سالی
 مہ زار و سیصد و پینجاوسی ہجری را مہ لاجھرم نارو بونا و فغانا لہ ہوزں قازں لہ (دولی گہ لال) دا
 تابعی نا حیرا (بہ زرخہ)

نه دیش رویشت بدنه دوش ده چادش که دوشو به محمد امینی سوکان برای فدای عبد الله
که دورشی سپی پیروقه دیش و ناگادار له احوالی طایفه بون ده نه سه به ضویان له نه نه ده ن حسن
نه ولان ، نه شهو به هوزش همه نه بون ده له دوش پر سیار و ده ضعی با پیره ی منی کرد بو
له وان له دیا خلو محمد امینی له ده لانا دوشو ققاج ده عزیز برای ده طریقه ضوکیان
ماوکیان له هوزش قازش و دایکیان له هوزش همه نه نه ده له نا و فغان ده ره چون بو ده در
نگیم و تازه دس له نزلی خورمال پاش ماده لے که له دس مانه ده ستر منا به ضهر بوم لیسیان
به بیاناتی خلو محمد امینی ده قسم ده روشی کریم باد که ملا محمد که موافق بپراوه که ن فوم بو
ولم تنفعه تی کرد

جای پاشی نه وه که د لاهجده به به یاناته وه کاته وه بدبیاره منیش له که ییا سوار بوم وه رویشتم
بو روئی که لال بو په رها ویرو وه مایندول وه چا ووم به عه شرت که دت وه له پاشی
که لینه وه هه ن سه رگوزر شت وه لکه له یک آ شکر ابدی به لاهم نام رویشتم بو نه دس
خا له محمد اعلی سعیدان وه فاتح کر دبو رحمة الله

له ووه ما له هورن قارن مامه شاده یس ده مامه قادر ده محمد حبیل ده فتاح ده طالب کدای محمد علی
 ده کدخی شریف کور مامه شاده یس ده مه لاهور مامه محمد مراد ده برایلم ده صالح که ره م ده یس ده
 که لی بیاد تر له مایند دل بون ده له نه فی دس مایند دل محمد حبیل کورن خالو محمد امین ده عارف و فارس
 کدیران کا که همه که باد کیان له هورن همه سن ده رایکیان ده نه وش ناو له وورده شاطرن بو ده
 زاروا مامه شاده یس بون له مایند دل بون هم روا له پورن یرد کدخی فزه جی محمد امین ده کچسرو ده

جناب فقید العالیاب ملا محمد کریم بوض سلام و دعای خیر انجام مشتاقیم خبر از تفرغ و توفیق
 سلامتی حاصل است و صحت و سلامتی ایشان از حق تعالی میخواهیم گذشته از این بنا بر آنست
 آنجناب از عوض ده تومان بنیم چهارده روپیه تسلیم جناب شیخ محمد کریم از این
 کمتر راضی نشد حاله عوض آن در اینجا تقریباً پانزده روپیه بنیم است و بقیه پاره که
 عبارت از شش روپیه بود تسلیم حاجی فقه مخفوم گفت بقیه و قسم عبارت از
 نه روپیه دو آنه است. در خدمت حضرت پیر روشن ضمیر شیخ علاء الدین ^{ادام الله}
 عمره عرض دست بوسی و تمایز ادعیه خیریه داریم سعادت بنیان هزاره مکرم جناب شیخ
 بوض خلوص مشتاقیم. جناب حبیبی سید فخر عبد الله مظفر الدین و والدین بوض سلام
 و دعای مخصوص آرزو مندیم و زنده است دیر بوسانم طلبه خدمت داعی توفیق

الداعی
 ابن القدرانی
 عمر

باقی موفق در این معجز و مجتهد باشند و سلام
 صفیر المرحوم

جناب برادر فاضل ملا عبدالحکیم بروض سلام و دعای خیر انجام مشتاقیم
 محبت نامہ آنجناب رسید چون حکما مرده صحت و سلامتی ایشان بعد
 کمال خرمی بخشید از خصوص جناب شیخ محمد نوشته بودند بقرار تحقیقات
 از امام شیخ قاضی شیخ محمد خانہ اش بکنارہ بردہ است بمناصب آن
 کردہ آنجا جزئی ملذحت دارد لکن بکوشند آنوقت گرفتہ است خبری
 مرض و کسالت و عجز داشتہ و مدتی است خبرش نمی دانند اگر در این بین
 از امام جناب یا اطرافش باینجا آمدند کاغذ آنجناب برایش روانہ مینمایم
 و خدمت حضرت شیخ ادام اللہ عمرہ عرض دست بوسی دارم جناب فاضل
 ملا بہاء الدین بروض دعای مخصوص مشتاقیم فرزندانش دیرہ بوس و طلبہ را
 و عرتہ بنقم فرزندانش فور عرض دست بوس دارند باقی وقفنا اللہ و ایاکم
 لا محبہ و یرضاه و سلم دو السلام
 الداعی
 اب الوہد و کتہ
 عمر

سابقه بر عدد خطبه تعدادی

قرآن و جود باریت

مقرر فرموده بجهت بازاندازنده کفایت مکرر کرد
 حاله که رز عین انفا س بر عدد و نقی ز یار سیم یعنی بقعه کبریم
 مد عبد الکیم خطیب توزیع نفو خطبه سبب زیاری
 و تا فر عا ش سابقه مدتی سه که رز خصوص قند و چای
 به وسعت استیم لطفاً آنچه زیار و سیفر نمایند بر این
 بنویسند که مدح و قند و چای بدهد و یا ضمه اگر سیم
 که تا آفره موقوف باشد بر الزامه تعداد رتبه
 برای این سبب است فرماید باقی جابجاست

طلبه معلوم

که کی بیادش نرم چا و پیکر دست - ده له در توت - اغاج - محمد علی دلیس - ده له در کینه که ده عارفی
 در لاجوردان - ده له در - ده له سمت - ده له صادق - ده کریم صادق که له مانه له هوزن قازن چادوم پیکر
 که دست - ده به خدمت یه ک ناسرین :

پاش له سر تاریخچه هم مدالی له به کارا له ام خندان چمن سوار یکسان له گله هم دروم لاجورد یان له لاجورد
 به محمود مراد - ده ملا محمد - ده رویش کریم یا هم به لاجورد محمود مراد له کائن بو دیده فی من بو بیا ره
 ده منشی یا هم به له بهار یا له پائیزا دیده فی له وانم له کرد - ده تا ایستیشی که گله له مانه
 ده فانیان کرده - ده که یکسان مایون - ده چچ یان کرده - وله مایندول ده رهپوون - ده له در
 سید صادق - ده خانه قریله له پستی سر چاده - سر اوون سوچان مانا - ده دانیشتون - له م
 رشته محبت و دوستی و خدایه تیه به بهرتر - ده دوام دار بووه :

له و به کارا که کتبه ده به بهاره عبدالله فتح الله که یه که له خندان هوزن قازن به ده له دکانا پولیس بو
 له در کرزن (پشته) له و به در سیدوانه ده نقل کر ابو بو بهاره له گله له دانیش ناسر اوون
 که و نه به نهان - ده له یک کاشنا بون والحمد لله :

شیخ به یاسی هویان
 تشریف رویش
 بو شاده یس دیاره
 بو سر مره زه

ده ماهه ی مانگی

له در مایه ده جا

له دکانا له مانگی

ره جب دانه م نایه

نوس بوم به بهاره

که به مور و ترکی جمع

به عنای خطبه ی روژی

جمع به زمانه کوردی

به بیان بکم به مسلمانان

بو له ده هه موله مانا

خطبه کان حاج بیت

منشی له دنا ریخته ده له م

ده سدره م به جی هیا

جاله در ته دیله ده خورال

ده هلیجه ده باغ شوبه گان

له م یاسی راهه زرا :

در خانه به بهاره

۲۶ رب
۱۳۵۳

جناب حضرت محمد بن عبدالحکیم تهرانی فیضه به از ابروی عورت

خیرات و عقیقه به بهاره از طایفه سیدان از ناخج و مولان
 کانه به ماسری از طرف منکر در روزی که خطبه را بخواند
 پیش از عودت آن به بهاره خطبه را به زبان کردی چه افکام

عوام به نایه به بهاره در زینت مراد
 و صبح از عقیقه و عقیقه به بهاره

اینگ امر صحت است اهل نهان به بهاره زینت روح

له پيشي نه لم تاريخي نه لاکريمي صدياري براراي نه لاهدي صدياري خطيب بوله بياره دابه لام نه لم ذاته
مقدوره ده که مالي له بياره ده رجه بوشاره زور له نه وه له وه له نه وانه رستم بگ دانشت به لام
پاش سالي عالمه که که کچر ماموستا نه لابهاء الدین بو له ودي را ده فاته کرد وه پاش نه وه
مالي روئشت بودي رسته پي صفا، وه بو به امامي نه ودي به که له ده ستی حاجي هيدر
وه عثمان وه مصطفى لوراما زباني حاجي محمودي يارديس : وه له پاش روئشتي نه و
من به خطيب بوم له بياره دابه عملاوه ي تدریس وه نه لم وه ضعه وه وامی کرد تا له سالي هه زارد
سيده وه فتاي مجري که له بياره بارم کرد :

له لم سالي به زار و سيده و پنهانوسي دا له مانگی جهادي الاول له کانه طلوع صبحي روشي جمع له
وه هدم مانگی (عاليه) نادر کچم له آينه ي کچر شيخ علي له را يک بو خودابه لطف فوک
نه نجاس خيرات آيين :

وه له رستاني نه لم سالا که به زار و سيده و پنهانوسي بو رساله نيکم له علم منطقي دا به عنوان
(مفتاح) تاليف کرد نه لم رساله به رهن کورته وه ابتدائي به به لام مضبوط و جوا نه
وه که لي طلبه نوسيان وه وه ضوينديان :

به لم نه سالا دا اسعد کورم که له سالي به زار و سيده و چل صورت له بياره په يدا بو وه له سالي
به زار و سيده و چل و نور ابرو بوم بو مالي نه لاهدي الله ي باپيري له باوه جان له نه وه له پايزرا
وه فاته کرد وه له قبرستاني (شيخ شملی) له لم به رسي چه م (لوار) وه وه فن کراوه :

به لم نه سالا فاطمه ي کچم له آمنه ي کچر شيخ عبدالرحمن په يدا بو نه لم کچه له عمر ي پنج سالي دا
له بياره نه خوشي که دست وه وه فاته کرد : وه له خسيني تايبه تيا له پشني قبري مرصوم
ماموستا شيخ صيده وه له قبرستاني (ملک گاي چار) له لاي ژوروس جوگي کد وه

و فغان کرد به لم خشنا باق مناله کانه وه کو احمد که له آمنه ي شيخ علي بو
وه جلال وه عبدالقادر که له آمنه ي کچر شيخ عبدالرحمن په يدا بوون وه فن کراوون
بونيشانه که له به رده بازه کاني ژورسي به رده نديزه کاني ملک گاي چار وه نه که بيه نه و

به رده وه به رده و ژور رو به کيوه که دوصه ههنگاي سه رکه و نه که بيه قبري مرصوم
ماموستا شيخ صيده وه مقبره ي نه لم مالا نيش له پشني قبري ماموستا شيخ صيده وه وه
هذرا بيان کا به ذخيره ي ورثي قيه تان آيين :

به واسطه ي مړدن اسعد کورم وه ولم زور مهلول بو وه اشيانه دلم بو فاتح که
براي نه دبو وه نه ویشي له مالي باپيري بو زور غلبه ي کرد له نه لم جا له به رنه
له نه وه له پايزرا قرارم را که بروم به شويني فاتح دا وه به هينه وه بو بياره

له لايکه وه به لکه به چا دپه که دني نه لم ولم نارام بگي وه له لايکه وه فاتح عمر گه شنبه
به ده ور ههشت سال وليتم وورده ده ستی په بکم به ضويندن وه شتي بکدين :
له سه ر قرارم پيشو له پايزرا له تاريخي به زار و سيده و پنهانوسي مجري را که دته
ريکه بو باوه جان به شويني فاتح دا به تايبه نه له سالي به زار و سيده و پنهانوسي دا له پاش

وہ فاتیہ لا عبد اللہ باپیری روایتیں بتوینیا۔ لہ بر منداں نہ یان دامہ وہ بیتر نیسالی بہ جدس
روایتیں بتوینیا۔ وہ لہ مالی باپیری ہینا نہ وہ :

لہم سہ فہرا کہ دتہ خدیای نہ وہ کہ دولت نامہ لہ لافضری روداری کہ بہ زمانی ہورامیانہ
نوسیدیاتی تہ رجہ بلکہم بہ کوروی وہ نظری بلکہم ففلا کہ لہم سہ فہرہ نامہ وہ وہ ستم
کرو بہ ترجمہ لہ و کتبہ وہ بہ عنوانی (اقبال نامہ) تہ وادوم کرد :

ہم لہم سہ لا کتبہ اساسی سعادت، بہ شیوہی سوال و جواب بہ زمانی کوروی
لہ باسی اصل و فرعی رینا نویسم۔ وہ پاشی نہم کتبہ کتبہ (بارانی رحمت) بہ
زمانی کوروی ہونیمہ وہ۔ لہ نریکی چوار ہزار و کور شہرا وہ تہ وادوم کرد نہم
سی کتبہ ہر سیکیان چاپ کراوون

وہ لہ آخری سالی ہزار و سیصد و پچاسی دا (رحمہ خان) ہرہم مامدشا شیخ عمر وہ فاتی کرد

کورکی کال نامہ وہ

کچیک نعبہ نامہ

لہ بہ جہا رحمہ اللہ

مامدشام بہم کارشہ

زورق شربہ لہ

ماوہ دا نامہ بہم بوغزہ

بونسی نہ دیش بہم نامہ

جوابہ کہی نویسمہ وہ بہم

بہ لام لہم تاریخہ بودلادہ

نہ دشت طوش رہ لہ دلی

مامدشا نامہ ماوہ زورپہ چو

وہ لہ عہدینہ وہ فقا لہ بہ رہہ وہ

بہری دو عالمہ فقا لہ مالہ

بون وہ بہ کسی و بہ راکہ

بون کہ و تہ فکر نہ وہ

لہ لایکہ وہ ژینگی مناسی

وہ ست بلکہ دی

لہ و ماوہ دامہ لاجہدی رئیس

لہ گہل محمد افغانی عباسی آغازا

جناب فاضل محقق ملا عبد اللہیم بوض سلام درعای خیر انجام مشتاقیم
گذشتہ از این تلیہ نامہ آنجناب رسید موجب تلیہ و اسباط خاطر گھوید
جزاکم اللہ خیرا جزا تقویٰ و فایزہ سلامتی حاصل است لکن بواسطہ ہرگز
خانہ و اطفالان اضطرار دارم امید است برعوات خیر بہ ہرمان فرماندہ
اطفالان دست بوسند محمد دیہ بوسم والدہ اشیا راگی جنیم شیخ محمد مدتی
ہستہ ہفتہ اہل در اینجا است باذوقکم اللہ ما فیہ خیر الدارین و السلام

الداعی
ابو القوی
عمر

محموم شاہ

بہ دیدن وہ زیارہ تہ شیخ ہاتن بو بارہ بنیش بہ فکری خدم کچ سید فتح المبین تہ دیکہ
کہ کچہ زانی شیخ سراج الدین بو وہ فقا نہ دانی احمدام وہ عصمت بون روزیمہ وہ بون وہ نویسم
بون نہ گہر مناسی نہ زانی نہ توانی یا کسی رہ دانہ بفرمودیت تاقیق وہ زعمی بکا یا خود

و ده که پاش ماوه ی مانگو نیوی قرار دابو له پاشی استشاره به شیخ نه که موافق بو کچر خلیفه
 به لا محمد هلبجه ماره بکا ده فعلا نه م نامه به نوی بو بوم ده بقدر دابو ماره ی کرد
 ده گویرایه ده به لام
 نه ده نه ی پی نه چو
 که عوی به ناساخی ده

جناب برادر فاضل و حبیب کامل ملا عبدالکیم بوض سلام در عای خیر
 انجام مستقیم خبر از تفحص فرمایند سلامتی حب الخواه درستان
 توقع است این بلال عافیت استراحت اوقات را در وظیفه مقدسه
 تدریس و سایر وظائف دینیہ معروف فرمایند گذشته از این از خصوص
 مسئله که تعلق بخودم دارد جناب برادر فاضل شیخ نجم الدین سفارش
 نموده ام و تصویب ترتیبش حواله رای صائب او و انجناب و جناب
 سید مظفر مخدوم امید است بعد از مشاوری و مذاکره بایکدیگر بطریق حسن
 جایجایش بفرمایند انور و برادرانش عرض دست بوسی دارند فرزند است
 دیر بوسی و داعی طول عمریم باج وفقکم الله و آمانا لما یحببه و رضاه

الداعی
 ابی الوه راعه
 عمر

جادی الزوی

والسلام

نازار گیر و ده ده
 مفرقه ی موسی ایله ی کرد
 ده رویش بو شار
 به خدا بو تداوی ده له پاش
 که له تداوی که استفادہ ی
 نه کرد که رایه ده به سلیمان
 ده له موسی به مارا بهم
 ناساخی که روکنده لمان
 به سلطان یان دانا بو
 ده فانی کرد ده سلیمان
 له به ره که تدریس خدی
 چول کرد

طوبان غمبار دنیا ی بهشت
 فرشته دل شاد که چو بود بهشت
 انالله وانا الیه راجعون

جمله پاشی ده فانی ما مستقام
 له به ره به آخره ی کوری به بیدار بو خاوی ترا به بابہ علی له ته روحیتی شیخ نه م کوره پاش
 ته میز نرایه به ر خدیندن ده موفق بو شاته داوی کرد ده بو به ملا ی فرگودن بن طلق له
 یشتی به راه له شارر سلیمان به لام پاش ماوه له له تاریخ هر هزار رسید و خفتا و
 نور رویشنه ده و ده ده به معلم مدرسه ی اجتهالی رسیده ده رچو بنه سلمه :

له سالی شه زار و سیه و په پنجادپوارا ده په پنجاد پنج د را قهره بالفی طلبه له بیاره را
زور بو ده که له وان مستعد و خاوه ن ق بللیت یون ده شیخ زور احترامی نه گرتن
هغه له بهر ده نگو غوغایان جارس صوفیه کانی خاوه ن ق شکایان له لاشیخ کرد که نیمه
له بهر ده لگی طلبه مشغول مان یون کری شیخ به را بهر بهر هم شکاته نه ده ندع
فد رهو که من طلبه که مان منظور تره چو لگی نه بن به ملا وده نشری دی نه که ن ...
که دای هر که سی له هلی خاوه ن به ده لگی فده مشغولی له نیک نه چس کیفی خویه
دانه نشی را بنیشی ده نه روا بروات نه اعلانی شیخ زور تاثیر کرد ده زور
صورتی را به طلبه ی علم له پاش که سی معارضه ی طلبه ی نه ده کرد له علم بن حالا نه
طلبه نه نشی سا عده ی صوفیه کانیان زور نه کرد ده له بهر را چارس نه بوانی کارک
وایان نه ده کرد نه وان عاجز مان :

که گویانم دو سالانه طلبه و مدرس و خائفه عدریان که صدکس نزدیک نه بوده ده ده شین
 قهرار و ابو عمری چون سال بیی که سه رزماره ی ساله عمری طلبه که مدرس دارا بگری بیجکه که در
 طلبه نشی که که خائفه و امانه نشین ده به نان دشور بای خائفه قناعت یا نه کرد
 بونه ده ده رزبان ده سی که در ده واقعا خوندن با شبان ده سی نه که دت چونکی همیشه
 مستعدی باشی که مدرس و ارفور بودن ده به ام مستعدانه هر یکی عدری که سوخته کایان
 بود ده رز به دوت چا و دیر ی نه کرد

و ده لمم و دوسالا ده رزن حلقه داتر بله مدرس را ده شتر ۲ منبج ده تجریدین بوجاری
ده گمکی له تفسیر بیضا و ده خلقه خدیرا ده و امقده کانیش به خلقه ده رزیا ن به
سوضته کان نه گوت

که سالی هزار و سیصد و پنجاه و پنج را حاجی اسماعیل نادر است که مهره ده کات و ده ماه و
 سی مانگ که بیارده و اما به وفایمیش بود که ده ده که ده است و ده رسته طلبه کائنات
 همه درویش به حلقه حاضر که تاتار و اور قوربان یان به تجوید که خدمت صاحب
 اسماعیلی را خدمت که درویش خدمتی خوانی پیروزا شیخ که به راه یوانی مهره و احوال فرمود
 و در زور که اهل حلقه ده مایه مایه لایها الدن و ده پیش خاطر یون به راستی به ره که نه
 نه و مایه نه و نه زور بود که مو که نه ده که نه کرد و درویش یکی دیار بود که درویشانی حینما
 بود پیروزان و خدمت

که زستانم هزار و سیصد و پنجاه ساله لاجوردی مامور به لایحه‌ها و الدین که خدمت شیخ بابا رسول
 نامی بود بیاره بود و ده که بیاره اجازت می‌پیدا ده که دو وقت بنشینم و لیست اجازت به جانی
 سید صام الدین مکران بدو ده که به راه ده که لیست لاجوردی به ملا و بیاره هم به
 رویشین بود و فرگه و بیاره که پاشی عشر که به که مجلسی دالم و فرگه و شیخ بابا رسول اجازت
 به لاجوردی خدمت ده و بنشین اجازت سید صام الدینم خدمت ده و به و عمامیان پوشی

لورستان هزار دسیصد و پنجاه و پنج دایم شیخ سه هزار بعد از کرد
 ده پیش که تهنه ده یا نه نام ده نویسی بود بدیم ده پاشی نه ده که تشریفاتی نه ده له آخر
 به مارا اجاره هم را
 به سید بهار الدین
 برانسان سید محمد صادق
 خور خوره فی شاعر
 به شهور ده مخلص به
 (مهر به ت) نه هم ملا
 سید صام الدین زور
 نه نیکی قابل ده محترم
 ده خط خوش ده سیاهو
 ده به سید اردو نه ده
 سال هزار دسیصد و پنجاه
 شش شصت به برهومات
 که دایمی ده خان کرده
 ده سید محمد صادق نامیشی
 زور متوفی بود به برهومات
 ناچار بود اجاره ده ده رگرت
 نه که ران فکری و ابو زورتر
 بعینه ده ده مشغولی
 خزینه بی بی عیال
 اجاره هم به را ده
 به و میره ده به پاشی
 ده رویش ده ده در زور
 رویش نه ده نه ایست
 ده که سید بهار طره خور خور
 به لایه و خورنی دین نه لای

خور

وه له پانزی سالی هه زار و سید و پنجاد شته ش لاهدر خه لکی (ناثوت) له ناهیه ی
(نالان) اجازه ی وه رگرت وه رویشته وه بو دولا ی غوی نه م زانه زو صا ی
وه خاوه ن تقوی بو

وه هر له آخر نه م ساله دا مه لاشیخ اهدر خه لکی (واشه مزین) تابعی سه رده شته
اجازه ی وه رگرت وه رویشته وه نه م زانه برارای مه لاهدری (واشه مزین) بو
نه م دوزانه یه که ماده ی دوسالی له بیاره مانه وه مع الاسف هه رودکیان به جوانی شوه
بون ونا له ونا الیه راهموله :

له م سالی هه زار و سید و پنجاد شته ش بو که کیتی و شمشیر کار ی، برفق نسیم رسکار ی
به زمانه ی فارس تالیف کرد نه م کتبه له رقی شیخ محمد مه رودخ مه شهور به آیت الله خه لکی
(نسیم) تالیف کرا خه لکی نه و به عنوانی (نسیم رسکار ی) رساله یکی تالیف کرد بو
له روی تقلید واجبه را که کتبه که بنادر بوه وه بنشی به عنوانی سابق رزم کرده وه
وه کتبه که له سه مصرعه شیخ بیاره له مطهر ی غزل نه که ره به لاد چاپ کرا :
نه م کتبه که لی شتی به سودی تیایه پیوسته بو که سی که طالبی تیگه نشننه به له موضوعی
تقلید واجبه را تماشای بکا :

له مانگی محرم ی سالی هه زار و سید و پنجاد وه ونا محمد نجیب ی له آمنه ی کچر شیخ عبدالرحمن
له بیاره دا له موسی بهارا له دایک بو خورا موثق وه عاقبه ت خیرا بکا آیین
له م سالی مه زار و سید و پنجاد وه ونا مه لاهدری وه یسه نه وه مه لایح جوارووی
وه شیخ عمر غزی خه لکی دیر الزور له سوریا نه مانه اجازه یان وه رگرت :
مه لاهدری مه بر به مندی کات بو بیاره وه له دوس وه دامی کرد له سه رهنیدن تا اجازه ی
وه رگرت وه رویشته له دوس رکانی سیف مه بو به ملا وه له پاش چهن سالی رویشته
بودی (سیاناه) له نزیک وه یسه تالیفه له دوس ماده ته وه وه لاله لاله هه همیشه
خدمتی علم ورینی کرده وه موثق بوه

مه لاهدری له مه لازاره کانی قلاص جوارو بو به مندی کات بو بیاره وه وه دامی کرده تاهان
وه رگرت وه رویشته وه بو قلاص جوارو وه له دوس دامه زرا نیسته به رهیاته وه شه شوه
خدمتی سلانانه :

شیخ عمر کوری شیخ اهدر غزی بو وه شیخ اهدر غزی له عه ره به (الغری) نزیک کرکوک بوه
وه ختی خوه نه زه مانه سلطان عبه المجید خانا له گه ل شیخ دیس آمورایا له عراق ده ره وون
بو سوریا وه له پاشان شیخ اهدر انتالی کرده به هه زره نه شیخ عمر صیاء الدین له بیاره وه
بوه به خلیفه نه م زانه مایه وه تازه مانه شیخ نجم الدین وه شیخ علا الدین له زه مانه نه م شنج
وه فانی کرد وه له سال هه زار و سید و چلی ویه که محرم داشیخ بیاره رویشته بو دیر الزور
وه رابعه ناوی کچر شیخ اهدر ماره کرد وه هینایه وه بد بیاره شیخ له م شنه سی کوری هه به
ثابت وه امین وه مظهر وه کچی اویسه ناو :

الكتاب	عدد	اسماء الكتب للمطبع	عدد	الكتاب
١	٢	شرح الهمام	٢١٠	
٢	٤	الاذكار	٥٢	
٣	٢	المعارف	٢٦	
٤	٢	مئة التحرير	٢٥	٥٠
٥	٢	البيان على الشرح المختصر	٢٢٩	
٦	١	مصابي	١٤	
٧	١	مجموع مئة الف	١٢	٥٠
٨	١	رباعه الصالحين	٨	٥٠
٩	١	الشرح الكبير للإمام أبي	٢٩	
١٠	١	الساده لذي مكتوبه	٩	
١١	١	دليل الحيران	٢٧	
			٦٧٦	٥٠
١٢	١	مختار الصالحين	٢٨	
١٣	١	شرح السقاوي عن مختصر البخاري	١٠٤	
١٤	١	السيرة الحلبية	١٢٠	
١٥	١	اصباؤ العالمين لفرات...	١٥٠	
١٦	١	البيان على الشرح المختصر	٧٩	
١٧	١	ادلة اليقين	٤٢	
١٨	١	المعارف	١٨	
١٩	١	اسرار العباد	٩	٥٠
٢٠	١	مسائل الجاهليه	٢١	
٢١	١	دلائل الحيرات	٥٥	
٢٢	١	تفسير النور الرازي		

أحيائه
لهذه هي طهارة التي لا يبرح الجليل العبد - أحيائه
سورة بركاته الخيرية وبغضه انظره انفعالي، لا يبرح
عبد الله

شیخ احمد دوکدرا له به جی ما شیخ عبداللہ احرار وه عمر عمر به ندالی کات به بیاره
 وه ده ستی کرد به ضوئید فی تحد و صرف عاوی صهرت سال له بیاره مایه وه پاشی نه نه
 اجاره وه رگرت وه روئیته وه بو دیر ازور چهن سالی رمفتی و قضای (توکال) بو
 نیسته له دیر ازور اوانه نیشی وه مفتی به لودی وه عضوی مجلس اعلای اسلام به ...
 به لودی له شیخ محمد مردوخ به عنوانی و جان نما، کتبیکی نویسه وه بلاوی کرده وه ده گله
 شتی پر و پوجی عقیق ده تیا نویسه بو نیشی به زمانه فارس به عنوانی (شهرهای سما)
 در برجم صنف جان نما کتیکم له ره دیا نویسه به لام له به رنه وه که شیخ محمد قوزی نه وه
 قوزی شوره ته پیسه و امروده وه من نه ویت کتیکم مه پاپ بکرم :
 پاشی نه مه به عنوانی ریزان و اهرمن ، رس له نیکی منظومه نویسه له می که ی خود اهرمن له
 دگر ل شیطان کهم رس له و زور شتی به تعنی و خرابی نویسه بو نیشی به عنوانی
 انفیوضات حقایق نویسنده رس له نیکی به فارس له روس له و رس له نه و انظم کرد نه به شتی
 چاپ نه کرده :

له سالی به زار و سحر
 به بخا و ده شتا شیخ بیاره
 ته نه رس کرد بو بغداد
 له و ماده و له دوس بو
 نامه نیکی نویسنده
 قوزی ناسخ بوم و اوای
 و ماده و نامه له کرد بو
 نه ویش نه م نامه به بوم
 نویسنده :
 کانی له نویسنده به کار نامه وه
 بهشت نه دله شیران بو
 که شیخ حاتم الدین
 له بانه کون ، صفی بو
 نیمه له بیاره وه چهره
 به نیشی جازه نویسنده
 وه له بانه کون و فنان
 کرد نه دس پاش در درش
 شیخ که بهشت به ره وه
 وه روئیت به نفیسه
 نه دزانه طاب شراه و علم

قره عینی و ولدی المعنوی الادب محبوس به باب الطریق المشفق جناب المیرزا
 الملا محمد اکرم حفظه الله من کل سوء و صانده و علی و ام السعاده و انفس
 ائمه و اعانه بعد اهلاء الدعاء الصالح لذلک الجیب العارض الصالح الی
 ان کتابکم المملون من المحبه و الاخلاص و الصدق و الاختصاص و صل
 خلاکم للقلب فرح و سرور حصل و بعد البین لا یکن سببا لبعده المحبه
 فجازب الاخلاص یقر به البعد و نظری معکم و الیکم و ته و تعکم
 علی کل خیر و یحفظکم عن کل شر و ضیر و علیک بالکل الخیر الامیر المیرزا
 بزوده حبه المذوق مع لیسکر الله هو اکمل فان لم یؤثر فثانیاً خیر
 و الله لشیاف و کما اعلناکم سابقاً فیه و بات جنابکم و کل
 منی توادیه زکوة فخر جمیع اهل طری و من فی نفقته و لها
 صلیاً لعائده عبدالمجید مع ملاطاف و بلغ سلامی الی انکام
 حسن و قلبه من النفاق طاهر و باطنه لا ینحالف الطاهر
 و صلی الله علی تینا محسن و الم حبه
 خادم المکارم النبویه
 و الطریقه العلیه

له سالې په زار و سيده و په پنجاو هشتا مه لاسي له لانه وه ملا سیدی بالکی
افزونه یان وه رگرت

مه لاسي کورنۍ مه لاسي ارجماني که تداواني بو که مالیا کتوبه له لانه وه اته بياره
ماده کی له دوی مایه وه تا اجازه ی وه رگرت وه روشت له دوی (تفیع) له

هر دایمانی نه دویو بو به ملا به لام مع الاسف به جوانی وه فاتی کرد رحمة الله

مه لاسي بالکی هر له ماده ی فریدم وه تا آخر له بياره له لاسي خویندی وه

نه واور کړ وه اجازه ی وه رگرت وه روشت له دوی (ساراوا) بو به ملا

وه موفق بو له سه رخنه ته علم دري وه هجی کرد وه ایسته به رصانه له خورام نه دوی

موفق به له سه رخنه ته علم دري وه عاقبت خبری بغه و فضل :

په رلر سالی هه زار و سيده و په پنجاو هشتا کیسې (نادر صیات) م به نشری کورنۍ

نوسی له نه رجه نه دواي نه و پیغه مه رانه که له قرانا نادیان مه ی وه دوايیم مینا وه

به مایه عشره بشره وه انکه اربعه ی مجتهدین رضی الله عنهم اجمعین نه م کتبه لله الحمد

چاپ کړاوه وه که کی کسی استفاده یان له کړوه :

له سالې په زار و سيده و چل ونویسې دا کتبی (چل چلای اسلام) م نویس نه م کتبه کورنۍ

وه نشره وه شرحی چل حدیثه له احادیث حضرت صلی الله علیه وسلم :

هوی نویسې نه م کتبه نه م بو که (قوج خان) مشهور به (سهاام السلطنة) تیکان ته پری

مکریانی که له مریدینا وه مغویینا حضرت شیخ نجم الدین بو فکر کړ وه اپ نیکی خط خوش بو

جاری له جاران به شیوه ی زیار له چل قطعه ی زور جوانا چل حدیثی پیغه به ری صلی الله علیه وسلم

له وانه که مه ولانا عبدالرحمن نور الدین حامی مه مشهور به مه ولانا حامی فکر کړ په لی ژار و

وه له سه رهر حدیثی له سه شرح حدیثه که دا رباعی نیکی به فارس نویسه نه م چل حدیثانه ی

له که ل رباعیه کانی (مه ولانا حامی) دا به خطی خوش نویس بو وه نار دوی بياره :

په روا نای افرادي سلمی اویان طریقه ی نقشبندیه له شیخ بياره وه هه تا به

فخر عالم صلی الله علیه وسلم نادر په ریک له مانه له قطعه نیکا نویس بو وه نار دوی بو

بیاره منیش که نه م قطعه نه م چي وپه که و ت مستقینان بوم وه قه رارم دا

که به زمانی کورنۍ شه رص نه و حدیثانه بکلم وه له آخری شه رجه که یا رباعی کی کورنۍ

مناسی معنای حدیثه که بنوسم بو نه م که به رصونه نه و حدیثه بکلم دوم که حضرت فرموده

په رکه س چل حدیثی بغه بکلم یسې به مسلمانان بو ارشاد پایه دار نه به له قیامه تا : وه بو نه و حدیثی

که طلعه ی علم نه و کتبه وه نه و حدیثانه بکلم نه به ر وه لله الحمد خورام توفیق دام وه به دلی فهم

شه رجه که م له سه ر نویسې وه رباعیه کورنۍ کانیتم حسته لای رباعیه فارسیه کانی حضرت ل

مه ولانا حامی وه موفق بوم بو نه و که چاپیان بکلم وه مللیدم کورنه وه وه

که ل مسلمان استفاده ی له کړدن د الله الحمد دامنه په رلر سالی په زار و سيده و په پنجاو خوردا

نه لاسي بالکی شیخ محمد کورنۍ شیخ معروف نرگه جدری اجازه یان وه رگرت :

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على خير الانام سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وكناب
 بالخبر من بعد — وبعد ايمه كه عبارت است له هبتي علميه
 قضای هليجه وه له عصر و پيشاندين كه له هو عصر له اعصار مقدمه اهتمام بامور
 دينيه واحكام شرعيه تيا لازم تره له پاش تحقيق تو او به ظريفي بومان معلوم بو
 اقدام له سر اهم مواده آيدانه اقدام له سر مخالف شرعي مطروحه (بناء عليه)
 لازم له سرايمه شو هر كيكيش له مسلمانان كه در لايان بي ايام شاخ يا آغا
 يا كونا بذل همت و صرف قدرت بودني اهم مفيدانه بگيرد وه له هر شوي كا
 كي كه انتاب به علم اده كه وه له حقيقتا له علم دوره چادمان بگيرد يا بيشما
 مشغول باشه يكي له مانه يه به هو قوتمان بودني بگوشيد محقق احسان
 جهادي خالصانه هيه

- ۱ رجوع له تقليدي مجوزين نكاح له پاش وقوع ثلثه بودني تحليل
- ۲ قول به كنائيت [تلاق] كودران له برامه كه به تي چو كه
- ۳ قول بكنائيت بالغويت [طلاق] به خيال اضافه الاي غيري محلي
- ۴ انكاح صغيره له غير كفوء له صورتيكاولي غراب و قد يا غود ابجده
- ۵ مشهور بسوء اختيار حسب و له سر قول امام محمد شيبه

احتياط نكردن له قبول شاهدا مطلقا

الفقر الملول
 بابا رسول

المش في بيان الدعوى
 عبد الكريم

داعي بونفندي ثم مراده كه مجمع علمائى عظماء
 و واجب الاتباعه بطبيع و حكم
 علمائى عظماء

له سالی هه زار و سهد و شته ست له شه و س یه ک شه و س یه بیت و س مالگی محوم له کانی به ک را
صلاح الدین له رانیک بو له خوا ارجم الزاحین دادانه که م که به فضل خور موفق بکات
وه نه بخا من به خیر یعنی :

هه رله م سالابو که نه لاجیدین کانی ساری وارماوانی اهازه ی وه رگرت وه
هه رله م سالابو له لاق در کورن حاجی احمد فتح هارونی هه لکی پیوان وه مالا احمد
کورن صوفی مه خوری کوریه کی اهازه یان وه رگرت مه لاجید روشت بو وه در
کانی سار وه ملاق در روشته وه بو پیوان وه مالا احمد روشته وه بو کوریه ک
بون به مالا مه

مه لاجید یسته به رصانه وه نایسته لله الحمد به هه ر حال که م یارور له خدمتی علم درینا
موفق بووه وه مه لاجیدین کانی سارون له چهن شویا گوزیا به وه تا آخرن هه چر کرد وه
له سالی هه زار و سهد و هه شتا ویه کانی سار و صوفی بو وه ملاق در پیوان
له سالی هه زار و سهد و هه شتا ویه شتا له شه وار و شمن هوس کتنه سه رس کوشنیان
وه به پای به شهاده ت گشت :

هه رله م سالابو له آغنه ی کچر شیخ عبدالرحمان کوریکان بو نادمان نا جلدل زور هوان بو به لام
پاشی چل روژن وه فانی کر وه له خشن نشی ماته شتا شیخ حیده ره وه له مله کار چن را
وه فن مان کرد :

له سالی هه زار و سهد و شته ویه کانی سار له مالگی شهرن وه رس فارس را له نه بخا من به مالگی
وه م محاسن وه زعی رضاشای به پلم رس تیک چو وه پیاده کورده ریله کان له وه یان
مابون کتنه وه ی بو ولاتی هوان

وه له به کرس نه م سالابو له گیل (فاتیح) ی کوریا روشتیم بو دیده فی رابعه فوشکم له (دوروه)
وه له دیده روشتیم بورنه لانه، کوریده فی حاجی سید بابا شیخ وه بو چور بو دیده فی سید
عابدین وه له دیده دیده فی مه لاق، تم کرد له بالک را وه له گیل له واروشتیم بو
دیده فی محمد حید به گ فتح به ک وه من له کانی مه صالح به گ بران وه له گیل له دان روشتیم
بو دیده فی محمود خان کانی سان که له (قلا) دابو پاشی له وه گرابنه وه بو (بالک)
وروشه و له بالک بدم جا که رامه وه بو باره،

له م سه ذره زور خوشی وه خاده ی صفانو به تاییه تی نه وشه وانه له بالک را بدم
گورانی و شرن وه لک خوشی گورانی یان نه دوت وه زور تا شیریا ی نه کرده دله نستان
وه زه مان قه دمی وه صه به نه ره فیغانه نه خسته وه بیران

له آخرن نه م سالی هه زار و سهد و شته ویه کانی سار و صوم شیخ عبدالکریم احمد بنده وه فانی کر
وه له خدمت شیخ خانی کوریشنی وه به مادی له نه وه له پیوان روشتیم بو تغزیه ی من له کانی
له احمد بنده به وه فانی نه م زانه شیخ بابا رسول عبا به یی زور منار بو سالی هه زار و سهد و
شته ورس به غم را بدار وه له نه وه لی سالی هه زار و سهد و شته وشی را له ویش وه فانی کر

هر که سال هزار و سیصد و شصت و سه کما علی کویره که ده ملام حمود کانی بر رینه کی
اجازه یان ده رگرت ملام علی رویشته ده بومالی خویان نو کویره که ده ملام حمود
رویشته بودی (عقب) لرون بودی امام و مدرس ده تالیفته لاله الحمد و ده موقوفه
له سر خدمتی دین :

هر که سال هزار و سیصد و شصت و سه کما لاله آینه کچر شیخ عبدالرحمن کوریکان بو نامان نا
به عبدالقادر ده به قضا و قدر له بهیشتی مانگی بر سیم اشانه را خرق که دهنه به بنیان نه لاقم دا ده
کویره که به بهر هشت ده لاله لای دایه نه بهاره ده فانی کرد ده که لاله باخ ماله کانا له خشی
بشتی تهر را مالدن شیخ حیدره ده ده فنان کرد

له غرضی خرق نه ماله ده به ریشان حاله خونا نه م شرم له بشتی رساله رحب به که م ده نوی
میل کردم که غم و هم بر باد باد گفتا غم تو سنگین است

ده که سال هزار و سیصد و شصت و دو ملام افتاح شتری ده ملام صالح کور صوفی
عبدالقادر صوفی خود را خشی ژاله نادر (ده کی) اجازه یان ده رگرت ملام افتاح
رویشته بود شاره زور له لای حاجی مصطفی بود ملام ده ملام صالح رویشته بود
(تالانه بزانه) له که ریمان له لای حاجی برائیم شتری کور حاجی محمد بود امام و مدرس
ملام صالح له و روزه تالیفته له سر خدمتی دین ده علم موفقه و لاله الحمد :

هر که سال به عنوانی (نامه) حقیقت کتبکی کوروس م به نظم تالیف کرد
له باسی که لاله شکر کله دین ده به شیوه برسیار ده لاله را خرا ده نه م کینه
ده دین ده هزار شوه ده تالیفته چاپ نه کرده

له که سال هزار و سیصد و شصت و سه را فضل به بار شته ده شته ده ساعات نور م ده
(عطیه) کچم له رانیک بو خود را عاقبه کی خیر لکات
ده که سال کتبکی بانچه موفت به نثر و نظم له باسی خود ره دوشی به رزا
نویسم به که سال شری تصریف زه بخانه به کوروس نویسم
به که سال رساله العلماء فی علمین له باسی وضع و اختاره را تالیف کرد :

ده که سال هزار و سیصد و شصت و سه را ملام صدیق کور خلیفه ملام رحیم هه و شارر اجازه
ده رگرت ده لایشته ده بو دولای خویان :

له مانگی مودود له که سال شیخ بابا رسول مدرس عبا به بلی ده سه رگت و ده لایان قضا و هلیجه
له عبا به بلی را ده فانی کرد به ده فانی نه م دانده ده که روش آواپی یا له به در یکی ره شاد و دان بهی
ده که ده ضعی به لایان له قدران هلیجه را تیک چو ده روشیان ره ش بو ده نه ورشته هونرا ده
به لایان که بابا رسول امام ی بو بچرا به ده ده نه وضو ش و ده وقه که له نا و ابو له نا و چو
به رجه ن ملام حنفی عبا به بلی که مجازن بابا رسول ده به لایکی شامبو له شوبینار انبشت
به لاله مدرس که شش نه دره غبه نه زو بون نه م ده دینای هه مولای گور را بسمان سیغیر و تیغیر

مرقدی بابا رسول واله بهر ده من مرقدی ابا عبیده را له قدری ریگی عه باب بهیلی بو هم کجه
واله گه لی کوه لی له مشایخی عه باب بهیلی رحمهم الله تعالی

له پیشی ده فاتی بابا رسول واله سالی بهزار دویصد و شصت و دووا له لایعابدی عه باب بهیلی لی
که مه لای بیادیلله بو ده فاتی کرد ده بر دیانه ده بد قبرستانی عه باب بهیلی له دس ده فنیان کرد
مردنی له لایعابد زور جوان بو له پیشی ده فاتی س چو له سه عاتی بی هوشی بو له وفقی باگی مغربا
هوشی نیته ده به خوا له ولکاتا سه رب بر زنه کانه ده له لایعابدنادر بیادیلله لی له لایانه کج
له پرسی له لایعابد چه ده خسته له لیت له ده ته خه ریکن باگی مغرب له ده ن له دیشی له لیت
لا اله الا الله و هده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت بیده الخیر و هو علی کل شیئ قدیر پاشی له
عجیبار له لیت اللهم اغفر لی ولوالدی و للوفیقین و المؤمنین و المؤمنات پاشی له نه چو له نه به به کا ده ده فاتی
له کا رحمه الله و طاب ثراه

له نه مه له لایعابد زور صالح ده فاده ن تقوی بو پاشی ده فاتی به چهن مانگی جابر شیخ باب به ره رسول نشریفی
کات بو بیاره ده زوی له لاکرم له شه رانا له هدا چا ووم که دوت به له لایعابد زور به عاجزیه
دوتی له ری بابا رسول له نه فاتی چه قوه ن فوینی و الله جابر تر فاتی و اکوننی نامه دس
دوتم له ی چونت له دس دوتی پیوسته به تاییبه تی نا ووم بیبه ی ده لای فاتی که کم بو بنیریت
منشی باب به له نه جابه به ولاده هده و ده فاتی فاتی که کم فویند به تاییبه تی نا دوت له بهم ده
ضیه که ت بو به به نه که کم دوتی ده ی باشد :

له سالی بهزار دویصد و شصت و چهارا له لاسعیدی گلجالی اجازه ی ده رگرت ده رویشته ده بو
دس گله جاتی له ده ده خسته ده تاییبه ده دایم له کا ده به قس حال به شغولی خدمتی علم دینه ...
له نه زاته به مندالی کات بو بیاره ده له تصریفی زه بخانیم ده به تانه وادس کرد هده له بیاره دا فویند
ان یکنی صالح ده پیادیکی اخلاق باشد :

له نه سالی له پاشی ده فاتی شیخ بابا رسول به مدتی چهن مانگی به لایعابدی و له بهگی کات بو بیاره
ده رساله ی حسابی بهر ابا الدین عاملی فویند ده اجازه ی ده رگرت ده رویشته بو دس
ده ولدت ناده له لای کدرای سید الدوله سید طاهر کاشمی ده سید و صیه الدین سید عبد الله
بو به مدرس له ورورده ده تاییبه له دس به شغولی تدریس له الحمد موفقی و فاده ن سوره ...
له سالی بهزار دویصد و شصت و پینجی شیخ عبد الوهاب کور شیخ قادر نه رگرت جابر که مدرس دی
خوینان بو ده خلیفه و نه شو به شیخی بیاره بو ده مجذوب بو ده فاتی کرد

له سالی بهزار دویصد و شصت و هده و تا چهن مانگی فاتی ده مهر کورم له بیاره ده رویشتن بو عه باب بهیلی
له خدمتی له لایعابدی عه باب بهیلی دا فویند بیان له پاشی کاتنه ده بو بیاره ده له سالی بهزار
سید شصت و هشتا فاطمه ی کچی شیخ مهر شیخ علی خه زورم ماره کرد بو فاتی کورم ده
مه لادنه فی قدرای هه به هده مانن بدش دس ده زور خوش زه ماره نده که نه وادبو فاتی که کم فاطمه ناده
دو کچی بو نافع و نفعیه به رود به شوی به کا ده فاتی نا کرد فاطمه ی دایکیشیان ده فاتی کرد رحمها الله
ده فاتی فاطمه له سالی بهزار دویصد و هده و تا ابو :

سالی بدوینده سالی بو لالت له دل ده رنه چو آتشی مشکلات
 باسی شه رابی قورمانی عظیم لایها غول دتا، ولات تا شتم
 وینده شه رابی حبی یارانہ نیم نیگی چاری چاو بیارانہ
 کاخ نه م یارانہ م نه نه ری به چاد نه به بیداری نه به کاتی خاد
 یا به رله یاران یتم نه گرت به به سوزی سینده و به به فای جگر
 ایسته یشی که قزاقه کسی مراده
 رنامی، به یادی یارانی شاده

بو نه ده که نه م روزگاری ثریانم به رونگی سه رگوزه شتی به نه نه عالم به رزه کانی
 زه مانی خدم برانیه ده نه ده ی که به به خدایا ده به بیامان به ده ضعی کومه لایه تی
 ده تایبیه تی نه م نه لایانی قزاقی هلیجه له م شوینا نه ی نوسم
 نه م قزاقی (گل به نه ره) له ده م قرون و ساله ده پر بوه له پیادانی به رزی ناودار
 که نیمه له م چه ن لایه ره دایخی نه وان مان بونا نوسری :

بدوینده به بند کیوی به ورامانی ته خفت له زه مانی سید مصطفی به شهر به پیر شهریار
 که نه و روشی به زره تی غوث عبدالقادر که یلانی بوه ده به کلمه راضی مصطفی رحل صالح
 تاریفی نه کا نور چرای ارشاد ده دل پاک تیا هل کراوه ده نه ده دو نویسه ده درامان
 تیا یا به روه روه بوه : ده له تاریخ شش صدو که شیخ محمد به رودخی باپیره ی
 به رودخیه کان نه قوه ته به درامان ده روش به روش علم و معرفت له دوولا بلاو بوه نه ده
 ده چه ن لقی به رزی پر باره له نه ته ده ی نه و له دولاتی ناروده لانا ده به تایبیه تی له دی (ته خفته)
 له نزیک شایسته را ده له ده گاشیخان به ریوانا ده له دولاتی بابانا له قوره داغا
 دنیایان روناک کرده ته ده ده به لایعزیز توتمانی که به کیکه له قازن زاده به رودخیه کانی
 به ورامان تاریخ فرمان ره والکان به ورامان به فارس ده کوشانامه هونیوه ته ده که
 مع الاسف نه و کتبه نایاب که تاریخ به ورامان و ده وروپرس نه دی تیا بو ده به مناسه به
 گه لی باسی نایاب تر نیابو به بهی هو محمودخان ذریه ده که دته امیر محمدخان ناماسی ده بردک
 بوتایان به به نه نه نه ده ده چه ی بکا ده کتبه که به به سه مروثوین نه دتا

به روا له به ورامان نه دیو پیادون ده کو به لافدری رودارس ده پیادی ده کو صیدی ده
 دی نورش وارشته به لار زاده کانی نورش که چه ن پشت له دان خدمتی دینیان کردبو
 ده به لایعبه الرحمان نورشی ده به لایعده کورس که به رود له سیلانیان له زه مانی احمد پاشا
 بابانایک که پاشا به ک مفتی بودن ده رشتی به لاکانی بیاره که به به ریاسی مرقد مولانا
 به لایعبه القادر بیاره به بیت و پنج پشت له وان به لایودن ده لیسته گه لی ناشارن نوسراده
 له صوره ی شیر زه مینه ی مزگه وتی ناودی بیاره به به رقه بری سید محمد نادیکه ده که له ده جره را دفن
 کراوه نه گه ریه کی ناشار بکا ده سی نه که دی ده له ام آخرا به لایعده بیاره نه که مجازی به ر عدم
 سید عبدالکریم به رزنجی له مدرسی مزگه وتی مشیخ بابا علی له سلمانی بوه ده به که له لای روش بوه

اے چند شعری کی مرصعی ماستا شیخ عبدالکریم احمد برزہ

کہ اجازہ نامہ میں ماموستا ملا حسنی عورت پنپیدا فرموی کہ فقہی جنبہ
ملا صالحی کوری ملا احمدی ہانہ سورہ بہ رنگی کی خوش
کہ مجلس اجازہ نامہ کہ را خوبیند یومہ ہر کی لوشترانہ دا اہ وہ بو
کہ شعر شہرہ فی بدری بہ حسن بیگی حسن بیگی کہ مصرعی اجازہ نامہ
مدرسہ ی ماموستا ملا قادری صوفی خستہ سرشانی صوفی
وہ زہ ای دل وہ کو پروانہ بالی عشق پیدا کہ بہ وہ وری شیعہ شریع النور صد سوز پیرا کہ
کہ طعنہ ی شہرہ کافی وہ ک عوباراری گہ لی گوم بون نہ فرو ہونا کہ
نہ رنجہ و بی بہ یک شعلہ ہوا نہ فرو ہونا کہ

طرف داری شریعت شہرہ و کہ صدیقو فاروقہ کہ حینہ فیلی پوی بولہ شہرہ چلی بی نا کہ
اگر باور بامنی نا کہ تی ورہ تیزی بہ چاوی دل نہ ماشی حسن اقدامی مدبری عوارماوا کہ
دہ سادی اہلی فہلو معرفت صدم بہ سوزی دل نہ منای نصرت تہ و فیقی ام زائہ بہ کن چاک
قبول کہی بہ لوطی صوت خود ایا ام تمنایہ
بہ حقہ و کہ فرموتہ پی لولا کہ لولا کہ
نہشتہ شد از دستی محمد عروفی بہ جہتی پیر گارا

این غزل از فرموده مرحوم شیخ عبدالکریم است در مرثیه حضرت شیخ معروف نرگس جری

در آن وقت که حضرت شیخ نجم الدین ولی عهد حضرت ضیا الدین عسکری سرها به تفریه حضرت
شیخ معروف نرگس جری تشریف به احمد برنده آورده مرحوم استاد شیخ عبدالکریم که مدبر
امام احمد برنده بوده از طرفی مرحوم شیخ معروف این اشعار در مرثیه شیخ معروف
فرموده ای دلی گم گشته خفته و عالمی بریاد شد گریه کنای دیده صبر از دلی بی
سینه آتشی گیرد و خاک کی وجود مرا به سوز تیرش و آتشی که آهونا له آت امداد شد
ای کفی افسوس رویه را نوی غم حلقه شد و غم به خوریشانی یی عجزت دیگر امداد شد
نالیهی معراج ره و در شهری غم آوازده یک قهقهه شادی ز ملک خاطری نداشتد
آری من ره و خاک بر سر کف من تو سروی خوشتر که زمیانی باغی دینی آن قاضی شمشاد شد
آنکه از بازی سبیش در طریق مصطفی خانقاه مدرسه از غلو شرع آباد شد
آنکه از اکسیری فیضش هرگز نرسد به ریخت زری خالص گشتن از زنگی هوا آزاد شد
گر چو کوهی بنشیند چو بال بگیرد به هر یی خورشید چه شیرینی تیشه فرهادی شد
از حوادث هر که دیدی مونکری معروف خواندی زو اینرا که هر جا اهل استمداد شد
و ضمرا اندر بیان دینی به جوی حرف کرد از زبانی منکران عهد هم آزاد شد
تا شریک تا شد از جور شدی برخی معرفت غایت ز خلق
از میانی اهلی دینی عشق ای ایجاد شد
مسلم اندر شریعت بهره مند اندر طریقت چمن صبا و نجم دینی رهبر امداد شد
هر که از همت فاروقی تا بخیریه وی شد نصیب از غم برستو هم جو اول شاد شد
طالمانی علم خاموش و مریلان در خورش و ای بر خالی همه از دستشان ارشاد شد
منه درویش نه کنیز از ناله و آه و فغان آه صد آه از جهان آن مرکزی ارشاد شد
گر چه از خدمت جدیم یک از لطفی خدا خاطر باطل منکرانشی خصم مادر زاد شد
گریه کم کن فانی همت ز نجم الدین طلب آنکه از فرموده اش ای بیت شیرینی یار شد
منکر از من چمن جدا شد خویش را اند که او زیری باری نفوس شیطان خسته و بیمار شد
او چو از شوغلی خدایک لحظه آسایش نداشت رمزی تا ز بخشش زو صرفی شاعلی ایجاد شد

۱۳۳۱

را نراوی ما ستا شیخ عبدالکریم رحمه الله له وفاتی ما ستا شیخ بابیه علی کتبی بی رحمه الله
فرموده فی

۱۰ مه چی بوسلما فی وهاپ شینوگریا نه + که چی شاد یثارت سرب سیر گردی سیوانه ~~و مه چی بوم خور و علم ک~~
 ۱۱ مه چی بوم که زید و یک قه کیم بی دنگو خاموشه + له نا و وردو کچی هر به ز مه هر آهنگه سیرانه
 ۱۲ مه چی بوم که ام قهر دو صد سالانه وه ک قصرن + کچی ام قصره شیر نانی شاره ~~و دپیشانه~~
 چه پوشویه لاشی گردی سیوانه یعنی گول زاره کچی باغفلد لو گول زاری شاره ک شاری مورا نه
 له یک مزگو تو تکیده و مدرسه ناپیی دهنگی نه قد قامت نه یا هوی نه بلکم نه سو بهانه
 له هر قبری که دو گوئی شل به که ی وه ک نفه را وود صدای تکیری عید و خطبه و آوازی قرآن
 وه هام زانی منیشی ام حالت رو یایه ای پنم له بو تحصیل بیداری خوم هئی یایه جولا نه
 که هوشم هات به بر ~~مختص~~ کونه ختی کو پریم بوم محقق بو ۱۳ مه آثاری کو چی شیخی عسرو فخری کوردان
 چه شیخی خطرقی با با علی علامه پی دوران که نقص کریم علی وه کوردیای عجمانه
 به فیکتی علمی اه ورت به قربانی علمی بم فرود عاصیل ام دینه وها خیش به نگوریا نه
 به علی اه و بعام اسرا ده شیرینانه در کوفی به فکر اه و بودرهای هودام در قمر جات
 به یانانی به دینیه بو معانی قوشکلو محفی ~~به~~ بوم که صرفی لی اه بو اشکالی بیگانه
 که لای و ابه حکمت سوف اه فرمود بو عقید و دینی معاندان ائمه طریقه تفسیر و حدیثانه
 له پاک طینی نه تی چه به لیم ملک هیران اه بولای ورت چه ام روحی ~~محضه~~ فاله فریدی نوعی اب
 هزار روستی صبرینا و و نوشخ هجرت فرمود به عزیزی سیری او طاقه سروی باغی اکوانه
 نه قاطای ام هود تحقیقی علمو خدمتی چینی دینیه به لی نیلی جوداری حضرت شاه رسولانه
 به قربان گربه لیم نور روی لالیم وه کولاله خلائق زینوی قطعیت له مه و لا و له سرشان
 به ایمه گربه لینی مردوبه پاشی تشریفی توحفه که قوتی زینوی روحی ایمه بقواه و بحری احسان
 یقینه تو مقامت جنتی فردوسی ~~علیه السلام~~ مقامی پیر هم معلوم به ی توقیری زندان
 له ام زندانیا فی خونه قله غافل مه به قربان له حالی عبیدی خفیه سی نه ووشی وه ی بزرگان
 غمت لابه فرج بیند دلت افانی که نوری اه و له جگایا وه کو خور پرته و افشان ~~شیره ی~~
 (زدستی سرا پا تفسیر محرم المعروف فی ترجمه)

به نام ستمای خوشی شیخ سائیل دران مابود که شیخ علی اکبر هم شوال کرده
 به شیخ هم صانع عازم بانی لایرا اصد برنده که له دکا تا مالی که ماهی ده ت دایره
 و شیخ هم صانع له سلاطین رد کور احمد و حسین و کجی طایفه نادر
 احمد و لایرا دره که لایرا گر لانا درده و حسین که ماهی رشتا

مرزده - ووه صیغی شور کرده به شیخ لطیفی کور
 شیخ فارسی رده و له بده هم
 نه به یسی له که به شیخ موده کرد

به برادران در کور
 حاله قیستانه مدی داره که دره
 گه خاوه دایه کرده
 ده رسته بکر خاوه
 به برادران
 به برادران

شیخ علی اکبر هم دره که دره
 خاتون اسکندر خوشی شیخ علی اکبر هم کجی شیخی که فاره کی بده و شیخ هم نادر شیخ هم نادر شیخ هم نادر
 کور کی بده نادر باب به شیخ بده و در ایلی خاتون اسکندر و باب به شیخ که لایرا ایلی بلدق در رهنه را اقدیر کن
 و احمد را هم که شیخی که مولاده که لایرا هم در رهنه
 و له دشیخی رو کجی بده به لایرا جلیه خان که شور کرده به شیخ علی اکبر هم لایرا اصد برنده و ده کجی نادر
 که شور کرده به شیخ علی اکبر هم لایرا اصد برنده و ده کجی نادر
 (شیخ فارسی نادر خان که شور کرده)

به یاسه که فاره کجی شیخ
 که مدالید ۱۳۲۵ هجری
 لایرا احمد نادر

شیخ عبدالکریم احمد بن قاسم کوری سید احمد کوری حاجی محمد کوری شیخ عبدالرحیم کوری حاجی محمد کوری شیخ عبدالکریم کوری
کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری
شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری
شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری شیخ عبدالکریم کوری

ماوه ته ده جا که دتوه ته فته ته له سلیمانی ده له هلیجه را خوندوبه تی ده زور من زه مانف
فته ته له که ل شیخ بابا رسول ی بیدنی را له سلیمانی را ی بوار دوه پاشی ده فانی مه رعدم
شیخ عارف له هزار و سیصد و سی و بیله کا ما توه ته ده بو احمد بنده ده له و دانسته ده
ده خدمتی نه و مرگه دتو مه رسیه کړ دوه تا ده فانی کړ دوه له هزار و سیصد و سی و بیله ده له و دانسته ده
شیخ بابا رسول بیدنی

کوری شیخ احمد کوری شیخ عبدالکریم بیدنی له رشته ساداتی سولې قهر داغ دایلی فوشکی
شیخ حسین ی چرچه فته لا بوه له تاریخ به زار و سیصد و بیله کا له بیدنی له دایلی بوه ده له پاشی و تدریسی کوش
تمیز ده سنی کړ دوه به خوندن ده له هلیجه و سلیمانی را له که ل شیخ عبدالکریم را خوندوبه تی
له سلیمانی را له خدمتی شیخ بابا علی تکیه له خوندوبه تی ده ماوه له له مرگه دتی مه لا امانی
ما مه رسته م له لای حاجی مه لا مه حمودی کو که تی را خوندوبه تی ده ماوه له له مرگه دتی هره امانی
له لای مه لا محمدی خاکی را خوندوبه تی ده ماوه له له مرگه دتی سید حسن را خوندوبه تی ده
ماوه له له پرسی له خدمتی ماموست مه لاق درس مه لا مومن را خوندوبه تی ده چه ن مانگی له قران
به مه له خدمتی مه لاق درس مه لا مومن را خوندوبه تی ده پاشی حیا بونه ده له شیخ عبدالکریم
رویشته ده بو بیاره بتر گړ دوه ی مجبانی مه زره تی تخم الدین بوه ده له بیاره ماوه ته ده هتا
له خدمتی مه لای که وره داته وادس کړ دوه ده تا شیخ تخم الدین له هیا نا بوه هر له بیاره را
بوه ده له ویشی ثانی هیا ده پاشی ده فانی شیخ رویشته ده هلیجه پاشی چه ن مانگی رویشته ده
بو سولې قهر داغ پاشی سالی له دیوه رویشته ده زره له رشی ، بولاس حسین به که مه حمود
پاشی چه ن سالی له سالی هزار و سیصد و چل و ده ون هات بو مه باب یلی ده له دس شیخ رویشته ده
ما یه ده ده هتا سالی هزار و سیصد و شصت و سی له مه باب یلی ده فانی کړ دوه

له لا شیخ عبداللطیف هلیجه
کوری شیخ محمد قهر داغ کوری شیخ عبداللطیف بنچو که له سالی ده آسکه شکر کړ دوه
له هلیجه را له دایلی بوه ده له پاشی تمیز ده سنی کړ دوه به خوندن پاشی ده فانی باو که له سالی مه زار
سیصد و بیله ده را رویشته ده بو بیاره له خدمتی مه لای که وره را خوندوبه تی پاشی ته واد کردن
ما توه ته ده به هلیجه ده له سه مرگه دتی خویان یانی مرگه دتی مهر پاش به تدریس دانسته ده و امانه تی
کړ دوه ده له پاشی احتلال ماوه له قاضی هلیجه بو پاشی نه ده نه قضا ده ت عدل بو نه مه رسته شغول
خدمتی علم ورین بو نه له سالی هزار و سیصد و چل و شش ده فانی کړ دوه :
ملا محمد سعید ی مه باب یلی
کوری احمد ناور مه باب یلی له ده درس تاریخ به زار و سیصد و شش ده مه باب یلی له دایلی بوه ده له پاشی
تمیز ده سنی کړ دوه به خوندن ده له مه باب یلی له خدمتی مه لا عزیز روح را دس ده مه لا حمودی کو که ل
ده مه لا عبد الله شیخ قرا خوندوبه تی ده پاشی نه مه رویشته ده کو که کو که ماوه له له خدمتی علی حکمت را
خوندوبه تی جا توه ته ده بو بیاره له خدمتی مه لای که وره را اجاره ده دگر توه حیا بوه به مه رسته مه باب یلی

ده لسه رندريس ده واسي کرده خوشي تجاره تو که سابه تي بو تا له سال هه زار و سصد و چل و هشتاد و نه تا کر
شه ش
ده لاهنري پريس
۱۳۴۶

له م زاته له پوزن هه سن مه دلاان وه له جان غه داره به له ده درن تاريخ هه زار و سصد و هه شتا
له ناوه واره دا له را يک بوده له پاشي که وره بون ره ستي کرده به خويندن وه له خذمتي مامدستانا
قه زاي هه لجه را خويندويه تي موده که له خذمتي مه لاهنري روخزاري را له عه باب به يلي خويندويه تي هه روا
له بياره دا له خذمتي مه لاهنري که وره دا خويندويه وه له درن اجازه ي وه رگر تروه جاله سر نه مري
مه رهم شيخ نجم الدين له درن پريس ي ژورو بوده به مه لاهنري که سید عبدالرحمانی کانه توں ماره کرده
وه جاله بگ آشيکی له درن پريس پيداوه بو ژيانی وه له درن مایه وه مه تا له سال هه زار و سصد و
شصت و نو دا له پريس دا وه فاته کر به لي روسي مانگ له پريس زير بو وه روشت به پنچو بک
به لام مه لاکاني هه لجه روشتي هينايانه وه بو پريس له به کورتی ته رجھن ولادوت وه فاته ژيانيانا
مه لاهنري له رشتن خالوان باپيره فتاح من وه له م سالان آخرا سبي خون برده وه سر
س راي ميراولي وه به سید مشهور بو :

مه لاهنري عه باب به يلي

هه لکي عه باب به يلي وه له درن تاريخ به زار و سصد و به سته را يک بوده وه له پاشي تمیز له عه باب به يلي
ره ستي کرده به خويندن موده تي ره ستي له خوندن به لي گرت دوباره له سال هه زار و سصد و س و نو دا
ره ستي کرده وه به خويندن موده تي له عه باب به يلي خويندن جاردوشت به خذمتي مه لاقادر صوفي وه درن
چوار سال له درن خويندن وه اجازه ي وه رگر ت پاشي نه وه من له نه رگه جاره وه رجوم بو بياره
نه و بو به بر لاهنري رگه جاره وه پاشي چوار سال له نه رگه جاره گويار به وه له بياويله م وه
شيخي بياره هه ووه به خويده فته کانه کرده وه ده خوشي کاسب وه خذمتي له کر وه زور
به صلاحه وه تقوي وه شه و نو تر وه خذمتي درن راه بوار تا له سال هه زار و سصد و شصت و دو دا
له بياويله وه فاته کر وه له قبرستاني عه باب به يلي وه فتي کرا وه له موده دا له بياويله بو ژيان هينا
تاقه که ريکي له شوي به جی موده له عه باب به يلي وه لجه واسه ژي :

مه لاهنري عه باب به يلي

کدرن هه م رجم وه له طائفه ي جی مه صالح ي عه باب به يلي به له ده درن سال هه زار و سصد و به سته و رودا
له دا يک بوده وه له مدرس ي عه باب به يلي را خويندن وه له خذمتي شيخ بابا رسول دا اجازه ي وه رگر ت
وه زور خذمتي و ستي بابا رسول بو پاشي وه فاته بابا رسول له عه باب به يلي بو به مدرس وه خطيب
هه روا ده و اصر کرده به ديانت و تقوي و تدریس تا له سال هه زار و سصد و هه شتا و ستي دا له
عه باب به يلي ده فاته کر ره الله و طاب ثراه بن درهم الله جميعا و طاب ثراهم و غفرنا و لام آمين
مه لاهنري الله ي وه ره شيش

کورن عه باب الفخوره نا و هه لکي نه به شير له بانه له خذمتي مه لاهنري در ووه اجازه ي وه رگر ت وه
بو به مه لاهنري صادق له گو لپ پاشي در سه سال روشت بو به مه لاهنري که ربه له وه پاشي سه سال
له درن گويار به وه بو بياويله وه پاشي شش سال گويار به وه بو ده ره شيش وه له سال هه زار و

سیصد و پنجاه و هشت ساله ده رشتی ده نای کرد که عمر یکی پنجاه و هشت ساله دارم الله و حاجت
باسیکی تیک رانی را بدار و نیان

نه مواتانه که گله واکه به ریه کی شه خصیتکی سر به خوبون به لام چه له زه مان فخر تیا ده چه
له زه مان به لایه تیا ده ده نده به به که ده به سرابون ده کو نه دلاوی خانه رانی دابون ده
بهی نه به به که ده به سرانه یا نا زور می نه ده که به مولایکیان علامه ی روضه یان به خانه تیا
بیاره ده به ده به به ربیت و نه خلاقی شیخ ضیاء الدین که ده کو میراث بویان کاتبه ده
و نه به نه خلاقی شیخ نجم الدین و نه لای بیاره ده شیخ بیاره ده دوائی مرصم شیخ علاء الدین
انطباحتی نه نفس یان ده رگرتد : ان که گله به رکام یان را بدار دانی بهی نه دانی تری
و نه رگرت :

شیخ مصطفی مفتی ده شیخ عبد اللطیف قهره راسخی دواوه ن خانه ران بون که غایب
نرگرت و مالیا به که به نه م لایانه ناوه ران به له روشی لکانه ت توالی که له لای
شیخ مصطفی ده یا شیخ لطیف که له کم به لایانه بهی نه ده دقانی زیاره نا من جمله
نه ده نده به لاغزیری پریس به ربوطی شیخ مصطفی مفتی به که نه کانه هلیجه نه بوا له پیشا
برداشتی شیخ مصطفی ی چاوپه بکه دقانی بولی له کانه ده رگرتن کوبنی حکومتی را
روشی شیخ عبد الکیم فزرمون به خواصق وایه به لاغزیر له سر رعالی مفتی بنوسن ده له زماره
نه وانا قید بکرت :

که کانی پریس به سنده شرعی به به که ده دانه نشتن باس نه و نه سنده یانه نه کر ده حکم که یان
به راستی ده رگرت ده نه دزایع و عدالم له ناو باقی علامه به به له ناو نه وانا نه ده بو...
له پاش حاکم نل ده باس مهمی روش ده ست یان نه کر ده به صومبت ده که ره لاوژی شه دلا
له مالی شیخ عبد اللطیف را بون به به ده سته و نه له سر ناو دواورده نه منی مصدر به کاف
به بقه یان نه کرد نه لاغزیری پریس به نه نک نه کات پاش نه ده که به ر خوارده نه نیکی به لای
نه زانی نه وادی کرد دوتی که نه ضمیمه دوتیان چون که نه خوری دوتی ناعه لاجر صرامه لال
نه کا : که سبب نه دشم را دانیشتن به مالی شیخ لطیف را چای مان نه خوارده ده
پاویکی شاره رور شوتیکی که وره ی به سر شانه ده بو کات دوتی نه به مالی شیخ لطیف
دوتیان به لی نه دیش شوتیه که رانا ده ده شتی نه لاکانی چاپ کرد شیخ لطیف فزرمون که له به به
کاف دوی بولای می ده نه نه ناسی دوتی نه خیر فزرمون نه یه به به به نه شوتیه تیه نه ده دوتی
والله بیانیکی باشم به به شوتی رور تیا به ده ویتیم نه شوتیه بنیم بومالان بو پریوز بیانه کم
فزرمون نه زانی من قازیم دوتی بهیتوه فزرمون ده نه به نه شوتیه به به یته ده به رجه ن کابرا
صودی را به به بهور کرد بهی گرت به به ده ده له دیا به لاغزیر فزرمون نه نا به به که داله
نایلم به به ده ده نه ناخوانه رضو داله لاغزیر کابرا باگ کرده دواوه شوتیه که لی
و نه رگرت له ت مان کرد و خوارده مان :

به له و ده ضی فضا ده شیخ لطیف ده روشی کابرا نه بیت بو نه ده دیا بنوسی به نه خوتیکیان ده

پاشا دہ شیخ لطیف دعا کہ ہو نہ نوسی کا برا سر رقبہ لہ مانہ کہ ی لہ شیر بہ رمالہ کہ ی شیخ لطیف دا دانہ نے
 نہ پاش شیخ لطیف تماشا نہ کا بیت لیرہ ی ضمتہ نہ پیار کہ ی دہ بہ جی ہشتو لہ دیا نہ زانی
 نہ مہ کا برا جویشی نہ ہر پارہ یہ ہینا وہ پارہ کہ لافوں ہل نہ گری لہ پاش ماوہ لہ کا برا بیت عریضہ
 نہ دا وہ دعوی عالی لہ سر کا برائی قید نہ کا لکائی ہر رود لایا ی صخرہ محکمہ یون شیخ لطیف نہ لی
 بہ کا برای خادہ ن لیرہ جاری نہ مہ سر رقبہ لہ مانہ وہ رگرہ رہ وہ نہ وساقست بکہ کا برا ترہ لگی
 زہ رود نہ لی ہر چہ ن حصول نہ دا پارہ کہ نہ دانہ وہ بہ سرریا جہ محاکمہ کہ ی تماشا نہ کا :
 نہ مہ شیخ لطیف ہ نہ وندہ رہ دشت بہ رز بد ان نازانی چوں تو یمنی بکا روشی لہ فہ فی تیدا
 لہ سلیمانہ وہ ماتم بد ہیارہ وہ لام رایہ مزگہ وئی پاش لہ وکاتنا شیخ لطیف لہ دالانی صو جہ کہ دابو
 سن تو زنی راوہ تمام بوم روانی وہ نہ چیم وہ ستی مایہ بکہم بتر کہ دتم بہ نہ قہ وہ نہ و لہ دالانی
 مزگہ وئہ کہ وہ مات بولایا من وہ ستی کر رہ علم وہ بہ خیر مانن کر دم جہ بیشتی بہ شہ رہ ساریہ وہ رہ ستم
 زبیرہ ست کرد :

روشی لہ لکاتی قضا وئہ کہ یا لہ خدمت یابدم پیادو مات دونی قربان خانم سے لافت عمر ز نہ لکاتہ لہ
 فلان کہ ی نیشیکی صہ بہ لہ محکمہ را چادر نیشہ وہ بے نہ دیشی فہ روی شہ رخ چوں نہ لہ لکاتہ وہ
 تماشا ی نہ کہم کا برا روشت پاشی چارہ کہ آ نہ وہ وینہ ی قہ پیشوہ کہ لہ نادیا غار ابو زور روشت
 پاشی چارہ کہ ترہ آ نہ وہ وینہ ی قہ کہ ی کر رہ وہ شیخ لطیف فہ روی وار ہارہ خانم نہ بہ دی صفت
 دین خدمت بغوشتم بو پیادہ کہ ی نہ و یا اللہ یا اللہ ہر نہ کہ نہ رنا نہ صیت نہ کہم بولان مات یا اللہ
 کا برا گوری وہ رچو وہ روشت :

لہ پاشی وہ فاتی لہ خدا وام زانی لہ سر سے کوی مرگہ وئی جابہ راکشادہ وہ کو ناسخ وایہ روشتیم
 بو خدمت ی عمر زیم کرد تو زنی دوست بنیم بہ پے تا فہ روی باشہ لہ دیا عمر زیم کرد قربان تو مردی
 قسم ہو بکہ وہ زعت چوندہ فہ روی تو خواہ لا کریم عیب نیم تو بہ من نہ لیت مردی بتر
 من شہ رم گرتی وہ قسم نہ کر وہ خہ بہ رم ہو وہ :

نہ و رہ فہ ری پاکہ لہ وزانہ وہ وہ رک کرا بہ تاییہ تی لہ زہ مان قضا وئہ کہ کہم کہ سہ وہ بنزادہ خودا
 جہ زانی بدانہ وہ

شیخ مصطفی مفتی نہ دیشی لہ ایشی خودا لہ زہ مان مفتی کہ یں دا بے موافقہ ی لہ لاکان فتواں نہ نہ دا وہ
 زور ملاحظہ ی شہ رعہ نہ کرد وہ لہ پاش نہ وہ زہ مان لہ وہ رگرا وہ وظیفہ ی افتا نہ ما
 لہ گہ لہ وہ یث عائدہ زور ہو وہ میوان زور نہ مات زور فقیر کہ دت بہ لام صبر و ہتفا نہ کت
 لہ وزانہ ہو نہ کہ سہ وہ رک نہ وہ کرا بہ تاییہ تی سس سال پیشی وہ فاتی بہ نہ خودی (مہ شانہ)
 گیر وہ ہو وہ شہ وروشت لہ نازار ابو نہ و روش بہ روش صبر وہ سو پاس خودا وہ ہتفا نہ تی
 لہ سر نہ و زہ حمتہ وہ بیعتہ وہ وام نہ کرد بہ تالہ تاریخ ہزار و سید و بہ نجی وہ فاتی کرد
 رصہ اللہ و طاب ثراہ بہ لام لہ مہ ماوہ ی لہ قہ ومانا شیخ رسول ی تکیہ لہ کہ ژا ہرای ہو وہ زار ویشی ہو
 زور خدمت ی مفتی کرد بہ نہ وعی کہ لہ مہ نامہ را بدس ناز سربیت بہ راستی وہ فا وہ حقوق وائہ بے
 کہ شیخ رہ رسول بہ را بہر بہ مفتی بہ جیکہ ی ہینا :

شیخ مصطفیٰ زور خاوند نہ دفع ہو وہ پہلی لہرا بوارون زور ہو ہمیشہ مجلس پر بولہ قسم روشن
 وہ نوکتر جوان کہ ہم زبردنی بولہ ہلجہ را چونکی ہر لہر تعالیٰ وہ نیکنہ مالی مفتی ہو زور جار
 نہ کہ نہ خدمت مفتی وہ قسم فوش نہ گیارہ وہ ہر لہر و گیارہ وہ دوتی روزی لہر ہم لہر لہر
 لہر مالی شیخ محمود مفتی داکت ہو مالی مفتی ہر لہر دورہ وہ باگی کرد لہر شیخ محمود مفتی
 فہرموی تو خواہنا نہ نہ ہم قورم ساقہ پانے فوش چہ خہ یا لیکن ناسکی کردہ کہ نہ لیت
 گول چون روی نازیز نہ زاکت پوشان وہ فراوان چوں سہیلی دیدہ یمن روشن
 وہ ہر لہر کہ نہ کہ نہ ہلجہ ہر لہر مالی شیخ محمود مفتی یا میوان نہ ہو وہ طلبہ کہ بیان نہ ہو
 بہ بالا فہ نہ لہ بہ ہشتا :

روزی ہر لہر لکان لہر مالی مفتی داکت باسی نہ وہ یا نہ کرد سبب کہ جمعہ یہ برون بورا نہ سورہ
 برویدہ نہ وہ جمعہ لہر دی بکے مفتی فہرموی بابہ می ناخوانم لہر خطبہ کہ سبب یہ ہم ہو
 نہ سورہ شیخ عبدالکریم احمد برنہ ش فہرموی نہ ری قوریاں فو خطبہ کا جمعہ
 ہر یوانی جولد کہ نہ کہ شہرت بے عالم سر بر بری بایہ کہ تر لہر بات تو خطبہ کہ بخوشی و
 ہر لکان فہرموی ہم نوکتر بیکہ نی

مفتی لہر گول حاجی شیخ امین باوہ کو چہ کے داکت زور میانہ فوشی ہو وہ لہر نہ نجی پاکچ حاجی شیخ امین
 مارہ کرد ہو شیخ محمدی کورس وہ لہر کچہ چہ منڈال پیدابو :

مفتی لہر گول شیخانہ نہ سورہ وہ شیخانہ عہ بابہ یلی را مصاہرہ وہ ضمایہ لہر کچر فوش دابو ہر ہم
 شیخ کریم شیخ محمود عہ بابہ یلی : وہ کچر شیخ کی تاویرہ لہر فوش مارہ کرد دم نہ تاویرہ نہ
 ہر سعید کورس پیدابو : تاویرہ لہر لفکنی لہر ساداتی عہ بابہ یلی :

ہر فہری لہر خدمتی شیخ بابا رسول را رویشتم ہو بہ غذا لہر سورہ وہ کہ کاتینہ وہ وہ گہ لشتینہ
 ہلجہ رویشتم مالی مفتی ہر لہر دورہ وہ مفتی بہ خیراتنی کردن دوتی کا بابہ رسول زویرہ
 سر وہ ہر لہر باسی بغداد ہو بکے دوتی بہ خورا قسم لہر نابیی ہر ناگری نہ کہ نہ وہ
 وہ کراسہ کہ نہ نہ ہم بہ اگر وہ پشتہ سورہ نیکی فوش نہ ہم فعلا مفتی نہ مرر کرد بہ حنیفہ خانہ
 کچر ناگری کردہ وہ وہ بابا رسول پشتہ سورہ فوش را وہ کراسہ کہ یگر ہم کرد وہ لہر مادہ دا
 چیان پے گہ یاند چہ گر بونہ وہ وہ رہ سنیاں کرد بہ قسمی فوش کردن :

ناخ نیشتمان بوجی نہ وہ نہ فوشی بوجی نہ وہ نہ باوہ شت کردہ بہ گیانا وہ کورایلیکی مہربان کہ
 رد لہر فوشی نہ باوہ شت بگری نہ لبتہ لہر بہ رہ وہ یہ کہ خورا مارہ یلیم یلی و آوہم وادھا کہ
 دروست کردہ یالہ بہ رہ وہ کہ چارمان کردہ وہ بہ دکر وکیو دسارا و رہ رہ وہ شت دباغ و جوا
 چاد تیر ہو یالہ بہ رہ وہ لہر کاتے کارل ساف ہو لہر توڑی مہینت وہ خالی بولہ لڑختی نہ حمت
 لہر گول ناو نیشتمان لکانا وہ کو پولے بہ لہر ہا وریٹ گرت وہ لہر گہ لیا رات نہ ہوارا بہ رہی
 بہ نا چری نہ بہ وہ نہ نازیز وہ کو مانہ شیخ سعدون کورس شیخ طاہا کورس شیخ محمد کوری
 عبدالعزیز کوری شیخ احمد طاہا نہ شہر فونڈیہ وہ ہم نہر کہ زید کہ رہ نہ کوہ سانسہ
 لہر دجی آسانہ دلہہ راسانہ ۹ رمضان ۱۳۸۹

نہم ذاتہ زور ملائیکہ زان وہ وورد وہ پیایو یکی سالم وہ خوگر وہ ہشہرم وہ خیر خواہی مسلمانان بو
زور صوبہ تپچی قسہ خوشی زوری ہرہ سرگزشتہ شہی ثریانی فہ قہ و مہ لایہ پیوستی نہ وہ یہ
کنیکی بر بنوسی :

سلاخیز زور لہ بیارہ و اخذید ویت وہ لہ عہ بابہ یلی و لہ فہ قہ سلاخیز رورادیا خونید ویت
گیرایہ وہ بوم فہرموی پاشی عہرمی لہ عہ بابہ یلی لہ گہ ل فہ قہ لکانا کاتینہ خوارہ وہ بو وہ دریں مرقہ
ابا عید رض اللہ عنہ لہ پیش لہ باضی لہ برابری مرقہ و لہ بیوہ مان خوارہ چا کاتینہ وہ وہ
رور بر روی مرقہ و بو زیارہ ت فہرموی کہ رومان کردہ مرقہ و دوازده کہ سی بوی لہ پیش
یہ کی لہ فہ قہ لکان چاوی کہ دست بہ صوره تی وہ موچاوی نیسانیکی زور جوان لہ سر دیواری گومری
عہ بابہ یلی وہ کو شیوہ ی مانگ بہ قہی وہ شہ سینک فہ قہ ورتی نای نای تماشایکم ت
نہ و صوره نہ لہ سر دیواری قہ راغی گومرہ کہ چہ ماشا اللہ ماشا اللہ فہرموی واللہ یہ کہ یہ کہ
نہ دوازده کہ سہ نہ و صوره نہ مان چاوی کہ دست بہی سلاخیز عہ رلہ فان نہ و ہر لہ ناد
بانگہ کہ را بو نہ ت لہ گہ لکان وہ چاوی پے نہ کہ دست نہم وہ زعم وہ دام کر ہر ت ہر مہ
کہ یشتینہ نریکی عہ سارہ کہی مرقہ و لہ دیا غائب بو لہ بر چادمان :

نہم سلاخیز عہ رلہ فانہ ہر لکی ابا عید بو وہ دایکی پیرہ شانی بوہ نادوس عہ رلہ بوہ ہر فہ قہ لکان
بیان و تودہ عہ رلہ فان نہم ذاتہ زور آراں مامو سلاخیز شیخ قہ وہ وہ نہ چہ وہ سر
ناغہ وہ یسی نادوس کہ لہ اپا وہ وہ کوہی کردہ بو ابا عید وہ نہ تہ وہ لہ دوس ماد نہ تہ وہ چہ
بیادوس بہر زیان تہ ہر لک و تودہ وہ کوشیخ قہ وہ مامو سلاخیز اللہ کہ خلیفہ ضیاء الدین
بوہ وہ سلاخیز اللہ کورس کہ باش مہ لاس نہ وولانہ بوہ وہ تاقانہ زمانہ بوہ لہ علم و عہ قہ
تنامت و عہ قہ نفی وزہر و نقوی و تہ کے دنیا و وہ نانہ نادوس حاشیہ و نو سرا وہ کانی
و آتہی بو یانی پہنا بہ خوادہ وہ رورہ نہم ذاتہ رسالہ نیکی لہ علم ی وضع را ہرہ زور جوان
نادوس رالوضع المحمدی وہ وہ بو سلاخیز کورس تالیفی کردہ وہ نو سرا و یکی مامو سلاخیز اللہ
ویوہ لہ پاسی فساد و تاپد ی رزہ مانہ خویانہ وہ مہر و عہ مہ لاس بیارہ لہ شہی رسالہ کہ وہ
تصدیق و عہ قہ رسالہ کہ ی نرسوچ بہ لام فہرموی نہم باسانہ کرد نہ وہ یان نہ با بہ ہوں ماشو
لہ بر نہ وہ لہ رگ بون باش ترہ :

وہ وہ کو سلاخیز عہ رلہ فان کہ زور صالح وہ قابل بو وہ لہ ہر علیکا مہ نیکی لہ بر کردہ نہ رسا
رجازہ ی وہ رگرتوہ لہ پاشی تہ واد کردن ررشتوہ بو گہ رمیان لہ وہ دریں صلاہیہ رام لا بو
لہ آخر ہر یانہ لہ وہ دریں ہزار و سید و شہت و پیجا مانہ وہ بو وہ دریں ہلجہ وہ لہ دوس اعقب
زشتانی بہ کومالی و انیشہ لہ پاش وہ قہ کرد چا مانہ کانی گہ رانہ وہ بو گہ رمیان :
وہ وہ کہ سلاخیز برای مامو سلاخیز اللہ کہ مہ شہور بو بہ کتب فروش وہ بہ افسر ضیاء الدین
مہ شغولی کتب فروش بو وہ زور مرید و محبوب ضیاء الدین بو گہ لہ خوار قہ لہ نہ گیرایہ وہ ماوہ لہ
لہ شار سہ و انیشہ وہ خوشکی سید عہد الفریز شیخ الاسلام مارہ کردہ لہ آخر ہر یانہ مانہ وہ
بوسیلانی وہ کہ وہ دریں سال ہزار و سید و صف قہ و دوس مجرب وہ قہ کرد :

ده که ولا محمد کورس مامون مولا عبد الله که مولا یکی باشد ده ساله یکی تالیف کرده که ده
 نه دان که حکم یان به ده کرده به یوں اجرائی عقلی شئی تلافی به جارس ته نیایه که تلافی نه کورس
 ده نه ساله چا کراوه ده لا محمد لوده در هزار و سیصد بیت له عم باب یلی له
 رابک بده ده که خدمت باوکی ده که خدمت شیخ بابا رسول را خدمتیده و اجازت له و
 ده رگرت چا بده به ملالی در سولای قدره وانچ پاشی موده له ماتم ده بویه ملالی کوکولی
 پاشی موده له ماتم شری هه بجه ده له یگیه سید نصر الله را دانیت ده له نریکی تکه خانوم
 کرده ده پاشی نه ده که ولا محمد کورس چا به ملامصطفی امامی سانی یگیه له گشت چک فوریدا
 ده خوی له ده وری (کالیه قریکه) به ملامدهی مسلمانان و زکریا شری کرده ده ده تکه نه
 به چا هشت بده لا محمد راوان ایست به رحمان عظیم الله له بالخر والافیه وایا باجمه آیین
 مامون مولا عبد الله دو کورس تری هه به ملامعبد القادر که مولا یکی شته ده نه نه ده که خدمت له خوارس
 به عداوه امام و خطیب ده ده اعدن و که له بغداد الحاسنه و فقه الله وایا نا آیین
 له عم باب یلی را ملامحمودی ده نگهوشی بده زورده شهوره نه به چا له نازانم
 بروینه ده به راسی مولا غنیر نه م زانه له گهل له وایلیکی به رز ده به رز بده زور مواضع له
 ده زور قس خدمت نه کرد روشی عبدالله فتح الله ی پولسی که خدمت نه به له شته ده
 ده خدمت نه ویشته درایکه ده له دی شته ده له به رز سردان له گهل پیا وکی شته نیایه له
 به میوانی مولا غنیر کاتی له دولاغنه که دانه به رز ده مولا غنیر به خیرانی له کات له لیت
 که رسی عبد الله نه دیاده که تارفت نه کرد بو برنج کوتان نه م به له به له قوربات
 نه ی چا عبد الله پیاد وای چون نه توانی برنج بکونی لام وایم به شته در روشی وکی برنج
 یونا کوتری عبدالله نه ی قوربات خه برزه به زه بگنده م روانه قه داره ی بروانه کرده ده
 نه ویش نه در یونیت به خوا باده رنکه م کابرایش حماس نه ی گرت نه له به قه زاله
 توله خدمت ده چون نه زانی من ناته دانه برنج بکونم یا الله نه مرفه موده ده بکی برنج خه بکون
 نه ویش نه لیت ده بکی برنج نیان ده کابرا راست نه بیه ده زوبه زد نه بکونی
 روشی ش عبدالله میوانی نه ی ده شد له پریا نه بیه ده تصادف پیاد یکی (امامی) که له وکای
 له دی (میر سوری) نه بی بیت بو پرسی مسلمی طلاق به یالی عبدالله نه ی مامون مولا غنیر
 واشته و صبرم کرد قه موموار به بچین به هلیج حکومت نوی نه دی نه ویش (الله قه تانیتم
 ده حکومت به هج نازانم) نه موماره ی ناوهیان نه ی بولگانه عبدالله خوی توندنه کالمر لا
 غنیر ده مولا غنیر دوس قس خراب به عبد الله نه لیت نه مبار عبدالله نه ی مولا شته رت به
 له تسلیمان شطانی نه م ده زعمت له بکه م برای میوان به ش هده له حکم را شهادت م بیده
 نه و فقره نشی له ترسی نه ده که غم به ده ابرانیه زور تیک نه یی ده نه پاریته ده که خویان
 صولح بکون ووشکات له که نه کن تا عبد الله رهس نه کابنه بیکه نه یی ده دل کابرا خوش
 نه که ن باب نه نه گالنه به دلت خطره نه کابنه

مہ لاغزیر نہی فرمود کہ ہم باہم ملیں اور امانت فہم نہ لکھنا کہ لا عجلہ اللہ تعالیٰ فرمائیے کی شہادت کہ لہو و
سرمایہ نہ نایہ سرس روشنی دوئم حاشیہ ہے ہر یہ کہ سرور و بیابان عبد اللہ یزدی نے پیرسہ وہ
کہ لا عجلہ اللہ بزرگانی چہ نہ لکھا کہ واقعہ لیبیاں پیرسہ وہ نہ ویشی قدریں تماشائی کرد وہ ہوں نہ چو
جہن کعبہ کرم کہ وہ ست گرت وہ نہ عنای حاشیہ کرم بیانی کرد لہو یا توڑن مہ لا عجلہ اللہ بہ
سرمایہ وہ تماشائی منی کرد جا دوتی نہ درں واکت وہ گیم چون من مانا نازانم وہ تو مانا
نہ زانی قدرت شتی وانا ہے نہ ویشی گہ کی پیکہ نین پئی :

فرمود روشنی بہ بارہ وانا رینی قدری سیکمان نہ کرد ووتمان سبہ نین تادہ درں وہ وضع واستعارہ
نہ لکاتہ وہ چنانہ خواتہ وہ لہروا کہ سرور تارینی قدریکہ رشتہ نین لہو یا مہ لا عجلہ اللہ سرس ہر
کر وہ وہ دوتی وہ ہے وہ نگ ہے وہ نگ پیرہ رنی ضلی شیخ ووتمانیاں نہ بائک سبہ نینیاں
کہ سرر گوی وہ وضع واستعارہ ہی وہ ور نہ کہ نہ وہ لہو نہ وہ تارینی نہ وں کا براہ وہ کہ ت
نہ ویشی قدریں بہ قسمہ لمانہ وہ رمان نہ ہوا :

نہی فرمود ہا کو دایلی منصوبے ہا فہ کوں ہوں وہ خوشی منصوبے ہا ہر جا جا رہ جا رہ لہو فہ وہ
مات نہ ہو نہی دوت بہ خولاشی ترسم ہر نہ و باب ودا کہم ہرونہ جہنم چو نکی نہ رکے ہا ہر
نہ کہن وہ منصوبے ہا فہ کوں وہ نہ گرن :

نہی فرمود روشنی تارینی پیاویلی گہ ورہ یان نہ کر لہ ہا فہ کوں نہ ویشی ووتی بہ خواہیہ ویک گہ ورہ یہ ہلام
بہ بزرگی ماموت شیخ حیدریشی نا لب :

روشنی کا ہوائیک کہ لایا قسم ہا رہ و تصوف نہ کرد نہ ویشی روں نے کرد ووتی رہ خیلہ جذب نہ لب
پار ویک گوی بخوی :

نہی مہ لا عجلہ اللہ کہ نہ وہ قسمہ قسانہ ی زور لے نہ گیر نہ وہ کہ ہوں پیکہ نین وہ را ہواردن اللہم اغفر لی
کہ ہریم دی لہ زہ مادہ نہی اجازہ وہ رگرتنی مہ لا عجلہ اللہ کورں ماموسا مہ لا عجلہ اللہ عنہ باہم ملیں ہم موم لاد
قدرت قدری ہلجہ دعوت کر ابورین ہو عہ باہم ملیں وہ لہ بہ رباعی لمان لہ نزلی مہ رقتہ دی ..
ابا عجلہ وہ سنیان گرتبو ہشت پیرکیان نہ کرد کچکی شیت ہر نہ مات ہونا و
ہل پیر کہ یہ کہ مہ لاغزیر بہ صعبہ تہ وہ کہ لیا کردی بہ شہ ترہ ہر رد مادہ نے ہر ریاں
بویک نہ حشت وہ نہم قدرہ ہا فہ نیشی سریری نہ وانی نہ کرد :

روشنی لہ پرسی نینہ وہ رہ وہ ہو ہا فہ لمان ہوسیران وہ قدرے چالی رہم نہ کہن وہ دوسری
بہ یاری لہو یا مہ لاغزیر دور نہ کہ دیتہ نہ روا ہو ہا فہ نیشی تر پاشی توڑن گہ رایہ وہ فرمود
کو رہ قدرے لمان نازانن نہ و کہ رہ لہو ہا فہ نہ وہ تر یقینہ قدریں گلہ نے کرد لیم ووتیاں
قورباں چون فرمود واللہ نہ لیت من چہن جا رانم را داس جیکہم کرد جیکہ ت پے نہ دام
نہ تہ ووت جیکہ نینہ کہ چہی فلانہ قدر قیت جیکہ کردہ وہ نابا ہزانم نہ و چہ فضلک
لہ سرمن بد وانا نہ ووت جہ کہ ہوا وہ وہ منت ناند مید کرد : فلانہ قدرے ریتہ
مہ ہر س لہ کعبہ وہ زور قدرے لمان ہم قسم پیکہ نیوں :

بابہ رسول ورہ فیقہ کانی

کرمی نہ نہ وضعی شیخ بابہ رسول لیرا بنوسم بو یا دگار کہم بابا یہ لہ مہدیان اخلاق ورہ شتی بہ رزا
بابا یں داورورہ کانی خوں بو کہم نہ دیوہ نہ وہ نڈہ لہ دنیا بے مہیل وہ دوربی نیمرو نانہ بخوار رایہ لہ
بیرکردنہ وہی لہ گوزہ رانی سبہ نی فی رخ بو لہ آخری سالی گرانیم کہ یا شیخ حکیم یں ماس نا بقو
بولای وبقوی بابا رسول مولکی موشتہ رہ کمان ہرہ بے لہ محکمہ دا اقرار بکہ بوم کہ عدلاقت نینہ
بہ و مولکہ وہ بہ لکو بیفوشم وہ لہم تہ لگو چہ لہم ی گرانیم وہ چہیں بہ بے خوگرئی روشت اقرار
بوکو وہ شیخ حکیم فردشتی لہ پارہ کہ شی چل وھشت لیرہ ی ہینا وہ بو بابہ رسول نہ مہشی
دولیرہ یں لہ بہل گر توہ بو کراس وکہوشی بہیم یں عالمہ یں باقی پارہ کہ یں رایہ وہ بہ شیخ حکیم
جہایشی واکہ نہ یلکا :

لہ سالی ہزار و سید و پنی بہ یہ کہ وہ لہ فذہ تی شیخ دا چوین بو بندا لہ پاش پہنجا روثری نیمہ گہ رانیم و
وہ شیخ یہ کی حقت روپیہ کی پے داین بو خیرجی نہ و پارہ کہ یں ہل نہ گرت خرموں بہ من ہل گرت
وہ خیرجی کرد بو ہر رومان وہ لہ نہ نجی ما چوار وہ روپیہ یں مایہ وہ وستم لہ سلیمان دا
حسبی بکہم بویں وہ چوار وہ روپیہ کہ یں پے بدہ مہ وہ نہ دی جز بو خرموں بہ خوا مہ لا کرم
تعجب نہ کہم نہ تو کہ حبیب بویں نہ کہ یں پرو تو پے جگہ رہم بو بیغہ من لہ سلیمان چہن
روثری نہ مینمہ وہ یتر باسی پارہ لہ لای نہ مہ کہ :

مانہ وہ لشی لہ سلیمان لہ بہ نہ وہ بو وہ ختی خوں غزہ لے کے لوسی بو لہ باسی دلالہ فومان لہ لای
شیخ بابا علی عرضیان کرد بو بابا علی لہ ضیہ وہ لہ دلا عجز بو بو لہ بابا رسول نہ ویش ویشی چہن
روثری بمینتہ وہ تانہ و زویریم لہ دل یا وہ رکا :

بابا رسول وہ درں ہشت سال لہ بیارہ دا بہ نہ نیانے لہ فذہ تی شیخ نجم الدین مالوہ وہ وہ شغول
تدریس بوہ وہ باقی وہ ختی لہ فذہ تی شیخ دا صرف کرد وہ لہ گرانیم کہ دا سالی پیشی وہ خانہ شیخ غلام
بابہ رسول شنے ہینا بو وہ بہ قطعی غیر صوبہ ست وہ رہ خانہ تی شیخ بھیچ عایہ وہ بہ سیکی
بوضوں دانہ نابو وہ لہم ماوہ دا لہ گہل حاجی آغا محمد کوری سیدی پور وہ ملدر اوغ مہ لا
اصدق ضیہ سلیمان وہ بہ لہم محور مفتی وہ شیخ عبد الکرم وہ باقی رہ فیقہانارای ہوار وہ
پاش نہ وہ کہ بہ عز لہ رہ فیقہان دور کہ وند نہ نہ وہ لہ بیارہ روثری لہ بہ مارا نہ رول ہوسیران
وہ لہ ناو تودہ گولے کا دانہ نیشی توزن ہاشاں گولہ کان نہ لکا نہ مبارک داری نہ لکا وہ رکعت
نہ لکا بہ گریان پاش ماوہ لے پر سیار نہ کن بوچس گریان نہ لہ ہل ہل ہل کہ نہ دودہ گولہم دی
کومل ہرادہ رہ کانی پیشوم کہ دتہ وہ بیر کہ بہ یہ کہ وہ دانہ نیشی وہ البتہ بلاد بونہ وہ
وہ بھیکہ یں وہ فانیان کرد وہ بعض لہ دورہ وہ رائہ بویں :

لہ زہ ماوہ ندی شرا ہینان بو ملا عابدی بیادیم ہر مومہ لا و فہ کات لہ بیادیم بویں لہ وکات دو کہ
گورانیان نہ ورت وہ فہ تی کان ہل نہ پیرین کوتہ پر بابا رسول دہشی کرد بہ گریانیکی
بہ کول پاش گریانہ کہ یں ورتیم یا شیخ نہ مہ چہ وہ ختی نہ م گریانہ بو خرموں بہ خوا لہ دہنگی نہ ورت
گورانی ہشہ زہ مان زہ ماوہ ندی شیخ انور کوری شیخ ضیاء الدین کہ وندہ بہیم کہ شیخ دانیشبدو
وہ گورانی ہشہ کان لہ سہ رنم مقام یں یحیو گورانیان نہ ورت لہ دیر کردنہ وہ دلم تیک چہ وہ

ہر چہ نہ دہلے نہ دگورانی پیرانہ نہ کات میں وہ زعمی صہوشی خانہ فی بیارہ وہ بریں فہم کا
وہ شیوہ ی شیخ ضیا الدین نہ کاتہ پیشی چاروم جانب چون خوں پے نہ گریست :

جاری نہ گہل بہ عز نہ لاکان نہ ہلچہ وہ کاتہ بویارہ تصوف نہ دکات نہ وان سر بیان
کرد بہ صوجہ ی شیخ نیم کیتی تصوف مان نہ برودہ شاد و ابرانہ نفحات نہ ولانای جامی بو
وہ شعری بہ وہ ہم مانہ وہ بو نہ و کہ دشی نہ پے واکہ نہ بہ تاثراتہ بیستنی نہ دشرہ وہ
کواریکی کرد وہ تا دقیتہ فی نہ حد نہ فی طبعی وہ رچو نہ دسا مارام بودہ :

شیخ بابا رسول زور خاوند وہ فابو وہ ختی خوں نہ گہل ہر کہ سی کا مادہ نے کاورس بولی
نہ بریں نہ وہ چودہ وہ زور باسی نہ لاکاھدی فہ فی علی ہلچہ نے نہ کرد کہ وہ ختی خوں نہ
ہلچہ وسیلای را بہ یہ کہ وہ رایان ہوار بود بہ تائبہ تی دانہ وہ کو عاشق عاشقی
شیخ عبد الکریم احمد برندہ بو چونکی نہ نہ الیہ وہ بہ یہ کہ وہ خوند بویان وہ نہ پاش
نہ لایہ نے نہ گہ تر بیوائی نہ دو مانگ جبار شیخ عبد الکریم نہ کاتہ بویارہ
نہ بوا بابہ رسول بنو سیال نہ ثوبینا بیت یا خوں بردشتی بولای شیخ عبد الکریم وہ
کاتی بکہ و نہایہ نہ یہ کہ نہ گہ بہ زوری نہ لک وہ لوم نہ یہ کہ جیا بونایہ نہ وہ :
وہ پاشی رویشخہ وہ شیخ عبد الکریم بہ ہوں رہ فاقہ فی نہ لاغز یا مفتی رای نہ ہوار نہ
پاشی وہ فاتی مفتی خوں را بہ نہ لاغز وہ بہ ہوں نہ وہ نہ ثریا وہ جبار جبار نہ لام حمودی مفتی
بہ ہوں مالی صالح بہ گی زاویہ وہ نہ ہلچہ را نہ کاتہ ہلچہ نہ ہی رہ فاقہ فی نہ لام حمودی
مفتی وہ رای نہ ہوار وہ بہ خوش نہ ثریان :

پاشی کاتہ وہ ی بو عم بابہ بلی تونز وہ زعمی ثریان نہ کم و کورتو حین بہ کہ نہ حمود پاشا
رحبہ لی کر مانگی دواروہ لیرہ ی پے بدا وہ روا بو قزابات تدریس بکا وزرموں واللہ
نہ نیاتماشا کرد نہ لاغز و نہ لام حمود و دامہ کرد نہ کاتہ نایدہم بہ مانگی سکی لیرہ نیستہ
من چون نہ توانم نہ م دوستانہ بہ جی بیلیم وہ بروم بو نہ و گہ ریمانہ در نہ دوستانہ :
بتر مارام نہ ہلچہ را بویاہ یا نہ مال مفتی را یا نہ مال شیخ عمر برا شیخ عبد اللطیف یا نہ مالی شیخ
رسول را نہ مولای گرد نہ بونہ وہ وہ بہ نہ دعر مجلسیاں بہ قسہ خوش وہ باسی ناسکو ہودہ
نہ رازانہ وہ نہان نہ ہو نہ بہ سیکلی خوں نہ بیر نہ چودہ وہ :

زور جبار نہ گہل سید مظہر نہ کاتہ ہلچہ کہ نہ کہ دینہ مجلس نہ م زاتانہ وہ بہ نہ داوک
نہ ایشی و کارس خومان رہس بہ روا نہ بون حتی سید مظہر نہ م تودہ نہ بو نہ بود نیم بو
نہ وہ نہ کاتہ بکہ دینہ مجلس نہ م زاتانہ وہ نہ وہ ختی تائبہ تی نہ دی چونکی کہ کہ دینہ ناد
مجلسیانہ وہ دل نہ بے بہ پیشی ناد ہلچہ لگون وہ زور کاروان زہ جہ نہ

روٹی نہ گہل نہ لاکان نہ ہلچہ وہ چوبی بو عم بابہ بلی بویارہ نہ بابہ رسول نہ زوری ہلچہ وہ
قوشی و ولاغ داری عم بابہ بلی بون بہ نہ لانے کہ ریکی را گیر کرد وہ سوارس تصوف و ولاغہ کہ ی
خا لومہ لاغز بہ چوک بود وہ خا لوم پی نہ خشا نہ زہ دس بہ رہ غی نہ پیش نہ نہ لاکان
بہ دزیہ وہ درکیان نہ برد نہ یا نا بہ کلکی و ولاغہ کاچہ وہ وہ و ولاغہ کاں عاریان نہ را نہ بو بہ برانہ نہ وادہ

که چون به عیال هم بود به یک ده که صوفی بالافان به یال سه ربانی هرگز و تا که سینه در دار به لکه
که دره که در قراض هم و ضی مرکز و تا نه نشتین ده شینخه کانی عه باب به یلی به نایبه تی شینخ
احمد شینخ محمود ده شینخ کریم برای نه نایب بولامان ده نه بود به مجلس نه است و دست
مجلس نه هلی به هشت

به رزم سر فرزا بود به سبب نیکوین بونا و باخه کانی ده که باض ماصت شینخ سه لاس ره هم تی را
و نه نشتین نه ویش نه مر نه کرد هه بخیر و تری ده هه نار نه بان هینا : ده ده سومان
نه کرد به میوه خوارون ده قس فوش کردن ده که هه موس رمست نه بون
له و ماده را به لاجه (تلبه تی بانه تی) که ده قتی قوی له فته تی بیا له (تاثان) له گل بابا رسول
به به که ده بوبون ده که پاش له دی (رزه له روش) به فته تی له قومی تی بابا رسول را
خونید موس ده که آخر به سته زمان له که و تپو یال به بیاره را له ناریله را یا خود له
عه باب به یلی له قومی تی بابا رسول را رای نه دارد ده به بخیری نیمه رلی نه ده کرایه ده
له م سر ده ما له عه باب به یلی بو نیمه شی له عصری کا روشتین بو (باض تازه) ده
نارویان قه درن هه ناری پاشیان هینا که ره س مان کرد به هه نار خوارون به صوصه
به لالکان ده ست بیان نه برد بود به رده می به لاجه هه ناری پاشی له به رده می نه و ابو
نه بان هینا بولای خویان نه ویشی قوته نه بود نه بودت کوره به لالکان بو نه ده ندره
بی انصاف میوه خیر سلمانانی شی به من ره و اثابین خانیلین به ره هه تی هه ناری
شیرین بخوم :

صبر جاری نه روشتین لاس به لاجه کریم کورن صبح هم صبح ستر نازانم باض قوی بو یا اجاره ی کردو
نه م به لاجه کریم نه ده نده رو فوش و سحیح بو که چاوس نه که رت به نیمه ده کو گل نه که شایه ده
له پاش میوه خوارون فته ده بیان نه کرد به خونید نه ده شون فوش به نایبه تی به لاجه خورن کورن
ده رویشی احمد صیاح نه رگ به صبر که له نا وازه فوش به دینه بو شون نه فونده ده به نه دمی
انسانی را گیر نه کرد ناخ بو نه سبابه شجیل مان ره س نه ره که و ت هه نا شجیل نه و نا وازه
خوشه به بکین به نایبه تی نظمی قصیده ی برید که له فی شیت نه کرد ده که که س نه و
نا وازه و نظمه م نه به سته به م نه دم لریده نارمان نه دارد قوته که به لالکان به نایب
بو بیاره ستر نه ده مالی خویان بو به تا له بیاره را بونا نه بیاره نه بو به خسته فردوس ده
انسان دل و گمانی وستی زه دق محبت نه بو :

نه و نظمی قصیده ی برید به لاجه محمود نه بیا به لاقح نا و به رویشی : له به رزم روان له لاس روشتین
قیری بو بو نازانم یکسده به لاقح ماوه یا نه ماوه :

شینخ باب رسول نه که که ل به لاد فته تی را به لکه که ل نه وانه را که نوزن کولفه بیان بیوائی له که لیا رسته
ونا و محبتی را نه گرت له نا وینا که به عزت هه لکی عه باب به یلی نه چون له ده درن هه لجه یا غیب اجاره
زه راعی صیفیان نه کرد بابا رسول به نایبه تی نه روشت بو ریده نیان ده هه دل پرس
لی نه کردن ده نه و هه لکه ده هه سرور نه کرد هه کو باد که خویان تماش نه کرد

جابر نے پانچ سو سال ہزار و سیصد و پنجاو چوارا بہ لہ بر شیخ بیارہ نہ گہل شیخ بابا رسول وہ شیخ عمر
وہ میری وہ مہلا حسین مہلا وہ گہلی نہ ضہ لکی بیارہ آتین بو (بغدا) بو گوڑانہ وہ س عائلی
مہولانا کوری شیخ کہ (قدیرہ) کی کچی (علویہ) خانم خوشک یاسین ہاشمی وہ طاکا شمشیر
کہ واروی بغدا بوب نہ تکیہ س (بابا گوڑ گوڑ) لاں شیخ عبدالحق حامد نقشبند میدان بوب
وہ وری وہ روش نہ بغداماندہ وہ تاش نہ کہ مان ریک حضرت وہ شیخ عبدالحق وہ دایلی شرنہ کہ
نہ گہل مانا آتین بو ہلچہ نہ وہ س نہ وسہ ذرا نہ خوش نہ خلایع بابا رسول چادوم پی کہ وقت وہ
باسی ناگری

له نه سه ره وه له سلیمانی و امیدیانی مالی حاجی عبدالله شایه بوی ده له کرکرک سیوانی مرگه وک
 اعامه قاسم بوی له نه وه له وه نه یان نه ناسیجی پاشی وابه زین وه معارفه نه وه نده دوست
 وه اصحاب مان له گر و بده وه عابسی ناکری ؛
 له و سه ره وه که دکنه وه پیره شینکی سلیمانیم یهان له که لاکانه وه که ناشندی علییه صا
 له سلیمانیه به زور له مالی برانگیجا بو له نزدیکی مالی حاجی سعید مانا وه دلی به زانین
 بو سه یی که سوار بوی پیره شنه که به یاسای بغدادی هه ل هه ل لیوا وه مالی
 سلیمانی که نه وه یان نه به شیبو یهان گر و بونه وه بابا رسولیش له و قه ره بالغه
 وه نه سی بو نه بودت به سلقه که براس تو یسه له هه ل هه ل بازاره زرکار بکه نیر
 هه ز که سی نعت یان نعت جهنم حوصن له ناو له م نه زنا مردم ؛

له ريگه واکه کانې پاکه لالمان واکه موده سپان کړه به خواړون کولچه وپرته قال معاد بابه رسول
توزي له دوره ده بدین بابا رسول و زوی له لاکرم خونه مانه نیمه به انان تارانی بر خودا
خوت بر واکه و زه نیله واکه به غرنی پرته قال ده ریگه بابا نیمه یش ده مای بکول خونه
له شنه تور که که نه بدین : هر روا به م ده م صوصه ثانه تارانیان به نیمه یش که به ش مای
نه وراوه نه دس قه درس له و پرته قال و ووره شنه یان بر هیان :
که که شینه به راوس سوکان آغا کومل پیشوازی که راکی به پیرمانه ده که که شینه
چده م زه لم سواره صاف شاره زور ده نه په صف و بشاره که شینه
پمان به نه دعی صف و خوشی که شینه هابچه باسی ناکری :

لہذا تم سے فرار ہے ہوں سے رہا ہی قہر تارہ وہ من قوشی ناسا غی بوم کہ گہ ششم وہ بیارہ پی راہم
کہ وہ تہ تران چہ ن روثر نارام نہ بو شیخ ناروی سید عثمانی قصہ نہ تہ ویدہ وہ مات چہ ن
شرفی لہ پیہم را سوس نہ لو من لہ خدم مایوس بوم نیوارہ تہ قصیدہ ی منفر جہ ی غزالہ لہ
کیتی جہ مع الکرامات نا یغی شیخ یوسف نہائی کہ وہ پیشی جہ دوم نہ و قصیدہ رہ بہ رہ در
سی ساعات کردہ بہ ر وہ شہ و خدمت خدم دوم پیا کہ و ت نہ عزرا و ام زانی امامی غزالہ
سہ را کردہ بہ حدوشی خانہ قی بیارہ را منیشی و تم بہ فانیج رولہ بریدہ خدمت امامی غزالہ
عمہ رزوی بکہ بادکم زور پہ رش نہ بہ لکد چہ ریں بکہ ی نہ صوما فانیج رویش بد خدمت من لہ م
وہ زری بوم خدمت بہ رم بکہ وہ کہ ناش نہ کہم پیہم تہ زور پیا یست وہ ششم کہ ی لہ وہ رہ چہ لہ الحمد

له به ره کښي نه د قصيده د امامي غزل ليه وه له دوه رده زرگار نوم نه د قصيده په نېسته شې بهر له بهر
دو اشالله هر له بريالنه ميني :

سه د زېږي تر هره مولاگان د نړۍ روښتيايي بو رته ويله ، بو زه ماده ندي ترن پيانه مه لاهه صاب
کورس مه لاندېرې ته ويله د واليه زانم نه به له دوه درې سالي هره زار و سيصد و چل و لولې مجري را بو
له م نه فوره شيدا زور به خوشي له ته ويله ده له سه سر چا وه د نادې سر را راماڼ بوارد
بابا رسول تشرېفي بو وه مه لاهه عرف د ره شي که نېسته منوبه شيخ براينم قا در که ره مه لوه کانا
فته خې بو که له ده ننگي خوشي بو زور گوراني ر يا غزاله ، بو ورتيني : مه بهر له م سه فته رانه هم مو
ته روځي نه هغه علم وه زېږدو کړنه وه د هره م ته علم و علما وه خوشي دين بو

شيخ بابا رسول شاماني خوشي وقف کړد بو بو خنده تي محبت د اهل بيته خاله به هره مونه د علم مه بالاي
ده ليل له سه رانه نه ده به هغه نه د ساله وه فاته کړد هغه تا بو مالي خوشي مه ول فته شيکي نه را بو
بهر له سالي پيشي وه فاته قا ليچه نيکي کړي بو له ماله وه له سه سر دانه نېشت نيتر به ادن فته شي
فته ناهه تي نه کړد :

وه بهر له سالي پيشي وه فاته وه صفو مدرس و اميراني مالي خوشي دايه ده شي مه لاهه صاب کړي هره م
که مستعد ليکي قائل وه پيا وېکي به اخلاقي بو کانه نه د مدرس بو له ابا عبيد را مه بهر له م فته
وه غميري فته خو مريان نه کړد بو چي واليه که نه فته مونيوه نارازي له م پيشي نه مصله صفت
ديني زوره : فعلا پاشي وه فاته بابا رسول مه بهر له هره م ته زه مانه بابا رسول وه مه حسن
را نېشت به مدرس وه به هره م ته راي بهارد وه مدرس که ده واهي کړد :

پاشي وه فاته شيخ عبد الکريم له پازي سالي هره زار و سيصد و شصت و بيه کا بابا رسول دنيای ته تال بو
نه ديشي پاشي نه د سالي وه بهر له م فاته شي بهر له م فته پانگزه هره م ربيع الاول له سال
هره زار و سيصد و شصت و شې هجر و صرافه مانگي نو هره م مانگي شيا طي مه زار و نو صد و چل و لولې و سي سلاک
به نه خوشي ذات الجنب پاشي هره م ته ناسغي له بهر له بهر له پيلي وه فاته کړد وه له قبرستانک
له نزيکي ريگي هليجه را له بهر له بهر له گومرني مه رفته دي ابا عبيد وه ده فته کرا طاب شراه
و جيل انور و سي ماده اکمين

دېلم دانه گلي شعري جوړاني هره به به مناسب به به غره شتيکه وه نوسويدي وه له که ل شيخ عبد الکريم
اصد برنده دا واري که دتوه به به که وه غمزه ليکيان نوسوه به که نيوه شعريکي وه کونه د غمزه له
که له نه ول که به وه نه لبيت يار وحي پاک حضرتي خير البشر مدر مدر :
ايسته نو خه غمزه له کانه له لانيه اشالله له مستقبل خود ابون رحيم نه يان نوسم بو يارگان

نه وکسه که ناگوار بوب له وه زعی بیاره وه علمای قضای هلمجه نه زانی که رشته علمای هلمجه
له به رنه وه منسوب بیاره بون وه له مدرس علم و تصوف نه دس دان به هر بیان وه رگرتو زور
ضمنه تیغ به بیاره نه کرد وه زور مویدی جوشینانی بیاره بون وه یارم نه نه وکسه نه
نه واکه له بیاره دا ضمنه تیغ نه کرد وه کو مدرس وه امام وه خطیب وه کاتب وه حلقه
وه اشغال نه وانشی

هر وه کو نه وکوم له که له بیاره داموظف بون وه ورلیگی که دره یان له اداره ی بیاره دامنه صیم
فشری دین وه ارشاد وه اصلاح وه جی به جی کردن ایشوکار مسلمانان :

که نه به معلوم بو وه رنه که دس مردن هر کام له م لایان قضای هلمجه وه یانه مانی هر کام له
شه خصانه که له بیاره داموظف بون نه بو به بون به ریشانی وه تنگ چون ایشوکار بیاره
له به رنه ام اساس به وه فانی شیخ عبدالکریم ی احمد برنده زبانیگی که دره که دست له رشته علمای
قضای هلمجه وه به تاییبته به وه فانی شیخ بابا رسول وضع علمای هلمجه وه وضع بیاره ایشو
رون کرده اخطاط له لایشه وه به بون به بی دل گرانی وه له پاش وه فانی بابا رسول
به تاییبته له سالی هزار و سیصد و شصت و چهار سید قطره کاتبی شیخ که وه کو دهی راشی دابو
ولی له بیاره همل کنرا وه که دته محاوره له وه چون له بیاره وه به عللده وه وه رور به ارش
وورده وضع علمای بیاره وه پیر بون شیخ بیاره وه زور بهیانی ضعیف وه کر بون هوای
کریچکه دچ ووصحه به دهی وه ضمه بلیم هر به ناوبیاره ی هیشته وه :

وه له م سه رده مانه خدش وه سربون اعضا وه ناسخی فقر الدم شیخ عثمانی کور شیخ دیگر کرد
وه زنده وه ضت بیاره ی به جی نه هیشته به بون تداوی وه نه چوبو کر کوک وه بغداد وه نه کر
صحه تیگی له شش به بدا به دایه نه وه نه و ج به ناوا ارش ده وه نه روشت بو اطراف وه
زور به م اسباب هر رنه وه که له حاله حوای وه ره سی بو وه بیاره ی له نال بوب

له به رنه مین اسباب وه وضع مدرس بیاره ایشو زور تنگ چو وه زور سه رزه ششی شیخ نه کرا
که نیمه فخر زار دله ده ستیغ نه وه نده طبعه مان بوچه شاره ی نه نه له پایم شصت
صفتا وه نه خواره وه بو وه و درازده نه دیش هر به جودانی نه اش نه ده کران وه تا
یک له دم و درازده نه روشتا له نه قیسی تر راگیر نه ره کرا مع العلم له دس لارده ولاء به
نیشی هر روا وه وضع فقه تنگ چو وه نه م دیت هله له دهی که دس ده رجم به لام پیر شیخ
مافع بو له وه که ولی متاثر بکم وه اقدام نه وه کرد به لام سید قطره و سید نظام له ۱۳۶۵ باربان کورد
به هر حال مانه وه وه له سالی هزار و سیصد و شصت و هشتا نه لا احمد کورس نه لا احمد مهر

اجازه ی وه رگرت وه ملا محمد امین بانه وه ملا عبد القادر خوشنادر به که له دوا به که اجازه ی
وه رگرت ملا محمد امین روشتا وه بو دلائی بانه وه ملا عبد القادر روشتا وه خوشنادر
له ترکی ره واندر له دس رنا وه ندر بو به مدرس مانه نه تدریس ایشو کر ایشو یانه نازانم

وه درس ی هزار و سیصد و شصت و هشتا مایه ده لا ابا امام و سه رلقه ی خانقاه له مانگی شعبان
متوفی بو وه له پستی به رقه وه وه فتن کرا وه له سالی هزار و سیصد و هشتا را شیخ نجم الدین کورس
شیخ عبد القادر همدانش اجازه ی وه رگرت وه نه م ذاته آفر مجازان بو له بیاره را ...

در تم له پاشی ده فاتی شیخ بابا رسول له عه بابایی وضعی علمای هبلجه رور کرده په ریشانی ده
رشته ماکو له لایه نیان ضعیف بو هه روا ده زرخ بیاره یی رور کرده ضعیفی :
له لایکه ده شیخ بیاره پیر و ضعیف الحداس بو ده رور به رور صحتی الخططی نه کرد
وه له اعلانی نه ماکو سابقی صحتی تاشان ده وضعی خانه قو مدرسه و متعلقین بکی :

وه له لایکه ده دورده نه ولار که وره بو یون ده مشربان مخالف مشرب قدیم بو وه
استیلا پیر شیخ بان کرد بو ده به آره زور فویان نه بان دیت ره فتر بکن ...
به تاییه تی سندی تقسیم کردن شیخ بو اطلاقه لانی له نادیا نا ماده یکی زوری کیشا
وه بو به یوی نه وه که هه رکسی وه وضع به لای فویا را بکشی :

وه له ده وره هه زار و سیصد و شصت و پنچ مجری را شیخ اداره مای (گلک جال)
که عه لاقه یکی ضعیفی نیایه پیدا کرد بو وه نه می دیت له عوض بعضی اتلافات که له
وی اهدا آواوا به سوچی حکومته رور رابو نه وی وه بعضی نه راضی له به رده لین را
وه ربگری نه وی گلک جال مای هه والی زاهدی کور کرد وه زاهد مای رولشت
بو گلک جال پاشی نه وه به دوسی مانگ به لایوسف کور اهدی به لایوسف کور را
وه فینه و تاشو بیکی نابار له ویر ویر وانا په دیا بو نه م وه وضعه زور تاثیر کرد
له ولی شیخ را وه هه رچن په هه رنه وعی بو تونز وه وضع مایرام بو وه به لام هه ر وضع
پاشی نه بو وه له لانی نه م اضطلالا له به رنه م په ریش نیانه وه له به به بعضی وضع
پیشو سید مظفر له تاریخ هزار و سیصد و شصت و شصت بیاره می به جه هیشت بو
وه له پاشی نه وی سید نظام الدین مایوزان سید مظفر نه وی مای باری کرد بو
که لانه زران بودی (چا دلکان) به طبیعت سید مظفر لاقب وه مقدر شیخ بو وه
سید نظام الدین خدمت کار وه ملازم شیخ بو نه مانه زور بو وضع بیاره پاشی لون
که نه مانه شیخان به جه هیشت وضع زور دانده وی وه هصکحت خوالان خانه قو
مدرسه بیاره که م وکر بدون

وه له سالی هه زار و سیصد و شصت و شصت مایوزان لایه االدین امام نه وی ده فاتی کرد
وه شیخ عثمان کور شیخ که نام زه وی جه نوشینی بو نه وی له به رنار ساخی وه هه لشت
له بیاره وه ره می بو به م اسبابانه وه وضع نیش وه وه وضع مدرسه یی خراب بو ...
تاله به مای هه زار و سیصد و شصت و شصت مایوزان له مانگی رجب را سوری تفهم له ناد
به بنی زاهدی کور شیخ وه مانه لانی منشا په دیا بو وه له وکات شیخ عثمان له بیاره نه بو
رویشبو بو ناصیه جوازو وه ترسم په دیا کرد نه که رنه و وضعه وه وایم بکی
وه من له بیاره را ده وایم بکه م حکمته فینه په دیا بی له به رنه م اساس به برارم را
که له بیاره بگویند وه وه فعلا مانه لانی له وایم که خدمت تیا بوم وه زور زه حتم تیا
کیشا بو به جه هیشت وه له به رنار ج که له دور را به ده ش کورانی افراسیاد به که وه
بو ووه وده م وه رگرت وه مانه لانی تیا نا رانا وه خدمت صافر کرد بو نقل کردن

کات شیخ له سر نه ده خنډه خبره درار بو ناروی به شونې ده که لې فزعايشې فزرو که فکي نه داراده
 بکه به ده به لاه له به نه ده که من نه فزاني شیخ اختیارې له ده ستا نه ماده ده به به و ب
 یا سېمې قېله نا شوي په بديا بي بودو پارازتي له نا شوب له سر اراده ی فوم ده دایم
 کرو ده روژي دوشه مې بیت و پېنجې مانگی رجب له بیا به هزار و سید و صد قنای
 هجری را له بیا به ده رجم بو هلیجه ده دوشه و له هلیجه ماه ده ده روژک
 پنجشنبه بیت و شش رجب له هلیجه ده ریشتم بوسلانی : ده له مرگه دتی حاجی
 شیخ ایدې خال بوم به سیوانی شیخ محمد خال قاضی سلانی :

مع العلم له ولکات له هلیجه را بوم شیخ حاجی فززه چې صوغه سعید ته منوبې بو ده بیا به به
 ناروی به شونې بو هلیجه به لاه له به رعمې اسبابې پشو نه که رام ده بو بیا به :
 پاشی چې روژي له سلیمانیه ده که دته ریگه بو بغدا بونه ده که له که ل مدیری اوقاف عام
 ملاقات بکه ده نه و جوزی معاشه که له سر و ظیفه ی خطیبت له بیا به دا و ده رم نگر
 بم ده تی ده له لایلی تریش ده جهتی تدریس له مرگه دتی (حاجی احان) شاغزو ویشتم که
 سعید بکه اعلانی شغوری بکه ده داخل امتحان بم بوی به لکونه وجهه ته ویشتم ده ست بکه دی
 ده له سلیمانیه را دامه زیم :

ده قضی صوغه ده که لم کتبا نو سیوم له تاریخې به هزار و سید و پنجاوسی را به امری شیخ بیا به به عمه لاده
 تدریس و ظیفه ی خطیبت بیا به مې را بو ده له و ده خسته ده له سر خطیبت ده دایم کرو بو
 ده له سالی نو صد و چل و ندی میلادې را به رسی اراده ی ملکی له سر خطیبت ته کم صادر بو بو ده
 له زه مانی مرجم عبدالرحمن خدر مدیری اوقاف عام را چوار وینار معاش خطیبت تم بو تخصیص کرو بو
 ده معاشه که لم له فصل اعانات بو جادیشتم نه م معاشه بمینته ده بوم وجهه تی تدریس که شش
 له مرگه دتی (حاجی احان) را ده ریکم :

که له سلیمانیه ده که شتم کرکوکو ریشتم چا دوم که دت به متصرف کرکوکو شیخ مصطفی فزوه داغی
 که ناسرادی سېتم بو نه دیشی لکانه زکی نو سې بوم بولاس موسی شاکر که له دروژا مدیری اوقاف
 عام بو ده فله کاتم بو بغدا ده ملاقاتی مدیری عامم کرو ده ملاقاتی عیسی عبدالقادرم کرو
 ده له مقصوده کانا ناچ بوم هم معاشه که م بو فزرا را له هر لای بم چنکی داتی بو
 ده اعلانی شغوری جهتی تدریس حاجی احانیش کرا ده که رام ده بوسلانی : ده له پاش
 چه ند روژي داخل امتحان تدریس مرگه دتی حاجی احان بوم ده ناچ بوم ده له لایلی
 بهیترتی علمیه ده نه دراف امتحان نه کم شیرا بو بغدا نه له مانگی شوالی سالی هزار و سید و
 صد قنای هجری را مصدوف مانگی (نمونه) له هزار و نو صد و پنجا ویه کی میلادې زیاده نا
 تدریس که شتم سلانی ده قاضی شیخ محمد اصف لیکې به رزی بیک هینا له شرافت سلانیه
 ده علم ده شش رجب خور کرا ده له سر و ظیفه ی تدریس له مرگه دتی (حاجی احان)
 دامه زرام ده له ماه ده دا که دو مانگ و چې روژي بو هر سیوانی قاضی شیخ محمد بوم
 ده له لایلی صوغه بیا کانییه ده شیخ احمد و شیخ مصطفی زره فنده تم کرا جواهر الله بفضله آیدن

له ما ودا که من له شار سلیمانی را چاده ری ده ری چون له در تدریس کم نه کرد شیخ عثمانی کور شیخ
 که لیته ده بیاره ده له گوزانه ده من زور پریشانی بود ده له لای خوییه ده ده له لای
 شیخ بیاره ده له لای هر خادم مرقدیان نار دوسلیمانی ده نامه یان بوشیخ محمدی قازق
 ده له لای محمودی مفتی ده حاجی فتح محمد شالی ده بر فوم فوس بود که بگریم ده له بیاره
 به لای من له به ری ده شاره نای ده ضعی بیاره بودم ده له م زانی شیخ همدی نه ماده
 ده نه که ربشی روی ده هر له روژیکه م صبور نقل نه بم عوزم صفا ده ده بریارم را
 که نه که ریم ده خودا شای هر صا که من له بیاره دایه ولیکی پاک ده به اخلاص ده خدمت
 نه و مدرس و مقام نه کرد ده چا ورم له دنیا ده نه بود ده دلم نه ده نده بهر ابو به بیاره ده
 نه نه توانی بوسه فوری عاده تیشی ناچار من به بیاره به جی بیلیم ده له واده داکه له و
 شونیه پروزا تدریس و فطایه تم نه کرد چن چار له چن لاده دادای نه ده له کرا که من
 که بیاره به جی بیلیم من نه به دایم بروای نه نه دایم بوزینه ری نه ری بیاره بکم ده
 نه و مدرس و مقام به جی بیلیم نه ناچار م صبور بودم ولکان امرالله قدر اقدرا :
 من جمله لاده وری سالی به زار و سیصد و شصت له شار پنجوبنه ده له لای سعید سارا وایا
 را سپار و بولام که نه که رمن بروم بوسه مرکه دق قازق که کی خدمت تم بکن ده به مدلی
 صوم فقه را گرن بودم من له جوابی نه م اقتراحا به به لای سعید ووت شه رطم کرده ده تا
 قضا و قه ده ر مجبورم نه لکان نه م مدبر به جی نه بیلیم :

به روا له لای حسن فقیه بیگی کور علی بیگی به محمود پاشا چن چار اقتراح نه ده کرا که من
 بروم بوسه مدرس منز که دق پاشا له قزاقا ت ده سالی سکی مانگ مرفضیم بروم
 به مصیف ده شهر به نیکی بهیت دیناریم به ده وام بی ده ده فقهی خاوه من عفا
 را بگرن بودم من قه بولم نه کرد ده به مدرس بیاره :

به روا له سالی نو صد و چل و نودا عبدالرحمن خدر مدیری اوقاف عیم بود کات بوشا سلیمانی
 ده له که ل شیخ عثمانی کور شیخ را روژیکه به ملاقاتی بوسلیمانی ده له سلیمانی را ملاقات
 کرد ده زور احترام و تقدیر نشان را ده تا پاشی عصر له مالی شیخ بابا علی کور شیخ محمود
 له لکان سلیمانی ده هلیجه و پنجوبی ده شیخ عثمانی حاجی بون پاشی فوری مذاکره له اندری علم دریا
 محمد علی افندرا آله خلیفه کرکو که دق به مدیر عام با جانی به لای سعید بکم به مدری فرکه دق که دره
 مدیری دق من موافق عریضه کی تقدیم بکن تا موافق له به بکم که نه م فقه را بودا تا شام کرد
 شیخ عثمان زور تیک چو : من له وکان دق به مدیر عام زور تشریف و محبت تا نه کم

به لای من تا لیته عوم له بیاره را له خدمت شیخ را صرف کرده ده به شغول تدریس بودم
 لیته نامه دس بو معاشی نه و شونیه نه رک بکم نه دیش زور تعجبی کرد له ده که غیر من به چن زحمت
 تبیین نه کرن له بهر جهتی ده زور ممنون نه بی لیته به به ده م ضومان نه م تحفه را وایا که ب معانه
 نه و قدری ناکا علی کل من به دل خدمت بیاره م قرار دایو به لای خودا که شتی اینجا که خواهد بود ،

وہ ہر وہ کون بہ فراق بیارہ وہ شیخ بیارہ زور بوم شیخ لہ من زبانی نہ فراق من متاثر ہو ہم تابیم
پاشی نہ وہ کہ بہ تہ داوی زانی بہ وہ کہ من لہ بیارہ وہ رجم گریا بہ وہ قدر در فرسکی بہ جدا
دار شاندو وہ قدر بوی نہ نیا نہ لاکیم مابو نہ وانیہ کہ من ولم بیان خوش بو وانیہ وشتن
عجز کرد وہ نہ وشی دور کہ و تہ وہ لیم :

وہ پاشی کتنی سلمانی مہ لہ سالی دوانیدا بوم سلمانی وہ فقی نراعی مہ لاکانی ہلجہ لہ سر
تیک دانی صوجہ لکانی مژگہ وتی جامعہ بہ اقتراعی حس فہمی بہ گ لہ گہ ل نہ لام حدودی مفتی
وہ نہ لارجمی بہ رضی داکتین برہلجہ وہ لہ پاشی نہ وہ کہ توڑی توڑی مہ لال لہ نوا وہ رجم
شیخ عثمانی کوری شیخ کہ لہ بیارہ وہ ہاتھو بو ہلجہ وہ عافری نہ دجلہ بو و تویک
بہ حس بہ گ بہ من بلیت بر دین بو بیارہ نو زیارہ تی شیخ وہ حس بہ گ ورتی بہیم
وہ منشی قہ بولم کرد وہ لہ خدمتی مہ لام حدودی مفتی وہ کہ لہ لہ لاکانی روشتیں بد بیارہ
لکانی بہ خدمتی شیخ کہ لشتیں شیخ وہ کو گول کہ شاید وہ وہ نہ و مادہ کہ لہ خدمتیا
بدین زور دل شاد وہ سرور بو : لکانی خوا حافظی مان کرد قدر بوی بہ و شہر تہ اجازت
نہ وہ مہ پاشی ماوہ کی تہ بیتہ وہ وہ چہ دروژی لہ لام دانی پاشی بو نہ وہ کہ تاسم بشکی
لہ چاوی کہ و تفت مہ بہیم نہ مہ لہ فراق نہ مہ لہ شیخ عافری بوم وہ نہ شیخ لہ من
عجز ہوہ بہ لکدشتی بو نہ لہ سر قضا و قہ وہ ر سبجان من لامر القضاہ :

دل بہ شہ و قی یاران بہاری نابی لہ زچہ و قی زاران بہار بی
ایمانی نہ نہ و لہ بہ ہمانہ لہ آزاری دوست وہم بہ ناواری
دل نہ چیریکہ بہ ناو زانہ لہ بہ رہ وری صیاد لکانی زاماری
بول بول کہ بہ دل گیر وہ ی گولہ ناو وہ ی باضہ گول بی باخاری
یا خور نہ و خامہ دوستی نہ کوک بہ تیغی جفا ہر گورفتاری لہ تار ہر چہ
یا خور نہ و نامہ ی دوستی تیانہ بہ وہ شہی مدینت لہ تار لہ تار بی
نہ و کامہ ی لہ سر کامی دشت نہ بہ یا خور لہ سر دل بہ زاری ماری
روژی ترہ متا خیر پاشی دیا زانہ نہ ہر کہ زراوی دیداری یاری نہ وہی بہ
نہ و شہر تہ ی کردم لہ گہ لہ دشتانم بہ تاقی بہت بابہ ر قہ راری
موش وہ مہ لہ شہ رای غیر بہ وہ بونا بانامی ہشیری لہ گولہ لہ لاری

نہ لہ دل بہ تاتو بہ ہوشی و تادو لہ کورہ ی عہ شقا بہ فوت سونا
برانہ بہ صق خلیل خورای قدرت ضیال نہ کہ ی بہ دل فر تادو
نہ ی بول بول بہ تادوانہ ی گولی یعلی باغ و چہم و شہ تادو
دستی سر رطل و پیرہ ی گولہ باخی ہمر برانہ تانہ بہ و مادہ
نامی لہ نہ شہی عہ شقی یاراننا اشارہ مہ درگرت لہ نیگہا چادو
آزین موش وہ بہ قہ بول کراوی لہ سارای دشتہ رہش نہ خورادی

چهارده که قاضی شیخ محمد بن خلی زور یارم تی دام به تا دامه زرام جناب سید غفور مدرس و امام مزگه و تی

سید حسن شی زور یارم تی دام و ده تا مردن مینوی اخلاق به رزی نه م زانم :

له مانگی نه بلوک له عین سال داریکه و تی مانگی و تی الحج له سال هه زار و سید و ده فتای پجری و له سال هه زار
زارا امام سید صادق له شاره زوراکه له ده ویش له مدرس بیاره و ده سید یون و ده عملاقه و ده
له که له نابو ناروم بوبیاره بوگویرانه دهی عال و مندا له کانم بوشار سلیمان و ده فغلا گوزاندینه و ده
بوشار و ده له زیک مرگه و تی حاجی امان را خنوی شیخ قادر به رنجی تم به کری گریو و ده له و
خانو و ابه زین و ده قدرایان گرت و الهی الله :

له پازاکه تا رنج بو به هه زار و سید و ده فتادیک فاتح و اخلا نیکانی امام تی مزگه و تی
(مورنگه) بی باریان بو و ده له مرصادر بو له سه را امام ته که بی و ده روشت بو مورنگه
و ده مند سید غفور مدرس مرگه و تی سید حسن ماوه له پاشی دامه زرای روشتی بو لای
شه و له مورنگه ماینه و ده به راستی سه فزیک به صف و ضعیف بو :

پاشی دامه زرای مدرس بی (حاجی امان) خرنکی محله که به بی اطلدعی من صوبان بریایان و ابو
نابی طلبه بی نه م مرگه و ته و ده کو صایان بترین پیوسته نشی که بی له نیم هه رب کی روزی
به پیای صوبان و ده ویشیت بترین بو مدرس ما بقدر نه م ترتیبه یا ان تطبیق کرد
و ده له ماوه بی و ده واصل من له و مرگه و تی نه م یاسا دامه زرا و ده فتادریه کرا بو :
نه م ترتیبه له سه را ویش پیوسته بی محله که بو و ده کو حاجی شیخ عبد الرحمن و ده هجر سید
و ده عثمان هجر نادر و ده حاجی صالح بیکای و ده هجر ضای قفاف و ده غیری نه مانه نیش له و
که سانه که حاجی نویر و طبعی تی مزگه و تی بون

له دین سال هه زار و سید و ده فتادیکه مرگه و تی حاجی امان نیان تعمیر کرده و ده و ده حوره
زینت نه بی م لایان حسته سه ره بوانه مرگه و تی و ده حوریه رشتی صوره و ده و تی
قدیمه بایان حسته سه مرگه و تی و ده له غیری به ره بوانه مرگه و تی و ده سرفان و شیرخان
و ده حوره که بایان کرده و ده شریف نه کی بو خادم و ده سرفان نه کی بو مدرس و ده خاوه وشی مرگه و تی
له لانی محمد با حاجی عبد الله بانه نیمه و ده به بر روی تا شرا و فشرش کرا و ده حوریه طلبه کان
تا نه کرا نه و ده به نه و تی که لایقی احترام اهل علم :

و ده له بیت و ده ارهه می شه والی نه م ساله و ده لاجری گوزر عباس خرنکی و بی (بو بایان)
له وولاتی بانه که و ده ضیضی له بیاره و ده له لام خونی یون و ده هانبو بوسلیمان بولام
بو خونی و ده اجاره بی و ده رگرت و ده شه به ت صوری که پاشی بو کرا : و ده رسته و ده
بو وولاتی ضوی و ده کو بیستمه موافقه له سه رقه می تی علم و رین :

که سال بو به هه زار و سید و ده فتادیکه مرگه و تی مانگی فاتح له مورنگه ، نقل کرا
بو و بی باریان له شاربایان :

و ده له و تی رستالی نه م ساله و ده ما و شامه لاق در صوفی له و بی (ضیالان) له نویر صوبان
مبتلاا سکنه بو و ده پاشی شه و وروزی و ده فانی کرد لطاب شراه و عبد الحکم ما واه ..

نہم وہ ضلعہ ہم مو روڑیکی جمعہ لہ پیش نوٹری جمعہ وہ پاشی نوٹری جمعہ کہ بہ عادی فی فویان ذکر باین نہ کرد
 وہ لہ پاشی ذکر کردن لہ قہصرہ کہ را دانیہ نشستن وہ وامی نہ کرد نہم قہصرہ لیش لہ تعمیراتی مہ رسوم
 شیخ عبدالرحمانی خالصہ کہ نہ تا یخ ہزار و دوصد و شصت و درستی کردہ وہ نہم
 چہن شعرہ لہ سر رتہ فتنہ بہ روکی مہ زمہ نہ سر رہر گای سر رانی قہصرہ کہ را نو سراوہ :

لہ بہ روشنی خوش تر لہ سر روی من نہ وہ بنو لکائی لہ نگہ وا را مہ زرام چہن جابر لہ صوا بہ خدمتی حاجی شیخ علی
 افندی طالبانی قہصرہ کہ لیشتم بہم خزانہ کہ لہ اشراج روی کردہ دلم
 یہ کہم جابر لہ صوا بہ خدمتی کہ لیشتم نہ رموی مہ لاجبہ الکیم وہ ضلیت ہم بہ رگز بودنیہ زور بہ
 دنیا زوری قہم نہ من تا لہ صیاتیہ بوم عالمہ مہ بہ وہ دریا نہ وہ کہ لہ صنگ وایان نشان نہ وا
 کہ دنیا یان بوی نہ وی من بہ سر ریانیہ کہ یم وہ نہ یان ووت دنیا لہ پاشی شیخ علی ویران بے ہاش
 معانہ لکائی مردم کہ سی نہ و وضعی لہ بیر نہ ما وہ ہر یہ کہ کہ نہ شوین صیالیکی عوی مہ عنای زابہ
 دنیا دارالہوی یہ وہ بہر نہ وہ بہ کار لہ نیت کہ لہ ان بورضای خور ابکی :
 جابر وہم لہ صوا بہ خدمتی کہ لیشتم دام زانی وام لہ ہورہ ٹی لگا کہ لہ طاق جیابہ وہ محاسنی شریفہ
 یانی مور لیشی مبارکہ کہ حضرت صلواتہ والہنا و صند قییک لہ یہ کہ لہ وفاقنا حاجی شیخ علی نہ رموی
 مہ لاجبہ الکیم وہ سی بہرہ بہ عزنی لہ محاسنی شریفہ لہ و صندوق وہ رہبہ ہوفت مہ رزم کرد من
 وہ ستم ناگاتہ نہ و طاقتہ وہ کلیدیشتم بے نیہ صندوقہ بکہ مہ وہ کہ نہم دوت گوریج رہتا
 برو وہ رگای صندوقہ کہ ی کردہ وہ وہ گلی لہ مور محاسنی شریفہ رہ رہبہ را یہ وہ ستم
 وہ منشی زیارہ تی محاسنہ کانم کرد وہ ختمنہ با ختم کہ خبرم بودہ بہم زور منشرح بوم :
 جابر سیم لہ صوا لہ صویش تکمہ را لہ سر نہ دپلہ کانا نہ کہ لہ صویش خواروہ وہ نہ روا نہ سر
 صویش سر وہ بہ خدمتی کہ لیشتم نہ رموی مہ لاکریم نہ چادر چہ پت کرہ بو علیاتے نا کہ ی مہ رزم کرد
 نہم ضعیفیہ ی ہم لہ بند الیم وہ یہ وہ لام دانیہ زبانی بی معانہ نا ورم علیاتے بکہم نہ رموی من
 علیاتے نہ کہم لہ دیا بہ خوری بہ مادہ نیکی علیاتے چادر چہ پت کرہ وہ بہ نا زار علیاتے کہ ی نہ واد کرد

وہ جو دہم گہلی رونے کے بیان زیادہ کر دے کہ بہ خیر را نام نہ ہم ضمہ وہ نشی زور سرور ہم وہ حالے ہوم کہ روئے
 نہ م زاتہ نہ یہ وی لطف وہ مہرہ بانے وہ غریب نہ وارز بہ من نشان ہدا : اللہم علی مقام نفعک
 بہ روا کہ کر کوک حمید افندہ ہو انہ نیکی زور ناسک وہ اریب ولبیب وہ محرم وہ نارام ہو
 گہلی جہر نہ کات ہو نگہ وہ کہ قصہ کہ را رائے نشت وہ قسہ خوش زہ مان جہ شیخ علی
 افندہ وہ کہ رامت وہ کالات نہ وزاتہ بیان نہ کر دے را باسانہ زور دلم سرور ہو :
 نہ واقعہ جہ شیخ علی افندہ زور عالمیکی بہ رز وہ ناگادار لہ حدیث وہ تفسیر قوربانے کریم ہو وہ
 وہ حافل قوربان ہو وہ دانا مجلس لہ نہ ہل علم و صلہ صفت فانی نہ ہو وہ اغلب لہ کانی
 گروہ نہ وہ علما کان باسی مایع شکلہ فقہ وہ حدیث وہ تفسیر کراوہ وہ گہلی جہر شکیلیان
 بر وہ نہ خدمت ہی ہوس حدل کر دوون بہ تابیہ فی مصعم نہ لام محمودی نہ زنادانی کہ مرید و منوبی ہو
 وہ مصعم علی حکمت افندی کہ نہ ہم دو کہ سہ باشی مہ لال کر کوک ہوون نہ خدمت یا محذور ہوون :

صہ حمید افندہ بعض نہ دلمسانہ ہو نہ کر دم
 صہ روا باسی حرکات و کلمات شیخ رضی شاعر مشہور براہ جہ شیخ علی افندہ نہ گہرا یہ وہ ہوم
 گہلی حکایت نہ وہ نہ ہو کہ بہ ہو وہ گہلی قسہ نشی شیخ رضا کہ نہ شعرہ کانی بلیغ تر ہوون وہ
 گہلی کردہ وہ نہ کہ نہ شعر و نثرہ کانی عجیب تر ہوون ناگاہ لیبیان ہو وہ ہوں نہ گرامہ وہ ..
 بہ رہہ فاقہ نہ نہ م زاتہ وہ باتے رہہ فیتان زور سرور نہ ہم

بہ رہہ فاقہ نہ جہ صلی مصدس رابطی کہ وہ فقی خور سوختہ ہو نہ بارہ والہ بہ رہہ ہی مصعم مہ لا
 محرز ہدی رابطی رائے خور وہ لہ پاش رویشنبوہ سلکی موظفین مستشفی وہ زور سرور نہ ہم
 نہ م زاتہ انہ نیکی دل پاک وہ قسہ خوشی وہ خادہن وہ فیہ وہ گہلی جہر بانگی نہ کر دین
 نہ گہلی شیخاوہ کانی نہ رویشنبوہ مائیان وہ بہ خادہن خوشی وہ قسہ خوشی رمان نہ ہوار
 کچی بچکدہن ہو پیم نہ دوست (گوکہ سورہ) جہر بہ خادہن ہون باگم کر دے کہ م گہرامہ وہ و تو ہوں نارام
 ہوچی مامہ پی نہ دوتم (گوکہ سورہ) زور نہ بہ رچا و ما ذرہ شیرین وہ روح سوک ہو :

پاش راہور دن دو مانگ نہ سر دانشتن نگہم جہر نہ گہلی شیخ علی کور شیخا روشتیں ہو
 جہر نہ دوبارہ کے شیخ حبیب افندہ کور جہر شیخ علی بہ و ملاقاتہ تولفت کہ وہ بہ بیان
 بہ نہ دیکھی وائے ہو ا لہ صفتہ نیکی نہ قہ لا دو جہر چا و مان بہ یک بکہ وی
 خانوہ کہ یان نزدیک ہو نہ نگہ وہ رویشی شہ شہم کانی لہ بہن چشت وینوہ رودا دیو نہم
 نہ کر دے گہلی حکایت نہ قہ دیں ہو نہ کر دم نہ م زاتہ گہلی خادہن غفل وہ تیکہ شتو وہ ہشیر
 وہ ناگادار ہو لہ امورائے عالم زور نہ اشعار صافظ و سعد لہ بہر ہو وہ نور کے زان ہو وہ
 اوضاعی عوائل وہ پیادہ گہورہ کانی بعدا و کر کوک کے زور نہ زانی وہ لہ امور دینا دانستہ راند ہو
 وہ زور واقع ہو بہ خدمتہ کانی نہ خدمتہ را زار با مہ کہ دون کہ کہ دین گلہ نہ لہ کہ سی مہ کہ ن :

نہ م زاتہ بہ رہہ غمی نہ وہ کہ پیر ہو ہو بہ لام نشان لہ مجلسیا زور دلی تازہ نہ ہو وہ کانی نہ مان
 جہانیمہ کی وہ نہ نادک و مشربہ کانی خیرا و انیشموہ وہ قسہ نہ کانی گہلی عقبہ کورن مہ دلم وی
 بہ رہہ رس لہ لال مہ خورینہ وہ زور علی لاقہی لہ گہلی منا پہ بدل کر دے لہ سال ہزار ہصد صفتا و نور
 کات ہو بعدا ہو نہ ادس وہ متوفی ہو نہ پستی مہ رقدہن جہر نہ عمود نہ وہ لار خدمتہ کانی دین مان کر دے

چند
درستی است که هزار و سیصد و هفتاد و پنج را چنانی شیخ حبیب کوری شیخ علی فندی که هم شاعرانه و فواره ده
بودن سیم که نه نیست

که پیر بر انان و هیچ ایس
و گزینا ناهج بهج و نهک و باس
چاوس به یراکا بهج که س ناکاس
اداک ناکا فرود و خاس
گشت خرابه رنوی هلاک

تای و نجره صبره گداوه
صوبه کمرهای لی دانه و
و صوبه علوی تیا دگداوه
کرره داریش لی دافاوه
هستاله و عالم فراوه

روزی به این روزی پستی
روزی شد این روزی فاع و قول
روزی بزرگ این کحل این دل
فرع ناهج نه باغچه نه گول
برکه س عمری کی پیری لعل

روغوریک این تا و له رزیه
به کیت ده لی به و س مای به
امانه یس هیچ حقیقت نه
من قوم اینانم ده ده کم به
استیت بی بلام ده ده پیری

هیچ نانی و ندیج کم کم
نه سمع و بصر نه لمس و نه شم
زایقه بی لیلیان نه و س و درم
لیت جیا نه و نه ده که رنج به خم
علاوه نه نه یس پستی نه و خم

انان که پیر بر دلم نه خوشه
روای برترین به توکی و خوشه
آر و ده رز و کیش بی نه پنیوشه
له تو نه پرسم نه م حاله خوشه
والله و بالله پیر و ناهوشه

نه تم قصانه گشت گالته و گله به
نه ام اولان نه نیمی ده به
بلام نازانین دفته که کی که به
اولی دنیا این ایه به
بدیافتند خدا که و نه به

پیاوی پیر دلم ملول و عا ته
دنیا نه به نه نه نه عا دار ته
نلانی ناوی هر می ما نا ته
نفره نه که دنیا ده و ته
مادم که کی تف له م عیا ته

خوابه انار پیغده فصلت
کرچی اشترانم کجای ناکله
به کی بی مضاد هم بی فکاته
رجات کی نه کم اگر چی واته
لغزیه انانم کج اده به
نولیم پیوره ویت گران نه و
ایتره و قوشی دلم شادان

ام اشترانم داند بر خدمت
تربخونه ده و فکر یک لیکه
له به تا بیان گشت تره ضا ته
تربخونه ده فریان بر گالته
چینی داندون بهج مضامینه
انان که پیر بر فخری نه و
بر طایبان و علم و طایبان

لشهری شهره
غره و جوارک اولاد
۱۳۷۵

میشی له وه لامانه م چونرا وانم بو یارد

سه دراری شیخان بوله نه ده ره جات په روانه ی چرای زرگاری دنه جات
رشته ی هونراوه ی پر جه و اهرات به دانه ی ناسک به شیوه ی به رات
گه لیشته ده ستی دوستی به وه فات

نه وه ی خرمونه راسته و عیانه نشانه پیری عیسی سر شانه
پیر له به ناز عییب واته ی ژیرانه دوشمنی گه داو ده ولت نه ندانه
یه که م دژمنه بو پیزی صریات

ناگابه پیری ایلی فقه قیری نبشی غریبی و ریشی نه سیری
خه سته ی هه سته پستی و دل گیری عهزل و دابه زین له نه حق ییری
حقه بو پاشا هه موسه ریسات

به نه سستی ده رمای نبشی که نه کا پیری آخر خیر خاتره جهم نه کا
له ماتنه و ماتنه م ده روی دور نه کا زیاده له مانه ییشی دل به سرور نه کا
نه که ره هه که و نه به هه ل له ولات

یه که م یاریکی به وه خادول نه رم پیری دوفار و نازارد به شهرم
ژیر و هشیار و ناسک و خونی که م بلانه راله ری به یاساو به شهرم
هه به بان شر به نه سات به نه سات

دوه م دارائی به نه ندره ی حال له بو بیگانه و خدم و عام و خال
مایه ی آشتی ی بو مال و مندال بو شان و شهره ف بی به نه مال
زرگارت بک له کاتی نه سات

سی هه م ولیکی رونکی گوشت و نوا به به هو ی زکر و نکر و یار
به به وای له قای خودا بهی شاد نه نه قایله هه م بدا به بار
له ده ستی پیریو له قیدی ی هرات

پیری وه کابی دوره له ضره ف سیننه ییشی نه به به صفی ی صه ره ف
وینه ی که و هری شه و چرای شه ره ف شه وق نه دانه ده تهره ف به نه ره ف
نه به به طور ی نور و به ره کات

سافوا به صفی جلوه ی اسلامی به به های نوری خیر الانامی
پیرانی دل پاک له فاض و عامی لاداله شومی پیری و ناکامی
عه فوی بنیری بو مان به ضلالت

به نه شه ی نامی دل دار ی حبیب عبد الکرم کات هوی کرد به ادیب
عطای جمیل و احسانی نجیب نه کا به خوی انسان ی غریب
سه به رزی نه کا له روی کائنات

تالہ بانی بہرز خاوند حقین ہر برکت لہ بد تحسینی لاتی
 بہ نامی ہوش و خامی دہ قاتی لہ روس جہان فاضلے و قاتی
 بہ فیض علی خاوند کہ رامت
 عبدالکریم بہ ناز ناو نامی تیراوی چشمی ناوی سلامی
 دل تہ تر بہ غمی پیالہ صابی ہر نہی بگاہ کاسی کامی
 مادام والہ سر سر چشمی ہدایت

۵۵۵

مرصوم شیخ حبیبی طالع بانی لہ پاشی وہ فانی باوکی کہ جہی شیخ علی افندہ بود قدری ناماوی کی
 وستیوی تی پی بہ جیکہ دارا باوکی بہ لام مرصوم شیخ محمد علی کہ لہ دگہ ورہ تر بودہ و انرا وہ
 بہ پوست پوشین وہ شیخ حبیب لہ مالی ہونا دانیشوہ :
 وہ لہ پاشی اضلال ماوی و عضوں صیبتہ نامی بودہ وہ ماوی کی قاضی بودہ وہ
 ماوی نیکیشی رئیس بلدیہ و کرکوک بودہ پاشی لہ وہ لہ مالی ہونا دانیشوہ وہ دارہی
 و ملک کی فوی کردہ وہ ریاستہ تی شایخی تالہ بانی کردہ وہ خان مجلس پیادہ مناسبی تباد
 وہ زور جار بابی ادب و ادبیت و پیادہ گہ ورہ و قسہ ہوان لہ مجلس لہ کرا :
 وہ شیخ فاضل برای شیخ فائق کورانی بہ مرصوم جہی مقام شیخ محمد زوروف لہ کوری
 مرصوم جہی شیخ علی افندہ روز عملاقہ ہر شیخ حبیبہ وہ بو وہ راواہی بو وہ
 نسبت بہ منشی زور خاوند عملاقہ بو زور جار لہ پاشی عصراں لہ و شہ کہ مایہ
 لہ ناو باغچہ کہ را مجلس مان لہ گرت وہ بہ قسہ فغاشی راماں لہ ہوارہ
 وہ زور جار لہ گہ ل علی رفیق افندہ خادم اسجارہ را دیدہ فی شیخ حبیب مان لہ کرد
 وہ بہینی چاشت و نیوہ رومان را لہ ہوارہ :
 وہ زور جار علی رفیق افندہ لہ گاہہ نگہ لہ قصہ کہ را بہ قسہ فغاشی وہ شہار گیرانہ دہ
 ادیانہ گان راماں لہ ہوارہ
 وہ گہ لی جار پاشی عصراں یا لہ گہ ل شیخ علی دا یا لہ گہ ل جہی عیدی محمد گولی بہ رنگہ لہ
 یا بہ نہ نیا ضعم نہ رویشتم بو مالی علی رفیق افندہ وہ لہ ناو و حدی شہ کہ را لہ دہ و دی فوارہ
 چیمہ نہ کہ را وہ یا لہ سہ ربانہ و راوی صلیحہ اسجارہ شریفہ را لہ نشین وہ بہ
 قسہ فغاشی راماں لہ ہوارہ

زور جار ہدل نہ کہ دست کہ مہ لاعبد المجید قطب کورن مہ لادہ ریان کورن مہ لاعبدی قطب
 کہ پاشی مہ لاکرک وہ خدای مالی علی رفیق افندہ لہ گہ ل مہ لاعبد الرحمن کورن و صعم
 مہ لایع حکمت افندہ یا وہ بعضا لہ عالائی تر کہ ویا صفر لہ بون وہ بہ اشعار وہ
 نکلت راماں لہ ہوارہ بہ تابیہ تی لہ روژانی شہ مہ سیمیاں لہ مزگہ و تی صبح غلیل
 کہ شوبی مہ لاعبد المجید قطب بو وہ لہ پاشی عصراں جمعہ لہ مزگہ و تی مہ لاعبدی مہ لاعبدی مہ لاعبدی

سه لای و دوستیایان گزیده بودند و ده زور به خودش نه و ده خسته را نه پورا که سه ران
به خصوص که به بنی مند و ملا عبد المجید قطب را که لی اندر او صحبت دوستی واقع بود و جارا
و دکنه هم نویسی بود نه و ده که ناوی طالبی که سجنی طلبه را قید بکام نه ویش نه م نام به برنوشم

السیذنی برنی و مسیح اریب اریب کا مفضل لوزعی
حبیب لبیب و افریقل لمعی کریم متی امدحه امدحه و لودی
و از اما لمتنه لمتنه و حدس

مدیر
اقبر من الید و انا هم رجبی بو منافع و خفا
میه و اعتد بهذه الحروف ما یحیط به من تاثر
نورب الفرد و العذر عند کرام الناس مقبول
و عند کریم القوم معقول
رخی القصر ارجو اعلی عن عدد الطدب الذین
زورتم بالسهارة حب امرکم مع بیان تولدکم
حب رفر انجدة الموجودة له بهم مع تقیم
آخر حیاته و ابرار عتی الیهم و دقتهم بفر مزید
و عمر مدید و عیش زاهر رغید و تقصیر بقول
مزید الا خلص من الدعی الخلف عبد المجید
و

۹۵۹/۱۴/۱۲۲

در سالی به زار و سید
هم فتادش کتبی
ر نوز و نجات، له سر
نه زنی قصیده
بدریه به کور و انوشم
و ده چاپم کرد و ده
کتبی نور الصباح ششم
له مر حضرت و بارانا
که زونوس الیهم چاپم
کرد به رله م سال
و لا رشیدی قولی خانه
اجازه ده رگرت
به رله م سال ده ششم
کرد به شرح عقیده
عده رله م سال ده
که در هزار دی و یک
شده ده ناس
الفضلیه به رله م
شرح به ناس
الدلیل لندیل الفضله
له م و ده سال
نه و اوم کرد ...
و ده له سال هزار و
سید و ده فتاد و ده

هونراوه یکی کورس به شیوه و دفته که به عنوان رگول زارن حکمت، ده رله یکی تر به شیوه نظری
فارس و ده رباعیات نسیم به کلام نه مانع هیچ بیان چاپ نه کرا و دن هر رله م سال و ده عینی مجدی کونی
و ده ملکر رشیدی به درام نوده ریادی ده و لا مصطفی کورزه پانکته ای اجازه بیان ده رگرت ...
و ده له م سال ده ششم کرد به نویسی تعلیقات له سر رار برانی مولوی ده نه و اوم کرد ده دهم کمر به نویسی
کتبی رشیدی هلدیم، که نه هبن امارت فخر را غزل که به کورس به سالی ربعلیمه داد کرد تا چوار سال نه داد و ...

روزی نه لایعبد المجید نه م در شوره ی خونیده ده بوم

این دست من از خاک است هم خاک شود روزی این نام من از دیوان هم پاک شود روزی
انکس که مراداند ما خط مرا خوانند نه شاید که کند یادم غناک شود روزی

منش تخمبیم کرد ده نویسم

این دل که فضا گشت غناک شود روزی دیو دیده که به آب است غناک شود روزی
این پای که چادر گشت خفاک شود روزی این دست من از خاک است هم خاک شود روزی
این نام من از دیوان هم پاک شود روزی

دینا که گشتانست به سیر و صفا ماند آن یار که دلدار است به مهر و وفا ماند
وین قامت سرو آفتاب در دیر صفا ماند انکس که مراداند ما خط مرا خوانند
شاید که کند یادم غناک شود روزی

شعبان ۱۲۷۶

کاتی که کتبی (بارانی رحمت) م که کز کوا که چاپ را نسخه یکم دارد بوم لایعبد المجید قطب نه دیش له توبی
ده سوپاس و عذریه دوستانه که واسه م شعرانه نویسی بوم بویا دگا ر لیرا نه یان نویسم
نه لیت هو المعین

ده سی پی کر نعم به بسم الله به دوم گوشتارم حمدی خذایه
سیدم صلوات به سر مصطفی مظهر سترسی وحی (قل کفی)
چهارم به سر آل و اصحابی یعنی من الباب الی المحراب

در حق به مدحست یا رسول الله چس بلیم که م والله و بالله
کافیه بوند قرآن کریم انک لعل خلق عظیم
ایمانم هدیه به رسالتت به شجاعت و به بسالتت
خدا نوی هدیه دارد به پیغمبر را لایقی توبه جان رهبری
قوربانت بویات تبلیغی بکدی اولادی آدم له جهل ده رکمی
ده رت کرده خوار گشت نشادا به ولایه تانه له یو قرآندا
همه موت نه واد کرد چویشم هیکه حق له مدینه را عهدی صفتی
روحم فدایی به دی تو نیای بویوری چادوم هرتو توبیای
به اذن خودا بوم که شفاعت نه شفاعت نه می فاعت
من امتی توتم نه ما تو ره شمس له ادای طاعت سست و به بشم

نه ما به داننی رویان لات هه به
بسم پر شسته خدایه مطلب نه میره

بابیہ وہ سہر مقصد نہ مجارہ قصہ ہزارہ ہر روی بہ کارہ
برای شیرینم دہ دای برینم لہ ترازی دین گران نترنم
بہ ہناسہ سہر دہ رویکی زہر دہ دو عات بونہ کم نہی جوہر قدر
چوای بہ شعلہ ی کورد و کورستان رونا کے دلی چادی دوستان
رج و نیازم لہ خدمت مولا رہنجیدہ نہ بے ہرالمہ و لا
نہ گہر لشیچہ شی جوہری زہ مانہ نہم جوہرہ جوہرہ نعمت برانہ
تو بیداری د عالم لہ خوابہ برای بہ زخم رو لہ خوا بہ
من بہ تو بلیم وابہ وابہ بہ بو عشوہی دنیا بوکسی دام بہ
برام تو دانای دانای دانای دانای گیانہ نہ وہی دانای
ریات بونا کم قسم بہ خودا خوابہ نہ مانکہ لہ یکتر خدا
ہم روا بیتی بو خدمت دین قسط نہ صلہ تی بہ دیناری شین
دین آر گوئی نہ رہ جانابہ رنار لہ پنج سس بہشت نہ جیتہ ناو نار
نیوہی در ہمیشی ہمہ ہمہ و خدمت تو پیوہہ مگرہ یک دہ می تولفت
بہ لیوہ گیانت بہ خوا لید نہ کا لوقہر چہرہ روزہ لہ نور کر گیر نہ کا
نہ وہ بیتی بو مسلمانان چاکہ بہ چاکہ ایمان و ایمان
گیانہ زانی چہرہ مو فقی لہ رنگی دنیا چہرہ لہ نہ روح
تالیف و تدریس نان د نادہ مل قوت بہ پیچہ ہوتا مادہ
لہ روشی وادہ بترینہ مسنت لہ روی دہ رچوہ بہ جاری اقل
ہر لحظہ نیکیت اجر شہیدی
بوت نہ نوسری نہ مر بہ جی دئی

گیانہ چوہہ شیر (بارانی رحمت) مطالعہم کرد بے رہنج دزہ عمت
(باران رحمت) چون کتبیکہ تہ در گرتن ہم واجبیکہ
چونکہ قرآن و حدیث و شرعہ ہمہ بونہ ویکہ لہ اصل و فرعہ
تاریخی پاکہ بدین اسلام تو بخی چاکہ دہ ر حق خاص و عام
کہ مطالعہم کرد ہمہ دول تا آخر (الحق یقین کتاب فخر)
باوریا بین اسلام فتوئادہ لہ دہس نانہ ہلا یہ کہ جاسوتادہ
ہمہ روہ کہ قورمانی لہ مالی کافر بی خادہن مادہ ہمہ دول تا آخر
دین ضعیف نہ بے روش لہ روش بہ ترہہ نہ فریک نہ روشی بحراب و منبر

مدعی پے نادی ذاتیکی وہ ک تو تالیفہ کانت شاہدن بد تو
نہ وہ دہ لیلہ کہ نہ لای چاکی شہ سوار یکی چست و چالاکی

را شهد بالله، بیت نه لیم ملای له ایشی بی جی به خوا تو لای
 هر چی چاکه به هم موت تدا به ملا وارشی زوی انبیا به
 با کو تانی بنین نه مرقه و با به ری به قال لاره ورگه حق راسته
 روش به ده رهو حقیقت راسی گو بشاره تیان دابه من و به تو
 تاریخی تالیف به گری و زه حمت رزا بسرا باران رحمت

۶۴۸ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹
 ۹ ۷ ۶ ۵

به روه رم له وای صورت نه م دو کله بی سر دیا به هر چه نه لاتی نه
 به و مقام بولند پای به تقدیمان نه کم بوجرح و تعدیل قرآن مختاری
 صورتی ندرم له خدمتی اصفاد شیخ علی افندی و شیخ عبدالرحمن افندی را
 هر به نیر والی القضا خادم علم و اهل علم

عبدالمجید القطب
 ۱۲۷۹ شوال

نه به صدف ثعلبی خدمه در بهر باره دانسیوم

خاک نیست تا پر آرد و دوبار جنات بجزر تحتها الانهار
 جود الله نه و اخوان صفا جود لداران به صفا و وفا
 نه خنایگرمه ده به به مودنا بغیر عین مرسته به علیا
 کام سایه طوبی کام به به عری کام کالار حیر کام بالار لبر
 کام خوشی باز بسا نال و سوز کام برگ سفید کام کنار هر دوز
 نه گانه نه نشه و دلازان یاران یا به ده کی کوس تیس و دلازان
 نازیم نه هشت نه دوز نشه دوز نه که کی دوز ناغی نه نشه
 به بهشت که به حق گران به پای له به رسته به دوزنه نیایه
 ناله هدرام و گشتی به بر خرافه ماست و سار جانی که مرداف
 چه به باره و ناز و جودان به باغستان خان شاه و دلازان
 نه ده زیاتر منشا هیم ناوله له لای دوسان بم که چشمه آوی
 هه به چشمه که از چشمه رحمت مایه شربانی ترولای دولان
 به یادم ناچنی تا روشن نه مرم به دان در گر صد سال که عمر مرم
 برین یاران به صدق صفا برین دلازان به صفا و وفا

شبه ۷/ حاد ارشیه ۱۳۸۹

۱۹۴۹

کہو ما وہ دا کہ نہ شارے کر کوک و ابوم نہ رستخانا جابر جابر شیخ عبدالکریم کوری مرصوم شیخ
 قادر کوری مرصوم شیخ کریم کہ سن نہ زان کہ نہ ساراتی بہ رزنجہ نے وہ نہ نہ وہ مرصوم
 شیخ اسماعیل قطبی وولیانے نہ نہ نا و نگہ کہی خوں نہ محلہ قہلارا وہ نیش جابر
 بہ جابر نہ رویشتم بو دیدہ نی وہ بہ ہوں مرورہ بانے و نجی بہ تی خویہ وہ کو لغت وہ محبت نہ نا و مانا
 بہ دالو

نه مژده کور یکی خفته دلی بو ناری شیخ حسین بو گزیده ناساخی بو ده راز کوشی کرا
له تدای و استغاده یی نه کرد له نه بی ما ده فاتی کرد رحمة الله تعالی بفضل
جانی نه مچن شعرم بو غزیم و دل خوش دانده یی شیخ عبدالکیم نوسی نه مریه
بو باره گای به رز یاری ما و ده ردم ما و بهشی ناله و هه ناسی نه ردم
نه نیرم به سته یی ووتاری شیر یی بینی خوش تر بی له ده سته یی نه سری
به روحی پاک به اخلاصی دل تقدیمی نه کیم وینه ده سته گولی
ووتاری له سه ر شویه یی نایین بی له سه ر ره ووشی شای فرسلین بی
نه نیم نه گریچه تروکاوه دل تن دراوه به خار لاپه ره یی گول تان
ره شه بای فغانا دای له عه ر عه ر تان هم له که ند داری باخشی شه مر تان
بای نه جلی ناکا و خورخته وه بهین رفاندی په ره یی گولاله یی حسین
ته ختی کرد باخچه و کردی نه سار گه رمی کرد دل فاطمی زهراء
دل و داری کرده به بوریان چای باوانی پر کرد له گر یان
به لایم پاش با لای چون نالای رسول پاشی شهادت نه و باوه یی به قول
له پاشی په شیوی نوری هه ردو عین له پاشی ابتدای حسن دحسین
نیز بو که به جوشی گریانت بو که خروش وئی بوریا نت
خواستی خودایه و به سته یی تقدیره من علیها فان ینیره یا میره

کی بونہی نوشی تالاوی فراق کی بونہی پوشی لہ کالای مہ راق
 نہ مہ رینا نہ سر بو کے باغ کے بو بہ نہ سر راکورس ی ساق بو
 کی بی شان نہ بو بہ وہ یثویں وہ رد پہ رشیان نہ بو بہ مہ نہ سر
 کسی نہ چیر نہ کرد صیادوں قہزا کسی نہ سیر نہ کرد رہزا و خارہزا
 کام نہ دان بو دائم حہندان بے کام نہ لہ پشان بو دائم شادان بے
 کام ولا رام بو دائم نارام بے نہ مہ چہ رخی چہ پا خارہن مرام بے
 کام سپرد کام میر کام مہ روی کام فرد کام پالہ وانی نہ وانی نہ بہ رد
 کام سر روی جو بار یا کام حسنہ و بہر ضم نہ بو بہ ضم نہ بو بہ چہ میر
 کام غونچہ ی خار دار کام رو بہ رہی گول بی خار مہ نہ ت گہ شہ نہ نزل
 کام نہ و ہر دان بو حسن یا حسی نا کام وہ نہ ہو لہ رینای بے بہین

ره شمالی تو خن چهره خنیل ره مگ کام سه رخیلی هشت نه رخاته شیرنگ
 قطره قطره منم له سر به روی گول نه سره و نیته سه رله چادانی دل
 ده نه وشه ونه رگی سوسن ونه برین له فراق یار نه ریزن نه سرب
 مارام تقدیری خود او وند وایه چاک وایه اجرت نه ده ی به زایه
 به هیزی ایمان به صدق و تسلیم فوت بگری له سه رنادای تعلیم
 نه م به عذر زنی آوده روی قدیم بد شیخ سه ربه رز شیخ عبد الکیم
 باوه رم وایه به دل صابری
 ثباتی له سه ر ره ویه ی قادری

له واده دا که له کیه ی طالع بانیدا له گول که لی له منوینی نه و شوینا ناسراویم به بیدایو به کل وانه
 میرزا عبد الله ی مدبر بو که نه نه خلاصه لکی شاری سفته بو وه له م آخر له شاری کرمانا له داره
 بریدا موقوف بو نه م زانه اینانکی ناسک واریب ولبیب بو وه له زه مان مرهم حاجی
 شیخ علی افندی تقدیر تمکی کرد بو وه زور منله حاجی شیخ علی افندی بو وه گول کرامات
 وه خارقاتی نه وی له بز بو بوی نه گیرانیه وه حاجی عززه لیلی نویسه وه هینا ی بوم نیشی
 تخمینم کرد عززه له که نه م به که لیرا بو یا وگا رنه ی نوسم

به فیض عشق شد عرش خدا دل به جذب او خودش کرده خدا دل
 اگر چه ظاهر شد به خدا دل نشد یک لحظه از ایت جدا دل
 عجب دل آفرین دل مر جبا دل

اگر چه دل امیر به نظیر است ملک سرور صاحب سیر است
 به دار عشق جانان خود بر است بنار گیسوان تو سیر است
 فقیر وی جزو به دست و پا دل

بصدق خویش آلاشی ندارد مرورا نوش گنجاش ندارد
 سری باعیش و با ییشی ندارد زرنش یکنم آسایش ندارد
 محبتانم چه باید کرد با دل

بدین منصب و جاهش ندارد فراغ و گاه د به گاهی ندارد
 شب یلدا او ماهش ندارد درون سینه آهی هم ندارد
 ستم کشی دل پریشان دل گدا دل

ز عشق تو مرا دل صد بلا کرد جهان بر من بن کرد
 ازین همراز لاهول ولا کرد بچشم انت مراد دل مبتلی کرد
 فداکت دل مصیبت دل بلاد دل

بمکتب چون بخوانم محنت عشق ندارم راه دل در صحت عشق
 چو من دیدم جفا و زحمت عشق هزاران بار منقشی کردم از عشق
 مگر برگشت از راه وفاد دل

بگردن عشق او شد طوق برین نخواهد شد جدا با ذوق ازین
نمیدانم چه خواهد شد قیاس ازین باین پیرچه کار است عشق با من
مراد دل کرده رسوا : ای خدا دل

ز خوبان را دین بستان خدایا مرا بستند در دام بلا یا
اگر خوبان نیاز ازین خدایا ازین دل را دین بستان خدایا
ز هوش تا بکی گویم خدا دل

بغیر از عشق از محنت نرسید چو عشق آمد خود از رحمت نرسید
عیش و نوش خار و گل نرسید ز عقل و دل دگر از من نرسید
چو عشق آمد کجی عقل ر کجی دل

دین چون تا رگسویت بخیزد دل دلداری سویت بخیزد
ز عشقت دل چو برگ گل بریزد شود خاک و زکویت بر بخیزد
زهی ثابت قدم دل با وفا دل

بجستم ستر دل اندر بیانه که تا بزم ز حال او نشانه
ببستم توی سینه آشنایه بکنج دل کین کردم شبانه
بدیدم گشته همراه خدایا دل

شدم من سوس آن یار جلیلم که بود در شب یلدا رلیلم
مگر بایم نشانی زان خلیلم چو از روی پرده یکسوزد جلیلم
برید از من بشد ازین جدا دل

جگشتی هدم از باب تمکین چو گشتی خالی از بلبلان بلبلان
نشستی پهلور شاه دل و دین برو در گشتی و آسوده بنشین
چو چون خالص شد نا خدا دل

ز ارباب عفا دیگر نرسید ز اخوان و بلاد دیگر نرسید
ز آشوری بر ملا دیگر نرسید ز طوفان بلاد دیگر نرسید
مدبر چونکه دارد با خدا دل

[illegible]

پاشا نہ وہ کہ من عالم گو تیرا یہ وہ بوشا در سیلان لہ تارخی ہزار و سیصد و مہ فداوس را گات
بوزیارہ کے حضرت عونت قدس سرہ وہ لہ سیلان بوبہ صیراہ وہ دیدہ نے لہ من کرد وہ
بہ جویم نے لہ اشعاریں مہ ولہ وں کہ بہ فطر ضلم نور سیمومہ وہ وہ رں گرت لیم بونہ وہ کہ
لہ صورتہ تیان نبو سیمہ وہ وہ چ پیاں بلی مع الاف تا ایتمہ رں نہ کہ وندہ چ پیاں بلیات
وہ لہ مہ فرامہ و سہ رہ وہ کہ تاسہ وہ دو جلد کیتی رہ بدایتہ المحمیدہ ی یو سیم :

وہ پاشی نہ وہ کہ نہ سلیمانہ وہ رویشتم بوجر کر کہ وہ نہ نکمہ س تا نہ بنیا بہ عنوانی مدرسی دانشتم
 کہ و نہ سر فکر نہ وہ دوبارہ اشعارہ کانی مد ولہوں گزربکمہ وہ وہ بہ قہ س عم قہ خدم
 ماناں شوعہ کانی بندسم جا بوجہ اشعارہ لم معلومانی خب بے سید طاهر کاشی کوری سید قیدہ
 مشہور بہ رسید الدولہ س وہ ولت ناوائے نویسم تولان نہ گزرم مجموعہ شوعہ کانی
 خدم نہ لاس ماوہ اعادہ یان بکاتہ وہ بوم وہ غیرا نہ دانہ پیش ہرچہ نری کہ وی
 نہ اشعار وہ معلومانی دربارہ مد ولہوں نویسم بوم :

نہ ویشی نہ جوابا نویسم بوم کہ نہ وہ مجموعہ س نہ کہ و نہ نہ رہن شیخ عزیز ضلک
 وں و علی پیکانی نہ کہ رعایت نہ وہ قابل نیہ وہ رہا بگیتہ وہ بہ لام مجموعہ س نہ
 و ولہوں مد ولہوں کہ بہ خطا خوں نویسم بوم وہ زور مربوط وہ جوابا بوم بوم بوم
 وہ بیچکہ نہ مانہ ہر مجموعہ س تیگی ضاسب وہ رہا رہوں مد ولہوں وہ معاصرین مد ولہوں
 وہ نہ و نامانہ کہ نویسم بوم تی بوجہ پیاو کہ و رہ نہ چہ نہ جوتی کا بہ خطا خوں نویسم بوم
 نہ سانی نہ وہ نہ نہ زہ جہ تی کیش بوم کہ بہ دل عنوان وہ مجموعہ س کردم :

بہ روا صورتی نہ و نامہ بے فوختہ کلہ مد ولہوں نویسم بوم تی بوم (محمد پاشا) س جاف
 نہ وہ پیش بہ خطا خوں نویسم بوم وہ وہ نارو بوم بوم نہ نہ یہ کہ نہ بہ را بہ رہ وہ ثبت کراوہ
 بوم و لگا :

بہ روا تقریباً پنجصد شوں نہ اشعار شاعر بہ سوز مد ولہوں س بیامانی بہ خطا خوں
 نویسم بوم وہ نارو بوم بوم جا بہ را بہ رہم کردہ وہ پیاوانہ س سوسا سیکل بے نہ نہ ازہ
 و تشکرانیک فوق العادہ س تقسیم نہ کہ م :

وہ نہ و نامہ شہ کہ نہ کہ ل نہ و چہ ن جز دست خطا خوں نویسم بوم تی بوم ہر لرم شونیا بوم و لگا
 شہتم کرد تا بہ ر وہ قتا تا ش س بکمہ بہ یادوں نہ و مجتہ مد ولہوں بہ دلم شاربکمہ :

از سحاب فامه آن فیض بخش طایان گشت زار مینیم را سبز شد از نوبیا
 و نزه آنکه مژده ام دادی که در پور گزینت شکله هر دو گشتند از غم محنت را
 شاد گشتیم اینجا از شادی شد رخود عکده خط کنون گشته است چون شاد را
 هست آن آسمان علم و تقوی یار گشت کاین گهر از سحاب فامه می ریزد مرا
 در نه سرورهای دهرم اینجا بفسرده دل کز شرار عشق فدا می نسوزد شمع بسا
 اینک اینک باز شور عشقم اندر سرفقار اینک اینک باز کتر می شناسم سر زبا
 اینک اینک عار دارم از حدیث ماو من اینک اینک فیت عشق بس بانه کجا
 اینک اینک جذبه عشقم چنان از خود ربود گشته ام در حضرت طاعت گوی و ترا خفا
 خاشی این طاهر که وقت اوستاد پاک دین بسی لطیف است و شریف و نازک عالمی بها
 برو ما پایان رسان این می پر شود و سوز گر چه آن ذلت مقدم است سر ناپا دعا
 مر ترا خلعت برد از چه رعنو عافیت از کی از بارگاه لایزال کبریا
 این جواب آنکه استادم سنان خوش سرود این صوفیان بن ثابت در شریعت مقتدا

دولت آباد مؤرخه ۱۸/۷/۱۳۲۷

طاهر کاشمی

نه من بشی پارچه شوکی نرم نیاید به جانب حمله الانجاب سید طاهر کاشمی
 که که یاد آوری میوم برای رنگی و فای صوفیا نویسم
 بد با از من شعور به در زانم نام دانه می نسیم

این چکامه را نیز بل ۱۳۲۸ شمسی مجرب در مدح حضرت پادشاه علامه مقدم
 آقا آقا علامه الکیم سروده و در آن شطری از تالیفات را ذکر کرده ام
 همین اندازه عابد الکیم است که در اسلام چون در یتیم است
 صفاتش را چه بر خوانم که ذاتش معرف باشد از جمله صفاتش
 جهان علم و فضل و فیض و عرفان دلش لب ریز از هزار بر زبان
 ووزان صوفی صافی نهادی بهر چه از علم گوئی اوستاد
 بیکار برینیش مایل و دستار دل باطن زنده عشق سرشار
 بعضی وجد و حال بایزیدیش بود شیرین مقال بود سعیدش
 همان سحرش چو ستر پاک به عشق جنید است عاشقش ثابت و خوش
 خود در تقریر دانش لب گشاید درود از حجه الاسلامش آید
 چو بکشاید در رنج گهر را بهر چه آرد هزاران بن حجر را
 دلیل آرد چو اندک علم قالی شودش دان روان بو المعالی
 بی انگیزه اساس از سعادت در آن بگشوده ابواب عبارت
 بود لب نشسته آب حیاتش سوی عارفان رحمت بر برانش

حضرت مولانا محمد تقی صاحب دہلوی مدظلہ العالی نے فرمایا ہے کہ میں نے
 اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔

اسی شخص کے بارے میں میں نے کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔
 میں نے اس بارے میں کچھ نہیں سنا ہے۔

لم یزل یزید، قصر است در محکمات لایہ تصحیح عینی دیوبند بر ارزشی حقیقہ صغیرہ انوار مرہ انوار
حق حضرت علی کو بر تمام این مذمت لایہ رفت فراید .

وہابی گروہ عبارت است از امام غزالی، ابن ابی کبیر، دیوبند، ہدیفہ، صغیرہ و غیرہ
نفسہ کلمات زیر را مراعات فرماید .

۱- در تفسیر دیوبند شرح علی علم و عرفان دارالمرہم ہدیفہ، ترجمہ ہدیفہ در نزد علماء شیخ
مختم دیوبند و شامعین در نزد فضلاء دارالطبع مشیع مرقم فرماید .

۲- تفسیر ہدیفہ دیوبند و غزالیہ در ذیل صفات مرقم فرماید .

۳- شان سرحد غزالیہ را در دیوبند کتب محف ہدیفہ در دیوبند لایہ مرہ
آن را در حد غزالیہ طبعیہ رسم اصول کتب مرہ شد در این غزالیہ را در حد غزالیہ

در حد غزالیہ را در حد غزالیہ موضع نشانی است در زیر تفسیر دہ غزالیہ . ازین غزالیہ تفسیر شد
در حد غزالیہ را در حد غزالیہ موضع نشانی است در زیر تفسیر دہ غزالیہ . ازین غزالیہ تفسیر شد

۴- دہ غزالیہ در حد غزالیہ موضع نشانی است در زیر تفسیر دہ غزالیہ . ازین غزالیہ تفسیر شد

دہ غزالیہ در حد غزالیہ موضع نشانی است در زیر تفسیر دہ غزالیہ . ازین غزالیہ تفسیر شد

دہ غزالیہ در حد غزالیہ موضع نشانی است در زیر تفسیر دہ غزالیہ . ازین غزالیہ تفسیر شد

۵- تفسیر ہدیفہ دیوبند و غزالیہ در حد غزالیہ موضع نشانی است در زیر تفسیر دہ غزالیہ . ازین غزالیہ تفسیر شد

این صفات امام ابن دیوبند و ہدیفہ حضرت علی تصحیح دیوبند، ہدیفہ، صغیرہ و غیرہ
دیوبند، ہدیفہ، صغیرہ و غیرہ

همان زمان در اسلام در اساسش زود شرع کرده اقبالش
 قایل الله زبانی (اقبال نامه) جان کو نامه مشکین قلم
 شد در شمشیر کارها فرق اعدا جان کنز در القدر زرج زهره
 بنام زود زرخشان (جل چراغی) دل اعدا دین را داده راغی
 حوزینه بگذری (نامه حقیقت) ترا میسر از اهل طریقت
 مینطق در یک معراج الاداب بنموش ان دگر شد فتح الاداب
 بفرش شد خستین کشف الازران اساسی در بیان بغزوه بر آن
 ازین پرمایه دانش مرد دین دار بهر اندر ماند این جمله آناه
 سزوماند بویکاش خدام سزوماند غزالیش دانم
 بهر دو بودی مانده باشد کم یارب باقی و پانیده باشد
 یک است حکمت این سینا دگر دقایق ان شیخ توان
 خلیل احمدش طفل رستان در امر بیبیم از زیر دستان
 هزاران خدام طوس ننداشی نوشته خطی در بنامش
 هزاران حافظ دین شد بن خرم شگردش کرده عفو خرم
 در الحمد و باد و رحیم و آغاز
 بن سیدات بر دایه سرافراز

لہو و پیش نویسیم کہ وظیفہ امامت و خطبہ نہ کہی کر کوکم مربوطی مرگہ دنی امام زین العابدین بو
 وہ بہ خصوصیت لہ لاینبی مدیریتی اوقاف عامہ وہ تنسیب کرام بو تدریس لہ نگہی طابہ نانی
 لہ شارر کر کوک لہ بر نہ وہ نہ و مرگہ و نہ فانی تدریس وہ ایفای فرائض دینیہ نہ بو
 ہم رلہ سر رہم وضعہ وہ وام کرد بہ تاسلی ہم زار و صد و ہشتاد ہجری لہم تاریخہ وہ
 نہ و وضعہ بشود گور را وہ لہ بہ بنی وہ خفت و وہ خفا و اوای بشورہ و وظیفہ امامت و خطبہ نہ
 مرگہ دنی زین العابدین لہ نہ کرا :

میشی بو چارہ سرس ماتم لہ بعدا لہ مدیریتی اوقاف عامہ اجازہ و دو مالک وہ مرگہ
 وہ قوم حاضر کرد بو نہ وہ کہ شغری لہ شارر بہ بعدا ری کہ دس یا بہ نقل یا بہ امتحانی ضم
 بگوزیدہ ہوں تا لہ نوزدہ ی نیان اعلان شغور و امتی نہ امامت و خطبہ نہ جمعی
 (صدیر فائز) لہ بعدا اکر انیش عریضہ را وہ داخل امتی و بوم وہ کجایم وہ مرگہ
 بہ لام لہ پاش لہ بر نہ وہ کہ لہ ولکات و کیلے امام و خطیب (عائش حب) نہ و لہ دس بو
 وہ ضہ لکہ کہ تولفت یں گرتبوسیم وہ لہ سر نصیبی ہیئہ نہ مجلس علمی وہ
 قضی بعدا در عبد الحمید اطروش قہ راریان را کہ من بہ امامت و خطبہ نہ (جامع احمدی)
 راجہ زرم :

نہ ممرگہ و نہ زور بہ پایہ مقامہ وہ اوقاف کے زورں ہمہ وہ ملاک تدریس وہ امامت
 وہ خطبہ نہ وہ متعلق نہ ہمہ ہمیشہ دو امام وہ دو موزن وہ مدرس وہ
 روحانی بودہ وہ فلاحہ ہمہ وہ طلبہ یں رسمہ یں ہمہ وہ خفی ہوں لہ تاریخ
 ہزار و دود و وہی ہجریہ احمد پاشا و الی لہرہ کوری حاجی سیان افندی عبد الوہاب
 بنای کردہ وہ کہ ل اوقاف بہ نرضی بو وارداتی جامع دانادہ نہ مزانہ نہ کہ رچی نہ لہ
 با پیرہ یان از میری بودہ : راستہ کہ یں نہ وہ یہ لہ عمالیکی سلیمان پاشا کبیران
 پاشا نہ وہ احمد پاشا وہ سنی کردہ بہ بنای مرگہ و نہ کہ یں لہ ستر عدادہ نہ بعض کہ یں بہ ہوس
 نہ وہ وہ کہ راواں کج یان کردہ وہ پے و تہ لہ بانی نہ وان بیداست بہ قدیکی فونک
 کوشتوانہ وہ عبد اللہ بہ گے برای لہ سر و ہیئہ نہ احمد پاشا بنا کہ یں نہ واد کردہ
 کانی کہ احمد پاشا وہ فانی کردہ نہ ولاری ز کوری نہ بودہ وہ نہ دلہ یں اوقاف نہ کہ یں کہ دتوہ نہ
 وہ سنی کج نہجیہ ہیئہ نہ ورشتہ دا کورن (جفری) ناد وہ کج حسیب خان نا و ہمہ یہ
 متولی رسمی اوقاف نہ کانی مرگہ و تن جفری برای حسیب یہ حسیب عالمہ شیعہ عالی بہ
 نہ م کور و کج نہ کہ ل کجی ترا نہ ولاری مراد بہ گ ی کوری سلیمان بہ گ ی کوری فائق بہ گ ی
 کوری حاجی طالب کہ میان وہ زور مناسب ادارہ ی اوقاف و مرگہ و نہ نہ کہ یں وہ مرگہ و نہ
 والہ (صیاف) ۱ نہ نزکی سوق الحرم وہ نگہی (بابا گورگور) کہ لہم (خدا صریح)
 شیخ عبد الرضی ابن النیاط قہرہ راغی مجاز بن مفتی زہ کاد وہ خلیفہ ی حضرت عثمان
 سراج الدین ہ :

عائش و الی علیا
 نہ علی پاشا
 نہ دشتی پاشا
 نہ احمد پاشا
 کردہ و الی
 نہ و شاد و الی
 بہ چاک دانادہ
 نہ بیدار

۱۰۰

کے لئے خطہ

الکریم مدرس

حضرت علی (ع) نے فرمایا کہ جو شخص اپنے مال میں سے کچھ دینے سے انکار کرے گا وہ اللہ کی لعنت کا مستحق ہے۔

پس از مدتها آرزو داشتند که شرفی از سینه رفیع و زبان بزرگوار گنج گنج نام بمقدار در احوال خود درازی
و فیض و شرح معجز بخشید. بهر است بیان و بیان از عهد لاری پس بزرگوار در دفتر نوازی ^{۱۳۵۵} _{۱۳۵۵}
بر بنی آید و در آن صفت منیر بهر معظم عظم آینه دلدار در آید و نصانه نام را که گفتن عفو عفو.

محراب رسیده و همگی تا آنکه خود را بن بر در توفیق الهی رسانیدند و بعد از آن حضرت عیسی علیه السلام
 در آن مدرسه گنبدینه و بلندگهان در صحنه گنبد آستان صفا در آن حضرت عیسی علیه السلام
 شمع غلبه بکار گنبد قدس الهی در صحنه انوار تبرکات و تهنیات صحنه را تهنیت دادند و در آن
 حضرت حق سبحانه و تعالی توفیق یافتند تا آنکه حضرت را در جای نشاندند حضرت عیسی علیه السلام
 مرتب صبح الهی علیه السلام سکنت بیام. حجاب بشارت محمد طوبی در آن صحنه
 در آن صحنه در آن صحنه و بعد از آن حضرت عیسی علیه السلام در آن صحنه
 آن صحنه در آن صحنه در آن صحنه در آن صحنه در آن صحنه
 و بعد از آن حضرت عیسی علیه السلام در آن صحنه
 در آن صحنه در آن صحنه در آن صحنه در آن صحنه
 در آن صحنه در آن صحنه در آن صحنه در آن صحنه
 در آن صحنه در آن صحنه در آن صحنه در آن صحنه

نامه مرقوم در این باره از طرف فرزند بهشتی به پسرش ابهر فرستاده شد. زیرا در این مرکز نامه ها
 دوله ای است و بگرفتار است. نامه سوید به ترتیب رسیده است و از آنجا که این نامه و نامه
 از آنجا که این نامه از این جهت است که عفو الله عظمی رضی الله عنه این مضمون در این نامه است

به کار آمد - مرید مستحق :
 ۱۳۴۰/۴/۷

نامه مرقوم در کتب به لایزال فرمونه بهین نشانه بشیرت هر رفوهر نرسد . زیرا در این مرکز نامه های
 دوله ای است و بگرفتار است . نامه سوره برتبه رسالت داری است و این نامه و نامه
 اراده و دلمه های حکام و زاریست حضرت غوث العظمی رضی الله عنه ای منصرف در این حق و انرا

به کارند - مریم مستان :
 ۱۳۴۰/۴/۷

خود لایحه له سره مربوطی جمهوریه له روشنی بازدهی هشتی نو صد و شصتی میلادی ریکه دنی مانگی
ربیع الاول له سالی هه زار و سیصد و هشتاد و پنجیا له سره امامت و خطابه تی نه مزرکه و نه
وامه زرام ده یه که م خطبه ی جمعیه نه م مزرکه و نه م به فاسیه ده لاده تی حضرت ته ده صلوات الله علیه
له سره رایه تی رومارسلنک الارحمة للعالمین بو :

وه له واده دا که مه شغول امور امامت و خطابه ته که م بوم اعلانی شغوری تدریس مدرسه ی
رعائتکة خاتون له باره گامی حضرتی عبدالقادر که بلانیدا قدرکده کرا ده له سره ارشادای
بعضی له روشنی داخل امتی ن بوم ولله الحمد روشنی به ناچه ده رچیم ده له روشنی
یا مکره ی تشرین اول له هه زار و نو صد و شصتی میلادی ریکه دنی مانگی جلد اول له سالی
هه زار و سیصد و هشتاد و پنجیا را مربوطی جمهوریه له سره تدریس که م ده رچو ده له و ناخبره
مباشره م به تدریس کرد له و تدریس مبارکه را ولله الحمد والمنه و بفضل العظم :

عائتکة خاتون کچر سید علی له نه ته ده ی حضرتی عبدالقادر که بلانیده قدرکده ده ضعیف
مدرسه که ی در اوسی باره گامی حضرتی غوث بو له لاس راستی قبیله ده یانی له صندبه ده
نه م خانه محترمه تشریفی رویتوه بو هج بیت الله له دسره ده که که راوده نه ده له ریگه را
له لبنان له و شتر که و نه نه خواره ده صدمه ی پی که لیتوه ده له اثری نه ده ده فالت
کرده ده و صبه تی کرده که نویسه ی اوقاف و مدرسه که ی بدرشته ده تی متولیه کالیف
له وقایع حضرتی عبدالقادر ده له پاش مدتی نه م متولیه نه ته و تدریس یان نقل
کرده بو نفی باره گامی حضرتی شیخ ده به مدرسه ی رعائتکة خاتون له نه ته یی :

ص پاش نه ده له م مدرسه مبارکه را و امه زرام ده له دکانا کمال الدین عبدالحمید لطفی
مدرسه مدرسه ی قریه بو له نفی بارگاد ده نه م زاننه به نه نه ته ده احرام کاست
بو ص و پی که و نه م ده تر حبی کرد به و امه زرانم ده قدرارمان و آبه تعدادن به به فرق
ده روشنی طلبه گان تبلیی ولله الحمد له سره نه م منجه به خوشی تاپسته ده و اما نه کرده
پاش و امه زرانم نه نه لیکم درکات له لایق جانب سلاطه الانجاب سید کاهراشمی ده دولت آواره
ده تبریکی و امه زران کرده و نه نه و نه ده که له م کتبیه له به را به ی نه م لاپه ره ده ثبت کرده
لومو کارن روستا نه :

له واده ی کاتن بغداد مه شغول بونم به و امه زران له سره امامت و خطابت و تدریس له لاسی علما که وره کالی
به غداره ده کوشینج احمد افند الزماوس ده صی نجم الدین و اعظم ده سید فواد آلوسی ده
یارم تی ده تقدیرم ده رگرت ده تی سید فواد که یه که بو له هیته ی عثمان فرمولون والده
عیبه نه نه م زاننه امتی ن بکیر ده نه و جوابانه نه و نو سیدیه تی لاسلله امتی تدریس لایق
نه ده ن لونه یان بکیرنه ده ده هتفاده یان بکیرا : ده شیخ احمد له مملکت فرورک
اننه من افاضل علماء العراق : ده سید محمد شفیق العانی نه ده نده تاریخ کرده م له لاس جانبان
سید برکان الدین الکلای و سید عبداللہ الکرکلی که چه ورم که ویت پیمان سید برکان
فرمول حقیقه ان اشمال قد اخبیت علماء افاضل و لایسا قد اطرین له سید محمد شفیق فی اشمالک :

وہ بنائے بی بی حاجی عبدالقادر خطیبی (امام عظیم رضی اللہ عنہ) کہ لہ قریب وہ دوسری لہ ہیں مانا ہوہ زور حرام
وہ انسانی نہ تی نشان راوہ وہ گہل جہر دیدہ نے لہ کر دم :

بیت فضیلہ تی سید عبدالحمید اندیشی قاضی بیدار وہ سید علاء الدین سجادی امام مرگہ وئی نفیہ خاتون
وہ ہزار ضعیف فضیلہ تی ملا عمر مولود وریزہ تی امام جہاں سلیمانہ و خطیب جامع علی ہند لہ مانہ
وہ کو ہزار باکو دایکی لہ گہل ما معاملہ بیان کر دہ :

لہ زستانی لہ م سالہ برگ چوارہ م کتبہ شرعہ کورریہ کم بہ ناوہ (شرعی اسلام) وہ تہ ولو کرد
وہ لہ پاش لہ و مجموعہ الخطیب بہ زمانہ عمرہ بی وہ کورریہ نویسم بہ لام تہ داو کردی تہ مجموعہ
کہ وئہ سالی ہزار و سیصد و ہشتاد و یہ کہ وہ

لہ روشی بہ کرشمہ م مانگی نوی ہزار و نو صد و شصتی میلاد م مصارف مانگی برع اشرف
لہ سالی ہزار و سیصد و ہشتاد و ہجری را مالہ کم لہ کر کوک وہ گوزا بہ وہ نوشتار بغداد
وہ لہ محلی (جدید حسن پاشا) لہ نزیکی شارع الرشید خانمان گرت وہ لہ پاش

مانگی لہ وئہ گوزا مانہ وہ لہ محلی (مرعبہ) لہ نزیکی (جہاں سید سلطان علی) دا وہ ماوہ ی
وہ مانگ لہ وئہ مانہ وہ جگوزا مانہ وہ بو خانو یکی لہ پستی بارہ گان حضرت
عبدالقادر م گہ یلانہ وہ قدر سر وہ لہ پاش شش مانگ مراہبی دارہ نام کھانم

کرد وہ لہ مدینہ الشوریہ خانو یکیان پے راین لہ و خانو کہ حکومت وری کر دہ
بو مستخدمین و موظفین لہ م شہرہ والہ شمالی شری بغداد وہ بہ سیارہ چارہ کے تر با
دورہ لہ بغدادہ تاریخ گوزا نہ وہ مان لہ مانگی رہ جب لہ سالی ہزار و سیصد و ہشتاد

یہ کی عجیب ریکہ وئی بیست و نویں لکھونی تہ وہ لی ہزار و نو صد و شصت و یہ کی میلاد ربیع
وہ تالیستہ تیابانہ و انشتونین وہ رہا بہ بہ ساعدہ لہ تہ وہ دام بکہ نہ لہ گہل سلیمانانہ : وہ لہ بہ
ضدہ تی علم و دین موقت ہیں :

پاشی ہانتن بغداد لہ سال ہزار و سیصد و ہشتاد و یہ کے ہجری را بہ ساعدہ دائرہ معارف
(دیوانی نہ ولہ دی) م لہ گہل تعلیقہ کان ضوہ چاپ کرد وہ ملاو دم کرانہ وہ وہ دوشم
لہ وریوانہ نارر بو جہاں سید طاہر کاشمی وہ ملا علیہ المجید مدرس لہ وئی لہ ہوائی

نامہ م تارونی دیوانہ کہ را لہ م نامہ یہ بوند سیورم کہ لہ وریں لہ م لاہ رہ وہ ثبت کراوہ
بویا و کار :

پاشی چاپی دیوان م ولہ دی کہ وئہ پرفستہ کردن کتبکی ادب کہ بہ عنوان العقد الذهب
خجید الادب زورہ ستم پے کردہ لہ م کتبہ بریتہ لہ بدیع و عروض و حکم و امثال
وہ کتبکی ہودانہ کہ فیدم رایہ موفق بیم لہ چاپ کردیان : لہ تہ تہ :

وہ ستم کرد بہ قد و نیکی دوبارہ م لہ دقت و ای فقہیہ مکار کردستانہ کہ لہ باگزہ سال
لہ ویشی گروم کرد نہ تہ وہ وہ بہ تریبی ایوانہ قوی شافعی لہ چوارہ جلد تہ دارم
کرد وئہ : لہ تاریخ ہزار و سیصد و ہشتاد و ہجری را لہ ہودام لہ وری لطف و ہ
بارہ ستم بدیا لہ چاپ کردیان نامہ انان ہتفادہ بیان لہ بکن

حضرت لطف علیہ السلام علیه تقدیم درود باد بهر خدای مدد

سرور عظیم من

بزیارت نامه آن حضرت متضمن نفوس برین دریا یعنی در جبهه لزدیدن معارف بنیان بود که سبب عباد الرحمن درین
 در صدها یکی بنام فقیر و یکی بنام خاتمه عبد المجید مدرس که تصحیح تحفته آن تبار، حدیثی پدید آورد
 گشتم بنیدلیم بیکه زبان و بیان و بنا فی سکرانه لکن سحر را بجا آوردم. حق سبحانه و تعالی بکرم علم و به فضل
 می مخصوص شخص حضرت لطف علی را بر ملا بر مقام حقان قرار داد و عظم کرد آن ممدود دارو این
 آنچه از دیدن شهادت آن تا کردن یک پدید و بنده مطهر نموده بکلام درین صفت و عباد بنمونه است
 لکن با همه لزدنش و زیاده تعدد در غزالیات مشکوک در باطن و مضرت است به شرا در آن مندرج است که از جمله
 در عبادت از یک مرتبه بفقیر و شهادت بی بود که جویند در یعنی عکس مرگ و پس از مرده صفی آباد جویند و از بعد
 یاد آورده. خانقاها از قول شاعر کرده صراحتاً. بل ۱۱۵۳ قمری هجری در آن عشق خضر شیرین
 به آفتاب از خضر شیرین نظای گنج برشته نظم آورده است که لحنی از نطق است به نظر زبان کرد است
 متعادل به عکس مرگ و پس بخواهش مظهر حسن خان اردلان فرزند خان بهمن بزرگ دایه کردستان و به بنام
 در ملک آن شندج. منظومه خانقاها جواب گفته. غرض هر چه عرض فرموده در اینجا می که قبول است نه سران
 تصویر شیرین را مفضل استین خاطر خود بر نثاره از کوه بستن نقر نموده است. مورد اتفاق شاعران و اولاد
 دلگیر از خانقاها

همی دلچسپی فریاد دل گنگ
 چون آفات نه دل و به لاشه
 دلی که دست قسم به چه بود فریاد
 هیچ قبول نکرد خانقاها

عکس گوید :

همی نوا جان و فریاد در بدن
 پیش بریزد در جبهه کین بدن
 نقش بر نشانه روی گنگ کردن
 کی تیشتر نه در درایت و شش شدن

بر شصت و ششین کلمه رکوع دین را از میان برداشته اند و از جمله این کلمات است که در این کتب آمده است
 و در این کتب آمده است که در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است
 و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است
 و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است

و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است
 و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است
 و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است
 و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است

و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است
 و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است
 و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است
 و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است

و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است و در این کتب آمده است

۱۳۴۱، ۶، ۱۶

پاشی نه وه که له مدرسي (مکتبه خاتون) را له باره گای به رزن هرزه تی غوثا قهرگره
 دامه زرام وه مشغولی تدریسی بوم اعاده ی نظم کرده وه به سر رساله منطقه گانا
 وه به شیوه یکی پوخته مفتاح وه ده روقات وه عجززه وه وجهیم نویسه
 وه که دته به رده ستی طلبه گان وه دو طالبی (مه لایه دی) ابراهیم وه بنیامین
 وه ستیان کرد به ضویندن نه مرساله تالیسته مفتاح وه درقات یان ضویندوه
 وه رساله مقولات یگی که له بانی مقولاتی عشره وه هنر اصطلاحات حکمیه تیا تالیفم کرده
 ضویندویانه وه البته مشغول عجززه ن وه نویسم وایه به مهره بان خودا که
 باقی تالیفه گانیشم به دوری بخوینیش الله وصال

به روا رساله یگی صرف به عنوان (الصرف الواضح) م نویس بو مستفید گان وه گیلکان
 ضویندویانه .

وه رسالی هزار و سیصد و هشتاد و نه پیشی کاتن به غذاوا رساله یگی لغتی عربی و کوریک
 به نای (دورشته) یازمان (دوبرا) نویسم که کاتنه به غذا رساله هزار و سیصد
 بهشتا و دودا پاک نویسم کرد وه به پوخته لی نویسم وه :
 وه له وکات له شاری سلیمانیا بوم گلی فته وولاتی ضوینان به رهمن له سر ریاض
 حکومته رویشتن بو (جمع الانهر) بوله وه دوس وه دام بکتن تا شهادت
 وه رنه گن جا بکه رینه وه بو وولات وه به مدرسی له ثانویه ریمه گان وه رز بلینه وه
 نه م کومه له طلبه هه مو له دوست وانشا بون وه چهار به چهار به مناسبه نامه له لایین
 نه وانه وه بوس وه له لایین منه وه بوله وان له نیرا له ناوله م کومه له دا دوانیان
 زور عه لاقه یان به منه وه بو به کرم عبدالکریم ره وزان ضلکی دیس گولپ له لای بایه
 دوه م فاضل عبدالداهد ضلکی شاری سلیمان رساله هزار و سیصد و هشتاد و دودا
 له وه لای نامه یگی عبدالکریم رمضان که نویس یوس خیماله هیه له م به بنابه وه سنیش
 له جوابی نه م نامه را چون شولکی پر له سوز و مجسم تم بونویسین

تد خوا نه سیمه ناسکی خوش بواره می به یان	ناهسته هسته به شیوه ی صفارده می شیان
پیوستی دل هیه به نامه له بو کومه لکی وا	دل دار دل رفیق و دل بهر له بو گیلان
دوری نه واک له من به دهم فته دلی نه برده	چون ساله البته دورنوتارن له نیشتمان
نارام له سر عراقه وه بشنی تابه قاهره	وه رنجره انجا هه ازهری عالی له گان
به رتا نه گینه ده وری نه نرلی دویار خوشه ویس	عبدالکریم وفاضلی خوشه ونگونه وحوان
نه وجا به موشکی ووشکی نادی ناهوشا له خوت	موشکین بکه له باقی نه من ده وری حوضه گان
جا ده رک حوضه که یان باج بکه به لیون نانه	پیشی که ش بکه پاشی نه وه عجززه به یاره گان
یانی سه لای پر له صفا و دعا پر له سوز دل	تقدیم بکه به وان به به یانی نه وه کنه یان
پرشی نه کن له حال و به دای خاکش ره زور	به روا له به رده می که هرر گویزه ی خودا

فرمودی نه که رچی به سوختی پاکی کرد
نه خشکی و صوانه دشت و دره و چینه نو چینه
بافتی پرله و نه دشت و دره و پر بویه که دور
سر رکبوه کان پرتی مو داوینی شه و نه
چشم سه سر نه را که دار و برود و بولی به نه میخ و یخ
جوابه کان له باله بی ناوی به حد به تن
کاتی که دین به به کار و کار و کار و کار
نه که ده روی به روی عجزی و راقی دوست
س را نه که رچی همه پر بویه که خالی نال
سر رکبوه که جفا چه در روزگار به بر
ناله نه وانه رعد و بزرگه نه وانه برق

شایاوی ده صف و ثنا خوانیه به صد زمان
ره نگامه به به ره نگی نال و به ماوی و به نه رضوان
دهشتی پرله نه نگرش کیوش گولانه کان
کولباغ و سوسه نو سیکانه به نه بوستان
دیوانه به به شویه که سوادای عمر زره کان
داوینی یار نه گرن به به وادهستی تافه کان
وینه ی براده رانه له کاتی ده سه ملان
ماتر زور و عاجز و غبار و نه نشان
خالی گولی صوانه : به کی راخی نیودلان
سر بیان سپی دیاره و کومیره ره و نه لان
تو نهی و نه نه مو : توفه نه سر بیان

لکن به ره غمی شینای دل و زینه تی وولات
به که ثانیه شایانی و در سر سرسی علم
به ر علم و اعلم له می عزه نه له بوشه
به ر علم و هستی قد نه گری تا نه گشته چه رف
زانقه به ندره که ندره نه که به شا
زانقه هوی نه و به که مر یسته یسته لالت
زانقه گش به هر ره شت له که به دشت
زانقه ناشات نه که به همه کوملی وولات
زانقه خیر لالتی نه فاته جوشی
ترین جهان به علم به کاره و به هوی به نه
دنیا نه به نه زانی نه بی لیت به چاره رش

به رگز نه کن ضیای جیایی که دور زره کان
بالا تره له صدها بهری به رزول له علی کان
نه که به له فاکه ضویا به له که گشت به کان
زانقه بوم بهستی نه توسته سر که دان
زانقه نه ختر به رزیت نه فاته شان
ناراد بو شرف و شت و کت و نشان
زانستی به و بهی نه و بهی به و ات بوم که به
ناده م له سر زره می و فرشته له آسمان
سینیه زره زره که مری کبوه به رزه کان
زانقه نه صلی و نه ساسه له بوشیان بنای ص
به رهوی نه زانیه رو شتره شی فیه کان

به رخ به رخ له علم و معرفتی سورمندی و
روز به رزه نه هم مقام به بی هول و درود
همین هفتا بشرین و بکوشین هفتا به جوش
کوان نه که نه چه شرن قدخ سه روی ده
بافتی نه که نه به روی به دارا نه که به داغ
سیوی هفتا له سنبله دا له نه راسوه بل
نا و نه که چه می دیوانه سه رنه و له به رد
رو شتا سه رنه یسته و در روی نه وانه به

بدت نه به به نور دل و هیز نه ژن و ان
ناگانه دهستی ناده می نیود اتره ی جهان
لیده به ناره روی دلی فوته به ش هفتا
نابین به صلیقه گاه گول و لاله زاره کان
نابین به باخی پرله به ری به رز میوه کان
نال نابی مثلی کولمی لطیف حبیب کان
ناگابه ماچی جی می جی می یون یاره کان
پرته و له کوی نه دا به همه مری که کن و نه کان

معراجی فخری رسالت گفته پیری پیرش نوشی ره زابو بوی له هزاران شیش مهرزه گان

له ی فخری چور باب دولی دایه فی ولایت
له ورتوله رو له مروری به بری زانسی بینه ده
ترین شوکر هییمو نیمه صفت به بری
له وکله رتاج داره بران بی له روی زه مان
علمت به کار و کوشش کوشش به روح و گمان
نادیشت فی مروری له بروری که تبه کان
هل سورس ده م به ده م له به روده ورر لکه کان
پرت و بداته ده به هم مو قوش بنو مه کان
وانه خدای نه حال له به روی سنگی روله کان
هم رتاجانی به داری به بری به رزی میوه کان

له باش ماوه ورسال و صحن مانگی له لایق و هزاره فی اسکانه ده نه مرگانه سرایم و درایم
که در تاریخ شش شش هزاره و نصد و شصت و چهار ای ضربایی بود نه ده که عقد
تملکی خانه کان مان ده رگری و ده دایره کاتبی عدل جنوبی بغداد عقده که ته واد
بکه یی با بقدر له عین تاریخ له دایره ای که فخری و ده مرمان بی دایق بولای
کاتبی عدل جنوبی بغداد یانیه حاکم شرعی سن جنوبی و ده دایره قدس تملکی خانه کان
له مقابلی نصد و شصت و سی و نهار به قسط بو ماوه و بیست و پنج سالی ته واد کرا
وه ورقه تملک مان ده رگرت و مع الله التوکل فی السکون بها توفیقین و به الاستغانه
و نه خیر من یتوکل علیه و یتقن :

له مانگی ذرا الحی تاریخ هزار و سیصد و هشتاد و سی هجری را متولی اوقاف قاری السید یوسف الگلانی
کتابکی نوی بو اوقاف منطقه ی بغداد اقتراض کرد که من تعیین بکن به اقام بر نوثرین نور و عیبر
له جامع و حضرت عبدالقادر الگیلانی را قدر کرد نه دانیشتی له سه رنه و نام به تالیف ثانی نوی بو وزارت
اوقاف و ده له سه رنامه ته که تم موافقه کرا و ده له روثری چواری مانگی خزان ۱۹۶۴
مجلسی وزراء تصدیق کرد و ده له تاریخ بیست و چهاری مانگی خزان ته سالی نا و پرا و
مصادفی روثری شاره هس صفرا خیر له سالی هزار و سیصد و هشتاد و چهاری هجری را امری
له اوقاف که نیرا بو بولای متولی السید یوسف الگیلانی له سه رنامه ته که تم تبلیغ کرا بیم
له اوقاف خزان رادف در صم دا وانه که تم که له سه رنامه ته دین ماین له تم ثوبه پیروزا موفقم لک
و ده بیم به وسیله ی سعادت بوفقم و بو مسلمانان انه سمع قریب حبیب و صلی الله علی سید و مولانا
محمد و علی اکبر صبه و سلم تسلیما الیهم الدین و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین :

ده له هشتی مانگی شوالی هه زار و نوسه و شت و نوین میلاد و را موافق هه زار
 سصد و هه شتا و هه شتی مجری ده موافق روشی شنه بیست و یک ذی القعدة
 هه زار ارحم الراحمین الحفی و زینو قوفیق دام و شتم بوبه جمعی هه زار و اجبی حج
 ده له رگی و بصرو و کت و ریاضه ده که شتم به مدنی و منوره علی صاحبها الصلوة
 والسلام ده هه شت روشی له در ماه ده و هه شتم بیا کرد جابر که دهم نوشتا
 مکه و مکرم ده له شت در یح کر شنه که شتم به مکه ده له شت شنه و اطواف عمره و فان
 له که لسم بیست صف و مه روه به هه هه هه ده له پاشی ارا آر حج له رگی و ریاضه ده
 که را مه ده بونفدا ده له روشی هه داسه بنی و صاف هه شت ده له زرا الحج ده له شت
 که شتم ده نفدا و الحمد لله علی زکات هه اکثر طبیبان کافیه و هه له شت هه شت هه شت
 (که راجه و کم نسیم)

ده پاشی به فوری هه بیروز ده زار ده هه شت و فخری عالم صلی الله علیه و سلم موفق بودم اس له ی مولود نام
 و معراج نام ده م چاپ کرد ده نو شت نیکم به ریا رنار و بوجا به ملا عبد الله و کوری به رحوم
 صاحب ملا صالح هه شت که نه به ملا عبد الله ده یکم دوست و برادر ده ده و طیفه کاشی به له محکم شریعت
 ده است که کاشی محکم شریعت کر گو که نه و شت قصیده یکی نوی بودم و اقصیده که م له
 عین ده ده و ضیا شت کر بر یادگار له و به ده ده له که ی اسلاوی به رنار مانگی به رنار

دلدار طاهر ^{لایبی} قافله ی عمر زرم
 شیخ خوش ده رزی ناوله بخونم
 عزیز عصری شیرین گوشتاری
 پایه ی عماره ی علمو عرفانم
 سرو جویاری باغچه ی که عالم
 حیلین قافله ی ختم خیم می ده رده
 جوان بوم پر بوم له دوری یاران
 نعم نم آو ختم له چه می ده رده
 یانه ی که هه ناسه ی ده رده پر ختم
 نه سینه ی رشا به دینه ی یاران
 خاشاک چه نه ختم و مسته ی نه راد
 تاو پر له جوش کوره کی هجران
 اکواری به دشت دشتی به کوسار
 چیا که رد جسم یاران پر میل
 چن نه دانه تاواده ی سه هر
 چن ظلم کاری باره گای اکرم
 به نه ی که ناسه ی دلدار ناسی
 به نه وسیله ی نه شه دنیای دل
 به نه سرم به وده ردی ده دای فراق
 خس بوسه رله ندر روح بهتس پاک
 نمی را وائل چه آو ختم
 به دینه ی نیم هفت دل پروری کرد
 سوباسی بوضو ا به حدو مفیس
 کشته کوه نه شه هار حیات سناهی
 هه چه نده بالاکو به به که مان
 به نه ی که دینه ی شه مال ته رکود
 تو کوی دل که ی پر له مشکلم
 هائیه به نه ی که دل چه ده مان

دیده ی که ناسه ی دلدار ناسی
 به نه ی که دینه ی شه مال ته رکود
 تو کوی دل که ی پر له مشکلم
 هائیه به نه ی که دل چه ده مان

دیده ی که ناسه ی دلدار ناسی
 به نه ی که دینه ی شه مال ته رکود
 تو کوی دل که ی پر له مشکلم
 هائیه به نه ی که دل چه ده مان

طاهر قدسی آشیان به رزم
 شایسته به رزی وانه به نیمم
 یوسف مصری معرفت کاری
 مایه تجاره ی نه ده ب دارانم
 یار نه و جوان شیرین چه عالم
 گیر وده ی ده می هه ناسه کی سرده
 بوم به نه را گیل اطراف شان
 سه رکه رده ی که رده به دینه ی کون
 بو به هه ور غم له سقف که رده
 به رده شو شواده وده وده کوسان
 لوشی دایه که سه به نه ی نه نوره ی ناو
 هجران ناکام یاران له یاران
 شایسته به دشت دیوانه به شار
 یای دایه را و مجنون وده جیل
 چن صورت وده شام به آه حکم
 چن مدر خواهی چه غوث عظم
 ده مان که رو کوره ده آه ناکامی
 به نه حسیله ی هه شتاسالی دل
 تا ناو به وصل دلدار مشتاق
 زطره قمری که رده ده نخته زک
 ده ی که ناسه ی دوست پر شبات
 دایه به نه ی که دل افروزی کرد
 تازه ی کرده ده دل له بو خلدس
 به نه شه نه کوه دایه رده ی
 له دوری آرزو شایسته چه مان
 دل سوسه ی سا که رده ی که رده
 که شاده دینه به به به گولم
 گردن لطیف دشتان دایه رده

طاهر قدسی آشیان به رزم
 شایسته به رزی وانه به نیمم
 یوسف مصری معرفت کاری
 مایه تجاره ی نه ده ب دارانم
 یار نه و جوان شیرین چه عالم
 گیر وده ی ده می هه ناسه کی سرده
 بوم به نه را گیل اطراف شان
 سه رکه رده ی که رده به دینه ی کون
 بو به هه ور غم له سقف که رده
 به رده شو شواده وده وده کوسان
 لوشی دایه که سه به نه ی نه نوره ی ناو
 هجران ناکام یاران له یاران
 شایسته به دشت دیوانه به شار
 یای دایه را و مجنون وده جیل
 چن صورت وده شام به آه حکم
 چن مدر خواهی چه غوث عظم
 ده مان که رو کوره ده آه ناکامی
 به نه حسیله ی هه شتاسالی دل
 تا ناو به وصل دلدار مشتاق
 زطره قمری که رده ده نخته زک
 ده ی که ناسه ی دوست پر شبات
 دایه به نه ی که دل افروزی کرد
 تازه ی کرده ده دل له بو خلدس
 به نه شه نه کوه دایه رده ی
 له دوری آرزو شایسته چه مان
 دل سوسه ی سا که رده ی که رده
 که شاده دینه به به به گولم
 گردن لطیف دشتان دایه رده

طاهر قدسی آشیان به رزم
 شایسته به رزی وانه به نیمم
 یوسف مصری معرفت کاری
 مایه تجاره ی نه ده ب دارانم
 یار نه و جوان شیرین چه عالم
 گیر وده ی ده می هه ناسه کی سرده
 بوم به نه را گیل اطراف شان
 سه رکه رده ی که رده به دینه ی کون
 بو به هه ور غم له سقف که رده
 به رده شو شواده وده وده کوسان
 لوشی دایه که سه به نه ی نه نوره ی ناو
 هجران ناکام یاران له یاران
 شایسته به دشت دیوانه به شار
 یای دایه را و مجنون وده جیل
 چن صورت وده شام به آه حکم
 چن مدر خواهی چه غوث عظم
 ده مان که رو کوره ده آه ناکامی
 به نه حسیله ی هه شتاسالی دل
 تا ناو به وصل دلدار مشتاق
 زطره قمری که رده ده نخته زک
 ده ی که ناسه ی دوست پر شبات
 دایه به نه ی که دل افروزی کرد
 تازه ی کرده ده دل له بو خلدس
 به نه شه نه کوه دایه رده ی
 له دوری آرزو شایسته چه مان
 دل سوسه ی سا که رده ی که رده
 که شاده دینه به به به گولم
 گردن لطیف دشتان دایه رده

طاهر قدسی آشیان به رزم
 شایسته به رزی وانه به نیمم
 یوسف مصری معرفت کاری
 مایه تجاره ی نه ده ب دارانم
 یار نه و جوان شیرین چه عالم
 گیر وده ی ده می هه ناسه کی سرده
 بوم به نه را گیل اطراف شان
 سه رکه رده ی که رده به دینه ی کون
 بو به هه ور غم له سقف که رده
 به رده شو شواده وده وده کوسان
 لوشی دایه که سه به نه ی نه نوره ی ناو
 هجران ناکام یاران له یاران
 شایسته به دشت دیوانه به شار
 یای دایه را و مجنون وده جیل
 چن صورت وده شام به آه حکم
 چن مدر خواهی چه غوث عظم
 ده مان که رو کوره ده آه ناکامی
 به نه حسیله ی هه شتاسالی دل
 تا ناو به وصل دلدار مشتاق
 زطره قمری که رده ده نخته زک
 ده ی که ناسه ی دوست پر شبات
 دایه به نه ی که دل افروزی کرد
 تازه ی کرده ده دل له بو خلدس
 به نه شه نه کوه دایه رده ی
 له دوری آرزو شایسته چه مان
 دل سوسه ی سا که رده ی که رده
 که شاده دینه به به به گولم
 گردن لطیف دشتان دایه رده

نه شعرانه م بو شيخ احمد شاکلي نرسوده له ده لارنه نامه ده
له هشت محرم ۱۳۹۷ هـ مطابق ۲۰/۱۰/۱۳۹۷ م

بسم الله الرحمن الرحيم

نه ته وهی پاکې پالوښته له پاک
برځي به سره ریا ورور به باران
نامه ی شمامه ی غم به رېښه کت
یا وای چو ی یادا چو ی جارجان
دایم مھونې لې ره شخه ی فامه کت
هده ی هانا زانام ښاره ی چیشته ن
هه قوت به ده سته ن له روس زانا
نه مجلس نه بزغم نه نه زم کاري
نه جمع روسان هه لاله زاري
نه قه تاره ی که ل نه سر قناري
نه طیب ور نه احوال زانے
جهان ظلم نه نه که س دیار نه ن
چیشته ن قیامت نه بهت نه پیشته
نخب زاده که ی زاده ی صبرخ نبی
فه ریاوان اسلام به غریب آمان
عه ریب که سیوه ن آشناس نه بد
که س نه په رسولیش هه کام زیوی
فه موده ش تحریر قضا و قدره ن
تدبیر عاقل هه ده ور حیات
خاموش بنیو هه که س په اړوش
ده س نماز گړو به نه ر اخلاص
نه نه س نه کیشو هه وه وای پرته م
بجور بواچور الله به ښاره ناک
هه ریه ند ذکر دل باوه برو نه نجام
چه نه یاد حق بی جهه و مه کان
چه ن سات چه ن روژ چه ن مانگ چه ن
ناسانی مرو دل اندر حضور
کینه ن ته ربه ی سید الانام

بانی سلاله ی جیدی (الولاک)
هم له سره رآل وکوم له ی یاران
بودوکت فامه ی شته که ر ریزه کت
چون ووه فامه ی یاران په ی یاران
نه سره رو په رو ی شیر ی نام کت
ښاره ی دله ی هه پخوان رښه ن
بنولسی وه مھون نامه ی پتر مانا
نه شتم نه لاله ی ضیا انواری
نه سره بر د صفار فصل به هاري
نه بهار شان نه دارو واری
نه کشف هزار راز په نه یانی
که س چه ده رد که س آگاهار نه ن
به ی طوره ورون سره سره رښه ن
چی مریه ی په نفس فروره کیس
هم غم غریب بودو هه آفرینه مان
غیر لطف هه ق هیچ به ناش نه بد
یا خور دل به سته ی کامر نو میده ی
سره سره ر چه وه چی خورای اکره ن
په ی خلاصی ذات چه په رده ی ظلمات
شه معی چه از کار هور که رو نه پیش
روش چه قبله بو په اقبال فاض
زبان نند که رو چه روی سقف دم
چه ی تصور مانا زرات پاک
نار لاش صاف بو وینه ی صفی حکام
به ره کات وارو په ی چه رفی مھان
تا چه بی حالی میا ووه ده حال
یا ووه لغار حضرت سبور
په ر قلب لپان چه فاض چه عام

بنه رو ف

نماز را بحقیقت قضا شود لیکن فقها صحبت یاران نمی شود هرگز

نه م تا که شعره م لرم جو من شیخ عبدالمکریم اهدر زنده بیت
ای دای که مستوفی دیدان قضا دیشب پیشی نشست و مشب پیشی
منشی لرم سر ردیفی نه وه نه م شعره م نویسی
دیشب دولشی بر لب دل را شرب دیشب نرسد قطره آبش لبی

نه م تا که شعره م لرم دوستی بیت
فلک طبیعت است دیشب گردار هزار دل شکند تا دل بهر آرد
منشی نه م شعرا نه م به شویا نویسی
همانکه بستر نرمنی جو خور بودیشی بنوک خنجر نیزش دور دیده و فزار
حسین را بنزد تیغ خون ابد الحسینی یزید را بزیار جلال بسیار
نه باشکته دلش است از خصومت قهر نه جبه دل شادش بدوست میداد
قفا و حکمت محض است دعایم حساب به غیرات صد ستر آن نه پندار
جز از رضا و جبر از صبریت چاره نارا که این نمی است زابر سماش بسیار

بویا دگار نه م چون شریک به مناسب چه شنه پیروزی ده شیخ اهدر شاکی (گر بیان
نویسی بوی بدیم بد کر کرک لکه گل نامه نیلدا

ماموسای دل سوز پای به روزه کرم دانا و نه دان و شیرین طرز کرم
ششوی دل ده می موبت که یلین چه دوریت دیده م ریژا ده و نه طری
نه و انیم به میل نامان صد نامان چه دل ده زناچی تا آفرزه مان
به لام پیشی که رود نه چه دور ده و ران شش ده رم ده تایی نه بیت لی تنیان
به سته ن رای نامه و زاری و فاجات نه نده ن به ره حمت قضا الحاجات
بل نصیب که رو پیری هه رود لا ده و نه که ده صل مولی لرم ولا

منشی لرم ده لام نامه و شوکانی نه م چه و شعره م نویسی
نازیز شاکل نازیز شاکل پرتو به وینه هه تا و سه رکک
ضلعکان هه ریه کی به کام رانی نه نیرن بودیه ک نامی مزگانی
یاده می له ملان خوشی ناین ده هه صا گنگ نه رهن ده گسره شید هم را
یاده می ده کاشی نه و یاده می شرا چه م ده موتا لای رخسار حشمتاب
یاده می له نا و ده ش لیوان له شه رلینو ده م له شه صفحی کولم کوره گیسو
به شنه تاتای گیسوی کرژو لول یاده شین نه کن و لدار ملول
به شوق و شادی به نه وار نه زمین له زوق یاده شه شرا به زمین
من نه به بونم وینه ی نه بونه جهم جلیوه گای گسره و دای م جلیونه
دل زار دغم بار بی یار و دل دار به نا و راز ده رو به کس بی غم فوار
له گای به نجه رهی حوجه ی پر غوبار نا شایخ له دوری یاران با و کار

فقد شرب مطرب نواباشی اذا جاء الشاء نادفوتی
بهفت در دولت آشن باشی فان المزیه الماشاء
اذا جاء الجفاء فاسعدونی

به زخم بی جلیوه و سازم بی سازه
به دانی و نبشی تیری جفا ده ده
به دانی سینم بی ندای نازه
نزدیک آمدن سهرام لیون قدر

صده همت له تدر یاری ده فارار
کافی دل مائل بوشنوس بانی
ناگاه به یاری اقبال فدا که ک
دای له ده رگای دل شنور نسیمی
شنوی نامه یار به ده فای دل دار
ناتری نه دیتی دوستی بیستی
کات بود به ده رمان بوزام جهرگم
بود به بیداری دله ی بجهوشم
بود به شرماتری جهرنی پرورم
بود به یاری یاری به ناز
ناهودان صید نه صبار دل
به شیوه ی نگای چوان دل گیر
بود به نایب له بود طوطی دل
دین صده همت به سر تا بار
بود به یاری یاران کانی به هاران
کافی نه بنیم خیمه ی گولالان
که ده س له مل بون یاران له دل
گول وینه ی فغان له ده ستی ساق
بیر نه خفته ده شارسه ماده ر
شبه کمر و دقاری شیرینی یاران
به دینه کدره سینم نیته جهرش
انگر به برنه به له پهره ی جهرگم
کدایه ناروم بوسه یاران له ده شت

چون شوی که به کار له شت قرار به خیالات

ناروم بوسه یاران کانی به هاران
نیته دبیرم اوضاعی سالان
به ره نگ و ده ر دینه ی تو ی گول
شده دغم ناره ی نادری شتافی
رازنی یاران له لادانی دل بر
له سیران گادا له لای هواریان
به دینه ی بول بول دل شت خورش
پیم نیشانه را نه هوای مهرگم
نکافی نقای یاران له به هشت

اصلا يسجد بالنعمة وانه كفارة لخطية اورثته
 ذرعه في العلم لا تنهى لمبلى وبها غذا يتباهى

خذ يا صديق بيانا فيه ابداع دين دونيا واعزاز واقناع
 اس عقيمتك العشاء سائمة على اساس كتاب فيه ابداع
 وراع سنة ختم الرسل سيدنا قولا وفعلنا وتقدرا كالموعود
 وجاور العلماء العالمات كذا ارباب الاداب صنف وشياع
 وكن مع الصادقين المتقين على ما حسنوه فلا ياتيك افراع
 واحذر اولى الجمل والأشرار طلبة من دينهم بمشاع الخزي قد يبعوا
 واحذر اولى البدع العيا في الدين وكل من لهوى الافكار وضاع

شاور اولى العفر في الاحداث حيث
 وثق بنفسك كالأبطال لا تخف
 ولا بهمتك الاتعاب اذ درست
 وثق بربك ان الله مقدر
 لشئون ويبديها بحكمته
 صلت عن الحيف في ماشاء ابدأ
 ماشاء كان وما لا لا يرى ابدأ
 يحلو لك الخيرة ثم اراع بما راعوا
 وراع الحقائق والاسباب أنواع
 فانتا لرسول الله انشاع
 وليس عما اراد الله مناع
 رفع ووضع واعلاء وايضاع
 وليس في حكمه لغو وابشاع
 وفعله في الوري خير وابداع

وراقب الناس وانظر شر الأمم
 ولا يغرنك بشر وابتسام عدو
 فانت انت وهمهم وكلهم
 واكنتم لك لهم ما كان في خطر
 واحفظ عهدك ان الحفظ نعمة
 من لم يكن حافظا للعهد والقيم
 وارقب اذا قلت قولا ما يؤول له
 واحفظ لك ما ساء آخره
 اجب سؤالا اتي من بعد معرفة
 وراع حرمة كل الناس في ارب
 واترك جدالا ولو في حال محنة
 فالناس في الدهر اصف واشياع
 قرب سبهم بالمر صناع
 صي ولكل البصار واسماع
 فالمر للراخران دوراع
 واشت عليها وان قدراع رواع
 فانه لاساس الخير قلاع
 فان قولك وضاع ورفاع
 فالمر للخير لا للشر مذباع
 واحذر جدابا غليظا فيه ابشاع
 ولاتهاثر فان الجفوة صداع
 الا جدالا لا بهر الحق نفاع

لا تخضع بناء في مواجعة
 واحب لنفسك ما قد كان في يدا
 وانظر الى حدة السيف الذي هو
 ولا تغرنك الامم مقبلة
 لا يمتلي بالثنا كليل ولا صاع
 واحذر طعاما به للناس الطماع
 يدريك واضرب به لركان يقطع
 قرب مقبلة شر وافرأع

فانقبلات لها بالحق انواع فتنه

نہ پیش چہ فی شوکیہ کہ غریبیدہ لہ لکاف بیکر کند وہ دوستہ لکانا فوسیم

بہ دل زہ بونم	بہ دل زہ بود نم
شہ یداد نہ ودائی وینہی مہ جنونم	برگوری کانم بہ دل زہ بونم
بہ ونیک کی شور در بای	کورہی ناگرہ پورہی وہ درونم
کاتی بہ ناسہی ساروی	خاوندہ فی درو لعل و مہ رحانم
نیر بوشیم بی سوده	بہ دینہی شاہو شونہی بونم
لوسان مالای لالا وارم بود	لہ بون چترہ صہ صہ بہ بونم
لہ دس سرورہ ستمہی بہ زنی یاران بونم	نیتہ ضہم وچہم بہ دینہی بونم
لہ دس دوستا در ہشیارہ کان بونم	نیتہ سر بہ ستمہ اوضاعی درونم
لہ نیشی نیشی ہجرانی یاران	لہیتہ شاگروی در زنی جنونم
یارای زانای بہ مانا مہ شغول	بوم بوم بہ جنون جودلی فونم
بہ دل ہشیاران خاوندہ کہ راہت	دل سوز و سر بہ زنی دانا و مقبول
کہ ریز یان بہ بہ ست رینہی فرشتہ	فیلمہ سونہی مقبول و مقبول
کاتی وہ سہ نہ کرا بہ دو تارہی خوش	لہ توت سر سرہ دہن باخچہ بہ ہشتہ
	شکر یاران بود لہ دس راودہ شتہ

۴۴

باسی کے بگم لہم دلدارانہ	لہم خاوندہی دلہ صہ بہ دارانہ
یک لہ یک چتر بہ سیای صفا	حلقہی مردان بون نہم سر دارانہ
باسی ماموسی علی ناگاہر	دارای سیرہی رسول اللہ
لہ لا عبد اللہ عبیدی نسبت	لہ سہ حقیقت بہ نہی الکس
یہ لاقور صوفی بہ صفا	دل پر لہ زنی نہ طلاق دودہن
کاتی نہ کہ دتہ رازی شکر راز	لہ لات نہ وہ ما شکوی لہ صفا
ما خود ماموسی کردہ دہ سالم	خاوندہی مرتبہی عارف و عالم
لہ لا محمد سعیدی زانا	عہ بابہ یلی کے خاوندہی عالم
یا خانہ دانی دائرہی دہ فا	مفتی دل نازک سید مصطفی
لہ ستیرہی بہ زنی فین سعادہ	دہم پر لہ نوکنہ و دل پر لہ صفا
یا باسی مردوں مارہ لکار قول	آشنا بہ حق شیخ بابا رسول
یا فخر حق ہشیاری سلیم	صہ سہی کوردان شیخ عبد الکرم
لہ و عہ بابہ یلی کردہ بہ بہ ہشت	بہ سربا نہ رزا لہ پیر دوزی دہ شت
لہم اہد بہ زنی کردہ بہ طور	بہ سربا نہ رزا جیلوہی جولای نور
یا دل رودنا کے سر بہ زنی شریف	قاضی بہ ہشت شیخ عبد اللطیف
یا لکافی نہ دہ بہ زانای بہ تمیز	مہ لای دی پر لیس شیخ عبد العزیز
یا خود بخودس بادہ ہشیاری	مہ لامہ محمودی مفتی دیارک
یا شیخ عارفی قرزا بار مادا	کہ دینہ نہ بودہ رگز لہم نادا

یا خور عروالی به درون نالکا	نه لا عبد اللهی ده ریش ماوی
یا خور زاهدی ادلی شرب	بیرار له دنیا له جاد له منصب
عابدی و علی عرف نو ارمان	نه لا عابدی بیا و یله و جوان
که رزیاں نه به ست له جوهره و مرگوت	نه ت دوت شریا له به دارا که دوت
که نه مانتنه سر بیانی قون	نه ت دوت نه مانتنه به حکم افلقون
که نه مانتنه سر تطبیقی افهام	نه ت دوت نه مانتنه سر عشق سلیم
که نه مانتنه سر شعری عذرا می	نه که دوت به برت مولای نظمی
له کات لگانه و گه به ندیاں	نه که دوت به یارت باسی رنیمان
له پاش نه م رشتنه و نه لوتونه پاکه	من بوهر برسم فردنم چاکه
یارانی به برز او لب به دره ران	پیشم دای نه رزنی ریزی سرده ران
کاو جی جی و سعدی و تطامی	کاو پیشم نه گول سه درای ناکامی
به بری نادان له رود شکارا	نادران (نامی) بی له نادر پشارا

نه م چن شعره له سیرانی تاج کسری دانوسی

جوتی شاهیدن شکافو توفیق	نه لوتاف نه شری و نه خاوه و توفیق
نه ده و به ساعی بری و بجینی	جوان به رویه و به سه بند افلق

شاهیدی راسته شکافه هوان	دینا دینه به به سایی سهوان
نه ده و بجینی عدا له تیکه	کسری گه یانده مرشبهی که یون

بوتیش خاوه نه هرا	ده م کرده ده ایوانی کسری
معجوه و به برز حق همیشه و	هنا که نیمه نشی دمای له م عهرا

له به رقی له رزنی ایوانی کسرا	لیون کرده ده و زمان به سرا
بوتیش معجوه رسول	ماوه و نه و بنین عالم له م عهرا

ده لیلی به برزه له بو مسک	نه ایوانی کسرا و سامانی (سلطان)
نه و به پاشائی سامانی نه ما	نه م به به بنده نه گئی به سامان

دهی کار مردی به هیز دهرت	له ده رنه که در شاری هیهیت
بروانه تاج ایوانی کسری	وینه و ده بر شیر دایره به هیهیت

پنجصد و پنجاه و یک سال میلادی بنای کرد کسری قصری دل شادی
کسراکان زور بون بلام به دنیا نه و به عدالت گه به آزادی

۸۸۸